ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී ජනරජය

ဗါတ်ပေါင်းပွဲ သဘင်တော်

ဗုဒ္ဓသာသနာ အောင်သံတော်

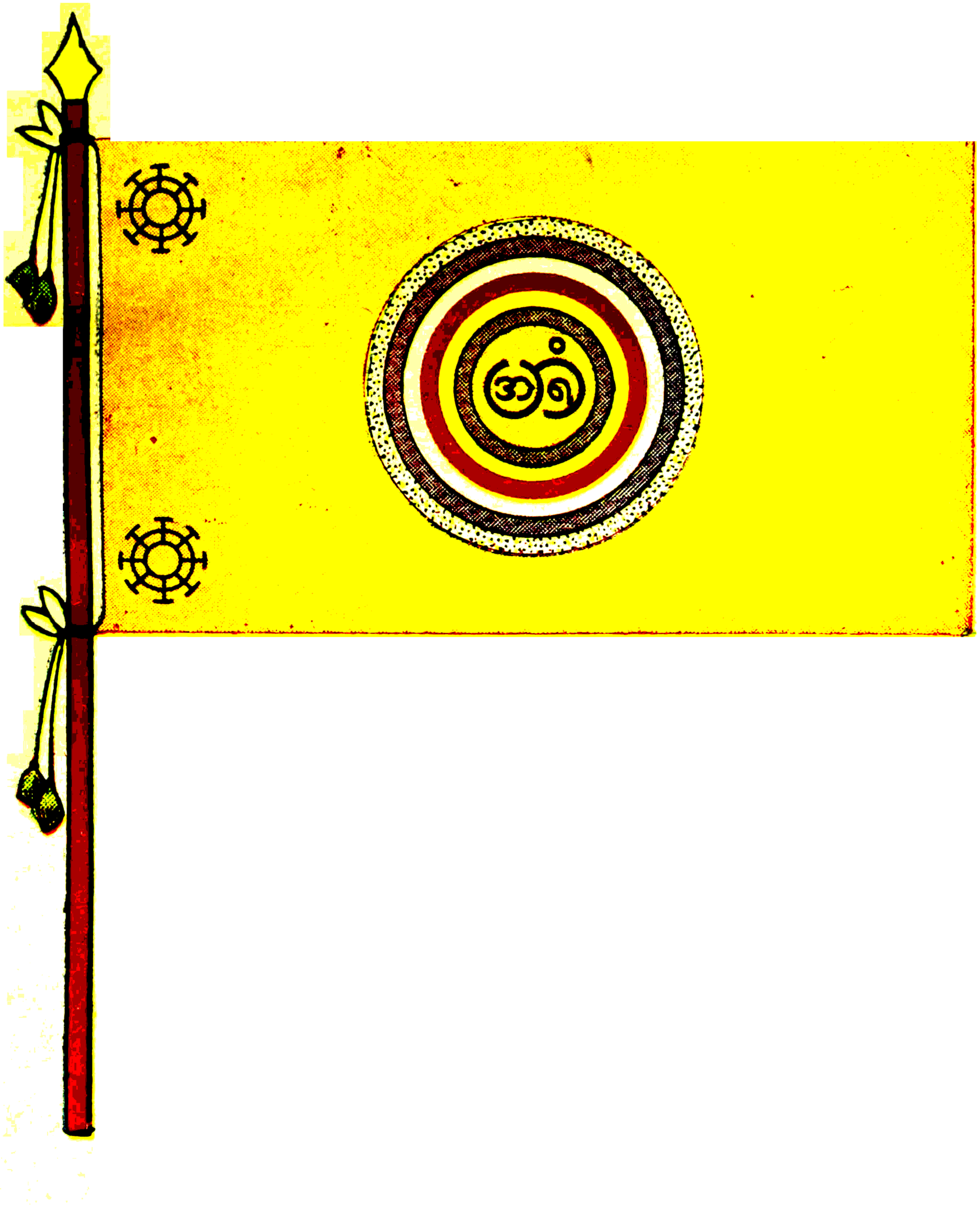

၅၈၄၄

သာသနာတော်နေလပမာထွန်းတောက်ပါစေသတည်း

အရိယာ ရူပဝိဇ္ဇာဓိရံဓာတ်တက်စဉ်

သာသနာပြုဓာတ် သတ္တဝါကယ်ဓာတ်

မနောမယ်ဒွီ ဝိဇ္ဇာခိရိပညာခွင်

အရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ်

ဓါတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

ညောင်ရမ်းကိုယ်တော်

ဗဟာသီရိ ဇေယျပဏ္ဍိတ ဆရာဘုရား

ရေးသားသော

ပညာခွင် တက်စဉ် ဒုတိယအုပ်

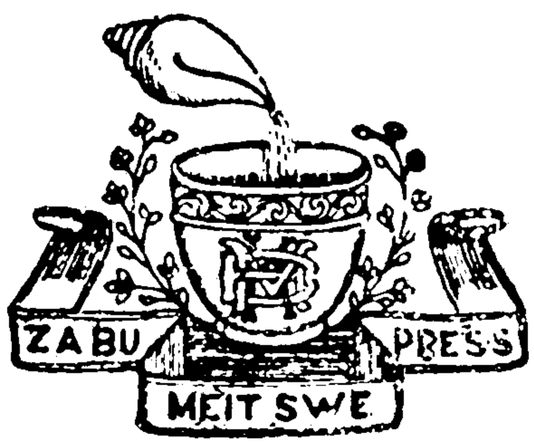

ဇမ္ဗု။ ဖိတ်ဆွေပဒုကတ်ပုံနှိပ်တိုက်

ရန်ကုန်မြို့။

၁၃၁၈-ခု၊

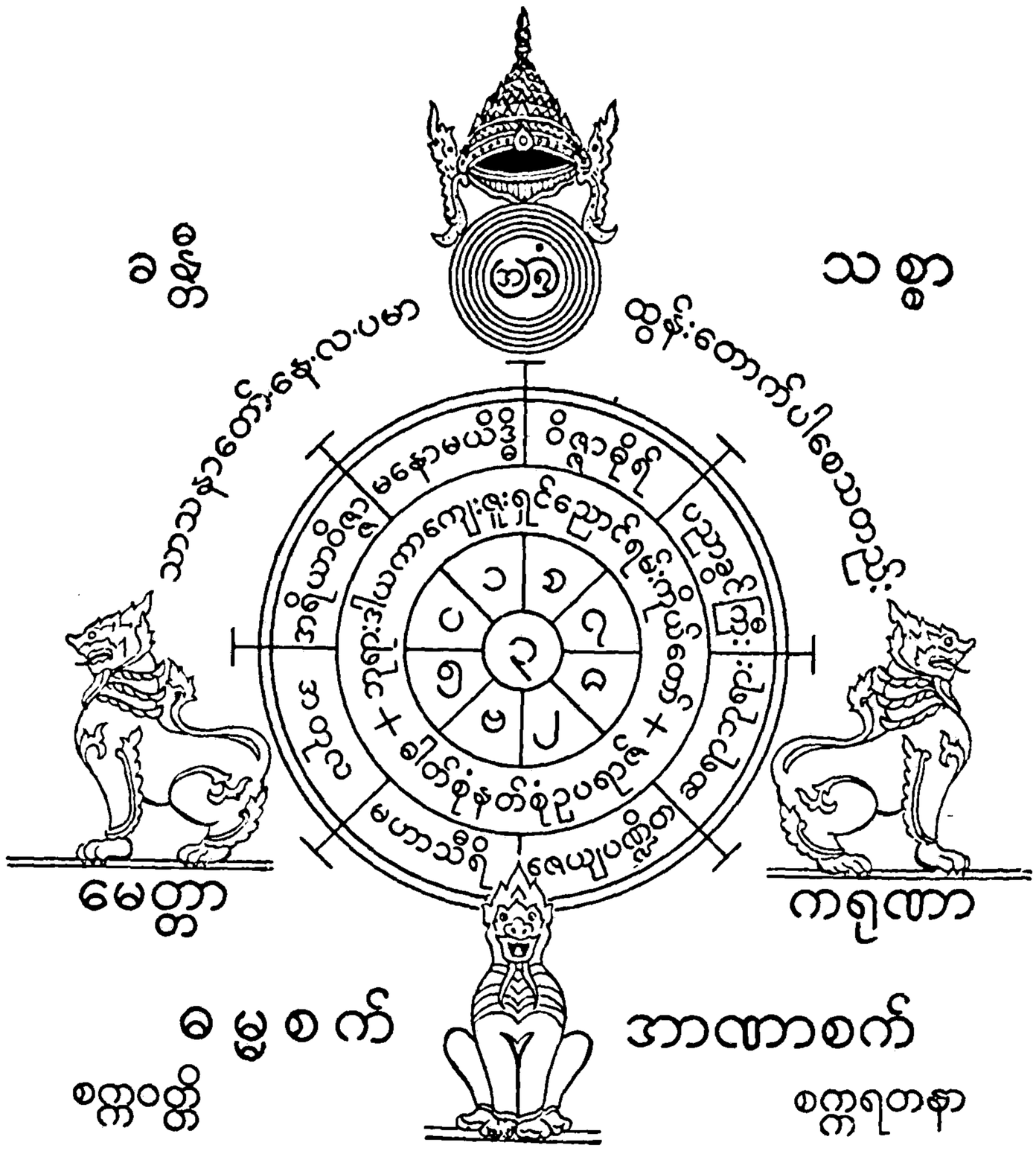

ဆရာဘုရားဇာတိ တံဆိပ်တော်ဖြတ်

ညောင်ရုမ်းကိုယ်တော်
မဟာသီရိဇေယျပဏ္ဍိတဆရာတော်ဘုရားမုံတော်

ခန့်

သစ္စာ

ဆေးကြော

ကရုဏာ

နိဒါန်း။

၁၊ စိန္တိတံ သတ္တာသင်္ခါယဿ၊ နဝသင်္ခါယသ္မာ ဝါစကံ။
စတုသ္စာတံ ကာယကမ္မံ၊ ဗုဒ္ဓဝုဋ္ဌံ ပဂိဟ္ဏာဂိတံ။

ဟူသော သောတဝုဋ္ဌကိကျမ်းအာတိုင်း လေးသင်္ချိန့်ကမ္မာ တသိန်း ရှစ်သင်္ချိန့် ကမ္မာတသိန်း တဆဲ့ခြောက်သင်္ချိန့် ကမ္မာတသိန်း သင်္ချိန္နစ်ဆယ်နှင့် ကမ္မာတသိန်း တွက်ကိန်းများလှ ဒါနပါရမီ စသည်ဆယ်ပါး အပြားသုံးဆယ်အသွယ်သွယ် အနည်းနည်း ဖြည့်ကျင့်တော်မူပြီးလျှင် သဒ္ဓါဓိက ဗီရိယာဓိက ပညာဓိက စသည်တဖြာ ပွင့်တော်မူကြပြီးကုန်သော ဘုရားရှင် အပေါင်းတို့ ထုတ်ဖော်ပြောကြားဟ ဆိုဆုံးမခဲ့သော တရားတော် အပေါင်းသည်ကား သာဂရ ၄-ပါးတွင် မဟာဉာဏသာဂရ ဖြစ်တော်မူသည့်အတိုင်း များစွာနက်နဲ ခဲကင်လှသည်ဖြစ်သော ကြောင့် သာဝကအများ သံဃာတော်အများ ဆရာတော်အများ တို့သည် ဂရုဏာဓမ္မထားကြပြီးလျှင် အဓိပ္ပါယ်အနက်သဘော ၏နက်နဲ ခက်ခဲချက်တို့ကို ဖုံးဝှက်၍မနေရအောင် ခေတ်အခါ ကာလနှင့်လျော်စွာ ဉာဏ်ဒီသမျှတို့ဖြင့် ဒေသနာတ်တမန်းညီး ပဋိပတ္တိကျမန်းညီး ပဝတ်တိုက်မန်းညီးတို့ကို ရေးသားပိန့်ဆို သွားတော် မူကြပြီ။

၂။ သုံးပါးသောသိက္ခာ သုံးဖြာသော သာသနာတော်မြတ်သည် နေလတန်ဆောင်ပမာ ထွန်းလင်း၍ သာသနာငါးထောင် ပတ်လုံး ဖြန့်ဖြော စည်ပင်စိမ့်သောဌါ ပါရမီရှင်အများတို့သည် အမျိုးမျိုးသော ဆန်းကြယ်သော နိဿယညွှန်းတို့ဖြင့် သာသနာတော်ကြီးကို ချီးမြှောက်သွားခဲ့ကြပြီ။

(ခ) နိဒါန်း။

၃။ ယခုအခါသမယ ကာလဝိပတ္တိ၌ ဖြစ်လာ ကြရသော လူအပေါင်းတို့သည် ဒေသနက္ကမနည်းတွင် ဟောပြောနိုင်ကြ၍ ပဋိပတ္တိက္ကမနည်းတွင်လည်း စမ်း၍ကျင့်လာကြပြီဖြစ်လေသည်၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးတို့သည် အနှစ်သာရ လွန်စွာပြည့်ဝ၍ အဘိုးမဖြတ်နိုင်သော အဝတ္ထုလုရတနာ စစ်စစ်ကြီးများ ထင်ရှားရှိကြသော်လည်း မသိမသာ နေကြသဖြင့် မွေကွန်ခဲ့ နည်းနာနိသယတည်းတို့သည် စာအုပ် ပိဋကတ်တော်များ အတွင်း၌သာ တည်ကြရလေသည်၊ အချို့ သတိ သံဝေဂဖြစ်ကြ၍ပင်း၊ ပါရဖိုင်းကြ၍ပင်း၊အနည်းနည်း အဝဝ စမ်း၍ကျင့်ကြပေပြီ၊သို့ဖြစ်၍ ပညာလိုလား ဒေမျိုးကောင်းသားသို့မ်းတို့သည် ရခဲလှစွာသော ဒုလ္လဘတရားများကို လက်ဝယ်ရရှိ ထားသည်အတိုင်းအသုံးပြု ကျင့်ယူနိုင်စေခြင်းငှါပင်း၊ ပညာစွင်ဝင် ပါရဖိရှင် အပေါင်းတို့သည် အပါယ် တံခါးပွင့်လျက်သားနှင့် ဘဝတပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့၍ မသွားရအောင်ပင်း၊ ပါရဖိကမ္ဘာရည်ဟော ဗောဓိညာဏ်ကြီးပွါး ရင့်စိမ့်သောငှါပင်း၊ လျင်မြန်ဆောစွာ နိဗ္ဗုတာသို့ မကြာမတင် စံဝင်နိုင်စိမ့်သောငှါပင်း၊ ပရိယတ် ပဋိပတ် စွယ်စုံပေါက်မြောက်ပြီးကုန်သော ဆရာကောင်း ဆရာမြတ်ကြီးများထံမှ နည်းခံကျင့်ဖြီး ထန်သိုးသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် မှတ်ယူကျင့်ကြံ အားထုတ်ပြီးလျှင် ၍ **ပဋိပါတ် ဓာတ်တက်ခဉ်မည်**သော ပဋိပါတ်ကျင့်နည်း အာကျဉ်းမျှကို စေတနာ မေတ္တာကရုဏာဂရှေ့ထား၍ ဂေးသားပါသည်၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည် သဒ္ဓါတရားဖြင့် ဂေးသားရခြင်းကြောင့်အများအမြားအယွင်းကို သည်းခံ ပယ်ရှား၍ နှစ်သက်ရာရာ တို့ကိုသာ ယူကြပါရန် တောင်းပန်ပါသည်။

၄။ သမထ ပေါက်မြောက် လိုကုန်သော လူတို့သည်ဖြင်း၊ ဝိပဿနာ အာတိဓမ္မာ ဝိစ္ဆာဉာဏ် ပေါက်ရောက်တရားထူးရလိုကုန်သော ယောဂိတို့သည်ဖြင်း၊ လောကီဝိစ္ဆာ သိဒ္ဓိ ဇာဒ္ဓိပါဒ် ပြီးမြောက်လိုသော သိဒ္ဓရှင်တို့သည်ဖြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုး ကမ္မဇိဒ္ဓိ

နိဒါန်း။

ပြည့်စုံလိုသော ဘုန်းကံရှင်တို့သည်၎င်း၊ သာသနာပြု၍ သတ္တဝါကယ်လိုကုန်သော ပါရမီရှင်တို့သည်၎င်း၊ အလုံးစုံသော ဓာတ်လုပ်ငန်းများ နိဿယသည်း စုံစုံလင်လင်ဖြင့် ဖေါ် ပြလိုက်ရပါလည်း။ သိုက်ဝင် ရှင်လောင်း ပါရမီရှင် အပေါင်းတို့သည် ကုန္ဓိပါန် ၄-ပါး ဗိုလ် ၅-ပါး လက်ကိုင်ထား၍ သေချာစွာ အားတုတ် နှိုင်ကြပါစေသော်၊

နိဒါန်း ပြီး၏။

ဓာတိကထာ။

ဦးစဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
က	ကျမ်းဦး ပဏာမ ဂါထာ	က

ပဌမဝိုင်း ပညာခက်။

၁။	ကမ္မဋ္ဌာန်းသင်ယူခြင်းဌာ ငါးပါးသော အာဆစ်အပိုင်း	၃
၂။	ဆရာရှာအပ်ခြင်းအကြောင်း	၄
၃။	သာသနာငါးထောင်တည်ခြင်း	၄
၄။	တိဟိတ်ပေါင်းကြောင်း	၅
၅။	ရဟန္တာ မဆိတ်ကြောင်း	၆
၆။	၇-ရက်အတွင်းအရဟာတ္တဖိုလ်သို့ရောက်နိုင်ကြောင်း	၇
၇။	ပဒေသိယာဂ် အာဂ်ါငါးပါး	၈
၈။	မဂ်၏ အာနုဘော်ငါးပါး	၉
၉။	သက္ကဝယဒီဠိပြုတ်ဘို့ အကြောင်းကြောင်း	၉
၁၀။	ကျွတ်ထိုက် မကျွတ်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်	၁၀
၁၁။	စိတ်၏အာဂ်ါငါးပါး	၁၀
၁၂။	ဒုလ္လဘတရားငါးပါး	၁၁
၁၃။	သစ္စာငါးပါး တရားရှာနည်း	၁၂
၁၄။	သုတမယ စိန္တာမယ-ဘာဝနာမယညာဏ်	၁၃
၁၅။	သောတာပန်သုံးစား	၁၅
၁၆။	ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိကြောင်း	၁၈
၁၇။	လူအဖြစ်ဖြင့် အရိယာများရှိခြင်း	၁၈
၁၈။	လူဖြစ်စေ ရဟန်းဖြစ်စေ တရားအားထုတ်သူကို ဘုရားချီးမွမ်းခြင်း	၂၀
၁၉။	စာမတတ်သော်လည်း တရားအားထုတ်က ပေါက်ရောက်နိုင်ကြောင်း	၂၀
၂၀။	သာသနာတွင်းဌာ နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်ကြောင်း	၂၁
၂၁။	ပန္နိမဗုဒ္ဓဝစန	၂၂

မာတိကာ။

ဒီးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
၂၂။	ပိဋကတ်သုံးပုံ အာနှစ်စကား ၆-ခွန်း	၂၃
၂၃၊	သမ္မတ္တိ စက်လေးပါး သူကောင်းကောင်းနှင့် ပေါင်းအပ်ခြင်း	၂၃
၂၄။	နာယကဂုဏ် ၆-ပါး	၂၅
၂၅။	ပညာသာ အဓိပတိဖြစ်ကြောင်း	၂၅
၂၆။	သမ္ဗတ္ထက ကမ္မဋ္ဌာန်း	၂၆
၂၇။	အပြစ်ကြီး ၆-ပါး ကျောင်ကြဉ်ရန်	၂၆
၂၈။	အလုပ်ခွင် စခန်းဝင်သင့်ကြောင်း	၂၇
၂၉။	ပုဂ္ဂိုလ် ၄-စား အာဆျိုးအစား	၂၇
၃၀။	ဆုကြိုးငါးပါးနှင့် ဆုတောင်းခြင်း	၂၈
၃၁။	ကမ္မဋ္ဌာန်း သဘာဝထူ အာဘောဂစည်းမျဉ်း	၂၉
	ဒုတိယပိုင်း အလုပ်ခက်။	
၁။	အခက်း ၁-အလုပ်ခက်း	၃၂
၂။	အခက်း ၂-ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးစဉ်	၃၆
၃။	အခက်း ၃-ပဋိပါတ်ခေတ်တက်စဉ်	၄၀
၄။	ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန် စေတီတော်ဂိုဏ်းနည်း	၄၁
၅။	ဂုဏ်တော်တက်စဉ် ၄-ပါး	၄၂
၆။	အကျိုးတရားကြီး ၂-ပါး	၄၃
၇။	လေးဋ္ဌာန ဘုရားတည်ခါ အာဒါးထုတ်နည်း	၄၃
၈။	အခက်း၄-ဗုဒ္ဓါနုဿတိဂုဏ်တော် အာမှတ်-၁	၄၆
၉။	ယောဂိထိုင်နည်းထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေထိုင်၍တရားဝင်ရန်	၅၀
၁၀။	သီလ-စိတ္တ-ကာယ-ဥဇုသုံးမျိုး	၅၁
၁၁။	အမျှပေးဝေခြင်း	၅၅
၁၂။	အခက်း ၅-ဗုဒ္ဓါနုဿတိ လုပ်တုံး အာမှတ် ၂	၅၆
၁၃။	ဗုဒ္ဓါနုဿတိလုပ်ထုံး အာမှတ် ၃-တက်စဉ်	၅၈
၁၄။	ဗုဒ္ဓါနုဿတိ လုပ်တုံး အာမှတ် ၄-တက်စဉ်	၆၀

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
၁၅။	ဗုဒ္ဓါနုဿတိလုပ်ထုံး အမှတ် ၅-တက်စဉ်	၆၁
၁၆။	ဗုဒ္ဓါနုဿတိလုပ်ထုံး အမှတ် ၆-တက်စဉ်	၆၂
၁၇။	အထူးပိန့်မှာထားခဏ်း	၆၃
၁၈။	အခဏ်း ၆-မေတ္တာစျာန်ဝင်စားအားထုတ်နည်း	၆၄
၁၉။	ပွါးများဝင်စားနည်း	၆၇
၂၀။	ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ ခန္ဓာစဉ်	၆၈
၂၁။	ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း နေရင်းသို့ ပြန်နည်း	၆၈
၂၂။	ထင်မံ၍ ဘော်မေတ္တာလွှတ်ခြင်း	၆၉
၂၃။	အခဏ်း ၇ သမ္မုဇ္ဇေ လုပ်တုံး အမှတ်-၁	၇၁
၂၄။	ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခဏ်း	၇၂
၂၅။	ပရိကမ္မနိမိတ်တည်ခဏ်း	၇၃
၂၆။	သမ္မုဇ္ဇေလုပ်ထုံး အမှတ်-၂	၇၅
၂၇။	သမ္မုဇ္ဇေလုပ်ထုံး အမှတ်-၃	၇၆
၂၈။	သမ္မုဇ္ဇေလုပ်ထုံး အမှတ်-၄	၇၈
၂၉။	အခဏ်း ၈-အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းလုပ်ထုံး	၈၀
၃၀။	အာနာပါန၏ အကျိုး ၇-ပါး	၈၁
၃၁။	အားထုတ်နည်း နိဿယနည်း	၈၂
၃၂။	ပဝတ္တိကြွမနည်း အထူးနိဿယနည်း	၈၄
၃၃။	အာနာပါန နိဗ္ဗိတ် ၁၂-ပါး	၈၅
၃၄။	နိဗ္ဗိတ် ၃-ပါး	၈၈
၃၅။	ဂေလ္ဖာနည်း	၈၉
၃၆။	အာနာပါန အာနုဘော်အကြောင်း ၁၈-ပါး	၉၀
၃၇။	အခဏ်း ၉-ဝိပဿနာတုံး အမှတ်-၁	၉၁
၃၈။	ဝိပဿနာလုပ်တုံး အမှတ်-၂	၉၂
၃၉။	ဝိပဿနာလုပ်တုံး အမှတ်-၃	၉၃
၄၀။	တရားဘာဝနာ ဉာဏ်ဖြစ်ခဏ်း	၉၆
၄၁။	အနိစ္စ အာသုဘ ဒုက္ခတို့ကား	၉၇

မာတိကာ။

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
၄၂။	ဆောင်သောတရားနှင့် ရဲသောတရား	၉၉
၄၃။	ကိစ္စညှာဏ်နှင့် ကတညုတာဏ်	၁၀၀
၄၄။	ဝိပဿနာလုပ်ထုံး အမှတ်-၄	၁၀၂
၄၅။	ဝိပဿနာလုပ်ထုံး အမှတ်-၅	၁၀၃
၄၆။	ညွှန်ကြားချက်များ	၁၀၄
၄၇။	ဒုတိယဝိုင်း နိဂုံး	၁၀၅
	တတိယဝိုင်း သဘောခေါင်းစဉ်။	
၁။	ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ပါရမီ ၄-စား	၁၀၆
၂။	နိမိတ် ၃-ပါး ဘာဝနာ ၃-ပါး	၁၀၆
၃။	နိမိတ်နှင့် ဘာဝနာတွဲခေါင်း	၁၀၈
၄။	ဒိဋ္ဌိ ၅-ပါး	၁၀၉
၅။	ဈာန်အင်္ဂါ ၅-ပါးနှင့် ဈာန်ဝေဒနာ	၁၁၀
၆။	ဈာန် ၂-ပါး အထူး	၁၁၁
၇။	ဂေါတြဘူ မဟဂ္ဂုတ် အပ္ပနာဝေဒနာ	၁၁၁
၈။	ဒိဋ္ဌိပါမောက္ခဖြစ်ဟန်	၁၁၂
၉။	ဝိပဿနာ ဂေါတြဘူ	၁၁၃
၁၀။	အပ္ပနာ ဝိပဿနာဝေဒနာ	၁၁၄
၁၁။	သမထဖမ ဝိပဿနာသို့တက်ဟန်	၁၁၅
၁၂။	ဈာန်မှ အဘိညာဏ်တက်ခေါင်း	၁၁၅
၁၃။	ဈာန်က နိဝရဏကိုခွါခြင်း	၁၁၆
၁၄။	မေတ္တာ၏အကျိုး ၁၁-ပါး	၁၁၇
၁၅။	ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး	၁၁၇
၁၆။	ဝိပဿနာဉာဏ် ၁၆-ပါး	၁၁၉
၁၇။	ဝိသုဒ္ဓိနှင့် ဉာဏ်ယှဉ်ဟန်	၁၂၁
၁၈။	မဂ္ဂဒီထိ ဖလဒီထိ ကျဟန်	၁၂၂
၁၉။	လောကုတ္တရာအဘိညာဉ် ၆-ပါး	၁၂၆
၂၀။	ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ရှစ်ပါး	၁၂၇

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
၂၁၊	စရဏာ ၁၅-ပါး	၁၂၈
၂၂။	လောကီ အာကိညာဉ် ၇ ပါး	၁၂၈
၂၃။	ဇာနုဿိပါန် ၁၀-ပါး	၁၂၉
၂၄	ဝိပဿနာ အနုရူပဇ္ဈာယ် ၁၀-ပါး	၁၃၀
၂၅။	ခဏိက အနိစ္စ သန္တတိအနိစ္စနှင့် တိရဏာပရိညာ	၁၃၁
၂၆။	သမ္မုတိသစ္စာနှင့် ပရမတ္ထသစ္စာ	၁၃၂
၂၇။	ပညတ်နှင့် ပရမတ်	၁၃၂
၂၈။	ပညာရှိများကို အားပေးခြင်း	၁၃၃
	စတုဇ္ဇဋိဂ်း ၈၁တ်ခက်း။	
	အဇ္ဈတ္တဇ္ဈ ၈၁တ်ပညာ ဇုဇ္ဈိပါန်ခက်း	၁၃၅
၁။	အမှတ် ၁ ပညာသွင်ဝင် ပါရမီရှင်များ တတ်မြောက်ရန် ပညာခက်း	၁၃၅
၂။	အမှတ် ၂-ပညာသွင်ဝင် ပါစုံမီရှင်များ၏ အသွင့် အာဇာဝများ	၁၃၆
၃။	အမှတ် ၃-တန်ခိုးကြီးမင်းတည်သော တန်ခိုးကြီး ဘုရားများတွင် အားထုက်ခန် ၈၁တ်ခက်း	၁၃၇
၄။	အမှတ် ၄-သိဒ္ဓိဇုဇ္ဈိပါန်ကမ္မဇိဒ္ဓိ ၈၁တ်များ	၁၃၈
၅။	အမှတ် ၅-ဝိဇ္ဇာ၈၁တ်ပညာဉာဏ်ခက်း	၁၃၉
၆။	အမှတ် ၆-ပညာသွင်ဝင်များ ပြည့်စုံခန်ပညာများ	၁၄၀
၇။	လမ်းသုံးသွယ်	၁၄၂
၈။	ပါရမီရှင်ဇယား	၁၄၃
၉။	ပညာသွင်ဇယား	၁၄၄
၁၀။	ပညာသွင် စက်ဆုတောင်း	၁၄၅
၁၁၊	ကမ္မာ့ ၈၁တ်လုင်ငန်း	၁၅၁
၁၂။	ကမ္မာ့၈၁တ်လုပ်ငန်းကို လုပ်ရသောပညာများ	၁၅၃
၁၃။	ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ခန္ဓာစည်	၁၅၄
၁၄။	ပဌမ ဒုတိယ ၂-ဆင့်မှကမ္မာ့၈၁တ်လုပ်ရန်	၁၅၄

မာတိကာ။

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
၁၅။	ဖန်ဆင်းကမ္ဘာ့ဓာတ် ပညာခန်း	၁၆၁
၁၆။	ဒိန္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူဝါဒအတွက်	၁၆၂
၁၇။	ဒိန္ဆာဒိဋ္ဌိ အတတ်ပညာအတွက်	၁၆၃
၁၈။	ထာဝရပယောဂလက်နက်အမျိုးမျိုးများအတွက်	၁၆၃
၁၉။	အန္ဓဗာသသူယုတ်မာကံကြီးထိုက်သူများအတွက်	၁၆၄
၂၀။	မဟာစက်ဝေတာ်ကြီး	၁၆၅
၂၁။	အဇ္ဈတ္တိက ကိုယ်ပိုင်သစ္စာ ၅-ချက်	၁၆၆
၂၂။	ဗဟိဒ္ဓ ပြင်ပသစ္စာ ၅-ချက်	၁၆၆
၂၃။	ကမ္မာ့ဓာတ် ၅-ပိုင်း	၁၆၈
၂၄။	ဓာတ်ကြီး ၅-ပိုင်း	၁၆၈
၂၅။	ပညာဓွင် ဘုရားပင့်နည်း	၁၆၉
၂၆။	ကြွေးကျင်းနည်း	၁၆၉
၂၇။	သစ္စာပေးနည်း	၁၇၀
၂၈။	သိဒ္ဓိ သိက္ခာ ထပ်နည်း	၁၇၂
၂၉။	မဟာဇေယျ သိဒ္ဓိ အောင်ဆုဆိုနည်း	၁၇၄
၃၀။	အောင်ဆု မာတိကာများ	၁၇၅
၃၁။	မဟာဇေယျသိဒ္ဓိ နိဿယနည်း	၁၇၆
၃၂။	စက် အာပ်ပေးနည်း	၁၇၆
၃၃။	စက် နိဿယနည်း	၁၇၆
၃၄။	ပါရဖိ ဆောက်တည်ပေးနည်း	၁၈၁
၃၅။	ဗောဓိ ၅-ပါး	၁၈၂
၃၆။	မဟာဗောဓိအာတ္မက်နိဿယနည်း	၁၈၂
၃၇။	စတုရက် ဝိရိယ	၁၈၃
၃၈။	ဆုပန်ပေးနည်း	၁၈၅
၃၉။	အာထူးသတိပေး ပိန့်မှာချက်	၁၈၇
	ပဉ္စမပိုင်း။	
၁။	ဗောဓိ ၅-ပါး ဆုပန်ခန်း	၁၉၁

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
၂။	ပါရမီအထူးဖြည့်ရသော ဗောဓိရှင်မျိုး	၁၉၂
၃။	မဟာဗောဓိမျိုး ဖြည့်ခဏ်း	၁၉၄
၄။	ဘုရားလောင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး ၁၀-ပါး	၁၉၅
၅။	မဟာဘိနိဟာရ ၈-ပါး	၁၉၆
၆။	ပစ္ဆယာ ၂-ပါး	၁၉၆
၇။	ဇုဒ္ဓဘူမိ ၄-ပါး	၁၉၇
၈။	ဟေတု ၄-ပါး	၁၉၇
၉။	အစ္ဆရိယဓမ္မတ ၆-ပါး	၁၉၈
၁၀။	တင်းခွန် ၄ ချက်	၁၉၉
၁၁။	ဗလ ၄-ပါး	၂၀၀
၁၂။	အစ္ဆရိယ ၄-ပါး	၂၀၁
၁၃။	ပါရမီဆယ်ပါး၏ သဘောသက်ရောက်ပုံများ	၂၀၂
၁၄။	ဓနုဖြင်းကြိုး ၅-ပါး	၂၀၇
၁၅။	ဓရိယ ၃-ပါး	၂၀၇
၁၆။	ဘုရားလောင်းတို့၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ၉-ပါး	၂၀၇
၁၇။	ဆုတောင်းနည်း	၂၀၈
၁၈။	ဇမ္ဗုဒ္ဒိပ စာတမ်း	၂၀၉
၁၉။	အသက်သတ်လွတ် အဓိဋ္ဌာန်တင်နည်း	၂၂၂
၂၀။	လောကသဘာဝ သဘောတရားများ	၂၂၇
၂၁။	ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါးညွှန် ၁၆-ပါး ယှဉ်ဟန်ဇယား	၂၄၄
၂၂။	အကြမ်းပြကမ္ဘာဖြေပုံ	၂၄၅
၂၃။	၃၁-ဘုံတည်နေပုံ	၂၄၆
၂၄။	၃၁-ဘုံတည်နေပုံ အညွှန်း	၂၄၇
၂၅။	ဓမ္မကျွန်းပေါင်း (၈၄၀၀၀) ဇယား	၂၅၀
၂၆။	ပွင့်လတ္တံ့သော၁၃ဘုရားလောင်းများ ဇယား	၂၅၁
၂၇။	နိဂုံးချုပ် ဆရာဘုရား မိန့်မှာခဏ်း	၂၅၂

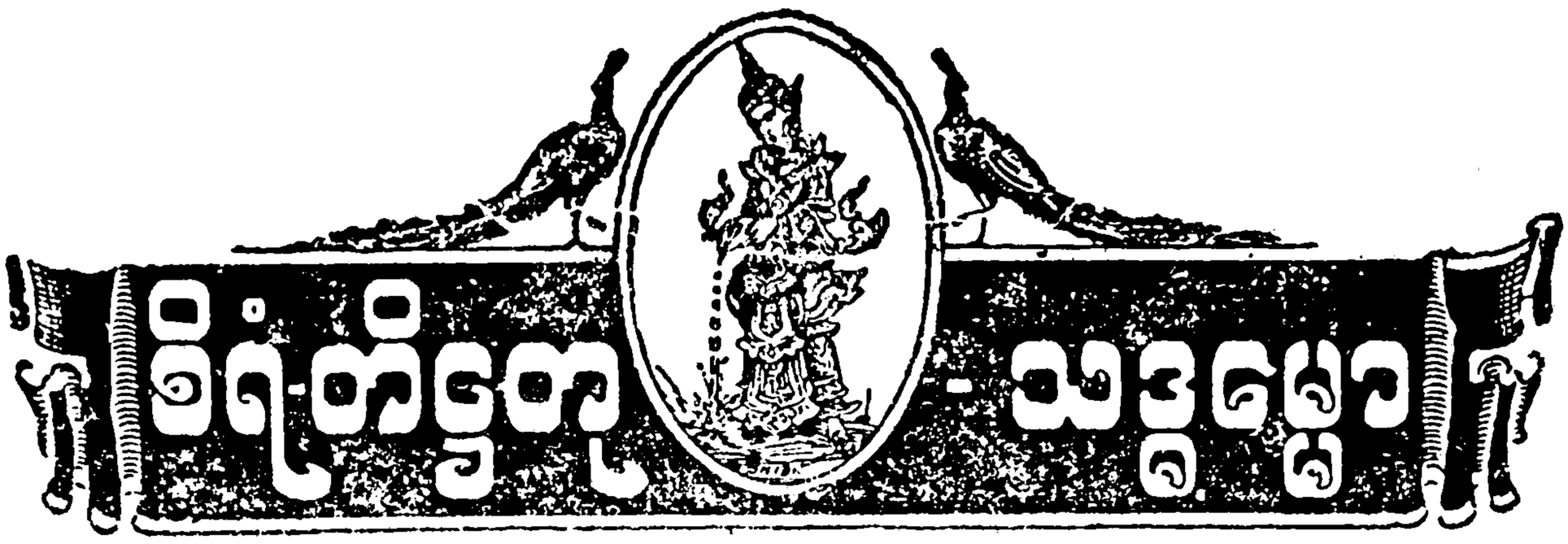

အရိယာဒိဂ္ဂါပဋိပါဒိ ဓာတ်တက်စည်ကျပ်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ကျပ်းဦး ပဏာမ ဂါထာ။

၁။ နာထံ နတွာ မဟာဉာဏံ၊ မွဲ့ ဒုဒ္ဒသ နုတ္တရံ။
သံဃံ ဝိတိဏ္ဏ ကင်္ခါဘံ၊ ဒက္ခိဏေယျံ ဇိနောရသံ။ ။

(ပထျာဝတ္တုဂါထာ)

၂။ သုမနေဟိ မြွှရဋ္ဌေ၊ ပုရဝါသိဟိ ယာစိတော။
သုမာမကေဟိ သဒ္ဓိမ့်၊ တေသံ သုခသုဗ္ဘိယာ။ ။

(ပဌမ ရကာရ ဝိပုသာဂါထာ)

၃။ ပါရဒိ ပရိပူရာနံ၊ ဓာတု ဘိရူဟ ဒိပကံ။
ပကာသိသာဒိ ယံ သတ္ထံ၊ တံ နိသာမေထ သာဓဝေါ။ ။

(ပဏျာဝတ္တုဂါထာ)

၁။ အဟံ၊ အက္ချာနိုပ်သည်။ မဟာဉာဏံ၊ အဂ်ိန္ဒေယျ အနုဇ်ာဖြစ်၍ ကြီးမြတ်သော သမ္ဗုဒ္ဓတဉာဏ် ရှိတော်မူသော၊ နာထံ၊ လူသုံးဦးတို့၏ ပူဇော်ဦးခိုက်ခြင်းဌာ ထိုက်တော်မူသော သုံးဘုံကျော်သခင် ဘုရားရှင်ကို။ နတွာ-နမာမိ၊ ရှိသေမြတ်နိုး လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။ နတွာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို

၂ အဓိဋ္ဌာန ပဒီပါတ် ဓာတ်ဘုရားကျမ်း။

ရှိခိုးပြီး၍။ ဒုဒ္ဒသံ၊ သာမန်သော ပါရမီရှင်တို့ မြင်နိုင်ခဲသော။ အနုတ္တရံ၊ အဝတုမရှိ မြင့်မြတ်သော။ ဓမ္မံ၊ ဆယ်ပါးသော တရား တော်မြတ်ကို။ နတွာ-နမာမိ၊ တုပ်ကွေရိုက်ချိုး ရှိခိုးပါ၏။ နတွာ၊ တရားတော်မြတ်ကို ရှိခိုးပြီး၍။ ဝိတိဏ္ဏေ ကင်္ခံ၊ ယုံမှားခြင်းကင်း၍ မင်းအရိယာသို့ ကူးမြောက် ပြီးသော။ ဒဂ္ဂိဏောယျံ၊ နောက် နောက်ဘဝ အကျိုးငှာ မျိုးချစ်တုံလတ် မြတ်သော အလှူရေ စက်ကို ခံယူခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူထသော။ ဇိနောရသံ၊ ငါးမာရ် အောင်ပြိုး ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ သားတော် စင်စစ် ဖြစ်တော်မူသော။ သံဃံ၊ အရိယာရှစ်ဖော် ပရမတ္ထ သံဃာတော် မြတ်ကို။ နတွာ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ နတွာ၊ အတုလရတနာ သုံးပါးကို ရှိခိုးပြီး၍။

၂။ မြမ္မရဋ္ဌေ ပုရဝိသိဟိ၊ မြန်မာဘိုင်းပြည့် မြို့ရွာဒေသ အရပ်ရင်း၌ တရားပျော်မွေ့. ပါရမီဖြည့်၍ နေထိုင်လေ့ ရှိကြကုန်သော။ သုဓနေဟိ၊ ကောင်းမြတ်ယဉ်ကျေးသော စိတ်ရှိကြကုန်သော သူမျိုး၊ သူတော်ကောင်း တရားကို။ သုမာမကေဟိ၊ ကောင်းစွာ မြတ်နိုးကုန်သော ပညာနှင်ဝင် ပါရမီရှင်တို့သည်။ ယာဒိတော၊ တောင်းပန် အပ်သော။ အာဟံ၊ အာကွန်ပ် ဆရာ ဘုရားသည်။

၃။ ပါရမီပရိပူရာနံ၊ ပါးမိဆယ်ပါး အပြောင်းတရားကို ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးလျက် ရှိကြကုန်သော ဘေသံ၊ ထိုလောကီ သောကုန်တရာ နှစ်ဖြာသော အကျိုးတရားကို လိုလား အားထုတ် နေလိုကြသော ပညာနှင်ဝင် ပါရမီရှင် တို့အား။ သုခသုဗ္ဗိယာ၊ သုခသုဗ္ဗိုပဒါ၊ ချမ်းသာ စွာဖြင့် ပေါက်ဖြောက် သိမြင် ရခြင်း အကျိုးငှါ။ ဓာတုကိရုဟ ဒီပကံ၊ ပဒီပါတ် နိဿယညွှန်း ကျင့်စဉ် ခရီးတွင် အာဘိဓမ္မာ သဒ္ဒေါသွား ဓာတ်ကက်စဉ် တရားကို ပြတတ်သော။ ယံ သတ္ထုံ၊ အကြင် **"ပဒီပါတ်ဓာတ်တက်စဉ်"** မည်သော ကျမ်းကို။ ပကာသိသဒေါ၊ လက်ဝါးပြင်တွင် ပတ္တမြား

မျက်ရှင်တင်၍ ပြဘိသကဲ့သို့ ထင်ရှားရေးသားပြပေအံ့ ထိုသတ္ထုံ၊ ထိုပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်မည့်သော ကျမ်းကိုးသာဓကဝေါ၊ သရကောဂုံသုံးပါး, အာနန္တာငါးပါး, ငါးပါးသီလ,ပဒုံညာဉ် နှစ်ပါးတို့ကို ပါဏာပေဘံ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် သစ္စာနှုံလျက် မိုစ္စသိလဝန်တို့ ဖြစ်ကုန်သော။ တုမွေ၊ သင်ပညာနွင်ဝင် ပါရမီရှင်တို့သည်၊ နိသာမေဆ၊ ဝိထိဝိတ်ဇော မနောဝိုက်စိုက် ကျင့်ကြံ အားထုတ်ရန် နာကြားမှတ်သားထိုက် ပါကုန်လော့။

ကျမ်းဦးပဏာမ ဂါထာပြီးပြီ။

ပဌမပိုင်းပညာခေတ်း။

၁။ ကမ္မဋ္ဌာန်းသင်ယူခြင်းဌာန ငါးပါးသောအဆစ်အပိုင်း။

အစစွာသော ကမ္မဋ္ဌာန်းဗီးဖြန်းလိုသော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆရာ၏ထံ၌ ငါးရသောအဆစ်အပိုင်းဌိသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သင်ယူအပ်၏။

၁။ ကမ္မဋ္ဌာန်းပါဠိသက်သက် သင်ယူခြင်း။
၂။ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်စပ်သျှဉ်း၍ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်း။
၃။ ကမ္မဋ္ဌာန်းနိမိတ်ထင်ခြင်းကို မှတ်သားခြင်း။
၄။ အာဟာရောကသည်ကို မှတ်သားခြင်း။
၅။ လက္ခဏာသဘာဝတ္ထုကို မှတ်သားခြင်း။

အထက်ပါ ပဓေနတရားငါးပါးကို ပြုလည်အောင် သင်ယူ မှတ်သားရလေသည်။

၄ အာရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ်ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၂။ ဆရာရှာအပ်ခြင်း အကြောင်း။

ယထာဘူတံ ဉာဏာဿ သဒ္ဓါ ပရိယေသိတဗ္ဗော။ ။
(သံယုတ်ပါဠိတော်)

ယထာဘူတံ၊ခန္ဓာဝါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ ဖြစ်ချုပ်မျှားစွာ အဖြာဖြာတို့ မဖေါက်မပြန် ဟုတ်ဘိုင်းမှန်စွာကို။ ဉာဏာယ၊ သိခြင်းငှါ သဒ္ဓါ၊ ပြတ်သောဆရာကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ရှာမှီးဆည်းကပ်အပ်၏။

ဘုရားရှင်၏ မွေသဘာဝ ယထာဘူတ ကျန်စွာပြတ်သော လူဆရာ, ရဟန်းဆရာကို ရှာရမည်၊ပို၍ ခေါင်၍ဖြစ်စေ လို၍ ဖြစ်စေ ယူဆတွေးတော နေတတ်သော သူများ များပြားလှ၏။ စွယ်စုံပြည့်ဝသော ဆရာကိုရှာပါ၊လေ၊စွယ်စုံမဟုတ်က စာတတ် ဂုံဖြင့် မပြီး၊စာအုပ်ရှိရုံဖြင့်မပြီး သတိပြုပါ။

၃။ သာသနာတော်ငါးထောင် တည်ခြင်း။

ပရိယတ္တိလျှင် မူလဒဋ္ဌဖြစ် ဖြစ်သော သာသနာတော် ငါးထောင် အာဇာနိုးအဖြတ်များ။

ဒီဃနိကာယ် ဒိဋ္ဌဂတ်တော်ကို နှုတ်တက်ဆောင်သူ ဘဏ္ဍာဂာရအရှင်၏ အလိုမျှော်။

၁ ပဒုံသမ္ဗိဒါပုဏ္ဏ ပဲထားသဝ ရဟန္တာခေတ် တထောင်။
၂။ လဋ္ဌာကိညပဏ္ဏ ဒီကာသဝ ရဟန္တာခေတ် တထောင်။
၃။ တေဒိဋ္ဌပဏ္ဏ ဒီကာသဝ ရဟန္တာခုခေတ် တထောင်။
၄ ဒဠှသဝကွယပဏ္ဏဒီကာသဝရဟန္တာခေတ် တထောင်။
၅ ပါပင်မောက်ခေတ် တထောင်။

နှောက်တန်ညှိမျှော်။

၁ ပဒိုသမ္ဗိဒါ ပဘေဒပဏ္ဏ ဒီကာသဝ ရဟန္တာခေတ် တထောင်။

၂။ သုက္ခဝိပဿကာ ဒိဏ္ဏာဿဝ ရဟန္တာခေတ် တည်သော်။
၃။ အနာဂါမ်ခေတ် တည်ထော်။
၄။ သကဒါဂါမ်ခေတ် တည်ထော်။
၅။ သောတာပန်ခေတ် တည်ထော်။

နောက်တန်ညီးမှာ။

၁။ ဝိမုတ္တိယုဂခေတ် နှစ်ပေါင်း ၅၀၀။
၂။ သမာဓိယုဂခေတ် ၅၀၀။
၃။ သုတယုဂခေတ် ၅၀၀။
၄။ သီလယုဂခေတ် ၅၀၀။
၅။ ဒါနယုဂခေတ် ၅၀၀။အစရုပ် ၅၀၀။

ယခု သာသနာတော်တဝက်ထိ ၂၅၀၀ ငါးခေတ်ကုန်ပြီး လျှင် ဝိမုတ္တိယုဂခေတ် ပြန်၍ ရောက်မည်၊ သို့ဖြစ်၍ ခေတ် ကောင်း အခါကောင်းကြီးထဲ၌ မမွေမမျော့ ကြိုးစားကြကုန် ရာသည်။ ။

၄။ တိဟိတ် ပေါ်ကြောင်း။

တိဟိ ဘိက္ခဝေ ဌာနေဟိ ဧမ္မုဒ္ဒိပိကာ မနုဿာ ဥတ္တရကုရုကေ မနုဿေ အဓိဂ္ဂဏ္ဟန္တိ ဒေဝေစ တာဝတိံသေ၊ ကတမေဟိ တိဟိ သူရာ သဘိမင်္ဂလာ ဇာဝ ပြဟ္မစရိယဝါသော။

(တိကဂ်ိတ္တရပါဠိတော်)

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဧမ္မုဒ္ဒိပိကာ၊ တောင်ကျွန်းခွ ဖြစ်ကုန်သော မနုဿာ၊လူတို့သည်။ ဥတ္တရကုရုကေ၊မြောက်ကျွန်းခွ ဖြစ်ကုန်သော၊မနုဿေ၊ လူတို့ကိုဂုဏ်း။တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာခွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေစ၊ နတ်တို့ကိုဂုဏ်း။ အဓိဂ္ဂဏ္ဟန္တိ၊ လွှမ်းမိုး ကဲလွန်ကြကုန်၏၊ ကတမေဟိ တိဟိ၊ အဘယ်သုံးပါး တို့ဖြစ်နည်း။ အဓိဂ္ဂဏ္ဟန္တိ၊လွှမ်းမိုးကဲလွန်ကြကုန်သနည်း ဟူမူ။သူရာ၊တိဟိတ်

၆ အာရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ်ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

ပဒိုသဏ္ဌေ တည်ငြား ပညာအားဖြင့် ရဲရင့်ခြင်းဂုဏ်း။ သတိ မဏ္ဍော၊တိဟိတ်ပဒိုသံ ပညာခံကြောင့် မြဲမြံသော သဘိဂ္ဂါခြင်း ဂုဏ်း။ဣဒ္ဓ၊ ဤတောင်ကျွန်း၌။ ဖြိဟ္ဒစရိယ ဝံ၊သော၊ ဖြတ်သော အာကျင့် ကျင့်ကြံ သိတင်းသုံးရခြင်းဂုဏ်း။ဣဒ္ဓိ တိ၊ ဤအကြောင်း သုံးပါး တို့ဖြင့်။အဓိဋ္ဌာဘွန်၊ လွှမ်းမိုးကဲလွန်ကြကုန်၏။

ဤဒေသနာကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် တိဟိတ်ပေါ်ကြောင်း ထင်ရှားပါသဖြင့် ဒိဓိကိုယ်ကို ဒိဓိတိဟိတ်မဟုတ်ဘူး မခန့်ခိုင်တော့ဘူးဟု မထင်ကြပါနှင့်၊စစ်မရောက်ခင် မြားမကုန်ကြပါနှင့်၊ မပျင်းကြပါနှင့်။ ဒွိဟိတ်,တိဟိတ် ခွဲနည်းမှာ-

တိဟိတ်,ဒွိဟိတ်၊ဝိစိကိစ္ဆ၊ချိတ်ရှဲထားပါဘိ။
ကိုယ်တိုင်သိခုန်၊ ကိုယ်ဘိုင်ကြံ၊ သည်းခံကြိုးစား
ကြည့်။

ပဒိုဘာဝါ၊သမထ၊ ထင်လာတိဟိတ်သိ၊
ဥဒယဗ္ဗယ၊ဝိပဿနာ၊ ထင်လာတိဟိတ်သိ။

ဟု စင်ဆိုပါသည်။

ဒိဓိပါရမီကိုသိခုန် စွယ်စုံပေါက်ခြောက်သော ဆရာကောင်း ထံတွင် သေချာကုန်စွာ သမထကို အားထုတ်က ပဒိုဘာဂ နှံမိတ်ကို ဝွေ့တတ်ပါသည်၊ ဝိပဿနာဌမှကား ဥဒယဗ္ဗယကို သိရတတ်ပါသည်။ စိတ်မလျော့ကြပါနှင့်၊ မပျင်းကြပါနှင့်၊ ကြိုးစားကြည့်ကြပါကုန်။

၇။ ရဟန္တာ မဆိတ်ကြောင်း။

သာသနာတော် ငါးထောင်အတွင်း၌ ဘယ်အခါမဆို တရား မှန်ကို အာဟုတ်ကျင့်က ရဟန္တာဖြစ်နိုင်ကြောင်း သုတ်မဟာဒါ ပါဠိတော်၌-

၇-ရက်အတွင်း အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်နိုင်ကြောင်း။ ၇

ဇုမေ စ သုဘဒ္ဒ ဘိက္ခု။ သမ္မာ ဝိဟာရေယျုံ၊
အာသုညော လောကော အရဟန္တေဟိ အာသဿ။ ။

သုဘဒ္ဒ၊ချစ်သားသုဘဒ်။ ဇုမေဘိက္ခု။၊ဤငါဘုရား၏သာသနာတော်ဆယ်မိုး ရှင်ရဟန်းတို့သည်။ သမ္မာ၊ဖြောင့်မှန်စွာ၊ ဝိဟာရေယျုံ၊ ဆယ်မထ ငါပသနာကို ကျင့်သုံး ဆောက်တည်၍ နေကုန်အံ့။ လောကော၊ လောကသည်။ အရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာတို့မှ။အာသဿ၊မသုဉ်း မဆိတ်သည်။ အာသ၊ဖြစ်ရာ၏။

မည်သူမဆို ကျင့်ကြံ အားထုတ်ပါက ရှင်,လူ, ရဟန်း, မဟူ ရနိုင်လေသည်။

၆။ ၇-ရက်အဆွင်း အဓရဟန္တဖိုလ်သို့ ရောက်နိုင်ကြောင်း။

(ပုလပဏ္ဍာသ သတိပဋ္ဌာနသုတ် ပါဠိတော်အနက်)

ဘိက္ခဝေ၊ သံသရာဘေ့မျှော်နေတွေးကြောက်ညောင်း သူတော်ကောင်းတို့။ ပေးဟိ ကောင်၊ ရဟန်း.ရှင်လူ အကြင် သူသည်။ သဋ္ဌာဘံ၊ ၇-ရက်တို့ ပတ်လုံး။ ဇုမေ စဉ့ဘရော သတိပဋ္ဌာနေ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တရားလေးပါးတို့ဘုံ၊ ဗုံ၊ ဤဝဋ်ရဲဘုရားဟောတော် မူဘိုင်း။ ဘာဝေယျ၊ နေ့ညဉ့်မနား ပွါးများ အားထုတ်အံ့၊ တဿ၊ ထိုသူအား။ဒွေဝေမွေ၊ယဇရာ့ကင်မျောက်သောဘဝဉ်ပင်။အညာဝါ၊ အရဟာတ္တဖိုလ် သည့်လည်း၊ ဘဝ်သဘင်၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သဉ်ပါဒိသေသေ၊ ခန္ဓာကြွင်းသည်၊ သတိ၊ ဂို့သော်။ အနာဂါမိတာဝါ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သည့်လည်း၊ ဘဝ်သဘင်၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇုတ်၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓံဟေဋ္ဌာနံ၊ ဖိုလ်နှစ်ပါးတို့တွင်၊ အညတရံဖလံ၊ ဖိုလ်တပါးပါးကို။ ပါပုဏေယျ၊ အလိုရှိအပ်၏၊

ဤကဲ့သို့ ၇ ရက်အတွင်း အနာဂါမ် ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုသဖြင့် ဥဒယဗ္ဗယ အစစ်ကို မြင်တဲ့ ဈာန်သောဘာပန် လောက်တော့ လွယ်လွယ်ကလေးနှင့် ရသင့်ပါသည်။ ဇကနဲမရဘူး ယုံကြည်

အားထုတ်ကြပါကုန်၊ တမဂ် တဖိုလ်လောက်တော့ ပါရမီကောင်းလျှင် ပေါက်ရောက် နိုင်ပါသည်၊ မပျင်းကြပါနှင့်၊ စာမတတ်၍ အားငယ်စရာမလို၊ မြေပဒေပါဋ္ဌိတော်တွင် စာမတတ်သော်လည်း နည်းနာကျနစွာ ခံယူအားထုတ်လျှင် နိဗ္ဗာန် မဂ်ဖိုလ် ရောက်နိုင် ကြောင်း ပြဆိုဟောချက်ရှိသည်။

၇။ ပဓာနိယင် အင်္ဂါငါးပါး။

မဂ်ဖိုလ်ရနိုင်သော အင်္ဂါငါးပါးမှာ
သဒ္ဓါ ဟောတိ အပ္ပါဗာဓော အနုမာယာဝိ ဝိဒိုယော ပဟိတ္တတ္တော ဟောတိ။ ဇာမေပဇ္ဇ ပဓာနိယင်္ဂါနာမကာ ယေဟိ မေမ္မေဟိ သမန္နာဂတာနံ ပဓာနံ ပတိဿမ္ဘဇ္ဇတိ။ ။

(မစ္ဆိမ ပဏ္ဏာသ ပါဋိတော်)

သဒ္ဓါ၊ထက်သန်သော သဒ္ဓါဘရားနှင့်ပြည့်စုံသည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပါဗာဓော၊ ကိုယ်သက်အင်္ဂါ ကျန်းမာ တောင့်တင်း အနာကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုမာယာဝိ၊ နှလုံးဖြောင့်စင်း လှည့်ပတ်ခြင်း ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိရိယော၊ ဝိရိယ လုံ့လ ထက်သန်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပညာ၊ ရုပ်,နာမ်နှစ်တန် ဖြစ်ပျက်ဟန် ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ကို အမှန်သိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဇာမေပဇ္ဇ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ ပဓေနိယင်္ဂါနာမကာ၊ ပဓေနိယအင်္ဂါ မည်ကုန်၏ ယေဟိ မေမ္မေဟိ၊အကြင်တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့ဒေဝ ။ ပဓာန်း၊ ပဓဲ့ဝန ဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်သည်။ပတ်သမ္ဘဇ္ဇတိ၊ပြည့်စုံ၏။

ဤအင်္ဂါ ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာကို ယခုဘဝ၌ပင် ရုန်အောင် အားထုတ်နိုင်ပါပြီ။ ဤအင်္ဂါ ငါးပါး တွင် ဥဒယဗ္ဗယဂါမိနိယ ပညာသည်သာလျှင် အနှစ်သာရ ဖြစ်ပါသည်။

၈။ မဂ်ဖို့၏ အနှောင့်ရှယ် ငါးပါး။

၁။ ကမ္မနှောင့်ရှယ်၊ ပဋိဃနှောင့်ရိယက်ကြီးထိုက်သူ၊
၂။ ကိလေသနှောင့်ရှယ်၊ ဓိဋ္ဌာဒိဋ္ဌိ အာယူရှိသူ၊
၃။ ဝိပါကနှောင့်ရှယ်၊ ဒွိဟိတ် အဟိတ်ဖြစ်သူ။
၄။ အာရိယူပဝါဒနှောင့်ရှယ်၊ အာရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြစ်မှားသူ။
၅။ အာဏာဝိဘင်္ဂမနှောင့်ရှယ်၊ အာဏာတော် လွန်ကြူးသူ။

အဆက်ပါ ငါးပါးခို့ တပါးပါး ငြိသူသည် နိဗ္ဗာန် မဂ်ဖိုလ် မရနိုင်ပါ၊ သဘိကြီးစွာ ထားတော်မူကြပါ၊ သံသရာတွင် နစ်မွန်းလှသည်။

၉။ သင်္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်ဘို့ အစေးကြီးကြောင်း။

သင်္ကိယာ ဝိယ ဩမဇ္ဇော၊ ဒယ္ဟမာနော ဝ မတ္ထကော။
သင်္ကာယဒိဋ္ဌိ ပဟာနာယ၊ သတ္တာ ဘိက္ခု၊ ပရိဇ္ဇရေ။ ။
(သံယုတ်ပါဠိတော်)

သင်္ကိယာ၊ အသွား နှစ်ဘက် မြမြထက်သော လုံကြီးဖြင့်။ ဩမဇ္ဇော ဝိယ၊ ရေမျိုရင်ဝ ဝူးရှုံ့၍နေသော ယောက်ျားကဲ့သို့ရင်း။ မတ္ထကော၊ ဦးခေါင်းတခုလုံး၌။ ဒယ္ဟမာနော ဝ၊ မီးတောက်လောင်၍နေသော ယောက်ျား ကဲ့သို့ရင်း။ သင်္ကာယဒိဋ္ဌိ ပဟာနာယ၊ သင်္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ဖြုတ်ခြင်းငှါ။ ဘိက္ခု၊ သံသရာရေး အပါယ်ဘေးကို မြော်တွေးမြင်သူ ရှင်လူရဟန်းသည်။ သတော၊ မမေ့မလျော့ မပေါ့ဆဘဲ မြဲသော သတ္တိနှင့်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဇ္ဇရေ၊ ဝိပဿနာအလုပ်ကို ကြိုးကုတ်၍ အားထုတ်ရာ၏။

ရေမျိုလုံးရှူး ဦးခေါင်း မီးလောင် နေသော်လည်း သင်္ကာယဒိဋ္ဌိကို အာရုံပြုတ်အောင် ဖြုတ်ရန် အစေးကြီးလေသည် သို့ဖြစ်၍ ဝိပဿနာ ဝိဇ္ဇာအလုပ်ကို ကြိုးကုတ်ကြရာသည်။

---

၁၀ အရိယာဒိဋ္ဌာ ပဋိပါတ်ဓောတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၁၀။ ကွဲတ်ထိုက် မကွဲတ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်။

ဗုဒ္ဓေ ဇေမွေစ သံဃေစ၊အာ့သန္နာ ဒေသိဒ္ဓိယာ။
ကဇေမွ ကမွဖလေဝိပါဒေဘဗ္ဘာ ဇုတရေ ဘဗ္ဘာ။ ။

ဗုဒ္ဓေစ၊ ဘုရားဒွိဂုဏ်း။ ဇေမွေစ၊ တရားဒွိဂုဏ်း။ သံဃေစ၊ သံဃာ ဒွိဂုဏ်း။ အာ့သန္နာ၊ ကြည်ညိုခြင်း မရှိကုန်သော သူတို့ သည်ဂုဏ်း။ ကဇေမ္မော်ပါ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း စေတနာဒွိဂုဏ်း။ ကမွဖလေဝိပါ၊ စေတနာ၏ အကျိုးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဒွိဂုဏ်း။ အသဒ္ဓိယာ၊ မယုံကြည်ကြကုန်သော သူတို့သည်ဂုဏ်း။ အဘဗ္ဘာ၊ မကျွတ်ထိုက်သော အဘဗ္ဘတို့ မည်ကုန်၏။ ဇုတရေ၊ ဤသူတို့မှ တပါးကုန်သော ရတနာ သုံးပါး ကံ့ကဲ့၏ အကျိုးပေး တရားတို့ကို ကြည်ညိုယုံကြည်သော သူတို့သည်။ ဘဗ္ဘာ၊ ကျွတ်ထိုက်သော ဘဗ္ဗတို့ မည်ကုန်၏။။

ထိုကြောင့် ရတနာသုံးပါး ကံ့ကဲ့၏ အကျိုးပေး တရားတို့ကို ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါတိုးရှိ စိတ်ကို တထစ်ချ ပြုပြင်ကြရာသည်။

၁၁။ နိဂ်ဏ္ဌ၏ အဂ်ါဂါ ဧလေးပါး။

ဒုဂ္ဂဒိပံ ဇကစာရံ၊အာသရိရံ ဂုဟာသယံ။
ယော ဒိတ္တံ သံယမေဿန္တိ၊မောက္ခန္တိ မာဂဗ္ဘနာ။ ။

(မွေပဒ ပါဠိတော်)

ယေဇနာ၊ အကြင် သူတို့သည်၊ ဒုရဂ်ိပံ၊ အဝေးသို့လည်း လွှင့်ပစ်ပြေးသွား ကျက်စားတတ်ထသော ဇကစာရံ၊ တရဖြစ်တတ်ထသော၊ ဂုဟာသယံ၊ဟဒယဝတ္ထု၊ တည်းဟူသော ၊ အိမ်နှလုံးသည်း ကိန်းဝင်တတ်ထသော။ အသရိရံ၊ အကောင်ဖြစ်သည့် သန္ဘာန်လည်း မရှိထားသော စိတ်တို့၊ စိတ်ကို။ သံယမေဿန္တိ၊ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း၍ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတတ်

ကုန်လတ္တံ့။ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ မာရဇန္ဓနာ၊ ကိုလေသာ တည်းဟူသော ကိုယ်တွင်းရန်မှ၊ မောက္ခဆိုး၊ ကျွတ်လွတ် ရကုန် လတ္တံ့သဘည်း။

ဒိဒိတို့၏ စိတ်ကိုနှိုင်အောင် အုပ်ချုပ်နိုင်ပါမူကား လောကီ, လောကုတ္တရာ၌ များစွာ အကျိုးဖြစ်ထွန်းပါသိမ့်မည်။ သူတော်-ကောင်းတို့ မမေ့လျော့ကြပါနှင့်။

၁၂။ ဒုလ္လဘတရား ငါးပါး။

အပ္ပမာဒေန ဘိက္ခဝေ သမ္မာဒေထ ဇာန္ဒုပ္ပါဒေါ ဒုလ္လဘော လောကသ္မိံ မနုဿတ္တဘာဝေါ ဒုလ္လဘော ဒုလ္လဘာ သဒ္ဓါ သမ္ပတ္တိ ပဗ္ဗဇိတဘာဝေါ ဒုလ္လဘော သဒ္ဓမ္မဿဝနံ အာတိဒုလ္လဘံ ၎ဝံ ဒိဝသေ ဒိဝသေ ဩဝဒိ။

ဘိက္ခဝေ၊ သံသရဘေး မြောတွေး ကြောက်ညောင်း သင်-သူတော်ကောင်းတို့။ တရော်၊ သင်တို့သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့ မလျော့သော အပ္ပမာဒတရားနှင့်။သမ္မာဒေထ၊ပြည့်စုံကြကုန်လော့။ လောကသို့၊လောကသုံးပါးဌာ။ ဇာန္ဒုပ္ပါဒေါ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသော ကာသကို။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ မနုဿတ္တဘာဝေါ၊ လူ၏အဖြစ် ကိုလည်း။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ သဒ္ဓါသမ္ပတ္တိ၊ သဒ္ဓါ တရားနှင့် ပြည့်စုံသော သူတော်ကောင်းအဖြစ်ကိုလည်း။ ဒုလ္လဘာ၊ရခဲလှ၏။ ပဗ္ဗဇိတဘာဝေါ၊ သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်း အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဒုလ္လဘော၊ရခဲ၏။ သဒ္ဓမ္မဿဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား စကားကို ကြားနာရခြင်းသည်လည်း။ အတိဒုလ္လဘံ၊ အလွန်ဘရာ ရခဲလှစွာ၏။ ၎ဝံ၊ဤသို့။ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ ဆွမ်းခံပြန် ခြေဆေး အင်းပျဉ်၌ ရပ်လျက် နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ ဩဝဒိ၊ ဟောကြား ဆုံးမတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဒုလ္လဘမြေ ရကြခိုက် အထူး နှလုံးစိုက် အားထုတ်ကြပါလေ။

---

၁၂ အာရိယာ ငိဇ္ဈာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၁၃။ သဒ္ဓာလေးပါး စာရင်းရှာနည်း၊

အဝိစာဟံ အာဒုသော ဣမသ္မိံ ယေဝ ဗျာမမတ္တေ ကုဋ္ဌေဝရေ သသညိမှိ သမနကေ လောကဋ္ဌ ပညပေဒိ လောကသမုဒယဋ္ဌ လောကနိရောဓဋ္ဌေ လောကနိရောဂါမိနိ ပဒိုပဒဋ္ဌောတိ။

(သင်္ဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ်ပါဠိတော်)

အာဒုသော၊ ငါ့ရှင်ရောဟိတ နတ်သား။ အဒိစ၊ စင်စစ်ကား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သသညိမှိ၊ သညာရှိသော။ သမနကေ၊ စိတ်ရှိသော။ ဗျာမမတ္တေ၊ တလံမျှသော။ ဣမသ္မိံ ယေဝ ကဋ္ဌဝရေ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာသာလျှင်။ လောကဋ္ဌ၊ ရုပ်,နာမ်ဖြစ်ပျက် ဒုက္ခသစ္စာ ဟူသော သံသရာ လောကကိုဆိုး။ ပညပေဒိ၊ သိစေတော်မူ၏။ လောကသမုဒယဋ္ဌ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော သမုဒယ သစ္စာကိုဆိုး။ လောကနိရောဓဋ္ဌ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိရောဓသစ္စာကိုဆိုး။ လောကနိရောဂါမိနိ ပဒိုပဒဋ္ဌ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်း၏ ဒေကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာကိုဆိုး။ ပညပေဒိ၊သိစေတော်မူ၏။

ဤကဲ့သို့ ရောဟိတ နတ်သားအား ဒုက္ခသစ္စာဆိုတဲ့ သံသရာ လောကကြီးဟာ ဤကိုယ်ကောင်ထဲမှာ ရှိတယ်တဲ့၊ သမုဒယ နိရောဓ မဂ္ဂသစ္စာဆိုတဲ့ တရားဟာလဲ ဤသံသရာ လောကဆိုတဲ့ ဤ ကိုယ်ကောင်ကြီးထဲမှာဘဲ ရှိတာဘဲတဲ့၊ ရှာဘတ်လျှင် တွေ့နိုင်လေသည်၊ တခြားမှာ တရားရှာရန် မလိုဘူးတဲ့၊ ဘုရားသခင် ဟောတော်မူသည်။

ဤကိုယ်ကောင်ကြီးမှာ သေသေချာချာ စေ့စေ့စပ်စပ် ရှာလျှင် ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်တို့ကို တွေ့မည်။ဘယ်လိုတွေ့မလဲဆိုလျှင် ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ် ခန္ဓာငါးပါး အာယတန ၁၂-ပါး ဓာတ် ၁၈-ပါးတို့၏ အစဉ်မပြတ် ဖြစ် ချုပ် ဖြစ် ချုပ် နေသည်ကို တွေ့မည်။ သို့ဖြစ်၍-

သုတမယ, စိန္တာမယ, ဘာဝနာမယညာဏ်။ ၁၃

ခန္ဓာနဉ္စ ပဋိပါဋိ၊ ဝေဒ အာယတနာနစ၊
အဇ္ဈောဆ္ဆိန်ံ ဝတ္တမာနာ၊သ်သာရောတိ ပဏ္ဍိတော။ ။

ခန္ဓာနဉ္စ၊ ခန္ဓာ ငါးပါးတို့၏ဂုဏ်။ ဝေဒ အာယတနာနဉ္စ၊ ဝေဒ် ၁၈-ပါး၊အာယတန ၁၂ ပါးတို့၏ဂုဏ်။အဇ္ဈောဆ္ဆိန်ံ၊မငြိတ်။ ပဋိပါဋိ၊ အစဉ်အဆက်။ ဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ သံသာရောတိ၊ သံသရာဟူ၍။ ပဏ္ဍိတော၊ ဆိုအပ်၏။

ဤခန္ဓာ အာယတန ဝေဒ်တို့၏အစဉ်မငြိတ် ဖြစ်ချုပ် ဖြစ်ချုပ် နေတာကိုသာလျှင် ဤကိုယ်ကောင်ကြီးဌ ဒိုသည်ဖြစ်၍ ဤဖြစ်ချုပ် ရုပ်,နာမ် နှစ်ပါးကိုဘဲ တွေ့ရလိမ့်မည်၊ ဤဖြစ်ချုပ် ရုပ်,နာမ်သည် ပင်လျှင် သံသရာ ဟူလေသည်၊ ထိုဖြစ်ချုပ် ရုပ်,နာမ် သံသရာကို အလွန် ပါရဒိကလည်းထူး ပိဒိကလည်း လိုလို ချင်ချင်နှင့် အားထုတ် ပြသသော ဆရာကလည်း ကျကျနန ပြတတ်ပါမှ သိရတွေ့ရသော ပရမတ် သံသရာ ဖြစ်သည်၊ ၃၁-ဘုံဆိုတဲ့ သံသရာက ပညတ်သံသရာတွေဘဲ၊ပရမတ် သံသရာကို မတွေ့ သောကြောင့် သစ္စာလေးပါးမတွေ့ရတာ။သစ္စာလေးပါး မတွေ့ရ၍ ပညတ်သံသရာဆိုတဲ့ ၃၁-ဘုံမှာ ဆုံလည်သည့် နွားပမာ ဖြစ်နေ ကြရသည်၊ ပရမတ် သံသရာဆိုတာသည် ခန္ဓာအာယတနဓာတ် သစ္စာပင်ဖြစ်သည်၊ခန္ဓာ အာယတနဓာတ် သစ္စာသည် ဖြစ်ချုပ် ရုပ်,နာမ်ပင် ဖြစ်သည်။ သတ္တဝါ လက္ခဏာတွေ များ၍သာ အာမည်တွေ့ များနေခြင်း ဖြစ်သည်၊စင်စစ်မှာ ဇရောဓမ္မောပင် ဖြစ်ပါသည်။

၁၄။ သုတမယညာဏ် စိန္တာမယညာဏ် ဘာဝနာမယညာဏ်။

၁။ သုတမယညာဏ်မှာ သူတပါးပြောဟောသောကြောင့်ရင်း၊ စာတွေ့အားဖြင့်ရင်း သိသောညာဏ်ဖြစ်သည်။

၂။ စိန္တာမယညာဏ်မှာ သူတပါး ပြောဟောသော အနက် အဓိပ္ပါယ် စာတွေ့သိသော အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို အကြောင်း အကျိုး ဆက်စပ်၍ ယုတ္တိ ယုတ္တာ ဆောင်ပြီးလျှင် အမှန်ကို အတွေးနှင့် သိခြင်း ပေတည်း။

၃။ ဘာဝနာမယညာဏ်မှာ ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့လုပ်ကြည့်၍ ဒိဋ္ဌဓမ္မ ပိမိရရ သိရသော အသိမျိုး ဖြစ်သည်။

အခြို့သော သူများသည် အစစ်အမှန် မဟုတ်ဘဲလျက် အစစ် အမှန်ကဲ့သို့ တွေးတောနေခြင်းကို စိန္တာမယညာဏ်ဟု ထင်ကြ၏၊ ထိုသို့တွေးတောနေခြင်းကို ဝိတက်ဟူ၍သာ သာမည မှတ်ပါလော၊ ဝိတက်နှင့် စိန္တာမယညာဏ်မှာ လွန်စွာ ကွာခြားသည်၊ ငါပဿနာ တရား အားထုတ်ချ၍ ဘာဝနာမယ ညာဏ်သာလျှင် လိုရင်း ဖြစ်သည်၊ သို့ရာတွင် ရုပ်,နာမ်မမြင်ခင် ကြိုစည် စိတ်ကူးခြင်းသည် ကား ကောင်းပါ၏ အကျည်းနီးတော့ မဖြစ်ပါ။ နာမရူပပရိစ္ဆေဒ ညာဏ် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟညာဏ်တော့ ဖြစ်ပါ၏၊ ပါရဒိဖြစ်ပါသည်။ ဤမျှလောက် စိတ်ကူးဖြင့် ဤဘဝ၌ စိန္တာမယညာဏ် ရသွား လျှင်လည်း နောင်တပါးပါးသော ဘဝ၌ ကျကျနန တရားနာရ တရားထုတ်ရက အာကျွတ်ဘရား ရတတ်ပါသေးသည်၊ ဗုဒ္ဓပန် အရှင်စသည်တို့ကို ထောက်မြောပါလော၊ စိတ်မလျော့ပါနှင့်။

စိန္တာမယ ညာဏ်ဆိုဘာ ရှေးကသင်ကြား နာယူတူးသော ဗဟုသုတရှိမှ ဗဟုသုတ အလိုက် ရုပ်,နာမ်တို့၏ ဖြစ်တတ် ပျက်တတ်သော သဘောကို ညာဏ်ရှိသလောက် ဝေဘန်ပိုင်းခြား စဉ်းစားတွေးတော ကြံစည်မှုတို့ပင်တည်း။

ဘာဝနာမယညာဏ်ဖြင့် ပြဘတ်သော ဆရာကပြ၍ ရုပ်,နာမ် မြွေတို့ကို ဝိပဿနာ သမာဓိဖြင့် အာတာပီဒြစ္စ၍ တွေ့သောအခါ အထူးဂရုပိုက်၍ မလျော့သောလုံ့လဖြင့် ဆက်၍ အပျောက်မခံဘဲ

ရှုတတ်မှ တိရဏာပရိညာ ကခ်ီဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိသို့ ရောက်ပြီးမှ သဘောပေါက်ပြီး ရှေးသို့ဆက်လက်ရှုမြင်၍ သွားရတတ်ပါသည်၊ တကယ် တွေ့သော တရားကိုသာ ဘာဝနာမယဉာဏ် ခေါ်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ တွေ့ရသော ဘာဝနာမယ ဉာဏ်တို့ တွင်လည်း အာရုံတွေ့ထိပျက်သည်၊ ဆရာကောင်း မတွေ့လျှင် အာသိရအခက်ဆုံးပင်ဖြစ်သည်၊ဆရာကောင်းတွေ့လျှင်လည်း အလွယ်ဆုံးပင် ဖြစ်သည်၊မိမိကလည်း မကျန ဆရာကလည်း သဘောမပိုင် စွယ်စုံမဟုတ်လျှင် မိမိ နားရွက်ကို မိမိ မျက်စိဖြင့် ကြည့်သကဲ့သို့ အနီးသားနှင့် ဝေးနေတတ်သည်၊ ဆရာနှင့်တပည့် ယထာဘူတ ကျန်မှ သာလျှင် ပေါက်ရောက် လွယ်လေသည်၊ ထိုကြောင့် ဝိပဿနာ တရားသည် ပဉ္စလက်နှင့် တူသည်ဟု ပြောစမှတ် ပြုကြလေသည်၊ ဝိပဿနာတရား, သမထတရားများ အားထုတ်ရာတွင် စာပေကျမ်းဂန် များစွာတတ်ကျွမ်းရန် မလိုပါ၊ ပဒိုယတ် ပဒိုပတ် ယထာဘူတ ကျန သေချာသော ဆရာကောင်းသာ လိုပါသည်၊ သေချာစွာ မမှေမလျော့ အချိန်မှီ ဘာဝနာမယဉာဏ် ပေါက်အောင် အားထုတ်ကြပါကုန်။

၁၅။ သောတာပန် သုံးစား။

သောဘဿ အာပတ္တိ ဇတာသတာတိ သောတာပတ္တိ။
သောတာပတ္တိဿ မဂ္ဂေါ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ။။
သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန သမ္မယုတ္တံ စိတ္တံ သောတာပတ္တိမဂ္ဂ စိတ္တံ။

ဇတာသဃ၊ထိုပုဒ်ုလိန်အား။ သောတာသ၊အာရိယမဂ္ဂင် ရှစ်ပါးသို့။ အာပတ္တိ၊အထက်မဂ် သုံးပါးတို့၏ ရှေးဦးစွာ ရောက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဇာတိ၊ ထိုကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သောတာပတ္တိ၊သောတာပန်မည်၏။

သောတာပတ္တိသဒ်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ အာခုံပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ခွေ့ရှကပ်တတ်သော အရိယမဂ္ဂင် ၇စ်ပါးသို့ အထက်မဂ် သုံးပါး တို့၏ ရှေးဦးစွာ ရောက်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ မဂ္ဂေါ၊မဂ်တည်း။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏မဂ်။

သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏ မဂ်နှင့် သမ္ပယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော။စိတ်၊စိတ်တည်း။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂစိတ္တံ၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောစိတ်။

ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိ ၀စီ.ကိ ဆွာ ပဟာနာယ သောဘာပန္နော ဟူသည်နှင့်အညီ၊ ဒိဋ္ဌိ၀စီကိ ဆွာတရား ၇စ်ပါးကို ပယ်သောကြောင့် သောတာပန် မည်လေသည်။

ထိုသောတာပန်သည်လည်း-

၁။ သဉ္ဇာကွန်တုံ့ပြန်ရမ သောတာပန်၊
၂။ ကောလံကောလ သောတာပန်၊
၃။ ဧကဗီဇီ သောတာပန်။ ။ဟူ၍ သုံးမျိုးတည်း။

သတ္တက္ခတ္တုံ သတ္တသု ဝါရေသု ကာမသုဂတိယံ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂ-ဟဏံ ပရိမံ ဇေတဿဘိ သဉ္ဇာကွန်တုံ့ပြန်ရမော။

ဇေတဿ၊ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဉ္ဇာကွန်တုံ့ သတ္တသု ဝါရေသု၊ခုနစ်ဘဝ,ခုနစ်ကြိမ်တို့၌။ ကာမသုဂတိယံ၊ ကာမသုဂတိ ဘုံ၌။ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏံ၊ပဋိသန္ဓေကိုယူခြင်းဟူသော။ပရိမံ၊လွန်သော အဝတိုင်းအရှည်သည်။ အာဇ္ဇိ၊ဂို၏။ ဇာတိ၊ထိုကြောင့်။ သတ္တက္ခတ္တုံ-ပရမော၊သတ္တက္ခတ္တုံပြန်ရမ သောတာပန်မည်၏။

ကုလတော ကုလံ ဂစ္ဆတီတိ ကောလံ ကောလော။

ကုလတော၊ဥစ္စာဓန ကြွယ်ဝကုံလုံ ပြည့်စုံဖြန့်ဖြော မြတ်သော အမျိုးမှ၊ ကုလံ၊ ကြီးကျယ်မြင့်လတ် မြတ်သော အမျိုး တပါးသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်တတ်ချေ၏။ ဇာတိ၊ထိုကြောင့်။ ကောလံကောလော၊ ကောလံကောလ သောတာပန်မည်၏။

ဤကသေဝ ဘဝသ ဇိဇံ ဖေတသ အတ္ထိဘိ ကေဇိဇ်္ဈိ၊
ကေဝံ ဇိဇံ အာသသာဘိ ကေဇိဇ်္ဈိ။ ။

ဖေတသ၊ ထိုသောဘာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကသေဝ၊ တရ
သာလျှင်ဖြစ်သော။ဘဝသ၊ဘဝ၏။ဇိဇံ၊မျိုးစေ့သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။
ဇာတိ၊ထိုကြောင့်။ ကေဇိဇ်္ဈိ၊ကေဇိဇ်္ဈိ သောတာပန်မည်၏။

အာသ၊ ထိုသောဘာပန် ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကံ၊ တရသော၊ ဇိဇံ၊
ဘဝဟူဆိုအပ်သော မျိုးစေ့သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဇာဘိ၊ ထိုကြောင့်။
ကေဇိဇ်္ဈိ၊ကေဒိဇ်္ဈိ သောတာပန်မည်၏။

ဤသို့ အားဖြင့် သောတာပန် သုံးစားကို ခွဲခြား သိရာ၏၊
အကျယ်သိလိုမူ သိဟနဒသုတ် ပါဠိတော်, အဘိဓမ္မတ္ထဒီပက
ကျမ်း,အဘိဓမ္မာကျမ်းများဌ ရှုလေ။

သက်သေ သာဓကမှာ ကျမ်းဂန် ဗဟုသုတ အလျဉ်းဘာမျှ
မရှိသေးသော ကာဠိအမည်ရှိသော အမျိုးသို့းသည် ရှင်တော်
ဘုရား မွေစကြာ ပေါဘဲအခါ သာဘာဂိရိ နတ်မင်းနှင့် ပေါမ
ဝတ နတ်မင်းတို့ ပိဒါပြာသာဒ်၏ အထက်ကောင်းကင်ဌ ဝေ့ဆုံ
ကြ၍ ဘုရားသခင်၏ ဘုရားစစ်,မစစ်,မေးမြန်း ဖြေဆိုနေသော
အသံကို ကြားနာရ၍ အလွန်ကြည်သို့သောဗတ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊
ထိုအခါ စိတ်သည်နူးညံ့သိမ်မွေ့၍ လာ၏၊ကြာလေ နူးညံ့သိမ်မွေ့
သော စိတ်တွေ့ အဆင့်ဆင့် တိုးတက်၍ တိုးတက်၍ ဖြစ်သာ
လေလေဖြစ်၏၊ ထိုအခါ နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော
ရုပ်တို့သည်လည်း အဆင့်ဆင့် နူးညံ့၍ နူးညံ့၍ သွားသေတော့၏၊
ထိုအခါ၌ အဆင့်ဆင့် တိုးတက်၍တိုးတက်၍ နူးညံ့ သိမ်မွေ့သွား
သော စိတ်နှင့်ရုပ်ဝေတ်တို့၏ အဆင့်ဆင့်သဘောအားဖြင့် ပြောင်း
ပြောင်း သွားတာကို မြင်ပြီးလျှင် ပါရဒိအလျောက် လက္ခဏာ
ရေးသုံးပါး အလိုလိုထင်ပြီးလျှင် သောတာပန်ဖြစ်၍ သွားလေ၏။
ခန္ဓာ နာမ် ရုပ်ကပင် တရား သဘော ပြောပြသ လာလေ

၁၈ အာရိယာဒိဋ္ဌာ ပဋိပါတ်ဓောတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

သည်။ ထိုဝဋ္ဌု သက်သေကဲ့သို့ပင် အမျှားရှိလေသည်။ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာကို ကြိုးစား၍ ပယ်ကြပါလေ ပါရဒိရှင်တို့။

၁၆။ ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိကြောင်း။

နတ္ထိ လောကေ ရဟောနာမ၊ပါပကမ္မံ ပကြုဇ္ဈတော။သဗ္ဗပဌမံ ဟိဿ တံပါပံ အဇ္ဇာ ဇာနာတိ၊ တတော အာရက္ခဒေဝတာ အထညာပိ ပရစိတ္တာ ဝိဒူနိယော ဒေဝတာ။

(ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ)

လောကေ၊လောကဒ္ဓါ၊ပါပကမ္မံ၊မကောင်းမှုကံကို၊ ပကြုဇ္ဈတော၊ ကာယကံ,ဝစီကံ,မနောကံတို့ဖြင့် ပြုကျင့်သောသူအား။ ရဟောနာမ၊ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်ဟူသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဟိ၊မှန်၏။အာသ၊ ထိုမကောင်းမှုကို ပြုသောသူအား။ တံ ပါပံ၊ ထို မိမိပြုသော မကောင်းမှုကို။ အဇ္ဇာ၊ မိမိကိုယ်ဘိုင် သာလျှင်။ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးရုံတို့၏ ရှေးဦးစွာ၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ အာရက္ခဒေဝတာ၊ ကိုယ်စောင့်နတ်,လောကစောင့် နတ်တို့သည်။ ဇာနန္တိ၊သိကုန်၏။ အထညာပိ၊ တပါးကုန်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပရစိတ္တာပိဒူနိယော ဒေဝတာ၊သူတပါးတို့၏ စိတ်အကြံကို သိဖြင့် နှိုင်ကုန်သော နတ်အပေါင်းတို့သည်။ ဇာနန္တိ၊သိကုန်၏။။

ဤသို့ ဟောတော်မူသဖြင့် သူတော်ကောင်းတို့သည် မျက်မှောက်မျက်ကွယ်ဟူ၍မရှိ၊ အကုသိုလ်မှုတို့ကို ကာယကံ,ဝစီကံ, မနောကံ ထိန်းသိမ်းကြကုန်၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ ဟူသည် မရှိပြီ၊ မမှေးလျော့ သတိဖြစ်ကြကုန်။

၁၇။ လူအပြစ်ပြင့် အာရိယာမျှားရှိခြင်း။

မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး။ နဂရေ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ ပြို့တွင်း၌။ အာရိယ သာဝကာ၊ အာရိယာ သာဝက ဖြစ်ကုန်

သော။အနာဂါမိဖလေ၊အနာဂါမိဒိုလ်၌။ပဘိဋ္ဌိတာ၊တည်ကုန်သော။ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဥပါဿကာ ဥပါသိကာယော၊ ဥပါသကာ ဥပါသိကာမတို့သည်၊ပဋ္ဌ ကောဋိမတ္တာ၊ ငါးကုဋေ့ အတိုင်း အရှည်တို့သည့် လည်းကောင်း။ သတ္တ ပဏ္ဏာသ သဟဿာနိ၊ ငါးသောင်း ခုနစ်ထောင်တို့သည်လည်းကောင်း။ တိဏိသတာနိ၊ သုံးထောင်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဂို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဇတ သဇ္ဇေပိ၊ ထိုအလုံးစုံတို့သည်သည်း။ ဂိဟိယော၀၊လူတို့သာတည်း။နပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်းတို့ မဟုတ်ကုန်။

နဂရေ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ် မြို့တွင်း၌။ အရိယသာ၀ကာ၊ အရိယာသာ၀က ဖြစ်ကုန်သော။ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပါသကာ ဥပါသိကာယော၊ ဥပါသကာ ဥပါသိကာမတို့ ဖြစ်ကုန်သော လူတို့သည်။ ပဉ္စာသ သဘာသ ဘာသနိ၊ ငါးသန်း တို့သည်လည်းကောင်း။ တိဏိစ သတသဟာသနိ၊ သုံးသိန်း တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ဂို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

သို့ဖြစ်၍ လူအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဂို့ကြောင်းနှင့် အိမရာ ထောင်သော လူတို့ဘောင်၌ ကောင်းသော အသက် မွေးခြင်းဖြင့် လူမှုတာ၀နဲများကို ဆောင်ရွက်ခါ သား,မယား,အိုး,အိမ်,ဘဏ္ဍာ များဖြင့် ဂို့ကြလေသည်။

ထိုသို့ အရိယာများပင်လျှင် လူတို့ဘောင်၌ နေထိုင်လုပ်ကိုင် စားသောက်ခါ ဂို့စကောင်းပါလျက် ယခုအခါ လူတို့ဘောင်၌ သား,မယား,အိုး,အိမ်ဖြင့် တရား အာဃာထတ်သျှက်ဂို့သော ပုဂ္ဂိုလ် များကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း ဂရဟိတအမှု ပြုကြခြင်းများသည် စင်စစ် အပါယ်ဘေးကြီး ဖြစ်လေတော့သည်၊ သို့ဖြစ်၍ သူတပါးတို့ အား မကဲ့ရဲ့မိကြစေရန်နှင့် လူ၀တ်ပင် ဖြစ်သော်သည်း သမထ ဝိပဿနာ ဘာ၀နာများကို ပေါက်ရောက်အောင် အားထုတ်ကြ ပါလေကုန်။

၁၈။ လူဖြစ်စေ,ရဟန်းဖြစ်စေ,တရားအားထုတ်သူကို ဘုရားချီးမွမ်းခြင်း။

ဘင်္ဂေါနဂသေနှ၊ အင်္ဂါနဂသေန မထေရ်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ သမ္မာ ပဒိုပတ္တိံ၊ ကောင်းသော အကျင့် ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဂိဟိနော ဝါ၊လူဖြစ်သောသူအား၎င်း။ ပဗ္ဗဇိတသ ဝါ၊ရဟန်း ဖြစ်သော လူအား၎င်း။ ဝဏ္ဏောမိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဂိဟိ ဝါ၊ လူသည်၎င်း။ ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊ရဟန်းသည်၎င်း။ သမ္မာပဒိုပတ္တိံ၊ လောကီ သမာပတ်, လောကုတ္တရာ သမာပတ်သို့။ ပတ္တာဓိကရဏံ၊ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကို။ သမ္မာပဒိုပန္နော၊ကောင်းစွာကျင့်သည်ဖြစ်အံ့။ ဉာဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော၊ ကုသလံမ္မေ၊ ကုသိုလ် အကျင့်တရားကို။ အာရာ-ဓေကော၊ငါဘုရား နှစ်သက်တော်မူသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

ဤသို့ရှင်ဘော်ဘုရား ဟောတော်မူသဖြင့်မိမိတို့သည် လူဝတ် ပင်ဖြစ်စေ အားငယ်ဘွယ် မရှိ၊အဟုတ်ကျဲ့က ရနိုင် ရောက်နိုင် လေသည်၊ စာပင် မတတ်သော်လည်း တရား အားထုတ်က ပေါက်ရောက်နိုင်ကြောင်းကို မွေပဒေသနာတော်၌ ထင်ရှားစွာ ဟောတော်မူလေသည်၊အားထုတ်ကြပါကုန်။

၁၉။ စာမတတ်သေး်လည်း တရားအားထုတ်ကြောင်း ပေါက်ရောက်နိုင်ကြောင်း။

သော နုဇော၊ရဟန်း,ရှင်,လူ,အကြင် သူသည်။ အပ္ပသံဟိတ ဘာသမာနောပိ၊ ဘုရားတရားတော်မြတ် ပိဋကတ်ကို ကတ် ပြော်းဒေးဝင်မြင် မသင်ကြားသော်လည်း။ မွေဿ၊ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ဆိုက်ရောက်နိုင်ရန် လမ်းမှန်သောဘရားကို။ အနုမွေစာရီ၊ လျှောက်လည်ဆွဲသာလာ သမထဝိပဿနာကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။စေဝေးဘတ်၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ သော နုဇော၊ ထို ရဟန်း,ရှင်,လူ ဤသည့်

သူသည်။ ရာဂဇ္ဈ၊ ရာဂတရားကိုဆိုလိုသည်။ ဒေါသဇ္ဈ၊ ဒေါသတရားကိုဆိုလိုသည်။ မောဟဇ္ဈ၊ မောဟတရားကိုဆိုလိုသည်။ ပဟာယ၊ဘဒ်ကို ငြိကွပ်သမုဆွေဒ ပဟာနဖြင့် လေးဘန် ဝိရိယ သင်္ကာယဒ္ဒိဋ္ဌိ အမြစ်ပြိအောင် တိတိ ပယ်ဖြတ်၍။ သမ္မဇာနေ၊ အနိစ္စ,ဒုက္ခ,အနတ္တကို သေချာမြင်သည်ဖြစ်၍။ သုဝိမုတ္တ၊ဝိတ်ကွာ၊တဒင်္ဂ ဝိကွပ် သမုဆွေဒ ငြိမှုတ်ဖြင့် အမှန်ကောင်းစွာ လွတ်လိုပါကြောင်း စိတ်ကောင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇာဝေါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ အာရုံတွေခန္ဓာ ဝတ် အာယတန တို့ဖြင့်ဆိုး။ ဟုရံဝါ၊ နောင်တာမလွန်ဘဝ ဗဟိဒ္ဓခန္ဓာ ဝတ် အာယတနတို့ဖြင့်ဆိုး။ အနုပါဒိယာနေ၊ ဒိဋ္ဌိတဏှာဖြင့် ပြင်းစွာစွဲလမ်းခြင်း မရှိသည်။ ပေါတိ၊ဖြစ်၏။ သော နရော၊ထိုသို့ ဆိုပြီးဥသုံ လုံးစုံဖြစ်သူ ရဟန်း,ရှင်,လူသည်။ သာမညဿ၊မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်ကျေးငှး တရားထူး၏။ ဘာဂဝါ၊ လက်ဆုပ်မိမိ ရရှိဘာဂ ခံစား ရသည်။ ပေါတိ၊ဖြစ်၏၊ (မဇ္ဈပဒပါဠိတော်)

၍ ဒေသနာအရ စာမတတ်သော်လည်း အားထုတ်ပါကုန်၊ ယခုအခါ ပဋိပတ်သာသနာ ဦးစီးသောအခါ ဝိမုတ္တိယုဂခေတ် သမယသို့ ရောက်အံ့ဆဲဆဲ ဖြစ်၍ ပဋိပတ်အကျင့်ကို ကျနစွာ အားထုတ်ကြပါကုန် သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့၊

၂၀။ သာသနာတွင်းခွ် နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်ကြောင်း။

ယော ဇာမတ္တိ် မြေဝိနယေ အပ္ပမတ္တော ဝိဟောသတိ။
ပဟာယ ဇာတိသံသာရံ ဒုက္ခဿန္တံ် ကရိဿတိ။ ။

(သုတ်မဟာဝါ ပါဠိတော်)

ယော၊ အကြင် သူသည်။ ဇာမတ္တိ် မြေဝိနယေ၊ ဤသုတ် အဘိမြော ဝိနည်းခွ်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့ မပေါ့မဆတဲ့ ဝိပဿနာတရားကိုအားထုတ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟောသတိ၊ငါဘုရား သာသနာခွ် သိက္ခာသုံးဖြာကို ကောင်းစွာ ကျင့်သုံးဆောက်တည်၍ နေလတ္တံ့။ သော၊ ထိုတရားအားထုတ်သော သူသည်။ ဇာဘိ

၂၂ အာရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ်ခေတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

သံသာရံ၊ပဒိုသန္ဓေ စွဲနေရစွာ သံသရာကြီးကို။ ပဘူဝယ၊တံထွေး ပေါက်သို့ မထောက် မညှာ ငယ်စွန့်ခွါ၍။ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့၊ ဒုက္ခ ပြဿ်တ်ကိန်း ဆင်းရဲငြိမ်းမှန် နိဗ္ဗာန်သို့။ ကရိဿတိ၊ မျက်မှောက် ပြုရ ရောက်ခရလတ္တံ့။

၅၂ သို့ ဟောတော်မူသဖြင့် ဒုလ္လဘ မွေးဘို လက်ဝိုင် ရမိ ကြသော သူတော်ကောင်း တို့သည် ဘုရားဟော ဒေသနာ နည်းလမ်းမှန်ကို ယထာဘူတ ကျဝိအောင် မပေါ့မပျင်းဘဲ သဒ္ဓါ သတိ ဝိရိယဖြင့် အားထုတ်ကြပါကုန်။

၂၁။ ပဋ္ဌိမ ဗုဒ္ဓဝစနံ။

ဟန္ဒ ဒါနိ ဘိက္ခဝေ အာမန္တယာမိ ဝေါ၊
ဝယဓမ္မာ သင်္ခါရာ အပ္ပမာဒေန သမ္ပာဒေထ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟန္ဒဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့ကို။ အာမန္တယာမိ၊ လေးဆဲငါးဝါ ကာလပတ်လုံး ဟောတော်မူအပ်သော တရားအဖေါင်းတို့တွင် လိုငြားကြီး အကျဉ်းချုပ် နိဂုံးအရပ် စကားကို ဟောထားခဲ့ပေအံ့။ သင်္ခါရာ၊ ဘုံသုံးပါးဌာ ရုပ်,နာမ်တရား နှစ်ပါးတို့သည်။ ဝယဓမ္မာ၊ အဘာန်တလဲလဲ ပျက်တတ်သော သဘော ဝိုကုန်ဏ၊ (ဝါ) အဘာန် တလဲလဲ ပျက်စီး၍ နေသောကြောင့် အနိစ္စသဘော, ဒုက္ခသဘော, အနတ္တသဘော ဝိုကုန်ဏ၊ တုမှော၊ သင်ချစ်သား ရဟန်းတို့သည်။ အ မာဒေန၊ ရုပ်,နာမ်နှစ်ပါးတို့၏ ပျက်စီးခြင်း ကင်းငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကြီးကို လျင်မြန်စွာ ရောက်ကြအောင် သိသ သမထ ဝိပဿနာဥာဏ်တို့ကို မမေ့မလျော့ ပေါ့သော သဘိတရားဖြင့်။ သမ္ပာဒေထ နှေးညှဉ်မစဲ အားမြဲမက္ခာ ပြည့်စုံကြစေကုန်လော့။

ထိုသို့ ခရီးမသဘိပေးတော်မူခဲ့သဖြင့် ကိလေသာ ဆယ်ပါးနှင့် နောက်ပါ တဝင်ကြပ် ၁၀၀-ပါး တပ်သား ၁၅၀၀-ရန်သူ

မာရ်စစ်ကို သဒ္ဓါ ငိရိယ သတိ သမာဓိ ပညာ ဗိုလ်ငါးပါးကို ရှေးသွားပြု၍ ရှေးဦးပဌမ ဒိဋ္ဌိနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာကိုရွေး၍ ပြုတ်အောင် တိုက်ကြပါကုန်။

၂၂။ ဝိဋကတ်သုံးပုံ အနှစ်ခကား ၆-ခွန်း။

ဗုဒ္ဓါ မေမ္မော သံဃောစ၊အနိစ္စံ ဒုက္ခလက္ခဏံ။
အနတ္တာ မေ ဆဝါစာ စ၊သာရာဟိ ပိဋကတ္တယေ။ ။

ဗုဒ္ဓါစ၊ ဘုရားမြတ်စွာဒင်း။ မေမ္မောစ၊မင် ဗိုလ်ရှစ်တန် နိဗ္ဗာန် ပရိယတ် ၅၏ဆယ်ထပ်သော တရားဒင်း။ သံဃောစ၊ အရိယာထေရ်ကျော် သံဃာတော်ဒင်း။ အနိစ္စလက္ခဏံ၊ သုံးဘုံ သင်္ခါရ ရုပ်,နာမ် အနိစ္စလက္ခဏာ သဘောဒင်း။ ဒုက္ခလက္ခဏံ၊ သုံးဘုံ သင်္ခါရ ရုပ်,နာမ် ဒုက္ခသဘော လက္ခဏာဒင်း။ အနတ္တလက္ခဏံ၊ သုံးဘုံသင်္ခါရ ရုပ်,နာမ် အနတ္တသဘော လက္ခဏာဒင်း။ ဇာ မေ ဆဝါစာစ၊ ၅၏စကား ၆-ခွန်းတို့သည်ကား။ ပိဋကတ္တယေ၊ မြန်မာ့ဗုဒ္ဓဘာသာ ပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင် ပိဋကတ်သုံးဆောင်၌ သာရာဟိ၊ အနှစ်သာရ အာဝဇ္ဇနတို့သာတည်း။

၂၃။ သမ္မတ္တိစက် ၄-ပါး သူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းအပ်ခြင်း။

၁။ သပ္ပုရိသ သံသေဝ၊ သူတော်ကောင်း ပညာရှိတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ဖက်ခြင်း။

၂။ ပဒိဂ္ဂပဒေသဝါသ၊ တင့်အပ် လျောက် ပတ်သော ဒေသ၌ နေခြင်း။

၃။ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ၊ ရှေးဦး ပြုဘူးသော ပါရမီဆက် ကောင်းမှုရှိခြင်း။

၄။ အတ္တသမာပဏိဓိ၊ မိမိ၏ကိုယ်စိတ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်နိုင်ခြင်း။

ထိုသမ္မတ္တိစက် ၄-ပါးတွင် သမ္မုဂိုသံသေဝ တပါးတည်း ဖြင့်ပင် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သည်မည်၏ဟူ၍ အာဂုင်အာနန္ဒာအား ဘုရားရှင် ဟောတော်မူလေသည်၊ ၊သမ္ဂုဂိုသ သံသေဝတွင် လည်း-

၁။ ဥဂ္ဂဟာ၊ ထင်ကြွနိုးကြား ဝိဒုံယ တရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။

၂။ ပရိပုစ္ဆာ၊ တရားစကားကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းခြင်း။

၃။ သဒ္ဓမ္မသဝနာ၊ တရားဘော်ကို ကောင်းစွာ နာယူ မှတ်သားခြင်း။

၄။ ဝေရဏာ၊ တရားတော်ကို ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံဆောင်ရွက်ခြင်း။

၅။ မြောနုမြေပဋိပန္နာ၊ သီလ,သမထ,ဝိပဿနာကို ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်း။

ထိုကလျာဏအာဂါငါးပါးတို့ ဖြစ်ပြန်လေသည်၊ ထိုကလျာဏ အာဂါနှင့် ပြည့်စုံခန်လည်း ယောနိသော မနသိကာခဖြင့် ထုံခါ ပြည့်စုံစွာ အားထုတ်ရာသည်။ကျန် သမ္မတ္တိစက် ၃-ပါးတို့တွင် လည်း ဒုဿီသီး တရားကိုယ်ချား အာဂါများ သိလွယ်ပေါ့။ ထို့ကြောင့် ပညာရှိ သူတော်ကောင်း စစ်စစ်ကို ရှာမှေ့၍ ဆည်းကပ် ပေါင်းဘော်ကြရာသည်၊ သူတော်ကောင်း ပညာရှိ တို့ဟား လောကီ,လောကုတ္တရာနှစ်ဖြာသော အကျိုးကို ပြီးစေနိုင် ပေးနိုင်သေသည်။ပညာထွန်းသော ခေတ်သို့ ရောက်ပြီ သူတော်-ကောင်းတို့၊ ပညာညာဏ်, ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကို ပညာရှိများ ထိုင် ဆည်းကပ်ပေါင်းဘော် ဖြဲဝကြလေကုန်။

၂၄။ နာယကကုဏ် ၆-ပါး။

၁။ ခမာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးလုံးဖြင့် သည်းခံခြင်း။
၂။ စာဂရိယ၊ ထက်ကြွနိုးကြား ဟျပ်လပ်ခြင်း။
၃။ ဥဇ္ဇောနှ၊ လုံ့လ ဝီရိယ ဇွဲရှိခြင်း။
၄။ သံဝိဘာဂ၊ ပေးကမ်းဝေဘန် ခွဲဝေတတ်ခြင်း။
၅။ ဒယာ၊ သတ္တဝါတို့အား ကရုဏာခေတ် သနားခြင်း။
၆။ ဇာကဇ္ဈာ၊ စဉ်းစားမြော်မြင် ဉာဏ်နောက်မြင်ခြင်း။

အထက်ပါ နာယကဂုဏ် သိဂ်ါလောဝါဒ သုတ်တော်သာ ဆရာအဂ်ါ ငါးပါးစသော တရားတို့ဖြင့် ပြည့်စုံအောင် နေထိုင် လုပ်ကိုင်ကြပါ ပါရဖိရှင်တို့။

၂၅။ ပညာသာ အဓိပတိဖြစ်ကြောင်း။

လောကော၊ လောကဋ္ဌ။ သိပ္ပံ၊ အာတတ်နှင့်။သမံ၊ တူသော၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်၊ နဇ္ဇိ၊ မရှိ။ လောကော၊ လောကဋ္ဌ၊ ဝိဇ္ဇံ၊ အာတတ်နှင့်။ သမံ၊ တူသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေ ခင်ပွန်းကောင်းသည်။ နဇ္ဇိ၊ မရှိ။ ထိုပြင် လောကနိတ္ထိလည်း။ ပုရိသဿ၊ ယောဂ်္ဂါး၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။သိပ္ပံ၊လက်မှ စက်မှ နှုတ်မှ ပညာဘည်းဟု ဆိုကုန်၏။

၁။ မဟုတ်သိကား မောဟ၊ အလွဲသိကား တဏှာ၊ အမှား သိကား ဒိဋ္ဌိ။ ကံကောင်းရှိ၍ လူ့ဘဝကိုရကြသော်သည်း အသိ ပညာ အလိမ္မာကို အပွဲပြု၍ ဆင်းရဲချမ်းသာ ဖြစ်ကြရ တတ်သည့်၊ ကြပ်ကြပ် သဘိပြုလေ။

၂။ ထမင်း ဒိန် ရေ လေ၊ မသိမ္မာချေမှာက ဘေး ရန်သူ၊ လိမ္မာမှာကား ဓိတ်၊ ထို့အတူ စည်းစိမ် အရပ်ရပ် တတ်သမျှ အတတ် မသိတတ်မူ ဘေးရန်သူ၊သိတတ်မှာက ဓိတ်၊မတတ်မှာက ဆင်းရဲယူ၊ တတ်မှာက ဓိတ်၊

၃။ ဥတ္တံ၊ စည်းစိမ်အရပ်ရပ် တတ်သမျှ အတတ်အမျိုးမျိုး သည်၊ ဖာသာသာ၊ အသိပညာ အလိမ္မာမရှိသော လူရိုက်အာ၊ အနုတ္ထာယ၊အကျိုးမဲ့ပျက်စီးရုံသာ၊ ဇာယတိ၊ဖြစ်၏။

၂၄ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျခဲ့။

သို့ဖြစ်၍ ဓနတွန်းသော ဒါနယဂခေတ် ကုန်ပြီ၊ ပညာထွန်းသော ဝိမုတ္တိယဂခေတ် ရောက်ပြီ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ပညာများ ကြိုးစားရာကြ သူတော်ကောင်းတို့။

၂၆။ သဗ္ဗဒဋ္ဌက ကမ္မဋ္ဌာန်း။ဝါးစတုရာရက္ခတရား ၄-ပါး။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ မေတ္တာစ၊ အသုဘံ မရဏာသတိ။

ဇာန်တွာ စတုရာရက္ခာ၊ သဗ္ဗတ္ထကာတိ ဝါ မတာ။ ။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိစ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဂင်း။ မေတ္တာစ၊ မေတ္တာဂင်း။ အသုဘဉ္စ၊ အသုဘဂင်း။ မရဏာသတိစ၊ မရဏာသတိဂင်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ စတုရော၊ လေးပါးကုန်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။ အာရက္ခာ၊ စောင့်ရှောက် အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အာရက္ခ တရား၊ တို့ပာ၏။ ဥတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗတ္ထကာတိဝါ၊ အလုံး စုံသောအရာတို့၌ အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သဗ္ဗတ္ထက ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ပာ၏လည်း။မတာ၊သိအပ်ကုန်၏။

ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းလေးပါးတို့ကို အထူးပင် သတိချပ်ထား ဆင်ခြင်ရာသည်၊ အလုံးစုံသော သမထဝိပဿနာ တရား၏ ရှေးအာတို့၌ လည်း ဆင်ခြင်ရာသည်၊နေရာတိုင်း၌လည်း ဆင်ခြင်ရာသည်။

၂၇။ အပြစ်ကြီး ၆-ပါး ရှောင်ကြဉ်ရန်။

ဇာဟာ၊ ဤလောကု၌။ ဘူတိ၊ ကြီးပွားခြင်းကို။ ဇာဆွေ့နှံ၊ အာလိုရှိသော။ ပုရိသေန၊ ယောကျ်ားကောင်းသည်။ ဆဒေါသာ၊ အပြစ်ကြီး ၆-ပါးတို့ကို။ ဟာတဗ္ဗာ၊ ကိုယ်နှင့်မယှဉ် ဖဲကြဉ် စွန့်ပစ်အပ်ကုန်ရာ၏။

၁။ နိဒ္ဒါ၊ အာအိပ်ကြွေးခြင်းဂင်း။

၂။ မဒ္ဒ၊ ယစ်မူးမေ့လျော့ ပေါ့ဆခြင်းဂင်း။

၃။ ဘာယံ၊ စိုးနှောင့် ကြောင့်ကြ ကြောက်လန့်လွယ် ခြင်းဂင်း။

၄။ ကောဓော၊ အမျက်ထွက်လွယ် စိတ်ကို လွယ်ခြင်းဂင်း။

၅။ အာလသျှံ၊ တွေ့ဝေငေ့းမှိုင် ပျင်းရိ တွန့်လိမ်ခြင်းငင်း။
၆။ ဒိဃသုတ္တတာ၊လေးကန်ဖင့် နွဲခြင်းငင်း။ ဇာတပေါဒ်အပြစ် ကြီး ၆-ပါးတို့ကို။ ဟာတဖွာ၊စွန့်လွှတ် ပယ်ရှားအပ်ကုန်၏။

လောကီ လောကုတ် အပဟုတ်တိုးပွါး အကျိုးများလိုသော ပါရမီရှင်တို့သည် ဤအပြစ် ၆-ရပ်ကို ကြပ်ကြပ်ကြီး ကြဉ်ရှောင်ကြပါ သူတော်ကောင်းတို့။

ထိုအပြစ် ၆-ပါးအပြင်လည်း ဆာလွန်းသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဝလွန်းသေးသည်ဟူ၍၎င်း၊ ပူလွန်းသေးသည် ချမ်းလွန်းသေးသည် ဟူ၍၎င်း၊စောလွန်းသေးသည် နောက်ကျသွားပြီဟူ၍၎င်း၊ ဤဆိုခဲ့သော ဆင်ခြေလဲခြင်း ၆-ပါးကိုပါ ရှောင်ကြပါလေ။

၂၈။ အလုပ်ခွင် ခဆစ်း ဝင်သင့်ကြောင်း။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ငကေငမွေ၊သမထ ဝိပဿနာတရုရသော တရားကို။ ဘာဝိတော၊ ပွါးများအား‌ထုတ်သည်ရှိသော်။ ငကန်တော့ နိဗ္ဗိဒါယ၊စင်စစ်နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ။ နိရောဓာယ၊ ကိုလေသာ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ဥပသမာယ၊ ကိုလေသာငြိမ်းခြင်းငှါ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိခြင်းအကျိုးငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို ထိုးထွင်းချဉ်းခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ဤသို့ဟောတော်မူသဖြင့် သမထ ဝိပဿနာ အလုပ်စခန်းကို ပေါက်ရောက်အောင် လက်တွေ့လုပ်ကြပါ·ပါရမီရှင်တို့။

၂၉။ ပုဏ္ဏားလေး ၄-စား အချီးအစား။

၁။ ဥဿဒိတညှပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်က ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တရားကို တပုဒ် တဂါထာ ကြားရ ရုံဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရကြသည်။

၂၀ အရိယာဝိန္ဒာ ပဒုိပါတ် ဓေတ်တက်စဉ်ကျန်း။

၂။ ဝိပဒ္ဓိတည္ဟုပုဂ္ဂိုလ်၊ဖြတ်စွဓာတုရားသခင်ကအာကျယ်ဝိထ္ထာရ ဟောမှ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရကြသည်။

၃။ နေယျပုဂ္ဂိုလ်၊ ဘုရားရှင် လက်ထက်မှ သာသနာတော် ငါးထောင်တွင်းခွဲ ယခုရှိသော နေ့ဟူ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ တရားနာရုံဖြင့်မရ၊ဒေသနာတော်အာမှန်ကျကို အာဟုတ် အားထုတ် ကျင့်ကြံမှ သာလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရကြသည်။

၄။ ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်၊ သာသနာတော်တွင်းခွဲ ပါရဒိ ဖြစ်ရုံသာ အာကျိုးရ၍ နောင်ဘုရားရှင်တို့ထံတွင်မှ ကျွတ်လွတ် အရဟတ္တဖိုလ်ရမည်။

ထိုကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်လေးစား ခွဲခြားဟောခဲ့သဖြင့် ယခုခေတ်တွင် နေယျပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပဒပရမ ပုဂ္ဂိုလ်များသာ ရှိကြလေသဖြင့် တမဂ် တဖိုလ်ကို အာမှန်လိုလား အာမျိုးကောင်းသားတို့သည် သမထ အသုဝ ဝိပဿနာအလုပ်ကို ထိထိမိမိ လုပ်ရန် နည်းနာခံယူပြီး လျှင် အားထုတ်ကြပါလေ၊ ကျကျနန အားထုတ်ပါက ၇-ရက် အတွင်းပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်နိုင်ကြောင်းကို(မှုလပဏ္ဏာသာ သဘိပဋ္ဌာနသုတ်) တွင် ဘုရားရှင် ထင်ရှား ဟောတော် မူခဲ့ လေသည်၊ တကယ်အဟုတ် အားထုတ်လိုသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိကိုယ်ကို ဒိဗ္ဗဟိတ်လော တိဟိတ်လောဟု သံသယ ကုက္ကုစ္စ ဖြစ်နေဘွယ်မရှိ စဉ်းစားနေဘွယ်မရှိ၊ သမထတွင် ပဒိဘာဂနိမိတ်၊ ဝိပဿနာတွင် ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် ထင်လျှင် တိဟိတ်ဟုမှတ်၊ ကြိုးစားပါလေ။

၃၀။ ဆုကြိုးငါးပါးနှင့် ဆုဘောင်းခြင်း။

၁။ သမ္မာသမ္ဗောဓိဆု၊ နိယတ ဗျာဒိတ်ရပြီးနောက်မှပင် ပညာဓိက ၄-သချေါနှင့် ကမ္ဟာဘသိန်း၊ သဒ္ဓါဓိက ၅-သချေါနှင့် ကမ္ဟာ တသိန်း၊ ဝီရိယာဓိက ၁၆-သချေါနှင့် ကမ္ဟာ တသိန်း၊ ဖြည့်ကျင့် ရသည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်း သဘာဝတ္ထ အာဘောဂ စည်းမျဉ်း။ ၂၉

ပါရမီအပြား ၃၀ ဖွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး စရိယသုံးပါး တို့ကို ဖြည့်ကျင့်ရသည်။

၂။ ပဋ္ဌေကဗောဓိဆု၊ ပညာဓိက နှစ်သက်ချေနှင့် ကမ္မာဝတာသိန်း၊ သဒ္ဓါဓိက နှစ်သက်ချေနှင့် ကမ္မာနှစ်သိန်း၊ ဝီရိယာဓိက နှစ်သက်ချေနှင့် ကမ္မာကုဋေ၊ ပါရမီအပြား ၂၀- တို့ကို ဖြည့်ကျင့်ရသည်။

၃။ အဂ္ဂသာဝကဗောဓိဆု၊ အလွန်ဆုံး တသက်ချေနှင့် ကမ္မာ တသိန်းနှင့် ပါရမီ ၁၀ ပါးကို ဖြည့်ကျင့်ရသည်။

၄။ မဟာသာဝကဗောဓိဆု၊ အလွန်ဆုံး တသက်ချေနှင့် ပါရမီ ၁၀-ပါးကို ဖြည့်ကျင့်ရသည်။

အထက်ပါ ဗောဓိလေးပါးသည် နိယတ ဗျာဒိတ်ကို ခံယူရလေသည်၊ နိယတ ဗျာဒိတ်မရဘဲ မဖြစ်ပွင့်ကြကုန်။

၅။ ပကတိ သာဝက ဗောဓိဆု၊ ဝိဝဋ္ဋကုသိုလ်တရားကို ပွါးမျှား၍ ပါရမီ ၁၀-ပါးကို ဖြည့်ကျင့်သည်မှ စ၍ ကမ္ဘာတရာ ကမ္ဘာတထောင် ဖြည့်ကျင့်ရသည်။ အချို့ဗျာဒိတ်ခံရသည်၊ အချို့မခံရဘဲ အရဟတ္တဖိုလ် ရသည်။

ဤဆု ငါးပါးတွင် တပါးပါး တောင်း၍ အားထုတ်ကြလေ-ပါရမီရှင်တို့။

၃၁။ ကမ္မဋ္ဌာန်း သဘာဝတ္ထ အာဒေဘာဂစည်းမျဉ်း။

သမထ ဝိပဿနာ ဘာဝနာကို အားထုတ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် အောက်တွင်ဖေါ်ပြသော နည်းသွင်း အာဘောဂ မျှတို့နှင့် ပြည့်စုံစေရာသည်။

၁။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်း ကြည်ညိုခြင်း ထက်သန်ခြင်း လိုချင်ခြင်း, ဇောစိတ်သန့်ရမည်။

၂။ သဘိ၊ လွန်စွာ ဒေါသကင်းမဲ့သော သဘိ, စူးဝိုက် စွဲမြဲသော သဘိတရားနှင့် ပြည့်စုံရမည်။

၃၀ အရိယာ ဝိစ္ဆာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၃။ ဝိရိယ၊ လွန်စွာ အားထုတ်ခြင်း မိုးပွတ် ယောက်ျားကဲ့သို့ အားထုတ်ရမည်။

၄။ ငါသည်ယခုအားထုတ်သောတရား တကယ်ပေါက်ရောက်မည်ဟု ယုံကြည်ရမည်။

၅။ အားထုတ်သောတရားကို လိုလိုချင်ချင် ရှိရမည်။

၆။ ငါ၌ ပါရမီခံ အမှန်ပြည့်စုံစွာ ရှိသည်ဟု ယုံကြည်ရမည်။

၇။ ဘုရားရှင်ဟောသော ဘုရားရှင်ပေးသော တရားဟု စွဲမြဲ ယုံကြည်ရမည်။

၈။ ရတနာသုံးပါး၌ လွန်စွာ သက်ဝင် ယုံကြည်ရမည်။

၉။ ကံ ကံ၏ အကျိုးပေးတရားကို ထင်ရှားသက်ဝင်ယုံကြည်ရမည်။

၁၀။ မာန် မာန တရားကို နှိမ့်ချ ပယ်ရှားပစ်ရမည်။

၁၁။ အလျင်က ကြားဘူးနားဝ ဗဟုသုတတို့ကို အကုန် ပယ်ရှားပစ်ရမည်။

၁၂။ စိတ်မပါ့တပါ ပေါ့ဆဆ မလုပ်ရ၊ ပန်းရံသာရှိမည်။ (တခါမပေါက်ရောက်ဘူးက နောင်တဖန် ပေါက်ရောက်ရန် လွန်စွာခက်ပါသည်။)

၁၃။ မနောဒွါရတပေါက်သာပွင့်၍ ကျန်သော ဘံခါး ၅-ပေါက်ကို လုံးဝ ပိတ်ရမည်။

၁၄။ မနောကံ ဝစီကံ ကာယကံ ၃-ပါးလုံး ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့စွာ ပြုမူ ပြောဆိုရမည်။

၁၅။ အာစစ သည်းခံပြီး ကြိုးစားရမည်။

၁၆။ တရားစစ်ရာတွင် ဟုတ်မှန်တိုင်း မနောသဘော အတွေ့တို့ကို ပြောရမည်။

၁၇။ စိတ်ကို တထစ်ချ ဒုံးဒုံးချလိုက်ရမည်၊ (ဒုဋ္ဌ ဝိစိကိစ္ဆာ ပျောက်၏။)

၁၈။ ၅-ပါးသိသ နဝဂ်သိလ စသော သိလ ဝိသုဒ္ဓိ အာဇိသိလ သိက္ခာဖြစ်အောင် သိလဖြင့် ပြည့်စုံရမည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်း သဘာဝဆ္ဆ အာဘောဂ စည်းမျဉ်း။ ၃၁

၁၉။ တရားဆောင်နေစဉ်အတွင်း၌ အသားစားခြင်းမှကြဉ်ရှောင်နိုင်ကသင့်၏။

၂၀။ ဘာမျှ မတွေးရ မကြံစည်ရ မဒွတ်ဆိုရ။
၂၁။ ပုတီးဖြင့် အာဒေးမထုတ်ရပါ။ (ပုတီးမပါ)။

သမထတွင်း။

၁။ ညောင်းအာဒေးကြီးလျှင် ပြင်၍ထိုင်ပါ။
၂။ မောဒ်အာသက်ရှုမှေားလျှင်ပြင်၍ရှုပါ။(အာနာပါနုတွင်)။
၃။ သရုပ်ကိုဝိုင်ရမည်။ (အဓိက)။

ဝိပဿနာတွင်း။

၁။ ဖြစ်ပြီးသော ရုပ်နာမ်၌ မပြုနှိုန့်။
၂။ မဖြစ်သေးသော ရုပ်နာမ်၌ မကြံနှင့်။
၃။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ဆဲ ပျက်ဆဲကိုသာ စူးစိုက်ရမည်။
၄။ ညောင်းညာသော်လည်း ပြင်၍ထိုင်ခွင့်မပါ။
၅။ သဘော မနော ဝိုင်ရမည်။ (အဓိက)။

အချုပ်မှာ ဆရာ၏ဥပနိဿယ အတိုင်း တသွေမတိမ်း နာယူကျင့်ခြင်းသာ အဓိကပင် ဖြစ်ပါသည်၊ တရားခွင်တွင် အခြားသော ကိစ္စကြီးငယ်အသွယ်သွယ်နှင့်ပြဿဒ္ဓယ်ဆောင်တာအတိတ် အနာဂတ်တို့ကို နိဝရဏစုတို့ကို ပယ်ခွါစင်ကြယ်ခြင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-သွယ်တို့ကို ပြုံပြင် စိရင်ခါ ပိဒိရရ ကျကျနနကြီး ထက်ထက်သန်သန် အားထုတ်ကြပါကုန်-သူတော်ကောင်းတို့။

ဤတွင် အလုပ်ခဏ်းကို ပြဆိုပါတော့မည်၊

ဒုတိယဝိုင်းခွ် ဆက်လက်ကြည့်ပါလေ။

မဋ္ဌမဝိုင်း ပြီး၏။

ဒုတိယပိုင်း အာလုပ်ခေါ်ပုံ။

နိဒါန်း။

ဆရာ ဘုရားသည် ပညာနွင်ဝင် ပါရမီရှင် အာပေါင်းတို့အား လောကီဝိဇ္ဇာ လောကုတ္တရာဝိဇ္ဇာ ပညာ ၂-ပါးတွင် ကျင့်ကြံအားထုတ်နည်းနှင့် တကွ လက်ဆုပင်ပိုင်သ ရဂိုစိမ့်သောဌါဂင်း၊ သာသနာပြုဓေတ် သတ္တဝါကယ်ဓေတ် ၂-ပါးကို ဘုန်းကံပါရမီ သမ္ဘာရ သိဒ္ဓိ ကမ္မဇ္ဈာန်ဖြင့် ကောင်းစွာပွင့်နိုး နိုင်စိမ့်သောဌါ ဂုင်း။ စက် ၂-ပါးကို အာဂံ ၅-ပါးနှင့်အညီ တည်ထောင် ဖန်ဆင်း နိုင်စိမ့်သောဌါဂုင်း၊ ပါရမီကံရင့် ဗောဓိညာဏ် ပွင့်လိုကုန်သော အမျိုးကောင်း သားသို့များ အတွက် အာရိယာ ဝိဇ္ဇာဓေတ် တက်စဉ်၊ သို့မဟုတ် ပဒေါပါတ် ဓေတ်တက်စဉ် (၅) ပါးကိုမေတ္တာ ကရုဏာဌာန်ရေထား၍ အာကျဉ်းမျှ ရေးသားပါအံ့။

အခန်း ၁။

၁။ **အာရိယာ** မှာ ဖြူစင်ခြင်း အနက်အဓိပ္ပါယ် သဘောရှိသည်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ တနည်း-ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာတို့မှ (၀၂) ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ် ဖြူစင်ခြင်းကို ဆိုသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် အာရိယာ ဆိုသည်မှာ မဂ် ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ယောက်၊ ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ် ၄-ယောက် အားဖြင့် ၈-ယောက်သော အာရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆိုသည်။

၂။ **ဝိဇ္ဇာ** ငိုဇ္ဈံ ဓရေတိတိ ဝိဇ္ဇာဓရော ဟူသည်နှင့်အညီ။ ဝိဇ္ဇံ၊ အတတ်ကို။ ဓရေတိ၊ဆောင်တတ်၏။ ဤတိတဿဓာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိဇ္ဇာဓရော၊ ဝိဇ္ဇာဓရမည်၏။ (၀၁) ဝိဇ္ဇာဓိုရ် မည်၏။ လောကီ အာတတ်၌ ပေါက် ပြောက်က လောကီဝိဇ္ဇာ၊လောကုတ္တရာ အာတတ်၌ ပေါက်ပြောက်က လောကုတ္တရာ ဝိဇ္ဇာဆိုသည်။

၃။ ဓာတ် အာတ္တနော သဘာဝံ ဓာရေတိတိ ဓာတု၊ ဟူသည် နှင့်အညီ။ အာတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဘာဝံ၊ သဘော တရားကို။ ဓာရေတိ၊ ဘဖြောင့်တည်း ဆောင် တတ်၏။ ဤတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဓာတု၊ ဓာတ်မည်၏။

ပထဝိ၊ ခက်မာမှုသဘော။ အာပေါ၊ ဖွဲ့စေး ယို စည်းမှုသဘော။ တေဇော၊ ပူမှု ဖွေ့ သဘော။ ဝါယော၊ တွန်းကန် လှုပ်ရှားမှုသဘော။ သူ့သ ဘောမှ သူသည် မဖေါက်မပြန် ဆောင်သည် မှန် သောကြောင့် ဓာတ်မည်သဘည်း။

ထို သဘောတရား ကထေးကိုသာ ယထာဘူတ သဘာဝကျနသော သဘောမျက်ကိုသာ ဓာတ်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုပါသည်။

၄။ တက်စဉ် နွေထို အာသိပညာ ဉာဏ်အလိုမျှော အား‌တို့သည် တိုးတက်ကြီးပွား လမ်းမှန်တရားအတိုင်း ပေါက် ရောက်ရန် အစဉ်ခရီးကို ဆိုသည်။

သံသရာမှ ထွက်မြောက်ရန် အဟုတ်အဟာတ် အလိုရှိကြကုန် သော အမျိုးကောင်း သားသမီးတို့သည် ဝိဇ္ဇာ ပညာ ၂-ပါးနှင့် (သစ္စာ-မေတ္တာ-ပဋိပါတ်-ဓာတ်စိမ်း) ဟူသော အခြေခံ အချက် ကြီးကို လက်ကိုင်ထား၍ ဣဒ္ဓိပါဒ် ၄-ပါး၊ ဗိသ ၅-ပါးတို့ဖြင့်သာ အား‌ထုတ်ရန် ဖြစ်လေသည်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း တရားကို အား‌ထုတ် နိုင်ခြင်း အာဂ်ါတို့၌ ရှေးဦးစွာ ပြည့်စုံစေရာသည်၊ ထိုအာဂ်ါတို့ကို ထည်း မစ္ဆိုမပဋ္ဌာသ ပါဠိတော် နံပါတ် ၂၂၈-၌ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူလေသည်။

၁။ သဒ္ဓါ၊ ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်း။
၂။ အုပ္ပါဗာဓော၊ အနာကင်း၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို အား‌ထုတ် နိုင်ခြင်းဌါ ခံ့သော ဝမ်းမြိုးနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။

၃။ အာမာယဘိ၊ မကောက်ကြစ် မဖုံး လွှမ်းခြင်း ထင်စွာပြ နိုင်ခြင်း။

၄။ ဗိရိယ၊ လုံ့လဥဿာဟ၌ မဆုတ်နစ်ခြင်း။

၅။ ပညာ၊ ဝေဘန်ပိုင်းခြား ဆင်ခြင်တုံ ပညာဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း။

ကမ္မဋ္ဌာန်း ဓာတ်တရားကို အာဒါးထုတ်လိုသော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ် တို့၌ ဦးစွာတင်ကြိုအာဒါးထုတ်ဆင့်သော တရားတို့ကို ပြဆိုလတ္တံ့ သော စကားအာစဉ်ဖြင့် သိအပ်၏။

နိစ္စ ဂရုမဟု ၅-ပါးသိလ၊ အာဇီဝဋ္ဌမက သိလသည့် မဂ်၏ အဦးအစ ဖြစ်သော အာဒိဗြဟ္မစရိယက သိလဟူ၍ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ နံပါတ် ၉-၌ ဟောတော်မူ၏သောကြောင့်ဂုဏ်း။

သိလဆည် ပရိယန္တသိလ အပရိယန္တသိလ ဟူ၍ ၂-ပါး အပြားရှိ၏။ ထို ၂-ပါးတို့တွင် ပရိယန္တသိလသည် ကျိုးသော သိလ ပေါက်သောသိလ ပြောက်သောသိလ ကျားသောသိလ လည်းမည်သည်၊ ပညာရှိ တို့သည် မချီ့မွမ်းအာပ်သော သိလ လည်းမည်၏။ သမာဓိကိုလည်း မဖြစ်စေနိုင်၊ နှလုံး မသာယာ ခြင်းမှလည်း မကင်းနိုင်၊ နှစ်သက်ဖွယ်လန်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းလည်း မဖြစ်နိုင်၊ ဝိပဿနာ ယထာဘူတ ဉာဏ်၏ အကြောင်းလည်းမဖြစ်နိုင်၊ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းလည်း မဖြစ်နှင်သည်သာတည်း။

အပရိယန္တ သိလသည်သာလျှင် ပြဆိုအာပ်ပြီးသော သမာဓိ အစ နိဗ္ဗာန် အဆုံးရှိသော တရားတို့၏ အကြောင်း အကြွင်းမဲ့သ ဖြစ်နိုင်၏ဟု ပဋိသန္ဓိဒါမဂ် ပါဠိတော်နံပါတ် ၃၈-၌ ဟောတော်မူအာပ်လေသည်။

ဤသို့ ပြဆိုအာပ်ခဲ့ပြီးသော ဒေသနာတော်ကို သေချာစွာသိမြင် ကုန်သော ပညာရှိ တို့သည် ယခုအခါ၌ မျှားစွာသော တရား

တို့ကို အားထုတ်ကုန်လျက် အဘာ:ဒ့ဳကြောင့် မဂ်ကိုထား၍ တရားသော သမာဓိကိုမျှမရနိုင်ခဲ့ကြသည်ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍ သုံးပါးသောသိက္ခာကို ဦးစွာမပြည့်စုံစေဘဲ အကြင် အကြောင်းကို စွဲ၍ သမာဓိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံရာ၏၊ ထိုအကြောင်းသည် မရှိသည်သာတည်း၊ ဦးစွာ သုံးပါးသော သမာဓိဂုဏ်ကို မပြည့်စုံစေဘဲ အကြင် အကြောင်းကိုစွဲ၍ နှစ်ပါးသော ပညာဂုဏ်သည် ပြည့်စုံရာ၏၊ ထိုအကြောင်းသည် မရှိဟူ၍ စတုက္က အဂံတို့၊ ရပါဋိဟေဠ်ဟောသော ဖြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍ ပြဆိုအပ်ပြီးသော အပရိယန္တ သိလ၌ တည်စေပြီး၍ သာလျှင် ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ မဂ်သို့ ရောက်အောင် ခရီးအစဉ်ကို နားလည်သိကျွမ်းပေးစွမ်းနိုင်သော အဂ်၊ ၅-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာဖြတ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ပိပိ စိတ်ဝေတ် စရိုက် အကြိုက်အား လျောက်ပတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဘောင်းယူ နိဿယညှိုးခံမှီး၍ ဆည်းပူး၍ ကြိုးစားအားထုတ်ရာသည်။

၁။ ပလိဗောဓကြိုး (၁၀) ပါးကို ဖြတ်ရာဆည်။

၂။ အပြစ် (၁၈) ပါးရှိသော အဂရပ်ကို ကြဉ်ရှောင်ရာဆည်။

၃။ အသပ္ပါယ (၇) ပါးကို စွန့်ပစ်ရာသည်။

၄။ ပလိဗောဓငယ် (၅) ပါးကို ဖြတ်တောက်ရာသည်။

၅။ အပ္ပနာကောသလ္လ (၁၀) ပါး၌ လိမ္မာရာသည်။

၆။ သပ္ပါယ (၇) ပါးဖြင့် ပြည့်စုံရာသည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို အားမထုတ်မီ ရှေ့အာဘို့၌ ပြည့်စုံကြရမည်ဟူ၍ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ နံပါတ် ၂၀-၌ ဟောတော်မူလေသည်၊ ဇာဒ္ဓိပါဒ ၄-ပါး၊ ဇိုလ် ၅ ပါးတို့ကို အစဉ် လုက်ကိုင်ထား၍ အားထုတ်ကုန်ရာသည်။

အခန်း ၂။
ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးစဉ်။

၁။ နိုလ၊ အညို၊ မောဟ စရိုက်၊ မရဏာနုဿတိ၊ ဓာတ် ၄-ပါး ဝိပဿနာ။

၂။ ပိတ၊ အဇ္ဈော၊ သဒ္ဓါစရိုက်၊ ကာယဂတာ သတိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ စတုဓာတုဝဝတ္ထာန်။

၃။ လောဟိတ၊ အနိ၊ရာဂ စရိုက်၊အသုဘ၊မရဏာနုဿတိ၊ တစ ပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်း။

၄။ သြဒါတ၊ အဖြူ၊ ပညာ စရိုက်၊ ဓာတ် ၄-ပါး၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဝိပဿနာ။

၅။ မဇ္ဈိဋ္ဌ၊ အမောင်း၊ ဒေါသစရိုက်၊ မရဏာနုဿတိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်း။

၆။ ပဘဿရ၊ ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်၊ ဝိတက်စရိုက်၊ အာနာပါန၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ။

သံပေါက်လက်ဝ။

၁။ ရာဂ မောက်လွှမ်း၊ ထိသူကန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အသုဘ ကိုပေး။

၂။ ဒေါသ မောက်လျှမ်း၊ ထိသူရမ်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း မေတ္တာ ကိုပေး။

၃။ လောဘ မောက်လျှမ်း၊ ထိသူကြမ်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း မရဏာ ကိုပေး။

နှိုင်းချိန်ဆချက်။

၁။ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ရာတွင် ပေါ်သော နိဗိတ်၏ အလင်းအရောင်သည် ပုဂ္ဂိုလ်၏ အာကျင့် စရိုက်ကို ညွှန်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။

၂။ နိဗိတ်သည် မငြိမ်သက် လှုပ်ရှားခြင်း လှည့်ပတ်ခြင်း ပျောက်ကွယ်ခြင်း ပြောင်းလဲခြင်းတို့သည် ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်ဓာတ် သဘော မငြိမ်သက်ခြင်းကို ပေါ် ပြသည်။

၃။ **အား**ထုတ်**သော** ကမ္ဘဏ်း၏ နိဗ္ဗိတ်မှန်မှ တပါး**သော** နိဗ္ဗိတ်ကိုထင်ဖြင်ခြင်း**သည်** ၎င်း၏စိတ်ဆန္ဒ**ကြောင့်**၎င်း၊**အ**ဟောင်း**အ**ဆင်တ် ဘဝ၏ ဝါသနာဘာဝ**ကြောင့်**၎င်း၊ အနာဂတ် **အ**တွက် **အ**ကျိုး**အ**ကြောင်းတို့**အ**တွက်၎င်း၊ **ပေါ်ပေါ်**က်တတ်လေ**သည်**။

၄။ ကမ္ဘဏ်းမှတပါး နိဗ္ဗိတ်မှတပါး စကြဝဠာ၌ ဂ္ဂိုမဂ္ဂိုတို့ကို တွေ့ဖြင်လာခြင်း**သည်** တကယ်ဂ္ဂိုသော**ကြောင့်** တွေ့ဖြင်ရခြင်း၊ **သာ**မန်**အား**ဖြင့် နိဗ္ဗိတ်**အ**ကူး**အ**ပြောင်း **အ**တည်မဖြစ်မီ ဘာနှင့်မှ မပတ်သက်ဘဲ သူ့**သ**ဘော **သ**ဘာဝ**အ**တိုင်း **သ**မာဒိ**အား**ဖြင့် အစွမ်းဖြင့် တွေ့ဖြင်ရခြင်းဖြစ်၍ ကမ္ဘဏ်း၏ နိဗ္ဗိတ်**အ**တွင်း၌ မရေတွက်ထိုက်ပေ။

၅။ ဆရာ**သည်** ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ဆန္ဒကို မေး၍ဖြင်း၊ဉာဏ်ဖြင့် ရုံစမ်း၍ဖြင်း၊ ဆင်ခြင်**ခါ** ကမ္ဘဏ်း ပေးရာ**သည်**။

၆။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ ဗေဒါဓိ ၅ ပါး**အ**နက် ဗေဒါဓိဉာဏ်**အား**ထွေ**သာ** သင့်**သော** ကမ္ဘဏ်းကို**သာ** ပေး**ရာ သည်**။

၇။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်ဆို**သော** **အ**ဖြစ်နှင့်ဖြင်း၊ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၌ **ပေါ်**ပေါက်**သော** နိဗ္ဗိတ် လက္ခဏာဖြင့်ဖြင်း၊ ယောဂိ၏ ပြုမူ ပြော**ဆို** နေထိုင် **စား**သောက်ပုံတို့၌ဖြင်း၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ စရိုက်**အား**လျော်**သော** ကမ္ဘဏ်းကို**သာ** ပေးသင့် ပြော**ပေး** **ဆင်**သည်။

၈။ **အား**ထုတ်**သော** ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်၌ တစုံတခု**သော** ဥပါဒါန်ချက်ကလေး**တို့ဆ**ည် တခု**သော**်ဖြင်း၊ **အ**မျာ**း**သော်ဖြင်း၊ မသိ မသာကလေးပင် စူးစိုက်လျက် ဂ္ဂိုတတ်ပါ**သေး**သည်၊ ထို**ကြောင့်**ကို မသိမသာ နှုတ်ပေးတတ်ရာသည်။

၉။ **အား**ထုတ်**သော** ယောဂိ၏ စိတ်ဓာတ်**သ**ည် ဆုတ်နစ်နေခဲ့**သော်** ပင့်ချီး မြှောက်ပေးရမည်၊ တက်ကြွလွန်းလျက် ဂ္ဂိုခဲ့**သော်** မသိမသာ ဖိနှိပ်ပေးရမည်။

၁၀။ ယောဂိသည် တရားဝင်ဆဲ၌ စိတ်ဓာတ်တမျိုး၊ ပြင်ပ၌ ဝါဩနာသဘောဆိုး ညဉ်ဆိုး တရုတ် ရှိတတ်ပါသည်၊ သဘိပြု၍ ဖယ်ပေးပါ။

၁၁။ မည်သည့် ယောဂီကိုမျှ မှုလ ၎င်း၏ စိတ်ခဘတ်၌ ထွန်ကားနေမှု တုန်လှုပ်နေမှု ပေါက်ပြန်းနေမှု တရုတ်ရှိနေသျက် တရား မဝင်စေပါနှင့်။

၁၂။ ထုံ-ထိုင်း-အာ-နှ လေးသော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်အား အာစဉ် တရားဟောခြင်း ညဏ် ရှင်သွင်းခြင်းများဖြင့် ပြုပြင်ပါ။

၁၃။ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စ သောက ဗျာပါဒ များသူကို ရှေးဦးစွာ ၎င်း၏ စိတ်၌ ပြုမိသက်မှုရအောင် စိတ်ကိုဆွဲ၍ တည်ပေးပါ။

၁၄။ သမထ ၄၀-တို့တွင် တရုတည်းသော ၊ဟမ္မဇ္ဇာန်းဖြင့် သာလျှင် စွဲမြဲအားတုတ်စေခြင်းဖြင့်သာလျှင် ခရီးရောက် ပေါက် ရောက်လေသည်။

၁၅။ ထိုသို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးရာတွင် ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်ဓာတ်ကို ပင့်မြှောက်တက်ကြွစေသော ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ နှိမ်ကျ ဆုတ်နစ်စေတတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ဟူ၍ ၂-မျိုး ၂-စား ခွဲရောင်းကို သဘိပြုပေးပါ။

၁၆။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ အခြင်းအရာကို စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၎င်း၊ ဆန္ဒအလိုအားဖြင့်၎င်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ပြောင်းလဲသင့်က ပြောင်းလဲ ပေးရပါသည်။

၁၇။ ကမ္မဋ္ဌာန်း အပေါင်းတို့တွင် ကာယဂတာ သတိသည်၎င်း၊ အာနာပါန သည်၎င်း၊ လျင်မြန်စွာ သမာဓိတရားကို ဖြစ်စေတတ်ပေသည်။

ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အာစဉ်တို့ကို ဆင်ခြင်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆရာသည် ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၌ ပါရဒီကိုဉ်၎င်း၊သမထ သမာဓိအားကို ၎င်း၊ဝိပဿနာ မဂ်-ဖိုလ်ကိုဉ်၎င်း၊ ဖြစ်စေရာသည်။

အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် သာသနာပ ခါသမယ၌ ဖြစ်စေ၊ သာသနာတော်တွင်း၌ ဖြစ်စေ၊ ဘုရား ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာ

အာရိယာနှင့်ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည် အစဉ်သဖြင့်လေ့လာပွားများ အားထုတ်ကြရာ အဖြစ်မှန်လ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အလယ်အလတ်ဖြစ်သော ကောင်းမြတ်သ**ော** ကမ္ဘဏ္ဍာန်းဖြစ်ပေသည်။ သမာဓိအစ နိဗ္ဗာန် တိုင်အောင် သမာဓိ တရားတို့၏ အဖြစ်မှန်လ ဖြစ်သောကမ္ဘဏ္ဍာန်းဟူ၍ ကောင်းစွာ ယုံကြည် နှလုံးပိုက်မှတ်ယူ အားထုတ်ဆိုက် လေသည်။

အာနာပါန ကမ္ဘဏ္ဍာန်းကို စွဲမြဲအားထုတ်သဖြင့် ရအပ်သော အကျိုးတရား ၇-ပါးကို မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော် နံပါတ် ၂၂၀ တွင်မြတ်စွာဘုရား ဟောထား**တော်မူ**ခဲ့လေသည်။

၁။ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ဘဝဒုပင်အရဟာတ္တဖိုလ်ကို ပြီးစေနိုင်ခြင်း။

၂။ ထိုသို့ မပြီးခဲ့သော် သေခါနီးကာလ၌ ပြီးစေနိုင်ခြင်း။

၃။ ထိုသို့ မပြီးနိုင်သေးသော် အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါသော် ဆိုအပ်သော ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ လွန်ပြီးနောက် အာကာသဓာတ်ဌာဇ္ဈာဘုံသို့မရောက်မီ ဘုံအတွင်း၌ တစုံတခုသော ဘုံတွင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုနိုင်ခြင်း။

၄။ ဥပဟစ္စ ပရိနိဗ္ဗာယီဟုဆိုအပ်သော**အာ**ကာသဓာတ်ဌာဇ္ဈာဘုံသို့ ရောက်မှ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုနိုင်ခြင်း။

၅။ **အသ**ခ်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယီဟု ဆိုအပ်သော လွန်စွာအားထုတ်မှ နိဗ္ဗာန်ကိုရ၏။

၆။ **အ**သခ်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယီဟု ဆိုအပ်သော ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ အားမထုတ်ရဘဲ နိဗ္ဗာန်သို့ လွယ်ကူ ချမ်းသာစွာ မျက်မှောက်ပြုရခြင်း။

၇။ ဥဒ္ဓံသောတ အာကာသဂါမီဟု ဆိုအပ်သော အာကာသဓာတ်ဌာဇ္ဈာဘုံသို့ ရောက်အောင် ဘုံစဉ်စံ၍ နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်ရခြင်း။

ဤသို့အားဖြင့် အာနာပါန ကမ္ဘဏ္ဍာန်းသည် အကျိုး ၇-ပါးတို့ကို ရရှိနိုင်လေသဖြင့် ပညာသွင်ဝင် ပါရမီရှင် များသည် နေ့စဉ်စွဲမြဲ အားထုတ်သင့်လေသည်။

ထို၌ တပါးလည်း အာနာပါန သမာဓိကို ပွားစေသော သူသည်၊ သတိပဋ္ဌာန်တရား ၄-ပါးကို ပြီးစေ ပြည့်စုံစေ နိုင်၏။ သတိပဋ္ဌာန်တရား ၄-ပါးတို့ ပြည့်စုံသည် ရှိသော် ပွားစေသည် ရှိဆဲဝယ် ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးတို့ကိုပြည့်စုံနိုင်ကုန်၏။ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးကို ပွားများစေသည်ရှိသော် ဝိဇ္ဇာ ၃-ပါး၊ ဝိဇ္ဇာ ၈ ပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြီးစေနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အထူးသဖြင့် အာရောဓိတ်ထား၍ အားထုတ် ပြည့်စုံကြကုန်လော့။

အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှေးရှေး ဘုရားရှင်များ စသော ဘုရားအပေါင်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအပေါင်း ရဟန္တာအပေါင်း ပညာရှိသူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည် အထူး ချီးမွမ်း နှစ်သက်လက်ခံ ထားရသော တရားရင်းကြီး ဖြစ်လေသဖြင့် ပါရမီရှင် တို့သည် နေ့စဉ် အနည်းငယ်မျှသော အချိန်ကိုပင် ဖြစ်စေ၊ ပရိယာယ အလှည့် အကျင့်ပြု၍အားထုတ်သွားပါက လောကီလောကုတ္တရာအကျိုးများ များစွာခြံပင် ဖြစ်ပါသည်။

အခန်းကြီး ၃။

ပဋိပါတ် ဓာတ်တက်စဉ် ၅-ပါး။

၀။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ။

၂။ မေတ္တာဘာဝနာ။

၃။ သမ္ဘုဇ္ဈေ။

၄။ အာနာပါန။

၅။ ဝိပဿနာ။

ထိုတရားတော် ဓာတ်တက်စဉ် ၅-ပါးကိုပင် အာရောဓိထားခါ တနိုင်းကမ္မဇဓိဋ္ဌိ သိဒ္ဓိများဖြစ်လာအောင် ပါရမီညာဏ်ရင့်လာအောင် နေ့စဉ်....

၁။ သစ္စာ။
၂။ မေတ္တာ။
၃။ ပန်ိုပါတ်။
၄။ ဓာတ်စိုး။

ထို ၄-ချက်တို့ဖြင့် ဖန်ဆင်း အားထုတ် ရာသည်၊ထိုထို့ အားထုတ်ရာတွင်ထည်း ကုန်ပြီပါ၌ ၄-ပါးကို သုံးပါ၊

၁။ ဆန်ိုပြီပါ၌။
၂။ ဝိရိယပြီပါ၌။
၃။ စိတ္တိပြီပါ၌။
၄။ ဝိမံသိပြီပါ၌။

အဆထက်ပါ ကုန်ပြီပါ၌ ၄-ပါးကိုရင်း၊ ဖိုလ် ၅-ပါးကိုရင်း၊ သေချာစွာ လက်ကိုင်ထားကြဲ ကုန်ရာသည်။

၇။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းခက်း။

၁။ စေတီတော် ဂိုဂိုးနည်း ၄-ပါး။
၂။ ဂုဏ်တော်တက်စဉ် ၄-ပါး။
၃။ အကျိုးတရားကြီး ၂-ပါး။
၄။ လေးဌာန ဘုရားတည် အားတုတ်နည်းတို့ကို ဆိုပေအံ့။

၈။ စေတီတော်ဂိုဂိုးနည်း ၄-ပါး။

၁။ စေတီတော်ကြီး၏အတွင်း၌ ဌာပနာတိုက်တွင်း၌သွင်း နှံ့ ဌာပနာထားကြသော ဆံတော် စွယ်တော် ဓာတ်တော် မွေတော်မျိုးကို ဓာတုစေတီတော်အဖြစ် အာဂုံ ယူ၍ ရည်မှတ်ထင်ဖြင်ပါ။
၂။ ဥဒ္ဒိသ စေတီတော်၊ ဘုရားသခင်၏ အာသွင်သဏ္ဌာန် ဆင်းတုတော်မျိုး။

၄၂ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒီပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၃။ ပရိဘောဂဧတိတော်၊ ပရိက္ခရာ အာသုံးအဆောင်များ။
၄။ မွေစေတိတော်၊မွေကွန်ရာ စာပေများ။

အထက်ပါ ၄-ချက်ကို အာရုံယူမှတ်၍ ထင်ဖြင်ရှိခိုးပါ။

၂။ ထို ဓာတုဧစေတိတော် ဥဒ္ဒိဿဧစေတိတော် ပရိဘောဂ ဧစေတိတော် မွေစေတိတော် အပေါင်းတို့၏ ပိုင်ရှင်သည့် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀-ကျော်ကာလက အသက်ရှိသော သက်တော်ထင်ရှား ဖြတ်စွာဘုရားပင် တကားဟု မှတ်ယူခါ သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားဖြတ်စွာ၏ ယုံသဏ္ဌာန်တော်ကို အာရုံယူမှတ်ပြီး ထင်ဖြင်ရှိခိုးပါ၊

၃။ ထိုသက်တော်ထင်ရှား ဖြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော် ဖြတ်ကြိုး၏ အသွင်သဏ္ဌာန်တော်၌ အရပ်စံသော ဂုဏ်တော် ၉-ပါး၊ အစိဉ္စော်ယူ အပ္ပမေယျ ကျေးဇူးတော် ဂုဏ်တော် အပေါင်းကို ရည်မှတ် အောက်မေ့၍ ထင်ဖြင်ရှိခိုးပါ။

၄။ ထိုဂုဏ်တော် ၉-ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သက်တော်ထင်ရှား ဖြတ်စွာဘုရားကြိုးသည် သယမ္ဘူ။အားဖြင့် သစ္စာ ၄-ပါး ဥေယျမွေ ၅-ပါးတို့ကို သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့် သိဖြင်၍သာ ဘုံ ၃-ပါး၌ ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်ပွင့်တော်မူပေသော ကြောင့် အာတုမရှိသော သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို ရည်မှတ် အောက်မေ့၍ ရှိခိုးပါ

အထက်ပါ ၄-ပါးတို့ဖြင့် ရှိသစ္စာ ရှိခိုးပူဇော် ကုန်ရာသည်။

၂။ ဂုဏ်တော် တက်စဉ် ၄-ပါး။

ဂုဏ်တော်ကို အားထုတ်ရာ၌ ပရိကမ္မနိမိတ်ကို တည့်ရာတွင် စွဲယူရာသော နိမိတ်တက်စဉ် ၄-ပါးတို့မှာ-

၁၊ ဖြတ်စွာဘုရား သခင်၏ အသွင် ဒြဗ်သဏ္ဌာန်တော်ကို ထင်ဖြင်အောင် အာရုံယူစွဲ၍ အားထုတ်ခြင်း။

၂။ ထိုဘုရားရှင်သည် သက်တော် ထင်ရှားဖြစ်၍ မျက် တောင်တော်ခတ်ခြင်း လှုပ်ရှားခြင်း ပြုသော သက်ရှိ ဘုရားပုံတော်ကို စွဲယူခြင်း။

၃။ ထို သက်တော်ထင်ရှားမြတ်စွာဘုရား၏ အာသွင်ဒြဗ်ပေါ် တွင် ဂုဏ်တော် ၉ ပါးတို့ကို တင်စား၍ ပွါးများ အာဃာတ်ခြင်း။

၄။ ဂုဏ်တော် ၉-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားသည် နိလ ပီတ စသော ရောင်ခြည်တော် ၆-သွယ် ကွန့်မြူးဟန်ကို အာရုံယူ အာဃာတ်ခြင်း။

၃။ အကျိုးတရားကြီး ၂-ပါး။

၁။ အရဟံ အစရှိသော ဂုဏ်တော် ၉-ပါးကို ပွါးများ အာဃာတ်ရာ၌ ဂုဏ်တော် ၁-ပါးစီ၌ လောကီအနက်အဓိပ္ပါယ် လောကုတ္တရာ အနက်အဓိပ္ပါယ် ၂-မျိုးစီ ရှိလေသဖြင့် ထိုဂုဏ် တော်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို အကျိုးအာနိသင်အဖြစ် တိုက်ရိုက် ခံစားရှိခြင်း။

၂။ ဂုဏ်တော် အားထုတ်သော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ ခန္ဓာစဉ်၌ ဂုဏ်တော်တည်ကိန်းလေသဖြင့် စေတိထိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်၊ ထိုသို့ စေတိထိုက်လေသဖြင့် ကောင်းမြတ် တောင့်တသော ကောင်းကျိုးဆန္ဒများ ပြည့်စုံရ ရှိနိုင်ခြင်း၊

အထက်ပါကြီးမြတ်သောဂုဏ်ကျေးဇူးများကို ရနိုင်ပေသည်။

၄။ လေးဌာန ဘုရားတည်ခါ အာဃာတ်နည်း နိဒါတ် ၃-ပါး။

၁။ ပြကတေ့သော မျက်စိဖြင့် ဘုရားရှင်၏ ဆင်းတုတော် အာသွင်ဒြဗ်သဏ္ဌာန်တော်ကို ရှုမှတ်ယူခြင်းသည့် ပရိကမ္မ နိဒါတ်မည်၏။

၄၄ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၂။ ထိုနိဗ္ဗိတ်ကို အာရုံထင်ယူခါ အားထုတ်၍ ယောဂီ၏ မနောဒွါရအာရုံ၌ ဖြတ်စွာဘုရား၏ သဏ္ဌာန်တော် ထင် ခြင်းသည် ဥဂ္ဂဟနိဗ္ဗိတ်မည်၏။

၃။ ထို ဥဂ္ဂဟနိဗ္ဗိတ်သည် တည်ငြိမ်ခြင်း စွဲထင်လာပြီးလျှင် ကြည်လင် ထင်ရှားစွာ ထွန်းလင်း မြဲမြံခြင်းသည် ပဋိဘာဂနိဗ္ဗိတ်မည်၏၊

အဃထက်ပါ နိဗ္ဗိတ် ၃-ပါးစဉ်အတိုင်း အားထုတ်ပါ။

အာရုံ ခံယူတည်ထားခြင်း။

၁၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ရှေ့ ၂-တောင်ကွာတွင် အပရာဇိတ ပလ္လင်တော်ရှိသည်၊

၂။ ထိုပလ္လင်တော်သည် နဖူးတတိုက်သာ မြင့်သည် (ထိုင်နေဆဲ)၊

၃။ ထိုအပရာဇိတ ပလ္လင်တော်ထက်၌ ယောဂီ_ပုဂ္ဂိုလ်ထက် တထွာခန့်သာ ပိုရှိထွားသော သက်တော် ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားသည် သီတင်းသုံး နေတော်မူနေသည်၊

၄။ ထိုဘုရားရှင်၏ နောက်တော် အာထက်မှ မဟာဗောဓိပင်မင်းသည် အာဂ်ါ ၅-ပါးနှင့်အညီ ၄၀ပဝန်းဝိုင်းစွာ တည်နေသည်။

၅။ ထို ဘုရားရှင်မြတ်စွာဘုရားရှင်မှ တလံပတ်လည်မျှသော ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်တို့သည် ရေ ဒီး အာစုံ အစုံတို့သည် ဝိုင်းရံထွန်းတောက် ထွက်တော်မူနေသော ပုံသဏ္ဌာန်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ပရိကမ္မနိဗ္ဗိတ်ကို ယူခါ ထိုဘုရားရှင်၏ မျက်ခုံးတော် ၂-ဘက် အကြား ဥဏ္ဏာလုံ မွေ့ရှင်တော် ပေါက်ရာ ဌာနကို စူးစိုက်ပြီး ကြည့်ခါ အားထုတ်ရာသည်၊

ထိုသို့ အားထုတ်နေဆဲတွင် ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အောက်ပါ အတိုင်း စိတ်ဓာတ်၌ ယုံမှတ်ထားပြီးလျှင် အားထုတ်ရာသည်။

၁။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ် အာဂုံပြုယူထားသော ဗောဓိပင်နှင့် ဣရိ
ပလ္လင် အောင်မြင်တော် မူပြီးသော မြတ်စွာ ဘုရားရှင်
သည် ပရိကမ္မနိမိတ်ယူထားသော မြတ်စွာဘုရားသည်
ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ ရှေ့၌ ထင်ရှားရှိသောကြောင့် ယောဂိ
ပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်စိ ၂-ဘက် သူငယ် ရုပ်၌ ဘုရားရှင်
အာသင် ပုံသဏ္ဌာန်တော်သည် ထင်လှုက် ရှိနေသည်။

၂။ ယောဂိ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ရင်ချိုင့် နှလုံးသား ဟဒယ ဝတ္ထုရုပ်
အကြည်ဓာတ်မှန်၌လည်း ဗောဓိပင်နှင့် ဣရိပလ္လင်အောင်
မြင်တော်မူသောဘုရားရှင်၏ ပုံသဏ္ဌာန်တော် ထင်လျက်
ရှိနေသည်။

ဤသို့အားဖြင့် ပရိကမ္မနိမိတ်တော် ရှေ့တွင် တဆူ၊ စက္ခု
ပသာဒရုပ်တွင် ၂-ဆူ၊ ဟဒယ ဝတ္ထုရုပ်တွင် ၁-ဆူ အားဖြင့်
၄-ဌာနတွင် ဘုရားဟာည်၍ အာဒေးထုတ်ကုန်ရာသည်၊

ထိုသို့ အာဒေးထုတ်ရာတွင် ယောဂိ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ရှေ့၌ တည်
သော မြတ်စွာဘုရား၏ ဥဏ္ဏာလုံ မွေ့ရှင်တော် ၌နှ၌ သာစိတ်ကို
စိုက်ထားပြီး အာဒေးထုတ်ရပါသည်။

မျက်စိ ၂-ဘက်၌ရှင်း နှလုံးသား၌ရှင်း အာဂုံ မပြုရပါ၊
သို့သော် ထင်နေသည်ဟုသာ စိတ်၌ယုံကြည်ထားရန်မျှသာ ဖြစ်
လေသည်။

အထက် ဖော်ပြပါ ၄-ဌာနတည်၍အာဒေးထုတ်နည်းကို အာဒေး
ထုတ်ကြခြင်းဖြင့် ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် လျင်မြန်စွာ သမာဓိကို
ထူထောင်နိုင်၍ လိုရာတရားမျှားလည်း ကိစ္စပြည့်ဝ ပြီးစေနိုင်
ရာသည်။

ယခုအခါ၌ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကုဏ်တော် အာဒေးထုတ်နည်းကို
ဆည်းပူးပြီး၍ တရားအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် အာဒေးထုတ်ခိုင်ရန် အတွက်
အစ္ဆရာတို့ ပြုဘွယ်များ ဗဟိဒ္ဓ ပြုဘွယ်များကို အလုံးစုံပြည့်စုံ
ညီညွတ်စေပြီးသော် ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းသည့်မှစ၍ အလုံးစုံတို့ကို

၄၆ ဒုရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

ပေါ်ပြပေစာ်၊ အောက်ပါတို့ကို အလွတ်ရအောင် ကျက်မှတ်၍ အားထုတ်ရန်ဖြစ်ပေလသည်

အခန်း-၄။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဘင်္ဂေါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ ဇာမေ ပဋ္ဌကွန်ရွေ၊ ဤခန္ဓာ ၅-ပါး နာမ်ရုပ်တရား ၂-ပါး တို့ကို။ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ ပရိစ္စဇာမိ၊ စွန့်လွှတ်ပူဇော်ပါ၏အရှင်ဘုရား။

(၃-ကြိမ်ဆို)၊ ။အာမဘင်္ဂေါပါဘုရား။

၂။ ဘင်္ဂေါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ သံသာရ ဝဋ္ဋဒုက္ခတော၊ သံသရာ တည်းဟူသော ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ မောစယာမိ၊ ထွက်မြောက် ကျွတ်လွတ်ပါရစြင်းအကျိုးငှါ။ ဇာတိနိဒါနာနံ၊ ဇာတိနိဒါန ကမ္မဇ္ဇာနံ၊ ဇာတိနိဒါန ကမ္မဇ္ဇာန်းကို။ မောဘုရားတပည့်တော်အား။ ယာစာမိ၊တောင်းပန်ပါ၏။ ဒေထ၊ ကယ်မ ပေးသနားတော်မူပါ အရှင်ဘုရား။

(၃-ကြိမ်ဆို)၊ ။အာမဘင်္ဂေါပါဘုရား။

၃။ ဇာမာယ ပဋိပဒါယ၊ဤဇာဇ္ဇာနိဒါန ကမ္မဇ္ဇာန်းအကျင့်ဖြတ်ဖြင့်။ အာဇ္ဇာ၊ ဇဝကနိစ္စစ် နိဗ္ဗာနသုခံ၊ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကြီးကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ လဘိဿာမိ၊ လျင်မြန်စွာ ရပေတော့အံ့ သတည်း။

၄။ ငါသည် အိုဘေးကြီး နာဘေးကြီး သေဘေးကြီးတို့ကမင်္ဂြိုးခင် (တရားက အလျင်ဦးအောင် ကြိုးစား၍ အားထုတ်တော့မည်-၂)။

၅။ ငါသည် အာပါယ်ဆင်းရဲကြီးကို ကြောက်၍ (ယာသုဆင်းရဲကလေးတွေကို ကြိုးစား၍ သည်းခံမည်-၂)

၆။ ငါသည် နိဗ္ဗာန်၊ ချမ်းသာကြီးကို အလိုရှိ၍ (လောကီချမ်းသာကလေးတွေကို ကြိုးစား၍ ပယ်မည်-၂)၊

၇။ (၁) ကိလေသာခန်သူတို့ကို သတ်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားပါတကား။

(၂) သစ္စာဥေယျ တရားဝမ္မအာဗုံ အာလုံးစုံကို အာကုန်မကျန် သယမ္ဘူ။ဉာဏ်ဖြင့်မိမိကိုယ်တိုင်အလိုလို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား ပါတကား။

(၃) ဝိဇ္ဇာ ၃-ပါး ဝိဇ္ဇာ ၈-ပါး စရဏ ၁၅-ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားပါတကား။

(၄) ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားပါတကား။

(၅) လောက ၃-ပါးကို အကျင်းမရှိ သိတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုယံးပါတကား။

(၆) အာတုမရှိ မြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ မယဉ်ကျေးသော လူယောကျ်ား နတ်ယောကျ်ား ဘီလူးယောကျ်ား တိရစ္ဆာန် ယောကျ်ား တို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော် မူတတ်သော မြတ်ဘုရားပါတကား။

(၇) အာတုမရှိ မြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ လူနတ်ဗြဟ္မာ ဝေနေယျ အပေါင်းတို့၏ ဆရာဖြစ်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရားပါတကား၊

(၈) သစ္စာဥေယျ ဓမ္မအာပုံ အာလုံးစုံကို လူနတ်အများ သိထင်ရှားအောင် ဟောကြား ထုတ်ဖော် သိစေတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရာပါတကား။

(၉) ဘုန်းတော် ကံတော် ဉာဏ်တော် တန်ခိုးတော် အာနုဘော် ကြီးမြတ်လှ၍ လောကသုံးပါးခွံ လူနတ် အာများတ်ဴ့ဇ၏ ချီးပခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားပါတကား။

ဤသို့ ဂုဏ်တော် ၉-ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား ခန္ဓာ ၅-ပါး အာစုအဝေးမျှသာဖြစ်သော ဘုရားတပည့်တော်သည် နှုးလက်နဖူးထိ ၅-ဦးဖြင့် ကြည်နူးသဒ္ဓါ ဂိုဒိုးပါ၏ အခင်ဘုရား၊

၈။ ငါသည် ဆင်းရဲဟူသမျှ ဘေးဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ ကင်းလွတ်၍ (ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာပါစေ-၂)၊

ချစ်ခင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆင်းရဲဟူသမျှ ဘေးဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ ကင်းလွတ်ကြ၍ (ကိုယ်စိတ် နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြပါစေ-၂)။

မချစ်လွန်း မမုန်းလွန်း အာလယ်အသင်္ခတ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆင်းရဲဟူသမျှ ဘေးဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ ကင်းလွတ်ကြ၍။ (ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြပါစေ-၂)။

၉။ ကိုးပေါက်သော ဒွါရကြီး မွေးသွင်းပေါက် ဒွါရငယ် အသွယ်သွယ်တို့မှ အပုပ်ဂရည် အပုပ်ခဲ အပုပ်ခဲ့၂ အပုပ်ဖြည့် အပုပ်ညှီ အပုပ်ကြည်တို့ဖြင့် တစိစိ တစိုစို အမြဲယိုစီးနေသော ဤ ခန္ဓာနာမ်ရုပ် အကောင်ပုပ်ကြီးသည် (စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်ကြီးတို့ပါတကား)။

၁၀။ အာဒီးလုံး သတ္တဝါတွေဟာ သေရမှာချည့်ပါတကား။ အာဒီးလုံး သတ္တဝါတွေ သေခဲသည် အတူ ငါလဲ သေရမှာပါတကား၊(ဇကနိမုခ္ခ ငါသေရမှာပါတကား-၂)။

၁၁။ အကျွန်ုပ်သည် အာနမတဂ္ဂ သံသရာတွင် ကျင်လည်ခဲ့သမျှသော ဘဝများစွာမှစ၍ ယခုအချိန်ထိ မပြစ်မှားအပ် မပြစ်

မှားထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကျူးလွန်ပြစ်မှားမိသမျှသောအားလုံးစုံသော အပြစ် အနာအဆာ တို့ကို ကျွန်ုပ်က ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံအားဖြင့် ဝန်ချ၍ ကန်တော့ပါ၏၊ အပြစ်မှ ကင်းလွတ်ရပါလိုု၏၊ အရှင်ဘုရား၊ အပြစ်မှ သည်းခံတော်မူပါ ခွင့်ပြုတော်မူပါ၊

၁၂။ အကျွန်ုပ်အားလည်း ကျူးလွန်ပြစ်မှား မိသမျှသော အလုံးစုံသော အပြစ်အနာအဆာတို့ကို ကျွန်ုပ်က သည်းခံပါ၏၊ ခွင့်လွှတ်ပါ၏။ ချမ်းသာကြပါစေသော်။

၁၃။ အကျွန်ုပ်သည် ယခုအချိန်မှ အစပြု၍ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပါရမီ ၁၀-ပါး မြောက်အောင် တထိုင်ကြိုးပမ်း၍ ပွါးများ အားထုတ်မည် ဖြစ်ပါသဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ပညာအာပေးသော ဆရာကြီးများနှင့် တကွ အထက် ဝိဇ္ဇာရိုရ် ဆရာကောင်း ဆရာမြတ်ကြီး အပေါင်းတို့သည်ဂုဏ်း၊ သိကြား သမ္မာဝေဒ သာသနာတော်စောင့် အာရိယာ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည်ဂုဏ်း၊ ဤဌာနသို့ ကြွရောက်၍ အကျွန်ုပ်တို့အား ပဋိပါတ်ဝေတ်တက်စဉ် သိဒ္ဓိတက်စဉ် ပညာတက်စဉ်တို့ကို တပေါင်း တည်းပြု၍ ဝိဇ္ဇာရိုရ်ဝေတ်တက်စဉ်အဖြစ် ကိုယ်တိုင်ကြွရောက်၍ မစ စောင့်ရှောက် သွန်သင်ညွှန်ပြတော်မူပါ ဆရာမြတ်ကြီးတို့ ဘုရား။

၁၄။ ဘုရားတပည့်တော်သည် ယခုအချိန်မှ အစပြု၍ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပါရမီ ၁၀-ပါးမြောက်အောင် တထိုင်ကြိုးစား ပွါးများ အားထုတ်ပါမည့် အရှင်ဘုရား။ ။(ဒုတိယအကြိမ်မြောက်နှင့် တတိယအကြိမ်မြောက်ဆို)ဤသို့ အားထုတ်နေစဉ်အတွင်း၌-

၁။ မည်သူတဦးတယောက်နှင့်မျှ စကားမဆိုပါ။

၂။ မျက်စိမျှားကို ဖွင့်မကြည့်ပါ။

၃။ မလှုပ်မယှက် ငြိမ်စွာနေပါမည်။

၄။ မပြီးမခြင်း ဤနေရာမှ ထွက်ခွါသွားခြင်း မပြုပါ။

၅၀ အဓိရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း၊

ဤယခုဆောက်တည်သော ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း အာဓိဋ္ဌာန် သစ္စာစကားသည် မဖေါက်မပြန် တည်မှန်ပါ၏။

၁၅။ ဤယခု ဆောက်တည်အား‌ထုတ်သော အဓိဋ္ဌာန် သစ္စာ စကားသည် မတည်မမှန် ဖေါက်ပြန်ခဲ့သော် အကျွန်ုပ်သည် သွေးပွက်ပွက်အန်၍ သေစေသတည်း၊ ဆေးပြိုးသော အခြားမဲ့၌ ငရဲတွင် ခံရပါစေတာသတည်း။

၁၆။ ဤယခု ဆောက်တည်သော ဗုဒ္ဓါနုဿတိအဓိဋ္ဌာန်သစ္စာ စကားသည် မဖေါက်မပြန် တည်မှန်အောင်ဖြင်ပါသဖြင့်-

(က) ပညာခွင်စက် ဆုတောင်းမျှားကိုဆိုပါ။

(ခ) ယောဂီ၏ ဗေဒိ အား‌လျော်စွာ ဆုပန်ပါ။

(လမ်းစဉ်အား‌လျော်စွာ)။

၁၇။ ဘုရား တပည့်တော်သည် ယခုကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ အဓိဋ္ဌာန်သစ္စာကို ဆောက်တည်အား‌ထုတ်နေစဉ်အတွင်း၌ ဘေး ဥပဒ် အန္တရာယ်သည် အကယ်၍ ဂိုဏ်းခွဲ၊ ကြွေတင်သိန်း ကာ ကွယ်နိုင်ပေါ်စေသတည်း၊ မကျမရောက် ပျောက်စေသတည်း။

၁၈။ ဘုရား တပည့်တော်၏ အဓိဋ္ဌာန် သစ္စာ ပါရမီ တို့ကို ဝိဇ္ဇာဒိုရ် ဆရာကြီးများ သိကြား သမ္မာဒေဝ သာသနာတော် စောင့် အရိယာ နတ်ကောင်း နတ်မြတ် အပေါင်းတို့သည် ဆိုရှိ ပါစေသတည်း၊ သက်သေအဖြစ် တည်ပါစေသတည်း၊ ထင် ရှားစွာ ကြွရောက်၍ မ-စ စောင့်ရှောက်ပါစေကုန်သတည်း။

၁၉။ ယောဂီထိုင်နည်း ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေထိုင်၍ တရားဝင်ရန်။

၁။ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်-ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်ပါ။
၂။ ပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတ္ဝာ၊ တင် ထက်ဝယ်တင်ပြင်ထိုင်ပါ။
၃။ ကာယံ ဥဇုံ၊ ပြောင့် ခါးရိုးကို ပြောင့်မတ်စွာ ထား‌ပါ။
၄။ ဣန္ဒြိယသံဝရာ၊ ငါး တံခါး‌ငါး‌ပေါက်ပိတ်ပါ။

ယောဒိထိုင်နည်း ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေထိုင်၍ တရားဝင်ရန်။ ၅၈

၅။ ပရိကမ္မမရဝံ၊ ရှေ့- မျက်နှာ၌ရှေ့ တည့်တည့် ကြွသွဲ့ ထားပါ၊

၆။ သတိံ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ မြှ- ပရိကမ္မနိမိတ်၌ မြဲစွာထားပါ။

၇။ ဥပစာရ သမာဓိံ ဥပ

ဋ္ဌပေတွာ ဘာဝေထ၊ ပွါး- ကြိုးစား ပွါးများပါ။

(ဆိတ်-တင်-ဖြောင့်-ငါး၊ ရှေ့- မြဲ ပွါး၊ ကြိုးစားဘာဝနာ)ပိုဒ်အရယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်ပရိကမ္မနိမိတ်ကိုယူ၍အာဒုတ်ချသည်။

၂၀။ (၁) **သီလသုဒ္ဓိ** ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် ထိန်းသိမ်း ထား၊သော (၅) (၉) (၁၀)စသော သိလသည့် အပြောက် အကျား မရှိ၊သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၏ဟု စိတ်၌ဆုံးဖြတ်မှတ်ယူပါ။

(၂) **စိတ္တသုဒ္ဓိ** ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်ဓာတ်၌ ပွတ်ပြိုးတို့သည်၎င်း၊ ပြုဘွယ်တို့သည်၎င်း၊ ကိစ္စသောဘဏ္ဍာပါဒဋ္ဌိဝရဏာမျှားအားလုံး မရှိ ငြိမ်းပြီဟုဆုံးဖြတ်ခါ စိတ်ကိုငြိမ်းပါ၊

(၃) **ဒိဋ္ဌသုဒ္ဓိ** ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ခန္ဓာစဉ်ကိုယ်၌ တရုတရ ရုခံဒုက္ခ မရှိစေဘဲ အာဒုလုံးချမ်း သာစွာရှိနေရန်(ဥပမာ ခါး၊ဝတ်တင်းခြင်း ကျင်ငယ် စွန့်လိုနေခြင်း ဆာလောင်နေခြင်းစသည့်)။

(၄) **ကာဟသုဒ္ဓိ** ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ခန္ဓာစဉ်ကိုယ်၌ တရုံတရ ရုခံဒုက္ခ မရှိစေဘဲ အာဒုလုံးချမ်းသာစွာရှိနေရန်(ဥပမာ ခါး၊ဝတ်တင်းခြင်း ကျင်ငယ် စွန့်လိုနေခြင်း ဆာလောင်နေခြင်းစသည့်)။

အထက်ပါ သုဒ္ဓိ ၄-ပါး၊တို့ အာဒုလုံးကောင်းမွန်မှာ ပြည့်စုံစေပြီ၊သော်-

၂၁။ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၏ရှေ့ ၂-တောင်ကွာတွင် ဗောဓိပင်နှင့် ဆွေပလျင် အောင်မြင်တော် မူနေသော သက်တော် ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရား သခင် ကိုယ်တော် မြတ်ကြီး၏ မျက်ဆုံး ၂-ဘက်ကြား ဥဏှောလုံ မွေ့ရှင်တော်ရှိရာကို စူးစိုက်ကြည့်၍ ပရိကမ္မနိမိတ်ကို ယူပြီးလျှင်-

၅၂ အာရိယာ ဝိစ္ဆာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၁။ သဒ္ဓါ၊ ဒေလွန်ထက်သန် ယုံကြည် ကြည်ညိုတွယ်တာသော သဒ္ဓါတရား။

၂။ သတိ၊ စိတ်ကိုတပါးမသွားစေဘဲ စိုက်၍ အစဉ်အောက် မေ့ခြင်း သတိ။

၃။ ဝိရိယ၊ ထက်သန်သော ဇောစိတ်ဖြင့် အစဉ် အား‌ထုတ် သော လုံ့လဝိရိယ။

၄။ သမာဓိ၊ စိတ်ဓာတ် မယိမ်းမရွေ့ ထက်သန် တည်ငြိမ် သော သမာဓိ။

၅။ ပညာ၊ ဉာဏ်ရှေ့ရှုသော ပညာ။

အထက်ပါ ဗိုလ်(၅)ပါး‌ကို လက်ကိုင်ထား‌ခါ မြတ်စွာဘုရား သခင်၏ အာသွင် ဒြပ်ပေါ်၌ အောက်ပါအတိုင်း ဂုဏ်တော်ဘို့ကို ပွါး‌များ‌ရလေသည်၊

၂၂။ (၁) အောင်း နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂဝါ ဇုတိပိုအရဟံ၊
(၂) အောင်း နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂဝါ ဇုတိပိ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓါ။
(၃) အောင်း နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂဝါ ဇုတိပိ ဝိဇ္ဇာ စရဏာသမ္ပန္နော။
(၄) အောင်း နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂဝါ ဇုတိပိ သုဂ တော၊
(၅) အောင်း နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂဝါ ဇုတိပိ လော ကဝိဒူ။
(၆) အောင်း နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂဝါ ဇုတိပိ အနုတ္တ ရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ။
(၇) အောင်း နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂဝါ ဇုတိပိ သတ္ထာ ဒေဝ မနုဿာနံ။
(၈) အောင်း နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂဝါ ဇုတိပိ ဗုဒ္ဓေါ။
(၉) အောင်း နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂဝါ ဇုတိပိ ဘဂဝါ။

ယောဂီထိုင်နည်း ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေထိုင်၍ တရားဝင်ရန်။ ၅၃

အာထက်ပါ အာတိုင်း မနောဒွါရမှ ထပ်တသဲလဲ ပွါးများ ရပါမည်။

၁။ အားထုတ်ရာတွင် ပုတီးမပါဘဲ အလွတ် အားထုတ်ရ ပါမည်။

၂။ နွေးနွေးမှန်မှန် ဂုဏ်တော်ကို ပွါးရပါမည်။ (အသက် ရှူခြင်းကို ဂရုမပြုရပါ)၊

၃။ ဂုဏ်တော် တပါတာ၂း၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သေချာစွာ တင်စား ထင်ဖြင်ပါ။

၄။ ဂုဏ်တော် တပါးကို ကြေနပ်သည့် တိုင်အောင် အာခံ ရစွာနှင့် ပွါးပြီးမှ သာလျှင် နောက် တပါးကို ပိပိ ဆန္ဒ သဘောအတိုင်း ပြောင်းကူ အားထုတ် ပွါ.ရမည်။

၅။ ဗုဒ္ဓဝိတိ သမာဓိတော် များများရအောင် အလွန်ကြိုးကြိုး စိတ် သွင်းရပါမည်၊

ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အထက်ပါအတိုင်း ထိုပွါးသော ရွတ် သော ပါဠိမှ ဘာသာပြန် အဓိပ္ပါယ် ကိုလည်း သိရှိထားပြီး ဖြစ် စေရပါ!မည်။ သို့မှသာ ပိုရှိ၍ အာခံ တည်ကြည် ပေါက်ရောက် လွယ်ပါသည်။ ပရိကမ္မ နိဗ္ဗိတ်မှတပါး စိတ်ကို မရွေ့ မသွား ရအောင် အထူး ဂရုပြု၍ အားထုတ် ရပါသည်၊ စိတ်နှုလုံး ရှင် ထန်းစွာ အားထုတ်မှ ပိုရှိ၍ သင့်မြတ်ပါသည်။

အထက်ပါ အားထုတ်နည်း ပရိကမ္မနိဗ္ဗိတ် တည်ထောင်နည်း သည် ဗုဒ္ဓါနုဿတိ လုပ်ထုံး အမှတ် (၁) တက်စဉ်သာ ဖြစ်ပါ သည်၊ ဤဖေါ်ပြပါနည်းကို ရက် လ ပေါင်းများစွာ အားထုတ်၍ လက်ဆုပ် လက်ကိုင် အာခံ နိဗ္ဗိတ်ကို မြင်စေရပါသည်၊ (ဒုတိယ လုပ်ထုံးမှစ၍) လုပ်ထုံး အမှတ် (၂) မှစ၍ လုပ်ထုံးအမှတ် (၆) တက်စဉ်အထိကိုကား သိုးခြုံး၍ ပြုပါမည်၊ ယခုအခါတွင် ဗုဒ္ဓါ နုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း အဓိဋ္ဌာန်မှ ထင်ပြောက်နည်းကို ဆိုပါမည်၊

ဒေရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၂၃။ (၁) ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှေးဦးစွာ အားထုတ်လျက် ရှိသော ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဘော်မှ ထမြောက်ရန် အချိန်တော်ပြိဟု စိတ်ဖြစ်ပေါ်ပါ။

(၂) အဓိဋ္ဌာန်မှ ထမြောက်လိုသော စိတ်ဆန္ဒပေါ်ပေါက်လာပါသည်။

(၃) လွန်စွာ အားထုတ်လျက်ရှိသော ဝီရိယ စတင်၍ လျော့ပါ။

(၄) အားထုတ်လျက်ရှိသော ကမ္မဋ္ဌာန် မှ အာဂုံဇောစိတ်ကို ရှင်သိမိ ပါ။

(၅) ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်အား ကမ္မဋ္ဌာန်း ပေးတော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရား သခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် ဦးခေါင်းပေါ်သို့ပင့်၍ တင်ရပါသည်၊

(၆) ထိုဖြတ်စွာဘုရား သခင်အား အောက်ပါ အတိုင်း ကမ္မဋ္ဌာန်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဘော်မှ ထမြောက်ကြောင်း လျှောက်ထား၍ အဓိဋ္ဌာန်မှ ထမြောက်ရပါသည်။

ဘုရားတပည့်တော်သည် ယခုအချိန်မှ အစပြု၍ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်လျက် ရှိသော အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ဘော်မှ ထမြောက်ပါပြီ ပြီးဆုံးပါပြီ အောင်မြင်ပါပြီ အာရုဏ်ဘုရား။

(၃-ကြိမ်ဆိုဒုတိယ)

၂၃။ ဘုရားတပည့်တော် ယခု ဆောက်တည်သော ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း အဓိဋ္ဌာန် သစ္စာစကားသည် မဖေါက်မပြန် တည်မှန် အောင်မြင်ပါ၏ အာရုဏ်ဘုရား။

၂၄။ ဘုရား တပည့်တော် ယခုဆောက်တည်သော အဓိဋ္ဌာန် သစ္စာသည် မတည်မမှန် ဖေါက်ပြန်ပျက်ကွက်ခဲ့သော် ကျွန်ုပ်သည် သွေးပွက်ပွက်အန်၍ သေစေသတည်း၊ သေပြီးသော အခြားမဲ့၌ ငရဲတွင် ခံရပါစေသတည်း။

၂၅။ ဤယခုဆောက်တည်သော အဓိဋ္ဌာန်သစ္စာစကားသည် မဖေါက်မပြန် တည်မှန် ပါသဖြင့် ဤအဓိဋ္ဌာန် သစ္စာစကား၏

အမျှ ပေးဝေခြင်း။

အာနဲ့ဘော်တော်ကြောင့် ဘုရားတပည့်တော် တောင်းတခဲ့သော ပန်ယူခဲ့သော ဆုထူးဆုမြတ် ပညာခွင်စက်ဆုတောင်း အပေါင်း တို့သည် ယခုတမုဟုတ်ခြင်း ထင်ရှားစွာ ဖြည့်ဆုံ ရောက်ရစေ သတည်း။ ။(၃-ကြိမ်ဆိုပါ)။

၁၇။ ဤယခုဆောက်တည်သော အဓိဋ္ဌာန် သစ္စာစကားသည် မဖေါက်မပြန် တည့်မှန်ပါသဖြင့် (ပညာခွင် စက် ဆုတောင်းကို အလုံးစုံ ထပ်ဆိုပါ)။

ယောဂီ၏ ဗောဓိဆုအား လျော်စွာ လမ်းစဉ်အား လျော်စွာ ဆိုပါ)။

ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယံ ဝဟံ ဟောတု။
ဣဒံ မေ ဒဿပါရမိ နိဗ္ဗာနဿ ပစ္စယော ဟောတု။

၂၈။ အမျှပေးဝေခြင်း။

ဤသို့ယခု အာကျွန်ုပ်ပြုလုပ် အားထုတ်ရသမျှသော ပါရမီ ကုသိုလ် ကောင်းမှု ပေါင်းအစုတို့၏ အကျိုးကို မိဘဆရာ ဉာတ ကာနှင့် မိဖောင်းဘွဲ့ဖောင်း ဆွေဖောင်း မျိုးဖောင်း အပေါင်း တို့အား၎င်း၊ ပညာခွင်ဝင် ပါရမီရှင် အပေါင်းတို့အား၎င်း၊ အထက်ဝိဇ္ဇာဓိုရ် ဆရာကောင်း ဆရာမြတ်ကြီးအပေါင်းတို့အား ၎င်း ခမည်းတော် သိကြားမင်းမှ အစပြု၍ အရိယာ နတ်သိကြား ဗြဟ္မာ သမ္မာဒေဝ သာသနာတော်စောင့် နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်း တို့အား၎င်း၊ အကျွန်ုပ်အား မ စ စောင့်ရှောက်လျက် ရှိသော ဆရာကောင်း ဆရာမြတ်ကြီး အပေါင်းတို့အား၎င်း၊ ၃၁-ဘုံ၌ ကျင်လည်နေကြကုန်သော အလုံးစုံသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ အား၎င်း၊ တသောင်းသော စကြဝဠာကိုက်၌ တည်နေကြ ကုန်သော လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား၎င်း၊ ကျွန်ုပ်နှင့် ထပ်တူ ထင်မျှ ကုသိုလ်ရ၍ အမျှရ၍ ချမ်းသာကြပါစေ ဝမ်း သာကြပါစေ သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ် နိုင်ကြပါစေသော်။

အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါ။ (၃-ခါဆို)။

အာရိယာ ငိစ္ဆာ ပနိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၂၉။ သာဓုခေါ် ခြင်း။

အားလုံးသော သူထောင်ကောင်း သူမြတ်လောင်းအပေါင်းတို့နှင့် ပညာစွင်ဝင် ပါရမီရှင်အပေါင်းတို့က ပြုလုပ်အား‌ထုတ်သမျှသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပါရမီ အစုစုတို့ကို အကျွန်ုပ်က ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ သာဓု သာဓု သာဓု ခေါ်ပါ၏၊

၃၀။ ကုသိုလ် မေတ္တာ ခံယူခြင်း။

အားလုံးသော သူတော်ကောင်း သူမြတ်လောင်း အပေါင်းတို့နှင့် ပညာစွင်ဝင် ပါရမီရှင် အပေါင်းတို့က ပို့သ သမျှသော မေတ္တာ ဘာဝနာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို အကျွန်ုပ်က ရှိသော စွာ ခံယူပါ၏။ သာဓု သာဓု သာဓု။

၃၁။ ယသုအာခါ ပြီးဆုံးအောင်မြင်ပြီး ဖြစ်ပါသဖြင့် ဝိဇ္ဇမိုရ်ရ ဆရာကြီးများ ဓာတ်စီးပင့်၍ ခန္ဓာစဉ်၌ ဓာတ်ဖြည့်ပါလေ၊ ပန်ဆင်းပါလေ။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ လုင်ထုံးအမှတ် (၁) တက်စဉ်ပြီးပြီ။

အခေတ်း ၅။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ လုင်ထုံးအမှတ် ၂ တက်စဉ်။

၁။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ရှေ့တွင်ရှိသော ဗောဓိပင်နှင့် ဘုရားလွင် အောင်မြင်တော်မူတော သက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗညုတ ဖြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်ဖြတ်ကြီးကို သေချာစွာ အာရုံတည်မြဲစွာ ကြည်ညိုပြီးသော် မနောဓာတ်နှင့် လက်အုပ်ချီ၍ မနော ဓာတ်ဖြင့် အောက်ပါအတိုင်းပင့်၍ ပိဋိ၏ ဦးခေါင်းပေါ် တွင် တည်ရန်ပင့်ပါ။

၂။ အာရဟံ အာစရိသော ဂုဏ်တော် ၉-ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော သက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗညုတဖြတ်စွာဘုရား၊ ဘုရား တပည့်တော် ဦးခေါင်းထက်၌ အာဆုတ်အသဲနှလုံး မျက်စိထဲ၌ သာသနာ ၅၀၀၀- ကာလပတ်လုံး ဖြစ်လေရာဘဝ ဖြစ်လေရာ

ဥဒါနတို့၌ အခါခင်သိမ်း ကျောင်းအဖြစ် ပလ္လင်အဖြစ် ဂန္ဓကုဋိ တိုက်တော်အဖြစ် တည်နေကိန်းဝပ် သိတင်းသုံး နေတော်မူပါ အာရုဏ်ဖြတ်ဘုရား။

ထိုအခါ ဖြတ်စွာဘုရား သခင်သည် ဟလ္လင်တော် ပေါ်မှ ထတော်မူပြီးလျှင် ယောဂိ၏ဦးခေါင်းထက်သို့ တလှမ်းတည်းဖြင့် ကြွရောက်၍ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူသောသော ပုံတော် နိပ္ပိတ်ကို အာဂုံယူ၍ ထားပါ။

၃။ (၁) ဖြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ယောဂိ ပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်နှာ ပြုရာ အရပ်သို့ မျက်နှာမူပြီး ထိုင်နေတော် မူမှုံကို တည်ထားပါ။

(၂) ထိုဦးခေါင်းထက်၌ တည်နေသော ဖြတ်စွာဘုရား သခင်၏ မျက်နှာတော်ကို အာဂုံစူးစိုက်၍ အားထုတ် ရာသည်။

(၃) ယောဂိ ပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်စိ ၂-ဘက် ပသာဒရုပ်တွင်း၌ ဘုရားဂုဏ်မုံတော် ၂-ဆူ ထင်နေခြင်း၊ နှလုံးဟဒယ ဝတ္ထုရုပ်၌ ဘုရားဂုဏ် မုံတော်တဆူ ထင်နေသည့် ဟူ စိတ်တွင် ယုံကြည်မှတ်ထား နေရမည်။ (အာဂုံကို ဇွေ့မပြုရပါ)၊

(၄) အလွန်ကြည်ညိုဖွယ်သော သဒ္ဓါတရားနှင့် သမာဓိကို ပို၍ ပို၍ ဖြစ်စေရာသည်၊

(၅) (အောင်း နေမော အရပ်ဟံ၊ အောင်း နေမော အရပ်ဟံ) ဟူသော အထပ်ထပ် အာဘိုဗ္ဘါးနေပါ။

(၆) ထို့အတူ ဂုဏ်တော် ၉-ပါးလုံးကို တပါးစီ အာဘို နည်းသာ ပွါးပါ။

(၇) ဂုဏ်တော် ၉-ပါး ကုန်ဆုံးသော် အလုံးစုံ ရပေါင်း၍ ပွါးရပါမည်။

၅၈ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျန်း။

ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဇိုလ် ၅-ပါးဖြင့် အာထူးဒုဇ္ဈာန်ထုတ်ရာ တွင် ဂုဏ်တော်၏ အာနုဘော်ဒိပ္ပါယ်များလည်း တင်စားပါလေ။ ထိုဒုတိယအာဆင့်ကို ရက်လ-လ-ပေါင်း များစွာပင် နှိမ်တ်တည် ငြိမ်သည်အထိ မြဲစွာတည်၍ အာနုဘော်ရပါသည်၊

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ လုပ်ထုံးအဖွဲ့ ၃-တက်စဉ်၊

၁ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ပရိကမ္မနိမိတ်သည် တည်မြဲခါ ဥဂ္ဂဟ နိမိတ်အရောင် ထွန်းတောက် လာရပါသည် ထိုဥဂ္ဂဟနိမိတ်မှ ထွန်းလင်းသော ရောင်ခြည်တော်များနှင့် သက်တော် ထင်ရှား ဘုရားကို လူတို့မြင်ဘူးသော ဆင်းတုတော်နှင့်တူဘဲ အာလွန် သပ္ပါယ်သော ကိုယ်တော်ပြက်ဟ်ကို ဖူးတွေ့နေရသည်၊ ထိုကိုယ် တော်ပြတ်မှ မျက်ဝေတောင်ခတ်ခြင်း နှုတ်ခမ်းတော် လှုပ်ရှားခြင်း လက်တော် ရွေ့လျှားခြင်းမျှပါ ပြုသစွာ ပြတ်သားစွာ ပေါ် ထင် ဖူးမျော်နေရမည်

၂။ (၁) ယောဂီ၏ မျက်စိ ၂-ဘက်တွင်းမှ ဘုရား ၂-ဆူ တို့သည်ရင်း၊ ဟဒယဝတ္ထု ရင်တွင်းမှ ဘုရားရှင် သည်ရင်း၊အာလွန် ထွန်းလင်း တောက်ပလာခြင်း၊

(၂) အာလွန် ကြည်ညိုဖွယ်သော သဒ္ဓါ တရားဖြင့် ဗုဒ္ဓဒိတ် သမာဓိ တရားကို ဖြစ်ပါစေ

(၃) အာလွန်အာဒေးထုတ်သော ဝိရိယ ငြိမ်သက် တည်ကြည် သော သမာဓိတရားကို ပွါးပါ

(၄) ဂုဏ်တော်၏ အာဓိပ္ပါယ် အာနုဘော်များ ဉာဏ်ဖွင့်ရှု သော ပညာဖြင့် ပွါးပါ၊

(၅) ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဦးခေါင်း ထက်မှ မူလ ပရိကမ္မ နိမိတ်,ကိုယ်တော်မှ နိလ ပီတ လောဟိတ ဩဒါတ

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ လုင်ထုံးအမှတ် ၃-တက်စဉ်။

မဇ္ဈိမ ပဘာသရ ဟူသောရောင်ခြည်တော် ၆-ပါးတို့သည် တပြိုင်နက်တည်း ကွန့်မြူး ကြွတော်မူပုံကို ရောင်ြည်တော် ၆-သွယ် ၏ ဒီး အံ့ဆုံးအံ့ဆုံး ရေဒီး အရုံးအရုံတို့ဖြာဖြာထွန်း ထွက်လာသောကြောင့် ယောဂီ၏မျက်စိ ၂-ဘက်မှ ဘုရား ၂ ဆူ ဟဒယဝတ္ထုရုပ်မှ ဘုရား ၁-ဆူတို့သည် ထွန်းတောက်သော ရောင်ခြည်တော်နှင့်တကွ ကြီးထွား လာပြီးလျှင် ဘုရား ၄-ဆူတို့သည် ပေါင်းစည်းစပ်ရောသွားခါ (တဆူတည်းသော မြတ်စွာဘုရားကြီးဖြစ်ခါ ယောဂီ၏(ချက်မှ)ခါးမှအထက် ဗိုင်းဟူ၍ မရှိတော့ဘဲ ဘုရား ကိုယ်တော်ကြီးသာ ရောင်ခြည်တော်များ ထွန်းလင်းလျက် ထင်ရှားစွာ တည်နေ လေတော့သတည်း။

၄။ ထိုမြတ်စွာဘုရား သခင်မှ ရောင်ခြည်တော် ၆-သွယ်တို့သည် စကြဝဠာ တိုက်အလုံးဖြေ ရေ လေ တော တောင် တွင်း ပါ မကျန် ထွန်းလင်းသော ရောင်ခြည်တော်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနေပြီဟု သိမြင်လာမည်။

၅။ ထိုသက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ရောင်ခြည်တော် ၆-သွယ် ကွန့်မြူးနေခြင်း ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၏အထက်ပိုင်းတရုံးတွင် ယောဂီ၏ခန္ဓာကိုယ် ပျော်ဝင်၍ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်အဖြစ် တည်ကိန်းနေသော ကိုယ်တော်၏ မျက်နှာတော် ဥဏ္ဏာလုံ မွေရှင်တော်ကို စူးစိုက်ထင်မြင် ကိုယ်တော်တရုံး ရှိုယှက်ခါ ဂုဏ်တော်များကို ပွါးနေပါလေ။

၆၀ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ လုင်တုံးအဖွတ် ၄-တက်စဉ်။

၁။ ၎ကောတော် ၉-ပါးကို တပေါင်းတည်းပွါး တင်စားကြည့်ညှိနေရာ ဗုဒ္ဓဒိတိသမာဓိဖြင့်ဂုဏ်း၊ ဗရကာဒိတိဖြာ၍ဂုဏ်း၊ သိမ့်သိမ့် တုန်မျှသော ဒိတိဓာတ်ရည်ဝ ခံစားနေရာမှ ဥဇ္ဈေဂါဒိတိနှင့် ဓာတ်စိမ်း အာနုဘော်အားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော် မြတ်သည့် အထက်သို့ မြင့်တက်ရုံးသော အားစွမ်း ဖြစ်ပေါ်လာခါ ယောဂီ၏ ခန္ဓာစဉ်သည်လည်း လေတမျှ ပေါ့ပါး မြင့်တက်လာသလို ခံစားရပြီးသော်ကား-

၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် တဖြေးဖြေးအထက်သို့ ကြွတက်လာရာ ယောဂီ၏ ခန္ဓာစဉ်သည်လည်း ခါး ရင်ချိုင့် ရင်ခေါင်း ပုခုံး ၂-ဘက် မျက်နှာမှစ၍ တဖြည်းဖြည်း ပေါ်လာ ပြီးသော် မြတ်စွာ ဘုရားသည် ယောဂီ၏ ဦးခေါင်းထက်၌ တည်နေလေသည်။

၂။ ယောဂီ၏ ခန္ဓာစဉ်လည်း အလွန် လေကဲ့သို့ပေါ့လာပြီး သော် မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် ထဖြေးဖြေး တဖြည်း ဖြည်းနှင့် နိမ့်ဆင်းကြွလာရာ ယောဂီ၏ ခေါင်း လည် ပင်း ပုခုံး ရင်မှ စ၍ ခါးအထိ တဖန် ပြန်၍ ဖုံးလွှမ်း သွားခါ အထက်ပိုင်းအလုံး ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဖြစ်ခါ တည်နေပြန်ပါသည်။

၂။ အထက်ပါအတိုင်း ဥဇ္ဈေဂါဒိတ်ဓာတ်အား အစွမ်းဖြင့် ကြည်ညိုသော သဒ္ဓါနှင့် သမာဓိ စိတ်ဓာတ် အလိုအတိုင်း မြတ် စွာဘုရားသည် ယောဂီ၏ ဦးခေါင်းထက်နှင့် ခါးထိ နိမ့်တုံမြင့် တုံဖြင့် တဖြည်းဖြည်းခြင်း တက်ကြွနေမှုကို တွေ့ရှိအာရုံခံယူ အားထုတ် ပွါးများနေရာ အလွန်သော ဒိတိဓာတ် အားများ ရောင်ခြည်တော်များ ဖြာဖြာထွက်ကြွနေပါသည်။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ လုပ်တုံး အမှတ် ၅-တက်စဉ်။

၁။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၌ သမာဓိအား အလွန် ကောင်းလာပြီး လျှင် မြတ်စွာဘုရားမှ ရောင်ခြည်တော်တို့ သည်လည်း ဆထက် ထွန်းတောက်လာ၍ ဗုဒ္ဓဝိတိသမာဓိ အားစွမ်းဖြင့် ဖရဏာဒိဘိ တက်ုယ်လုံးယိုစိမ့်ခါ သိမ့်သိမ့်တုန်မျှ အလွန်သော ဒိတိသုခကို ခံစားရပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရောင်ခြည်တော်မတ် အားဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခါ ယောဂိ၏ ဦးခေါင်းထက်မှ အောက်သို့နှိမ့် ဆင်းကြွလာရာကွင် ခါတိုင်းကကဲ့သို့ ခါးလယ်တွင်မရပ်နေတော့ ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တခုလုံးကို ဖုံးလွှမ်းလိုက်ခါ ထိုင်နေသော အနေက ထိုင်ပေါ်၌ ရှေ့သား သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားကြီးသည် ထင်ရှားစွာ ငြိမ်သက် သီတင်းသုံးနေပေတော့သတည်း။

၂။ (၁) ယောဂိ၏ ခန္ဓာကိုယ်ဟူ၍ မရှိတော့ဘဲ လုံးလုံး ပျောက်သွားပြီ၊
(၂) မြတ်စွာဘုရားကြီးသာသျှင် ထင်ရှားစွာ သီတင်း သုံးလျက် ရှိနေပြီ။
(၃) ဖရဏာဒိတိများလည်း ဖြာဖြာစိမ့်စိမ့်ကြီး ခံစား နေရသည်၊
(၄) ရောင်ခြည်တော်များ ရေ မိုး အုံ့ အစုံလည်း ထွန်းလင် ထွက်ကြွခါ စကြဝဠာ တိုက်အလုံး ဖုံးလွှမ်းနေပေသည်၊
(၅) ပဋိဘာဂ နိမိတ်သည် တည်ငြိမ်စွာ တည်ထွန်း လျက် ရှိနေပြီ။

၃။ ထိုအခါ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် အလွန်သော သတိတရား ဖြင့် စိတ်ကိုထိန်းချုပ်ထားခါ ဗိုလ် ၅-ပါးကို အထူးပင် ပွါးနေ ရာသည်။

၄။ ထိုအခါ ပဌမစျာန် သမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိများ ဆိုက် လာပါသည်၊ ထိုနည်းသည် (ဗုဒ္ဓဓေတ်ပွါးနည်း) ဟူ၍ ခေါ်ပါ

၆၂ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

သည်၊ပါရမီရှင်များ သတိုကြီးစွာဖြင့် အာဒေးထုတ်ရပါမည်၊အလုံးစုံ ပြည့်စုံကြပါစေ၊

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ လုပ်တုံး အဖွတ် ၆-တက်ခဲ့။

၁၊ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ သဒ္ဓာနှင့် မရှိတော့ဘဲ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်ထက် ကြီးထွားသော သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် (ယောဂိ၏နေရာတွင် ဒေစား) ပေါ်တည့်ခါ ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ် ထွန်းပနေရာမှ-

၁။ ယောဂိ၏ အာခုံ စူးစိုက်ထားသော မျက်နှာတော်မှ ဘုရားသခင်၏ ရင်ချိုင့်တော်သို့ အာခုံစုပြောင်း စိုက်ပေးပါ၊

၂။ အစဝန်ကြီးယျ ဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၌၏ တန်ခိုးတော်တို့ အားသည် မုန်ညင်းစေ့အုပ်တွင်းခွပင် ပရိက္ခရာ ဂ-ပါးဖြင့် စကြီလျှောက်နိုင်တော်မူသည်ဟု ယုံမှတ်ပေးပါ သတိပေါ်ပါ

၃။ သမာဓိအားကို စု၍ အစဝန်ကြီးယျ ဂုဏ်တော်များကို ယုံမှတ်ပါ၊ သတိဖြစ်၍ ဂုဏ်တော်များကို ရပေါ်ငြားခါ ပွါးနေပါ။

၄။ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် တပည့်တော်၏ ရင်နှလုံး အတွင်းသို့ ကိုနဝင်တော်မူစေသတည်းဟု စိတ်ဓာတ် ဖြစ်ပေါ်ပါ။

၅။ ထိုအခါ ဗုဒ္ဓဖိတ်သမာဓိ အားအစွမ်းသည့် တက်ပွါး၍ လာပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် တဖြည်းဖြည်း ငယ်၍ ငယ်၍ လာပါသည်၊

၁။ ယောဂိ ပုဂ္ဂိုလ်၏ နဖူးနှင့် နှူးတို့သည့် ထင်ရှား ပေါ် လာသည်။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ လုပ်ထုံးအမှတ် ၆-တက်စဉ်။ ၆၃

၂။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်နှာနှင့် ပေါင်တို့သည် ပေါ်ထင်လာသည်၊

၃။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ လည်ပင်းနှင့် ခါးတို့သည် ပေါ်ထင်လာလည်း။

၄။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ ရင်ဗိုက် (ဝမ်းဗိုက်) မျှားသည် ပယင်းကဲ့သို့ဖင်း ဖလံကဲ့သို့ဖင်း ပတ္တမြား ကဲ့သို့ဖင်း ကြည်လင်စွာ ပေါ်လာသည်။

၅။ ထိုယောဂိ၏ရင်အုတ်တွင်းခွံကား တထွာနှင့်လက်၃-သစ်ခန့် ပမာဏရှိသော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရောင်ခြည်တော်များ ထွန်းလင်းခါ တည်နေကိန်းဝင်တော် မူနေလေသည်၊

၃၊ ထိုအခါ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၌ (ဗုဒ္ဓဓောတ်ကိန်းနေပြီ) ဟု ခေါ်လေသည်၊ ယောဂိ၏ ခန္ဓာစဉ် အလုံးသည်လည်း အရောင်ချင်းချင်း ထွန်းပသော ပတ္တမြားကဲ့သို့ ကြည်လင် နေသည်၊ မြတ်စွာ ဘုရားသခင်၏ ရောင်ခြည်တော် တန်ခိုးတော် အားဖြင့် ကြည်လင် ဝင်းပနေသည်ဟု ယုံမှတ်ပါ၊

၄။ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဖလံပုလင်းထဲ၌ထည့်ထားသော ရွှေဆင်းတုတော်ကဲ့သို့ တည်ငြိမ်စွာ တည့်ကိန်း သီတင်းသုံးနေလေပြီ။

ဗုဒ္ဓဓောတ်ကိန်းပုံ လုင်ထုံးအမှတ် ၆-တက်စဉ်ပြီးပြီ၊

အထူးဖိန့်ဖျာထား ခက်း။

ယောဂီ ပါးဒိရှင်တို့သည် ဤဗုဒ္ဓဓောတ် ကိန်းပုံနှင့် ဗုဒ္ဓဓောတ် ပွါးပုံတို့ကို ထိရောက်အောင် အောင်မြင်အောင် သတိကြီးစွာ ထား၍ ငဲ့သန်သန် စိတ်ဓောပြင်းပြင်းဖြင့် ဆုဇ္ဈပါန ၄ ပါးပွါး၍ အားထုတ်ပါ။

၆၄ အာရိယာ ဝိစ္ဆာ ပဒုံပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၁။ ဗုဒ္ဓခေတ်ကိန်းလျက် ကမ္ဘာ့ဓာတ် လုင်ငန်းကို ဆက် အားထုတ်ပါ၊

၂။ ဗုဒ္ဓဝေတ်ပွါးလျက် ကမ္ဘာ့ဓာတ် လုင်ငန်းကို ဆက် အားတုတ်ပါ

နိဿယညွှန်းကို ဆရာဟုရူးထံတော်၌ သေချာစွာ ဆည်း ပူးပြီးလျှင် ယောဂီသူမြတ်၏ ဉာဏ်အာ.လျော်စွာ ဝိရိယအား လျော်စွာ ပါရဒီအားလျော်စွာ အမှန် ရှာသိုတိုးတက် ပေါက် ရောက် အောင်မြင်လတ္တံ့။

(နိဿယညွှန်းကို လုပ်ထုံး၂-မှ ၆-အထိ လှိုက်ပါ)။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ လုင်ထုံးပြီး၏။

အခန်း ၆။

မေတ္တာဈာန် ဝင်စားအားထုတ်နည်း။

၁။ မေတ္တာ ဈာန်တရားကို ပွါးများ အားတုတ် လိုသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် အားမထုတ်ရသေးမီ ရှာအာ့ရှိ၌ ပြည့်စုံ ဘွယ်တို့ကို ဆိုပေအံ့၊

၁။ သတ္တဝါလောက သင်္ခါရလောက ဩကာသ လောက ဟူသော လောကသုံးပါးတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သိနား လည်ထားပါ။

၂။ ၃၁-ဘုံ တည်နေပုံတို့ကို အပိုင်းအခြား အကွာအဝေး အသက်တမံး အမည်တို့ကို ဘုရားဟောအတိုင်း နား လည်းထားပါ။

၃။ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းကို အတိုင်းအထွာ အခြင်းအရာအလုံးစုံကို ဇမ္ဗူဒီပါ စာတမံးလာအတိုင်း သဘောပေါက်ထားပါ။

၄။ ယခု လောကဓာတ် ပညာ ခေတ် အရ ကမ္ဘာလုံးပုံ တည်နေပုံ(နေ-လကမ္ဘာ)၃-ပါးတို့ လှည့်လည်ပုံ နေညှိ

ဖြစ်ပုံ နေလကြပ်ပုံ လဖြည့်ခြင်း လက္ခဏာ ဖြစ်ပေါ်ပုံ အာတိုင်း အထွာ အကွာအဝေးကို ရှိုင်နှင့်တကွ မြေပုံကို အလုံးစုံ နားလည် ကျွမ်းကျင်ထားပါ၊ (ပထဝီဝင်ပညာ)။

၅။ ဗမာပြည်မြေပုံ ပထဝီဝင်အရ ပမာဏမြို့ရွာ နယ်မြေများ အားလုံးတို့ကို သဘောပေါက် သိမြင်ထားပါ။

ယောဂီ၏ တည်ရာပြည်ကို(UNIT)ဆိုသည်၊ သင်အကယ်၍ အင်္ဂလိပ်တွင် နေလျှင် ရှိလျှင် အင်္ဂလိပ်ပြည် ပဘဝီကို ဆိုလိုသည်၊ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အထက်ပါ ၅-ချက်တို့ကို ပြည့်စုံခန့် အဆေတ်ပင် လိုအင်ပါသဖြင့် ရှေးဦးစွာ ဆည်းပူး ပြည့်စုံရပါသည်၊ အဆေတ်အသင့် ပြည့်စုံလျှင်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်၊

၂။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းခြင်းစသော ထုံးစံ အတိုင်း ပြုဘွယ်တို့ကို ပြုလုပ်ရပါသည်၊ မေတ္တာဈာန်ကို ရက်လ ပိုင်း၍ အားထုတ်လိုသော ပါရမီရှင်များ အတွက်မှာ နဝင်္ဂ သိလနှင့် သက်သတ်လွတ် စား၍ ပွါးများ အားထုတ်သင့်ပါသည်၊ ထို့ထက်ကား လူတို့ပြည်၌ လူအဖြစ်နှင့် နေလေသမျှ ကာလပတ်လုံး နေ့စဉ်အနည်းဆုံး နားနီတည့်စမျှဖြစ်စေ (၅-မိနစ်) ပွါးများ ဆောင်ရွက်ပါ၊ အသက်စားသော်လည်း ဖြစ်ပါသည်၊ မစားဘဲ ပွါးပါမူ သာလွန် သင့်မြတ်ပါသည်၊

၃။ ၃၁-ဘုံတွင် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သည် မြေကြီး၏ အထွဋ်အထိပ်လည်း ဖြစ်၍ အရပ် ၁၀-မျက်နှာ စကြဝဠာ၏ ဗဟိုချက်မ သဘွယ်လည်း ဖြစ်ပါသည်၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ် တင့်တယ်ခြင်း လက္ခဏာလည်း ရှိသဖြင့်ဂုဏ်၊ အလုံးစုံသော ဒုက္ခိတသတ္တဝါ သုခိတသတ္တဝါများတို့၏ ရောပြွမ်းသော အထွဋ် ဖြစ်၍ဂုဏ်၊ ကမ္ဘာ့ဒေတ်တို့၏ ဗဟိုဌာနဖြစ်၍ဂုဏ်၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ နေ၍ မေတ္တာဈာန်ကို ဝင်စားရပါမည်၊ သို့ဖြစ်၍ တာဝတိံသာသို့ ရောက်နည်း အစဉ်ကို ဆိုပေအံ့။

၆၆ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဋိပါတ်ခဘတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၄။ (၁) ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆည်းပူး ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့သော စျာန်ကုသိုလ် အာဘိညာဉ်ကုသိုလ်တို့၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်တော် အားဖြင့်ဂုဏ်း။

(၂) ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြိုးစားအားထုတ်လျက်ရှိသော မနောမယိဒ္ဓိ ဝိဇ္ဇာရှိရှပညာ ၂-ပါး၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်တော် အားဖြင့်ဂုဏ်း။

(၃) ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်အား မ-စလျက် ရှိသော ဝိဇ္ဇာရှိရှ် ဆရာကောင်း ဆရာမြတ်ကြီးတို့၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်တော် အားဖြင့်ဂုဏ်း၊ (တနည်း) ဒေတ်စိုး ဒေတ်နှောင်၏ တန်ခိုး တေဇော် အာနုဘော်တော် အားဖြင့်ဂုဏ်း။

(၄) ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ အဓိဋ္ဌာန်သစ္စာ စိတ်ဓာတ်၏ တန်ခိုး တေဇော် အာနုဘော်တော် အားဖြင့်ဂုဏ်း၊

(၅) ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဘုန်းကံ ပါရမီတော် သမ္ဘာရ သိုလ သမာဓိ ပညာ၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော် တော် အားဖြင့်ဂုဏ်း။

၅။ ယောဂီသည် ဘဝင်စိတ် အစဉ်အားဖြင့် ဆိုခဲ့ပြီးသော ၅-ချက်သော ဂုဏ်ကို အာရုံပြုမှီ၍ (မယုံ ကာယော တာဝတ်ံ သေ တိဋ္ဌတု) ဟု အဓိဋ္ဌာန်စိတ် နှစ်တ်ခါ လျှံ့ပြည်မှ ကွယ်ခဲ့၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည် သိကြားစံရာ သုဒဿန မြို့တော်အတွင်း ဝေဇယန္တာ ပြာသာဒ်အပြင်၏ တနင်္ဂနွေအရပ်ရှိ စူဠာမဏိစေတီတော်၏ မြောက်ဘက် ယင်ပြင်တော်ပေါ် တွင် အရှေ့သို့ မျက်နှာပြု၍ ထင်ရှား ပေါ် တည်လာရလေသည်။

၆။ ယခုအခါ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် နတ်ပြည်သို့ ရောက်ပြီဖြစ်သဖြင့်-

၁၊ လူတို့၏ စိတ်ကိုပယ်၍ နတ်တို့၏စိတ်ဓာတ် ဝင်နေဖြစ်ရမည်။

၂။ လူတို့ပြည်၌ဖြစ်သော အာဂုံအမျိုးမျိုးတို့ကို ပယ်ဖြတ်ပစ်ရမည်၊

၃။ အတိတ်လူ့ပြည်မှ အသိအမှတ်များကို ပယ်ပစ်ရမည်။

၄။ ဘုရားဖြောက်ဘက် ယင်ပြင်တွင် ထိုင်နေရာမှလက်ျာဘက်ရှိ စေတီ တော်ကို ရှိခိုး ပူဇော်ရန် အတွက် နေရာမှ ထခဲ့ပြီးသော် စေတီတော်အား လက်ျာရစ်လှည့်၍ ဖူးမျှော်ကန်တော့ရပါမည်။

၅။ စေတီတော်ကို ပူဇော်ပြီးနောက် ဖြောက်ဘက် ယင်ပြင်သို့ ပြန်လာ၍ အရှေ့သို့ မျက်နှာမူခါ မြို့ပွာ ထိုင်ပါလေ၊

ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် အထက်ပါအစီအစဉ်မျာ့ဖြင့် ပြည့်စုံပြီးသော် ယခုအခါ ပွါးနည်းအစဉ်ကို ပြဆိုပေအံ့။

၇။ ပွါးများဝင်စားနည်း။

၁၊ သြကာသလောကဟူသော ၃၁-ဘုံ၌ တည်နေကြကုန်သော သတ္တလောကဖြစ်သော လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါဝေနေယျ သုခိတ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါအပေါင်းဟူသော သတ္တပညတ်ကို အာဂုံ နိမိတ်ပြုပါ။

၂။ ဇကပုတ္တ မနုရကွေ့ ဟူသော မေတ္တာသုတ် ပါဠိတော်နှင့် လျော်ညီစွာ တဦးတည်းသာရှိသောသားကို မိခင်သည် ချစ်ဘိသကဲ့သို့ မေတ္တာစိတ် မေတ္တာခာတ်ကို ထားပါ၊

၃။ ထို မေတ္တာ စိတ်ခာတ်များကိုလည်း အာထက်သို့ နေဝသညာ နာသညာ ဘုံဟူသော ဘဝင်္ဂဘိုင်အောင် ၎င်း၊ အောက်ကိုအဝီစိဘိုင်ရဲဘိုင်အောင်၎င်း၊ အနုလုံ ၄-မျက်နှာတွင် မဟာရုံတံတိုင်း ထိုအောင်သော်၎င်း၊ အလုံးစုံသော မြေ-ရေ- လေ-မီး- တောတောင်- သမုဒ္ဒရာ မြစ်

၆၈ အာရိယာ ဝိစ္ဆာ ပဒီပါတ် ဓာတ်တက်စည်ကျမ်း။

ချောင် အင်းအိုင်တို့ မကျန် ထိုးထွင်း ဖေါက် ထွင်း ပြန့်နှံ့အောင် ပွါးဖြန့်လွှတ်ပါ။

၄။ အလုံးစုံသော သတ္တပညတ် သတ္တဝါဝေနေယျ အပေါင်း တို့ အပေါ်၌ မေတ္တာဓာတ် တည်းဟူသော ကွန်ယက် ကိုဖြန့်၍ ငါးအပေါင်းတို့ကို ကွန်ယက်ဖြင့် ဖြန့်အုပ်ကဲ့ သကဲ့သို့ ဖြန့်လွှတ် ဖုံးလွှမ်းရသည်။

ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ မနောဓာတ်ဖြင့် (ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ ကြပါစေ)ဟု ထင်တလဲလဲ ပွါးနေပါ။

၇။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြဆိုခဲ့သော ဂုဏ်အင်္ဂါ မျှားနှင့် အညီ မေတ္တာစျာန်ကို ကိုယ်စိတ်ငြိမ်းအေးစွာ ငြိမ်သက်စွာဖြင့် မတုန်မလှုပ်ဘဲနေ၍ (တလဖတ်) မပြတ် ပွါးနေရပါမည်၊

၉။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ ခန္ဓာစည်း။

၁။ မေတ္တာဓာတ်တည်းဟူသော ရေဓလာတွေ၊
၂။ မေတ္တာဓာတ်တည်းဟူသော မြို့။ ရိုးမြို့။ ငွေ့တွေ၊
၃။ မေတ္တာဓာတ်တည်းဟူသော လျှပ်စစ်ဓာတ်တွေ၊
၄။ မေတ္တာဓာတ် တည်းဟူသော အရောင် အလင်းတွေ ရောင်ခြည် ဓာတ်တွေကို ခန္ဓာကိုယ်မှ ညွှစ်ထုတ်ဖြန့် လွှတ်ခါ ၃၁-ဘုံ အနှံ့ အပြား တည်သော သတ္တဝါ ဝေနေယျတို့ကို ဖုံးလွှမ်းထွင်းဖေါက် ကိန်းဝပ်နေအောင် မေတ္တာဓာတ်တွေ လွှတ်ပွါးရမည်း၊

၁၀။ ဓမ္မ။ နိဗ္ဗာန် နေရင်းသို့ပြန်နည်း။

၁။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုင်နေရာမှ မတ်ရပ် ထပြီးသော် လက်ျာဘက်ရှိ စူဠာမဏိ စေတီတော်အား ဂုဏ်မျှော်ကန်တော့ ပြီးလျှင် တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ အထက် ကောင်းကင်သို့ ပြန် တက်၍ ကောင်းကင်မှ ပတ်ပဲ လှည့်ပြီးလျှင် တာဝတိံသာ နတ်အပေါင်းတို့အား မေတ္တာရိုးယဉ်းကြီး ရှာသွန်းပြီးပါ။

ထပ်မံ၍ ဓာတ်မေတ္တာ လွှတ်ခြင်း။

၂။ ထိုမှတပန်း ဇမ္ဗူ။ ဒိပက္ခုန်းဂိုရာ တောင်မျက်နှာအခရပ်သို့ လာခဲ့၍ မြင်းမိုရ်ထိပ်မှ နေဆာက်သို့ နှိမ့်၍ ဆင်းသက်ခဲ့ရာ ယဂဒ္ဒိုရ်၏ တောင်ဟူသော စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်ကို တွေ့မည်၊ မေတ္တာရှိစမ်း ရှာသွန်းပါ၊

၃။ ထိုမှတပန်း တောင်စဉ် ၇-ထပ် သိတာ ၇-တန် အာလိန် ၅-ဆင့်သို့ အစဉ်အတိုင်း နှိမ့်၍ ပြန်ဆင်းလာခဲ့ရင်း မေတ္တာရှိစမ်း ရှာသွန်း ပက်ဖျန်းခဲ့ပါ။

၄။ ထိုမှတပန်း သမုဒ္ဒရာ ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်မှ ဖြတ်သန်း ပြန်ခဲ့ပြီးသော် ဇမ္ဗူ။ သုပ္ပြေပင်မှစ၍ ဇမ္ဗူ။ ဒိပက္ခုန်းသို့ ချောက်လာ မည်၊ ဇမ္ဗူ။ ဒိပ တက္ခုန်းလုံအား ကောင်းကင်မှ ပျံဝဲခါ မေတ္တာ ရှိစမ်း ရှာသွန်းပါ၊

၅။ ထိုမှတပန်း လူနေ ၃၀၀၀-ဟူသော ယခုကမ္ဘာလုံး တိုင်းပြည်များ အလားလုံးတို့ကို လှည့်ဝဲ၍ မဂ်လာရှိစမ်း ရှာသွန်း ပြီးပါ၊

၆။ ထိုမှတပန်း အင်ဂ္ဂ အာဂ္ဂတိုက် အလုံးနှင့် ဗမာပြည်အလုံး ကို မေတ္တာရှိစမ်း ရှာသွန်းပြီးပါ၊

၇။ ထိုမှတပန်း ယောဂီ၏ အားထုတ်နေရာ မြို့ရွာဒေသကို မေတ္တာမဂ်လာရှိစမ်း ရှာသွန်းပြီး၍ အားထုတ်ရာ ဓာတ်ခုံး (ပဒေသ ယခုနေအိမ်) အိမ်သို့ ဝင်ရောက်ရပ်တည်ထိုင်ပါ၊ (မှုလထိုင်နေရာကို ဆိုသည်။)၊

၁၁။ ထပ်မံ၍ ဓာတ်မေတ္တာ လွှတ်ခြင်း။

ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် သည် မှုသ တရားဝင်ရာသို့ ပြန်ရောက်ပြီး နောက် အောက်ပါအတိုင်း ဆင်ခြင်သင့်ပေ ဖြစ်ရမည်။

၁။ ယခု ငါနေရာဌာန ကြီးသည်ကား စကြာဝဠာတို့က် တဝှန်းလုံးသို့ ကမ္ဘာ့ဓာတ်လှုပ်ခတ်နိုးကြွးကို အားထုတ်ဖန်ဆင်းရာ ဌာနကြီးဖြစ်ပေတည်၊ သို့ဖြစ်၍ ဤနေရင်းဖြစ်သော ဓာတ်ရင်း

၇၀ အရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

ဌာနမှတဖန် မေတ္တာခတ်များကို အားထုတ် သင့်သည်ဟု ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပါ၊

၂။ ထိုသို့ ဆင်ခြင်ပြီးသော် စကြဝဠာကိုက် အလုံအား မေတ္တာဓာတ်များ ဖြာဖြာဖြန့်လွှတ်ပါ လွှမ်းခြုံ ဖုံးပေ,ပါ၊

၃။ ယောဂီသည် မေတ္တာစျာန်ဝင်စားမှု ပြည့်ဝ အောင်မြင်ပြီး ကျေနပ်ခဲ့သော် ထုံးစံအတိုင်း မေတ္တာစျာန် ကမ္မဋ္ဌာန်း အဓိဋ္ဌာန် ဝသီဘော်မှ ထမြောက်ပါလေ၊

၁၂။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် မေတ္တာစျာန် ဝင်စား အားထုတ် နေရာမှ ကမ္မာဒ္ဓာတ် လုပ်ငန်းကို ကျူးခြ အားထုတ် ရပါသည်၊ ထိုကျူးရန်နေရာမှာ

၁။ မြင်းရိုရင်တောင်ထွင့်တွင် မေတ္တာစျာန် ဝင်စားနေရင်းမှ လည်း ကမ္မာဒ္ဓာတ် လုပ်ငန်းကို ကျူးကြော်ငး အားထုတ် ရပါသည်။

၂။ ယောဂီ၏ (မှလထိုင်ခြ) အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရာ ဌာန်သို့ ပြန် ရောက်ပြီးမှသော်လည်း ကမ္မာဒ္ဓာတ် လုပ်ငန်းသို့ ကျူး ကြော်ငး အားထုတ်နိုင်ပါသည်။

၃။ ကမ္မာဒ္ဓာတ် လုပ်ငန်းပြီးမှသာ အဓိဋ္ဌာန်မှ ထမြောက် ပါလေ။

အထူးမိန့်မှာချက်။

မေတ္တာစျာန်မှ ကမ္မာဒ္ဓာတ် လုပ်ငန်းကို အားထုတ် သောအခါတွင် မေတ္တာဓာတ် တည်းဟူသော အလင်း ရောင်ဖြစ်စေ၊ ၄-မျိုးအနက် တပါးပါးဖြင့် မိမိခန္ဓာရုပ်ဖြင့် သတ္တဝါ ဝေနေယျတို့၏ ခန္ဓာစဉ်အတွင်းသို့ တိုးဝင် ထွင်းဖောက်နိုင်း တည်စေ ပြီးသော်ကား ရှေ့သို့ ဆက်လက် အားထုတ်သွားရပါသည်၊

မေတ္တာစျာန်ပြီးပြီး။

အခန်း ၇။

သမ္မုဒ္ဓေ အားထုတ်နည်း လုပ်တုံး။

၁၊ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းရာ၌ (ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဓမ္မာနုဿတိ သံဃာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်) ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဖြစ်သော နုဿတိ သံဃာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဟု တောင်းပါ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏ ပြုဘွယ်များ ထုံးစံအတိုင်း အလုံးစုံပြုပါ၊

၂။ ဤ သမ္မုဒ္ဓေ မန္တာန်တော်ကြီးကို အားထုတ်ရာ တွင်ကား မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့ တိုက်ရိုက် မျက်မှောက် ပြုခန်လည်း မဟုတ်၊ သမာဓိ၏ အာဝဇ္ဇန်အာထိပ် ဖြစ်သော သိခါပဏ္ဏာသို့ ရောက်ရန်လည်း မဟုတ်ပေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်ကား ထိုဘော်ပြသော သမထ သမာဓိ ဝိပဿနာတို့၏ အနုဏော်က် အာဇ်မျှသာ ဖြစ်စေဦး၍ အောက်ဖေါ်ပြပါ ကြီးမြတ်သော လောကီအကျိုးစီးပွါး အလို့ငှါ ဂုဏ်း၊ ဘုန်းတန်ခိုး ကမ္မဇဓိဋ္ဌိသိဒ္ဓိ အလို့ငှါဂုဏ်း သာလျှင်တည်း။

၃။ (၁) အကုသိုလ် ဝိပါကဝဋ်မျှား ပြတ်စဲကင်းဝေးရန်။
(၂) ဘေးဒုက် ရန်မာန် အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်တို့မှ ကင်းဝေးရန်။
(၃) ကပ် ၃-ပါး ဝေဒနာ ဘေးဥပါဒ်မျှားမှ ကင်းလွတ် ဝေးရန်။
(၄) ဓဓ-ပါးသော ရောဂါ ဝေဒနာ သွေးဆိုး မျှားမှ ကင်းစင်ရန်၊
(၅) သိဒ္ဓိ ဣဒ္ဓိပါဒ်မျှား ပေါက်မြောက်ရန်။
(၆) ဘုန်းကံပါရမီ ပညာဉာဏ် ပွင့်လင်းထွန်းတောက် ရန်။
(၇) ရန်သူတကာတို့အား အောင်နိုင်စွမ်းသော ဣဒ္ဓိပါဒ် ရရန်။

၇၂ အရှိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း၊

(၈) တန်ခိုးကြီးသော ဝိဇ္ဇာနတ်သိကြားများ မ-စ ချစ်ခင် ဓာတ်ကိန်းရန်။

(၉) အလုံးစုံသော မိစ္ဆာရန်မာန် အမျိုးမျိုးတို့ကို ပယ် ဖျက်နှိမ်နင်းရန်။

(၁၀) ကောင်းသောဝိဇ္ဇာဉာဏ် ပါရဒိဂုဏ်များ ဆွဲယူကိန်း ဝပ်ရန်။

၄။ ဖေါ်ပြပါ(၁၀)ချက်ကို မူထားခါ မရေမတွက် နိုင်သော လောကီစီးပွါး လောကုတ္တရာ စီးပွါးများ ပြည့်စုံ လေသည်၊ အာချုပ်မှာ ပညာနွင်ဂက်ဆုတောင်း ကမ္ဘာ့ဘေတ် လုင်ငန်းတို့နှင့် မဟာစက်တော်ကြီး၏ အောင်မြင်ရာ ဖြစ်လေသည်၊ သို့ဖြစ်၍ ပညာနွင်ဝင် ပါရဒိဂုဏ်မျာ သည် အာနန္တရတနာ ၃-ပါး တို့၏ ဂုဏ်ကို ယုံကြည်ပါသဖြင့် ရဂျာအကျိုး ခံစားခန် နေ့စဉ်အား ထုတ်သင့်လေသည်။

၅။ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခက်။

၁။ ၃၁-ဘုံ တည်နေဟန်ကို သဘောပေါက် နားလည် သိရှိထားပါ။

၂။ စကြဝဠာ တံတိုင်းကြီးသည် ပတ်ပတ်လည် ဝိုင်းရံ လျက် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကို ဝေးသောအရပ်၌ တည်ရှိ နေပုံကို အလုံးစုံသော ပြကတိသော မျက်စိဖြင့် မြင် ရဘိသကဲ့သို့ ထိုးထွင်း ထင်မြင်ထာ ပါ၊

၃။ ဒနိချိုင့် တခုတွင် အလယ်၌ သို့မဟုတ် ကြေးဖလား တခု၏ အလယ်တွင် မြေပဲစေ့တစိ ထည့်ထားဘိ သကဲ့သို့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် စကြဝဠာ၏ အလယ်၌ တည်နေသည်ဟု ထင်မှတ်ပါ။

၄။ အလုံးစုံသော တော-တောင်-ရေ-မြေ-သမုဒ္ဒရာ ပင်လယ် အပေါင်းတို့သည် စည်မျက်နှာပြင်ကဲ့သို့ တညီတညွတ် တည်း ရှိနေသည်၊တစုံတခုမှ နိမ့်မြင့်ဟူ၍ မရှိခံ မရှိဟု မှတ်ထင်ပါ။

၆။ ပရိကမ္မနိဗိတ် တည်ခဏ်း။

ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မနောဓောတ်ဖြင့် လက်အုပ်ချီ၍ အာရုံ၏ အာရုံကို မျက်နှာပြုခါ အောက်ပါ အတိုင်း ဘုရား အပေါင်း တရားအပေါင်း သံဃာအပေါင်းတို့ကို ပင့်ပါလေ။

ဘုရားပင့်။

အစိန္တေယျ အပ္ပမေယျ ကျေးဇူးတော်အရုံ ဂုဏ်တော်အနန္တ တို့နှင့် ပြည့်စုံကော်မူသော သမ္ဗုညုတညာဏ်ရ၍ လူနတ်ဗြဟ္မာ ဝေနေယျ အပေါင် တို့ကို နိဗ္ဗာန်ထက် တည်းဟူသော ကြည်း ကုန်ထက်သို့ ပို့ဆောင်တော် မူပြီးလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်ကိန်း ပျောက်တော်မူကြကုန်သော ဂဂိါဝါဠ္ဠ သဲရမျှမက ဖြစ်ပွင့်တော် မူပြီးကုန်သော မြတ်စွာဘုရား သခင် ကိုယ်တော်မြတ် အပေါင်း တို့ဘုရား၊ ဘုရားတပည့်တော်အား မဟာကရုဏာ ဧနွေထာ၍ ဦးခေါင်း ထက်၌ တည်နေကိန်းဝပ် ကြွလာတော်မူပါ အာရုဏ် မြတ်တို့ဘုရား၊

၇။ (၁) ထိုအခါယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ရှေ့တူရှု အာထက် ကောင်း ကင်ရင်မှ နေ-လပေါင်း မျာစွာတို့ ပေါ်ထွန်း လာဘိသကဲ့သို့ လျှပ်စစ် လျှပ်ပန်းနွယ် အာသွယ်သွယ် ထကြွဘိသကဲ့သို့ ရောင် ခြည်တော် အာသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် ဘုရားအပေါင်းတို့သည် ထင် ရှား ကြွလာပြီးလျှင် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ နာ ထင် နှစ်ဘက်မှ ၂-ပါး၊ နောက်ဘက်မှ ၂-ပါး၊ ရှေ့နှုးပြင်မှ တပါး၊ ဘုရား ၅-ဆူတို့ သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်ခါ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ဦးခေါင်းကို ခြေဗျာ တော်မျာဖြင့် ထိလျက် တည့်နေပုံ။

၇၄ အဓိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒီပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

ထိုဘုရား ၅-ဆူ၏နောက်မှ ဘုရား ၇-ဆူ ဝိုင်းတဝိုင်း တည်နေမှုံ။

ထိုဘုရား ၇-ဆူ၏ နောက်မှ ဘုရား ၁၁-ဆူ ဝိုင်း တဝိုင်း တည်နေပုံ။

ဤဝိုင်းမှ ဘုရားဂုဏ် တို့ထက် နောက်ဝိုင်းက ဘုရားဂုဏ်တို့က ဦးခေါင်း တလုံးမြင့်လျက် တည်နေကြပုံ၊ တဝိုင်း ပြီးလျှင် တဝိုင်း အဆင့်ဆင့် မြင့်၍မြင့်၍ တည်နေကြပုံမှာ စကြဝဠာတိုက် မဟာဇံတိုင်း၏နှခမ်းထိပ်ပေါ် ထိ အပြည့်တည်နေမှုံ၊ ဖဲကတော့ ဖက်ဂေတော့ကြီးကဲ့သို့ တည်နေမှုံကို အာခံတည်ပါ၊ ဘုရားဂုဏ် အချင်းချင်း ထိနေကြပုံမှာ အကြားဟူ၍ မရှိပုံကို ယူပါ။

(၂) သာသနာတော်မြတ် ၃-ပါးဟူသော ဂုဏ်တော် ၉-ပါး နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မွေကွန္ဒန္နာပေါင်း ဂဂ၀၀၀- ဟူသော တရားတော်မြတ် အပေါင်တို့သည် ထိုတရားတော်ကို အာခံပြု၍ ပညတ်ကို ယူရန်မှာ မွေကွန္ဒန္နာ စာပေ မျှားသည့် ယောဂီ၏ နားရွက် နှဖူး နောက်စေ့မှ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေဘဝါး တော်တို့ အောက်မှ အကြားမရှိ အဆင့်ဆင့် မြင့်တက်ခါ စကြဝဠာအပြည့် တည်နေမှုံကို အာခံယူထင်ထားပါး။

(၃) ဂုဏ်တော် ၉-ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ပရမတ္ထ သံဃာတော် အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်တို့သည် ကိလေသာ တည်းဟူသော နွယ်မြစ်ကို မဂ်တည်းဟူသော ထား သန့်လျက်ဖြင့် ဖြတ်ပြီး၍ နိဗ္ဗာန်သို့ စံဝင်ကိန်းအောင်း ကုန်ကြသည်မှာ မရေ မတွက်နိုင်ကုန်၊ ထိုသံဃာတော် မြတ်မျှားအား စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ရည်မှတ်ခါ ပင့်လျှောက် လိုက်ပါလေ၊ ထိုအခါ သံဃာတော် အရှင်ကောင်း အာရှင်မြတ်အပေါင်းတို့သည် စျာန်တန်ခိုး အဘိ ညာဉ်အားဖြင့် ဒီးလိုလို ကြွရောက်လာပြီးလျှင် ယောဂီ၏ ဦး နှစ်ဘက်မှ ၂-ပါး၊ ဘေးနှစ်ဘက်မှ ၂-ပါး၊ နောက်မှ တပါး၊ သံဃာ

တော် ၅-ပါးတို့ကထိုင်လျက် သီဘင်းသုံးခါနေပုံ၊ ထိုနောက်မှ သံဃာ ၉-ပါး ဝိုင်းတဝိုင်း၊ထိုနောက်မှ အဆင့်ဆင့်အဝိုင်းဝိုင်း မြင့်ခါမြင့်ခါ ဝိုင်းရံပတ်ဗိ ကြွသောတည်နေပုံမှာ စကြဝဠာနခမ်း ရေးအထိ အပြည့်၊ အခြားဟူ၍မှာ့ တည်နေပုံကို အာခုံပြုယူ တည်ထားပါ။

ထိုသို့ ဘုရားအပေါင်း တရားတော်အပေါင်း သံဃာတော် အပေါင်းတို့သည် ၃-ထပ်ရံဝိုင်းသော ပရိကမ္မနိမိတ်ကို တည်ယူ ပြီးသော် ရတနာ ၃-ပါး အပေါင်းတို့သည် ကတော့ မုံသဏ္ဌာန် ဖြင့်(၄၅°)နှိဂရိ ဆင်ခြေလျော မြင့်တက်နေပုံကို ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ဖန်ဆင်း၍ အားထုတ်ပါ။

၈။ ထိုသို့သော ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကိုတည်ခါ အားထုတ်သော်ကား ဗုဒ္ဓဒိတိသမာဓိ ဓမ္မဒိတိသမာဓိ သံဃဒိတိသမာဓိမျှား ကိန်းလာ အောင် သန္ဓါစသော ဇိုလ် ၅-ပါးကို ဖြစ်စေပြီးလျှင် (အောင်း ခံ၍) သမ္မုဒ္ဓေ ဂါထာတော်ကြီးကို မနောဓာတ်ဖြင့် ကျူးခင့် သရဇ္ဈာယ် အားထုတ်ပါလေ။

သမ္မုဒ္ဓေ လုပ်ထုံး အမှတ် ၂။

၁။ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပဌမ လုပ်တုံးကို အားထုတ်၍ သမာဓိ ဓာတ်အား အလွန်ကောင်းလာမည်၊ အပ္ပနာ သမာဓိ ပဋ္ဌမဈာန် သမာဓိသို့လည်း ရောက်နိုင်သည်၊ထိုသို့သမာဓိဓာတ် အား အလွန်ကောင်းလာသော အခါတွင်ကား-

၁။ ဗုဒ္ဓဒိတိသမာဓိ ဓမ္မဒိတိသမာဓိ သံဃဒိတိသမာဓိ ဓာတ် အပေါင်းတို့သည် ယောဂီ၏ ခန္ဓာစဉ် အတွင်းသို့ ဘုရား အာဆုံဆုံမှ အဆင့်ဆင့် ကူးလာ၍ ကိန်းဝင်လာပြီးနေပြီ ဟု ယုံကြည်ပါ၊ ထိုရတနာ ၃-ပါး တို့၏ ဒိတိဓာတ် အားဖြင့်ဂုဏ်း။

၂။ ယောဂီ ပဂ္ဂိုလ်သည် အနုမတဂ္ဂ သံသရာမှစ၍ ယနေ့ယခု အချိန်အထိ ဆည်းပူးလေ့လာထားသော ဈာန်အဘိညာဉ် ကုသိုလ်၏ ဝသိဘော် တန်ခိုးတော်အားဖြင့်ဂုဏ်း။

၃။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ သီလ သမာဓိ ပညာ ပါရမီသမ္ဘာရ၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်တော်အားဖြင့်ဂုဏ်း၊

၄။ ဝိဇ္ဇာရိုရ်၏ ဆရာကြီးများ၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်တော် ဓာတ်ဗီး ဓာတ်ရုံတို့၏ တန်ခိုးတေဇော် သိဒ္ဓိအားဖြင့်ဂုဏ်း။

၅။ ဘိကြား အာရိယာ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော် ကမ္မဇိဒ္ဓိ အားဖြင့်ဂုဏ်း၊

၂၊ အထက်ပါ ပေါ်ပြခဲ့သော ၅-ချက်သော စွမ်းအားသတ္တိအားဖြင့် ယောဂီ၏ ခန္ဓာစဉ်သည် လဲဝါကွမ်းမျှ လေမျှ ပေါ့ပါး လာပြီးလျှင် ရတနာ ၃-ပါးတို့၏ အလယ်မှ ရတနာ ၃-ပါး အပေါင်းဘို့နှင့် အတူတကွ အထက်သို့ တဖြည်းဖြည်းခြင်း ကြွတက် မြင့်သွားပါသည်၊

ထိုသို့ ကြွတက်မြင့်သွားသောအခါ စကြဝဠာ တံတိုင်းထိပ်ရှိ ရတနာ ၃-ပါးကား မကြွမတက်ဘဲ ငြိမ်သက်နေသည်၊

၃။ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုကဲ့သို့ မရပ်မနား ကြွတက်သွား ပြီးသော်ကား မဟာရံ တံတိုင်းနှင့် တညီတညွတ် တဖြင်တည့်း ညီသောအခါ တက်ခြင်း ရပ်တန့်သွားပါသည်၊ ထိုကဲ့သို့ ကောင်း ကင်၌ ရတနာသုံးပါးတို့နှင့် တညီတညွတ် တဖြင်တည့်းတည်ခါ တတန်းဘည့်း တည်ခါ ဗိုလ် ၅-ပါးကို ပွါး၍ ဆထက်လွန်သော သမာဓိဘော် ကိန်းလာအောင် အားထုတ်နေပါလေ၊ ဤကား သမ္ဘုဇ္ဈေ တက်စဉ် အမှတ် ၂ -တည်း။

သမ္ဘုဇ္ဈေ လုပ်ကိုး အမှတ်-၃။

၁။ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုမှတပန် သမာဓိ ဒိတိဓာတ် လွန်စွာ အားကောင်းလာသောအခါ (အထက်တွင်ဖေါ်ပြပါ ၅-ပါးသော အကြောင်းခံတို့ကြောင့်) ဒိတိ သောမနဿ ဒိတိဓာတ် များး ဖျန်းဖျန်း ကြွတက်လာပြီးလျှင် လေနှင့် အမျှ ပေါ့ပါးခါ အထက်သို့ ရုန်းပြန်သော စွမ်းအားကို ပြသာပြီးလျှင် ရတနာ ၃-ပါးတို့နှင့် အတူတကွ တဘန်းတည်းပင် ကောင်းကင် ပြင်သို့ စကြဝဠာနခမ်းမှ မြင့်တက်သွားပါသည်။

၂။ ထိုသို့ ကြွတက်သွားရာ စကြဝဠာ တိုက်သည် အောက် အရင်တွင် အလွန်ဝေးစွာ ထားခဲ့ပြီးနောက်၊ တနည်းကို ဆိုသော် စကြဝဠာ ကိုက်သည် အလွန်မြင့်သော သစ်ပင်ထက်မှ မြေပေါ် သစ်ပင်ရင်းရှိ ရေကန်ငယ်တွင် ကြေးဖလားကို ချထားဘိ သကဲ့သို့ သေးငယ်သော အဝိုင်းငယ်ကလေးမျှသာ မြင်ရသည် အထိ မြင့်တက်သွားပါသည်။

၃။ ထိုအခါ တက်နေသော အားအရှိန်သည် တဖြည်းဖြည်း နှေးခြနှေးခြလာပြီးလျှင် လုံးလုံးချင်တန့်သွားခါ လေဟာပြင် ခရိုး တွင် ပန်းဆိုင်း ဆွဲထားဘိသကဲ့သို့ ရတနာ ၃-ပါးတို့နှင့် အတူ တကွ တပြင်တည်း တည်နေမည်၊ထိုအခါ အထူး သတ် ဝိရိယ ဖြစ်ခါ အားထုတ်ခပါသည်။

၄။ သမာဓိသည်ငင်း၊ ဓာတ်စိုးသည်ငင်း၊ ညှံ့ခဲ့သော် နှိမ့်ခဲ့သော် အမျက် အဆိုးများ တွေ့ရ တတ်သည်၊ အဓိမာနဖြင့် အားထုတ်ပါ။

၅။ အထူးဘား ထိုအခါ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ခန္ဓာစည်သည် ဒိုးကျိုးတွင် ကြာမြင့်စွာ ဖုတ်၍ ပန်းပဲ ဒိုးမှဖြင့် ထိုးအင်သော သံတွေ့ခဲကဲ့သို့ငင်း၊ ပယင်းရောင်ကဲ့သို့ငင်း၊ ပတ္တမြားဒိုးရောင် ကဲ့သို့ငင်း အညစ်အကြေး ကင်းစင်ခါ ထွန်းတောက်လျက် ရောင်ဝန်းများသည် ထွက်ပြာလျက် နေသည်။

၆။ ထိုအခါ ရတနာ ၃-ပါးတို့၏ အာလင်း ရောင်ကား အလယ် မရှိ ထွန်းလင်း တောက်ပပြီးလျှင် အထက်သို့ ဘဝင်တိုင်အောင် မီးမောင်းကြီးမျှားကို ကောင်းကင်သို့ ထောင်ပြီး ထိုးထားဘိ သကဲ့သို့(စင်စစ် မီးမောင်း အာသိန်း အာသန်းမက ထွန်းလင်းသည့် ဥပမာ ပြစရာမရှိ၍သာ ဆိုရ၏)၊ ထိုးဘက်ထွန်းလင်းနေပြီးလျှင် အောက်သို့လည်း ထို့အတူ ထိုးသွန်းလင်းသာသည်မှာ အလွန် ကျယ်သော ကန်ကြီးထဲ၌ ကြေးဖလား ကလေးမျှား မြောက်မျှား စွာ အထောင် အသောင်း အာသိန်းမက ချမျှော ထားဘိသကဲ့သို့ စကြဝဠာ တိုက်တသောင်းကို အလင်း ရောင်ဖြင့် ထွန်းလင်း မြင်လာသည်။

၇။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ ခန္ဓာစဉ်မှလည်း အလင်းရောင် တို့သည် ထို့အတူပင် အထက်အောက် ထွန်းလင်းလျက် ဖြာဖြာထွက် လျက် ရှိနေလေသည်၊ဗုဒ္ဓဒိတို သမာဓိဓာတ် အလွန်လိုပါသည်၊ ဗိုလ် ၅-ပါးအား အထူးပြုလုပ်ပါ။

သမ္ဘုန္ဒေ လုင်ထုံး အမှတ် ၄။

၁။ ယောဂိ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ရတနာ သုံးပါး အပေါင်းတို့သည် ထွန်းတောက်သော အလင်း ရောင်ခြည် ဓာတ်ဖြင့် တသောင်း သော စကြဝဠာတိုက် အလုံးအဝင်း။ စကြဝဠာ တသောင်း၌ တည်နေကြကုန်သော လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အနန္တတို့အား ဝင်း။ အလင်းဓာတ်ဖြင့် တိုက်ရိုက်ကြီး ထိမှန်စေရပါသည်၊ အလုံးစုံ သော အဂိညာဏ်က အပေါင်းနှင့် သဂိညာဏ်က အပေါင်း တို့၏ အတွင်းသို့ တုတ်ချင်းခတ်မျှ ဖြတ်သန်း သွားစေပြီးလျှင် အလင်း ရောင်ခြည် ဓာတ်မျှားဖြင့် ဖုံးလွှမ်း ထားရပေသည်၊ ဖုံးလွှမ်းလျက် ရှိနေသည်။

၂။ ထိုအခါ၌ ယောဂိ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အောက်သို့ အာဇုံပြုမျှား လာခါ ရတနာ ၃ ပါးတို့နှင့် အတူတကွ တငြိမ့်ငြိမ့် တအိအိ

ဖြင့် အောက်သို့ နှိမ့်၍နှိမ့်၍ အလင်းရောင်ခတ်ဖြင့် ထိုးထွင်းဖွဲ့နှဲပုခါ ဆင်းလာပါသည်၊ ယောဂီ၏ ဝိတ်ခတ်ကားလဲ ဖြစ်ပေါ်လာပေးရပါသည်။

၃။ ထိုသို့ နှိမ့်ဆင်းလာခဲ့ရာ စကြဝဠာ တိုက်၏ မဟာရံတံတိုင်းသို့ တိုင်ခဲ့လေပြီ၊ ထိုအခါတွင်ကား-

၁။ စကြဝဠာ၏ တံတိုင်းတို့ အပေါ်တွင် မှုလကဲ့သို့ မထိမတင် နေတော့ဘဲ အတွင်းသို့ ကြုံဝင် ကျဆင်းလာလေသည်၊

၂။ ရတနာ ၃-ပါးနှင့် ယောဂီ၏ အလင်းရောင်တို့ကလည်း ဆထက်တိုး တိုး၍ ထွန်းလင်းတောက်ပ လာပြီးလျှင် အလုံးစုံသော အဝိညာဏကသတ္တဝါတို့ကို ဖြန့်ဝေကြက်ထွင်း ထိုးဖြတ်သန်းခါ ရှိနေသည်။

၃။ တစုံတရသော အဝိညာဏက ဖြစ်စေ သဝိညာဏက ဖြစ်စေ ခုခံမှု မရှိစေရဘဲ စကြဝဠာ မြေအပြင်နှင့် တာဝတ္တိသော အလုံးစုံသော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည် တညီတညွတ်ပြား ခြားခံလင့် နေပေသည်၊

၄။ ထိုအခါ ရတနာ ၃-ပါးနှင့် ယောဂီ၏ အလင်းခတ်ရောင် ခြည်ကြိုး မျှားသည့် အလုံးစုံသော အရာဝတ္ထု၊ အရာရုတို့ကို ဖြန့်ဝေထိုးဖောက် ဖြတ်သန်းစွင်သွားရာ အဝိဇ္ဇာရဲ ပါမကျန် မြေထုကို ဖောက်ထွက် စေပြီးလျှင် မြေထုကို ခံထားသော ရေထုပါ ပွက်ပွက်ဆူဝေစေသည်၊ ရေလှိုင်သောကြောင့် ရေအောက်မှ ခံလင့်သော လေထုလည်း လှုပ်ရှားလေသည်။ (လျှင်လှိုင်တတ်သည်၊ သတိပြုပါ)။

၅။ ယောဂီတို့သည် ထတ္တာဝါထု မြေအပြင်နှင့် နီးကပ်စွာ အထိ (ဥပမာ တလံထိမှ သော်ဂင်း) ဝါးတဖျားထိမှ သော်ဂင်း ရပ်တံ့တည်မြဲ နေလေသည်။

၈၀ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၄။ ထိုကဲ့သို့ တည်ငြိမ် နေပြီးမှ ရတနာသုံးပါး အပေါင်းနှ
ယောဂီသည် အလင်းရောင်ခြည်ဓာတ်ကြီးကို ပိုရိထွန်းပ လာ
လေသည်၊ ထိုအခါ ဓာတ်ဖွင့်ခြင်း ဓာတ်ဖိနှိပ်ခြင်း ဟူက်ဆိ
ခြင်းများကို ပြုလုပ်နေလေသည်၊ ဤလုင်ထုံး အမှတ် ၄-ကို အာ
ဝုတ် နေပါလေ။

၅။ ယခုအခါတွင် ယောဂီသည် ဤသမ္မုဒ္ဓေ စတုတ္ထအာဆင့်မှ
နေ၍ ကမ္ဘာ့ဓာတ်လုပ်ငန်းကို ကူးပြောင်း အားထုတ်ပါ၊ ဤကား
အတုမရှိသော တန်ခိုး ကမ္ဘဇိဒ္ဓိတည်း။

သမ္မုဒ္ဓေ လုပ်ထုံး ပြီးပြီ၊

အခန်း ၈။

၁။ အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်း လုပ်ထုံး။

အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ် ရခြင်းမှာ သမာဓိ၏
အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သော သိခါပတ္တအထိ ပေါက်ဖြောက်ရန် အား
ထုတ်ရလေသည်၊ သာသနာပ ခါသမယဒ္ဓကား လွန်စွာထင်ရှား၍
ရှေး ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာ သူတော် သူမြတ်တို့သည်
လည်း မည်သည့်အခါမှ လက်မလွှတ်ဘဲ ကျင့်ကြံ အားထုတ်
ကြသော သမားဂိုး ကုတရာ လည်းဖြစ်သဖြင့် အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်း
ကို အသူးပင် အားကိုးရသော တရားကြီးအဖြစ်ဖြင့် ယုံကြည်စွာ
နှေ့စဉ် အားထုတ်ကြရမည်၊ ထူထောင်ကြရန် ဖြစ်လေသည်။

၂။ အာနာပါနကို အားထုတ်ရခြင်းသည်ကား။

၁။ သမထ သမာဓိ၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရန်။
၂။ ဈာန် အဘိညာဉ် တရားများကို ပေါက်ရောက်စေရန်။
၃။ သမာဓိ အရေခြ ခိုင်ငြိုးသော ဝိပဿနာတရား ပေါက်
ရောက် လွယ်စေရန်၊

၄။ လောကီ အကျိုးစီးပွား, လောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွား ဖူးစာသဘော ပြည့်ဝရန်။

၅။ သာသနာတော်၏ အကျိုးစီးပွား, သင်္ဃဝါ ဝေနေယျ အပေါင်းတို့၏ အကျိုးစီးပွား, ပါရမီသမ္ဘာရ အကျိုး စီးပွားများ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်။

အထက်ပေါ်ပြပါ အချက်များကို အခြေခံပြီးလျှင် အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ရပါသည်၊ ရှေးဘုရားထောင်း သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည်လည်း အမြဲလက်ကိုင်ထား၍ အားထားသောတရား၊ ဝိပဿနာ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏ စောင်းတန်း ဆာတွယ် အထောက်အထားပြုသော တရားဖြစ်လေသဖြင့် ပါရမီရှင်တိုင်းတို့သည် နေ့စဉ် အားထုတ်ကြပါထေ။

၃။ အာနာပါနဒီ၏ အကျိုး ၇-ပါး။

၁။ မျက်မှောက်သော ဘဝ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြီးစေနိုင်ခြင်း။

၂။ ထိုသို့မပြီးသော် သေခါနီးဒုခါ၌ ပြီးစေနိုင်ခြင်း။

၃။ ထိုသို့မပြီးနိုင်သော် အနာဂါမဖိုလ်ဖြစ်ပေါ်ရန်ဖြစ်သော ပဓာနပုဂ္ဂိုလ် လွန်ပြီးနောက် အကဒုဋ္ဌ ဇြိဟ္မဉ့်ဘုံသို့ မရောက်မီ ဘုံအတွင်း၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုနိုင်ခြင်း။

၄။ ဥပဟစ္စ ပရိနိဗ္ဗာယီဟု ဆိုအပ်သော အကနိဋ္ဌဘုံသို့ ရောက်မှ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း။

၅။ အာသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီဟု ဆိုအပ်သော ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ အားမထုတ်ရဘဲ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း။

၆။ သသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယီဟု ဆိုအပ်သော လွန်စွာအား ထုတ်မှ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း။

၈၂ အာရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၇။ ဥဒ္ဓံသောတ အာကနိဋ္ဌဂါမိဟု ဆိုအပ်သော အာကနိဋ္ဌဘုံ သို့ရောက်အောင် ဘုံစဉ်စံခါ နိဗ္ဗာန်သို့ဝင်ရခြင်း။

ထို ၇-ပါးသော အကျိုးတရားများကို ပြီးစေနိုင်ကြောင်းကို ပါဠိတော်တွင် ထင်ရှားစွာ ဟောထားခဲ့လေသည်၊ သမထ ၄၀-တို့တွင်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းတော် မူသော ကမ္မဋ္ဌာန်း ဖြစ်လေသည်။

၄။ ထိုဗုတပါးသော တက်စဉ်သည်ကား။

၁။ အာနာပါန သမာဓိကို ပွားစေသော သူသည် ဆတိ ပဋ္ဌာနိတရား ၄-ပါးကို ပြီးစေနိုင်၏။

၂။ ထို သတိပဋ္ဌာန်တရား ၄-ပါးကို ပွားစေသည် ဂို့ဆော် ဗောဇ္ဈင်(၇)ပါးကို ပြည့်စုံစေနိုင်ကုန်၏။

၃။ ထိုသို့ ဗောဇ္ဈင် (၇) ပါးကို ပွားများ စေသည်ဂို့ဆော် ဝိဇ္ဇာ ၃-ပါး၊ ဝိဇ္ဇာ ၈-ပါး အာရဟတ္တဖိုလ်ကိုပြီးစေနိုင်၏။

အထက်ပါ ၃-ဆင့်ကို ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ တက်ကျင့် ပြည့်စုံစေ သဖြင့် မဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ သစ္စာ ၄-ပါးကို မျက်မှောက် ပြုရမည် သဘောသည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ယောဂီ ပါရမီရှင်တို့သည် အောက်ဖေါ်ပြပါ အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို ကျင့်ကုန်ကြသည်။

၅။ အာဒီးထုတ်နည်း နိဿယည်း။

ကမ္မဋ္ဌာန်း တောင်းခြင်းစသော ပြုဘွယ်တို့ကို အလုံးစုံ ထုံးတမ်းစဉ်လာအတိုင်းပင် ပြုရပါ၏သည်၊ အောက်တွင် အာဒီးထုတ်သော အင်္ဂါများကို ဖေါ်ပြပါမည်။

၁။ စိတ်ကို နှာသီးဝဲ၌ မြဲစွာထိုက်၍ထားပါ။

၂။ မူလဂိုးဂိုး ဂ္ဂဂိုးဂ္ဂစဉ်လေထက် အာနည်းငယ် ပြင်းပေးပါ၊ အာနည်းငယ် ဂ္ဂရှည်ပေးပါ။

၃။ မပြောင်းလွန်းပါနှင့် မပြော့လွန်းပါနှင့်။

၄။ မတိုလွန်းပါနှင့် မရှည်လွန်းပါနှင့်။

၅။ ထွက်လေနှင့် ဝင်လေသည် အတိုအရှည် အပြောင်းအပြော့ ညီမျှပါစေ။

၆။ အပြောင်ထွက်၍လည်း မလိုက်ပါနှင့်၊ အတွင်းဝင်၍လည်း မလိုက်ပါနှင့်။

၇။ ဘာမှ မတွေး မကြံရပါ၊ မအောက်မေ့ရပါ။

၈။ တစုံတရာ ရွတ်ဆိုခြင်းလည်း မပြုရပါ။

၉။ ထွက်လေမှစ၍ နှာသီးဝနှင့် တိုက်ထိမှုကို (သိ) ရပါမည်။

အချုပ်မှာ။ ။ယောဂိ၏နှာသီးဝ၌ ထွက်လေ ဝင်လေတို့ တိုက်ထိမှု သမျှတို့ကို သိ၍ နေရပါမည်။

မသိဘဲလျက် သတိမပါဘဲလျက် မထွက်စေရ၊ မဝင်စေရပါ၊ အထက်ပါ (၉) ချက်သော အာဂါကို ညီစေ၍ အားထုတ်ပါ။

၆။ အထူးမှာ။ ။ထွက်လေနှင့် ဝင်လေ အကြားတွင် လေချင်း မစင်ဆက်စေဘဲ ခေတ္တ ဖြတ်ရပ်ပေးရမည်၊ ခြားပေးရမည်၊ ဗိုလ် ၅-ပါးကို လက်ကိုင်ထား၍ အားထုတ်ရပါမည်။

၇။ ထိုမှတပါးသော အင်္ဂါများ။

၁။ အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် သမထတရားဖြစ်၍ အမှိုင် တရား အမြဲတရားဖြစ်၍ စိတ်နှင့်ကိုယ်ကို ထက်သန်စွာ ထား၍ အားထုတ်ပါ။

၂။ သမထတရားဖြစ်၍ ဝိပဿနာဘရား ဝင်မနှောပါစေနှင့်။

၈၄ အဓိဋ္ဌာပဒိုပါတ် ဓာတ်တော်စဉ်ကျမ်း။

၃- သက်ဆိုင်ရာပေါ်သော နိဒါတ်တို့ကို မြွေအောင် တည်အောင် အားထုတ်ရပါမည်။

၄။ မဆက်ဆိုင်သော နိဒါတ်တို့ကို စွန့်ရပါမည်။

၅။ တမင်လုပ်ကြံ၍၎င်း၊ ဆင်ကြံ၍၎င်း၊ မပြုရပါ။

၆။ ခန္ဓာစဉ်ကို သဘာဝအတိုင်းသာ ထားရမည်၊ တောင့်မထားငိုစေရ။

၇။ ကိုယ်အင်္ဂါမှ၍ လျစ်လျူ။ ရှုရပါမည်၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို မသိပါနှင့်။

အထက်ပေါ်ပြပါ အင်္ဂါ (၇) ပါးတို့ဖြင့်လည်း အားထုတ်ပါ။

၈။ အထူးမှာထားလိုသည်မှာ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် အထက်ပေါ်ပြပါ နိဿယညွှန်းအတိုင်း အားထုတ်ပါသော်လည်း အာကယ်၌ လေသည်ပြော့သည်ဖြစ်၍ ထိခြင်းကို မသိပါမှုကား တို၍ ခပြင်းပြင်း ရှုရပါမည်။

ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ ထွက်လေ ဝင်လေ တိုက်ခိုက်မိသည်ကို သိမှုပြုနိုင်သည်အထိ လေကိုမိမိသဘောဖြင့် ပြင်း၌ပြင်း၍လည်း ရှုနိုင်ပါသည်၊ သို့သော် မည်သို့ပင် လေထိသည်ကို မသိမှတ်နိုင်ဆိုသော်လည်း (လေကို ပြင်းလွန်းစွာ ရှုရှိုက်ခြင်း မပြုရပါ)။ အာလွန်သတိုးပါမှ မ ဖြ သိပါလတ္တံ့။

၉။ ပဝတ္တိုင်္ဂမနည်း ဒုတိယနိဿယဆည်း။

ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ နှာခေါင်းကို မျက်စိမှင့်လျက် မျက်ဆံကို နှောက်သို့ချပြီး ကြည့်လျှင် ယောဂိ၏ နှာခေါင်းကို မြင်းရတိသကဲ့သို့ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် မျက်စိ ဒိတ်ထားပါသော်လည်း မျက်ဆံကို အနည်းငယ် အောက်သို့စိုက်ပြီး နှာသီးဝကိုကြည့်ရင်း စိတ်ပါစိုက်၍ အားထုတ်ပါမှ သမာဓိကို လျင်စွာ ရတတ်ပါ

သည်၊ ထွက်လေ ဝင်လေတို့ ထိမှုကိုလည်း သိမြင်လွယ်၍ နိဒ္ဒိတ်ကို လျင်စွာ ရစေနိုင်ပါသည်။

၁၀။ အာနာပါနနိဒ္ဒိတ် ၁၂-ပါး။

၁။ ထွက်လေ ဝင်လေတို့သည် အရိုးတွေကဲ့သို့ ထင်လာခြင်း။

၂။ လေသည် အကျစ် အမာကဲ့သို့ အဆောင်းလိုက်ကြိုးဖြစ်၍ ထင်လာခြင်း။

၃။ ဖြူဖြူမွေးမွေးပြောင်စွာ မီးခိုးငွေ့များ ကဲ့သို့ ထင်လာခြင်း။

၄။ နှာသီးဝတွင် ငွမ်းတွေ အဆင်လိုက် အဆင်လိုက် ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ တိုး၍တိုး၍ ထင်လာခြင်း၊ အစုလိုက်ကြိုးကဲ့သို့ ထင်လာခြင်း။

၅။ ဒူးဖြူခိုးငွေ့တွေထဲဘွင် ဤချည် ငွေချည်မှန့် ကလေးတွေ အများပါဝင်သကဲ့သို့ လက်လက် လက်လက်နှင့် မြင်ထင်ရခြင်း။

၆။ ဖြူဖြူ အရိုးတွေထဲမှ မီးပန်းများကဲ့သို့ ပွားပွား ပွားပွားနှင့် လင်းလက်၍ နေခြင်းကို မြင်ရခြင်း။

၇။ ပုလဲလုံးငယ်ကဲ့သို့၊ သို့မဟုတ် ပုလဲလုံး ကြီးကြီးကဲ့သို့ တရုတည်း လေနှင့်အတူရောခါ ဝင်လိုက် ထွက်လိုက် မြင်ရခြင်း။

၈။ ပုလဲသွယ်တန်းကြီးကဲ့သို့ အလင်းရောင်များနှင့် တကွ ဝင်လိုက် ထွက်လိုက် မြင်နေရခြင်း။

၉။ နှာသီးဝမှ အပြင်သို့ တောင်ဆုပ် တတောင်ခန့်, အတွင်းဘက်သို့ လည်ချောင်းတိုင်အောင် လေများ ဝင်ထွက်နေသည်ကို မြင်ရခြင်း။

၁၀။ အတွင်းဘက်သို့ လေသည် အလင်းရောင်နှင့် တကွ ချက်အထိ ဝမ်းတွင်းသို့ ဝင်သွားခါ လင်းနေသည်ကို မြင်ရခြင်း။ (ဝမ်းတွင်း၌ အလုံးစုံ မြင်ရသည်)။

၁၁။ လေကို မမြင်ရဘဲ ထိန်လင်းသော အာလင်းရောင်များ နီးကပ်စွာ မြင်နေရခြင်း၊ အာလင်းဓာတ်ကို တွေ့မြင်ရခြင်း။

၁၂။ ယောဂီ၏ မျက်နှာရှေ့၌ စကောလောက် လှည်းဘီး လောက် ပြည်တောင်းလောက် ထန်းသီးမှည့်ခန့် စသည့် အရွယ် အစားစား၌ ဝန်းစိုင်းသော အာလင်းဓာတ်ကြီး ကို ငြိမ်သက်၍ရင်း၊ လှည့်ပတ်လည်နေ၍ရင်း၊ မငြိမ်မ သက်ရင်း၊ အနားနေး ဆက်တန့်ရောင်ကဲ့သို့ အကွပ်ရှိ ၍ရင်း၊ မရှိ၍ရင်း နိမိတ် အာလင်းရောင် အလုံး အဝန်းကို မြင်ရခြင်း။

၁၃။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် အထက်ပါ နိမိတ် ၁၂-ပါးတို့တွင် အကျုံးဝင်သော တပါးပါးသော နိမိတ်ကို သော်ရင်း၊ အလားတူ တစုံတခုသော နိမိတ်လက္ခဏာကိုသော်ရင်း၊ တွေ့မြင်ရှုခြင်း သည်နိမိတ်မှန်ဖြစ်လေသည်။ထိုနိမိတ်မှန်ကို မြဲအောင်တည်အောင် အာရုံစိုက်ခါ အားထုတ်ရပါသည်။ ထိုနိမိတ်မှစ၍ နိမိတ်မှန် သောကမမ္မဋ္ဌာန်း အာထွတ်အထိပ်အထိ နောင်ရောက်ရှိပါလိမ့်မည်။ ပေါ်သောနိမိတ်ကို မြဲအောင် အားထုတ်ပါ အခြားနိမိတ်များ ကူးပြောင်းသွားသော်လည်း နိမိတ်မှန်ပါက မြဲအောင် ဖြူရမည် သာ ဖြစ်ပါသည်။

၁၄။ အာနာပါန၏ သမာဓိ စွမ်းအားသတ္တိသည် အလွန်ကြီး ကျယ်လှသဖြင့် ဤ စကြဝဠာ အတွင်းခွ် ရှိရှိသမျှသော တော-တောင်-ရေ မြေ- သမုဒ္ဒရာ သတ္တဝါ အကောင်မျိုးစုံ၊ မြစ်ချောင်း ကန်မှစ၍ အထူးထူးသော ရတနာများ၊ အကောင်သတ္တဝါများ၊ ဗိမာန် အမျိုးမျိုးများ၊ မကြား မမြင်ဘူးသော အထူးထူးသော အရာ ဝတ္ထုများကိုလည်း မြင်တွေ့ရတတ်ပါသည်၊ ထိုနိမိတ်တို့ကား ကမမ္ဋ္ဌာန်း၌၊ အကျုံးမဝင်းသော်လည်း တကယ်ပင်ရှိသော ကြောင့် သမာဓိ၏ အစွမ်းသတ္တိဖြင့်မြင်ရခြင်း သမာဓိသိလက္ခဏာ အမှီပြု၍ နတ်ဝိဇ္ဇာများတို့က ပြခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်တတ်လေသည်၊ ထိုထို အာရုံတို့၌ မဝင်စားပါလေနှင့်။

၁၃။ ၍ စကြဝဠာမှထင်း။ အခြားသော စကြာဝဠာမှထင်း၊ တကယ်မဂ္ဂိဘဲလျက်လည်းကောင်း၊ တကယ်ဂ္ဂိဟ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတိတ်ဘဝများ၏ အခြင်းအရာ များစွာတို့ကိုထင်း ထင်ဖြင်တတ်ပါသေးသည်၊ ထိုထိုအာရုံတို့ကား ကမ္မဋ္ဌာန်းဥ် အာကျုံးဝင်သော နိဒ်ိတ်များမဟုတ်၍ မယူအပ်ကုန်။

၁၄။ တန်ခိုးကြီးသော မကြီးသော နတ်များ ဝိဇ္ဇာရိုရ်များ ဗိမိန့်င့် ဆွမျိုးတော်ခဲ့ဘူးသော ပုဂ္ဂိုလ်များတို့ကိုထင်း၊ တရား အားထုတ်ခြင်းဥ် နှစ်ခြိုက်သော နတ်များတို့ကိုထင်း၊ တွေ့ရတတ်လေသည်၊ အချို့က အားပေးစကားပြောခြင်း နှစ်ခြိုက်ဟန် ပြခြင်း၊ အချို့က ထိတ်လန့်အောင်ပြုခြင်း၊ အချို့ကပစ္စည်းဝတ္ထု တို့ဖြင့်ထင်း၊ ဆေးစသော ဂန္ဓာရိတို့ဖြင့်ထင်း၊ ပြဿနာပေးခြင်း များလည်း တွေ့ရတတ်ပါသည်၊ ထိုအာရုံတို့သည်လည်း ကမ္မ ဋ္ဌာန်းဥ် အာကျုံးမဝင်၍ ပယ်ရပါမည်။

၁၅။ နဂါး ဂဠုန် ကုမ္ဘဏ် ယက္ခ ဘီလူး တစ္ဆေ ဖြေဘုတ် ကျတ် သူရဲ စသော နာနာဘာဝ အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း တွေ့ရ တတ်ပါသည်၊ အာရုံမှပယ်၍ ကိုယ့်အလုပ်သာ ကိုယ်လုပ်ရပါ မည်။

၁၆။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် အာနာပါနသမာဓိ၏ အစွမ်းဖြင့် ယခုဖေါ်ပြခဲ့သော အာရုံနိဒ်ိတ် အမျိုးမျိုးတို့ကို အကျဉ်းမျှသာ ဖေါ်ပြပါသည်၊ ထိုနိဒ်ိတ်တို့အပြင် အံ့သြဘွယ် ကောင်းသော ဇာတ်ထူးတမျှသော ဇာတ်လမ်းများလည်း ယခုဒေတ် ရုပ်ရှင် ကြည့်ရဒိသကဲ့သို့ ရှည်လျားစွာ များပြားစွာတွေ့လည်း တွေ့ ရတတ်ပါသည်၊ ထိုထိုသို့သော အာရုံတို့၌ လိုက်စားခြင်းမပြုဘဲ နှစ်သက်ဘွယ်တို့၌ မနှစ်သက်ဘဲထင်း၊ မနှစ်မြို့ဘွယ်ဘို့၌ တွန့် ဆုတ်ခြင်းထင်း၊ ထိတ်လန့်ဘွယ်တို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်းမပြုမူ၍ ထိုထို သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များတို့က ပြောဆိုပြဿ နာသမျှတို့ကို မလိုက်

၈၈ အာရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

မူရင် ယောဂိ၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာလုပ်ကိုသာ ဆက်လက် စိတ်ဝင်စား အာဃာတ်ပါရမည်၊ ထိုထိုသို့သော အာရုံတို့ကိုသာ မွေ့လျော်နေ လိုက်စားနေပါက မိမိ၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာလုပ်၌ ထိုခိုက်ကြန့် ကြာတတ်ပါသောကြောင့် ယခုကဲ့သို့ ကြိုတင်ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါ သည်၊ ကိုယ့်ကမ္မဋ္ဌာန်းအာလုပ်သာ ကိုယ်လုပ်ပါလေ။

၁၇။ ယခုအခါတွင် ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် အာနာပါနဿတိ ကမ္မ ဋ္ဌာန်း၏ နောက်ဆုံး ရောက်အောင် အာဃာတ်ရမည့် နိမိတ်မှန် ကို ဖော်ပြပါမည်။

ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ နှာသီးဝမှ ရှေ့တည့်တည့် တောင် ဆုပ်ခန့်အကွာတွင် ဂုံညှင်းလုံးခန့်သာသာရှိ၍ ငြိမ်သက် သော ဝင်းပြောင်သော နိမိတ်လုံးသည် မပျောက်မကွယ် ဘဲ တည်မြဲနေပါမူကား အာနာပါနဿတိ၏ အာထွတ်အထိတ်သို့ ရောက်ပြီ။

အချို့ ထိုထက်လည်း နိုးတတ်ပါသေးသည်။ အချို့မငြိမ်သက် ပါ၊ အချို့မှာ နိမိတ်လုံးခွဲ အကွပ်အကွပ် ချောင်ခြည်တန်းများ သက်တန့်ရောင် ပါတတ်ပါသည်၊ အချို့ မပါပါ၊ ထိုနိမိတ်လုံးကို ငြိမ်မြဲရမည်။

၁၈။ နိဒါန် ၃-ပါး။

၁။ လေတို့သည် နှာသီးဝ၌ ထိသမျှကို သိနေခြင်း ဖြင့်နေ ခြင်းသည် ပရိကမ္မနိမိတ်မည်၏။ ထိုနိမိတ်ကို မြဲအောင် အားထုတ်ပါ။

၂။ ထိုနိမိတ်မှငြိမ်သက်၍ အာထင်းရောင် ထွက်လာခြင်းသည် ဥဂ္ဂဟနိမိတ် မည်၏၊ ထိုဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကို မြဲအောင်အား ထုတ်ပါ။

၃။ ထိုနိမိတ်လုံးသည် ငြိမ်သက်လာခြင်း အာလင်းရောင်သွန်း လင်းလာခြင်း မပျောက်မကွယ် တည်မြဲလာခြင်းသည် ပဒိုဘာဂ နိမိတ်မည်၏။။

အထက်ပေါ်ပြပါ နိမိတ် ၃-ပါးတို့ အစဉ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစား၍တက်ပါ။

၁၉။ သေကျာနည်း ၇-ပါး။

အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းတွင် ပဋ္ဌမစျာန်သမာဓိ၊ အပ္ပနာသမာဓိ၊ ဥကဂ္ဂတာသမာဓိ ဥပစာရသမာဓိ စသည်ဖြင့် သမာဓိတရားတို့ သို့လည်း ဆိုက်ပါသည်၊ ထို သမာဓိတရားတို့မှာပါး ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြင်အခါ၌ ထွက်လေဝင်လေသည် လွန်စွာသိမ်မွေ့ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ ထင်ခြင်းသို့ မရောက်၊ ထိုအခါ အောက်ပါအတိုင်း ဆင်ခြင်ပါလေ။

၁။ ရေနစ်မွန်းသော သူအား ထွက်လေ ဝင်လေသည် မဖြစ်၊ ငါသည် ရေနစ်သူသည်း မဟုတ်။

၂။ နှဖျားဝမ်းတွင်း၌ ကိန်းအောင်းသော သူအား ထွက်လေ ဝင်လေသည် မဖြစ်၊ ငါသည် အာဝမ်းအတွင်း၌ ကိန်းအောင်းသူလည်း မဟုတ်။

၃။ သေပြီးသောသူအား ထွက်လေ ဝင်လေသည် မဖြစ်၊ ငါသည် သေပြီးသောသူလည်း မဟုတ်။

၄။ အာသည္ဉာဏ်ဘုံ၌ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ထွက်လေ ဝင်လေသည် မဖြစ်၊ ငါသည် အာသည္ဉာဏ်ဘုံ၌ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထည်း မဟုတ်။

၅။ စတုတ္ထဈာန် ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်အား ထွက်လေ ဝင်လေသည် မဖြစ်၊ ငါသည် စတုတ္ထဈာန် ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်း မဟုတ်။

၆။ ရူပဘဝ အာရုပဘဝတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ဗြဟ္မာတို့အား ထွက်ထေ ဝင်ထေသည် မဖြစ်၊ ငါသည် ရူပဗြဟ္မာ အာရုပဗြဟ္မာလည်း မဟုတ်။

၇။ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ထွက်လေ ဝင်လေသည် မဖြစ်၊ ငါသည် နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်ထည်း မဟုတ်။

၂၀၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် လေဆိတ်နေခဲ့သော် တစုံတရာမှ တုန်လှုပ်ဘွယ် မဟုတ်ပေ ဖြစ်တတ်လေသည်၊ ဖြစ်တတ်သော သဘာဝ ဖြစ်လေသည်၊သို့ဖြစ်၍ ယခုပေါ်ပြပါ အာချက် ၇-ချက်တို့ကို အာစဉ်အောက်မေ့၍သာ နေပါ၊ စားကျက်မှ ပျောက်နေသောနွားကို ရေဆိပ်မှ စောင့်ရဘိသကဲ့သို့ နှာသီးဝမှသာ စောင့်နေပါ၊ လေ တဖန် ထင်ရှားပေါ်လာရမြဲ ဖြစ်ထေသည်။

၂၁။ **စာနာပါန အညှစ်စာနကြီး ၁၈-ပါးကို ဆိုပေစေ့။**

အကျယ်ကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ် စသည်တို့၌ ယူပါ၊ အာကဉ်းမှ အဇရေးကြီးရာသာ ပေါ်ပြမည်၊ ထွက်လေ၌ ဝင်လေ၌ တပ်ခြင်း တဏှာ၊ ပျံ့လွှင့်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ချောက်ချားခြင်း၊ ဗဟုတိတ်ဆာခံသို့ ပြောင်းရွှေ့ ပြေးလွှားသော စိတ်၊ အနာဂတ်ကာလသို့ တောင့်တကြံစည်သောစိတ်၊ ပျင်းရိတွန့်လိမ်သောစိတ်၊ ရာဂနှင့်တကွ အာခံုငါးပါးသို့ သက်ဝင်သောစိတ်၊ ဒေါသ ဒေါမနဿ အာနိဉ်္ဇာခံုသို့ သက်ဝင်သောစိတ်၊ အထက်ပါတို့ကို ကြဉ်ရှောင်ရသည်၊ မဖြစ်နိုင်အောင် ကြိုးတင်၍ ဘုဉ်ဖြစ်စေချင်၏၊

ဒေသနာ။ ။အဋ္ဌနာဂေါသလ္လ ၁၀-ပါးနှင့် လိမ္မာဒုဂ ပါမည်။
အာနာပါနလုင်ထုံးပြီးပြီ၊

အခင်း ၉။

၁။ ဒီပသနာ လုပ်ထုံး။

ဝိဝိဓေဟိ ဇေမွေဟိ ပဿတိတိ ဝိပဿနာ-အရ အာထူးသဖြင့် ရဲကြည့်ခြင်းကို ဝိပဿနာခေါ်သည်၊ မည်သူ့ကို ရှုသနည်းဟူမူ ပရမတ္ထ ရုပ်မွေ နာမ်မွေကိုသာ ရှုရပါသည်၊ ထိုကဲ့သို့ ရှုကြည့်ရာတွင်ထည်း အာဠာတို့က ရုပ်နာမ်ကို ရှုခြင်း ဗဟိဒ္ဓ ရုပ်နာမ်ကို ရှုခြင်း ၂-မျိုးဂိုရာတွင် မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရောဟိတနတ်သားကို ပေါတော်မူသည့်အတိုင်း အာဠာတို့က ရုပ်နာမ်ကို ရှမှသာလျှင် တရားထူးကို မြန်စွာ ရတတ်ပေသည်၊ သစ္စာ ၄-ပါး ကို သိရန်အတွက်သာလျှင် ဝိပဿနာရှုခြင်း ပါရမီ ဖြည့်ခြင်း စသည်မျှား အာနည်းနည်း အာဗုံဖုံ ကျင့်ကုန် ကြလေသည်၊ စင်စစ် ဒုက္ခသစ္စာ တလုံးသာလျှင် ရှေးဦးစွာ သိအောင် ပြုလုပ်အားထုတ်ရပါမည်၊ ဒုက္ခသစ္စာ တပါး မသိလျှင် ကျန်သစ္စာ ၃-ပါးကို မသိနိုင်၊ ဒုက္ခသစ္စာတလုံး သိပါမူ ကျန်သစ္စာ ၃-ပါး အာကုန်သိရသည်သာတည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်-

၁။ ကမ္မဝင်္ဂီ။

၂။ ကိလေသဝင်္ဂီ။

၃။ ဝိပါကဝင်္ဂီ။

ဟူသော**ဝင်္ဂီ (၃) ပါး**ကို နားလည် သဘောပေါက်သော် ၃၁-ဘုံကို ပျင်းမနိုးသော နိဿန္ဒဓေတ် ကိန်း၍ ငြိုးငွေ့လာမည်၊ ထို နိဿန္ဒဓေတ် ကိန်းမှသာ ဒုက္ခအာတုမှ တဖန် ဒုက္ခသစ္စာအစစ်ကို သိမြင်ပါမည်။

၂။ နောက်တက်စဉ် တန်ညီးကား။

၁။ ဆတိပဋ္ဌာနိတရား ၄-ပါးကို ပွားနေပါမူ သမာဓိဉာဏ် ရင့်၍။

၂။ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါး ပြည့်ဝလာမည်၊ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါး ပွားများပါမူ။

၉- အဓိယာဒိဇ္ဇာပန္နိပါတ် ဓာတ်တဲက်စဉ်ကျမ်း။

၃။ သစ္စာ ၄-ပါးကို ပြီးနိုင် သိမြင်နိုင်လေသည်။

ထို အစဉ်တော်နှင့် သိက္ခာ ၃-ပါး မဂ္ဂင် ၈-ပါး လမ်းသည် အတူတူသာတည်း။

၄။ ဒိပဿနာ လုပ်ထုံး အမှတ် ၁။

ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် ၊နံနက်အိပ်ရာထ နိုးသည်မှစ၍ ညဉ့် အိပ်ရာဝင် အိပ်ပျော်သည့်တိုင်အောင် ဤအာတ္တဝင်းခွံ နှားနှင့် ကြား ကြားသမျှတို့၌ရင်း၊ မျက်စိဖြင့် မြင်မြင်သမျှတို့၌ရင်း ထို ၂-ဌာန တို့မှ အာရိယာပုထိ ၄-ပါးလုံးတို့၌ပင် ကြားသမျှဘို့ကို သိမှတ်၍ သံဝေဂတရား ယူနေရပါမည်။

ထို့အပြင်လည်း နှား-မျက်စိ တို့တွင် ခန္ဓာ ၅-ပါးဘွဲ့၍ ထို ခန္ဓာကို နာမ်ရုပ်ဖြစ်စေ၍ ထိုနာမ်ရုပ် တရားတို့၏ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ဘာဝနာဉာဏ်ယူ၍ ဆင်ခြင်ပါလေ၊ သတ္တဝါဟူသမျှ ပုဂ္ဂိုဏ် မြင်မြင်သမျှတို့သည် တလှုပ်လှုပ် တဂျိုဂျို တွားသွားကြ ပြီးလျှင် စားမှု ဝတ်မှု နေမှု ဟူသော ပရိယေသနဒီးတွေ တောက်လောင်နေပုံကို သံဝေဂဘရား ယူရပါမည်၊ ဒုက္ခသစ္စာ ဟု နောက်ဆုံးဖြင်အောင် စိန္တာမယဉာဏ် ဘာဝနာမယဉာဏ် ဖြင့် ရှုရပါသည်။

၅။ ဒိပဿနာ လုပ်ထုံး အမှတ် ၂။

ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် နိုးသည်မှ အိပ်သည် တိုင်အောင် ဤ အာတ္တဝင်းခွံ အာရိယာပုထိ ၄-ပါးလုံးတို့၌ ကာယကံမှု ဝစီကံမှု မနောကံမှု တနည်းလည်း မျက်စိ- နှား- နှာခေါင်း- ပါးစပ် ကိုယ်တို့မှ ဖမှာ၊နှင့်တွဲ၍ အာဝဇ္ဇဉ်ပါး ဖြစ်ပေါ်တိုင်း၊ တနည်း တွေးကြံ ခြင်းတို့ပါ အာဝဇ္ဇဉ် ၆-ပါးလုံးတို့၌ သိမှ ၊ပါရမည်၊ သိမှအားပေါ်၌ သတိ စိုက်နေရပါမည်၊ အာချုပ်မှာ သင်္ခါရုပ္ပါဒနတရား ၄-ပါး ကို အာဝဇ္ဇဉ်ထုတ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်၊ ထိုသို့ အာဝဇ္ဇဉ် ၆-ပါးတို့၌ အစဉ်

ထိုတိုဖြင့် သိနေရ မှတ်နေရ ရှုနေရပါမည်၊ ပဌမ အာသိကြဲသော် ထည်း နောက် အာထိ စိပ်၍ စိပ်၍ လာပါမည်။

၅။ ဝိပဿနာ လုပ်ထုံး အဖွင့် ၃။

ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် ထုံးစံအတိုင်း ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း တောင်းဆည်မှစ၍ ပြုံဘွယ်တို့ကို အလုံးစုံပင် ပြုရပါမည်၊အလုံးစုံ ပြီးစီးသော်-

၁။ ထွက်လေမှစ၍ နားသိုးဝမှာ စိတ်ကို စိုက်ထားပြီးလျှင် လေတိုးထိမှုကို သိမှတ်ရပါမည်၊ ထွက်လေ ဝင်လေ ထိမှုကို သိနေသော သမာဓိ အားကောင်း လာသည် တိုင်အောင်၊ ဥပမာ ၅-မိနစ် ၁၀-မိနစ်ခန့် တိုင်အောင် ရှုနေပါ။

၂။ သမာဓိ အားကောင်းလာသော အခါတွင် နှာသိုးဝ၌ စိတ်ကို စိုက်ထားသော စိတ်ကို ဖြုတ်နှုတ်၍ ယောဂီ၏ရင်ချိုင့် နှလုံးသား (ဟဒယဝတ္ထုရုပ်အိမ်)၌ တည်စိုက် ထားပါ။ တခါတည်းရ၍ စိုက်ရှုနေပါ။

ထိုသို့ရှုနေသောအခါ အင်္ဂါတို့သည်ကား။

၁။ မတွေးတောရ မကြံစည်ရ ဘာမျှ မလွှတ်ဆိုရပါ။

၂။ စိတ်သည် အပြောင်းသို့လည်း မပြန်ရ၊အာသစ်ကိုလည်း မကြံရပါ။

၃။ ဇာရိယာပထ်ကို မပြင်ဘဲ မလှုပ်ရှားဘဲ သည်းခံ၍ ရှုရပါမည်။

၄။ စိတ်မှာ ထက်သန်ရ သော်လည်း ခန္ဓဝစ်ကို လျစ်လျူ။ လျော့ချထားရမည်။

၅။ ပစ္စုပ္ပန် ရုပ်နာမ်မှေင်္ကာသာ ရှုရမည်၊

၆။ ယောဂိက လုပ်ကြံလျက်ရင်း၊ ဖန်ဆင်းလျက်ရင်း မရှု မကြံရပါ။

အာထက်ဖေါ်ပြပါ အင်္ဂါနှင့် အညီ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါအားထုတ်သော တရားဆည် အမှန် ပေါက်ဖြောက်မည်ဟု ယုံကြည်စွာဖြင့် ဆဋ္ဌါစသော ဗိုလ် ၅-ပါးနှင့်အညီ အားထုတ် ရလေသည်၊ ဝိပဿနာသည် ဉာဏ်လုပ်ငန်းဖြစ်လေသည်၊ သို့ဖြစ် ၍ ဉာဏ်ကို အမြဲတမ်း ထက်မြက်စေရပါသည်၊ အာသုံးပြုရမ်ပါ သည်၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အင်္ဂါက် အားတိုက်မဟုတ် စိတ်ဓာတ်သာ ဉာဏ်ယှဉ်ပါလေ။

၆။ တရားကိုဖြင်ရန် အခြေခံ အချက်ကြီးများ။

၁။ ရင်ဘိုင်နှင့် ဗိုက်တို့သည် ဖေါင်းတုံ ဝိနိတုံ နေသည်ကို တွေ့ရခြင်း၊ ဝမ်းတွင်းခြဲ လေတို့သည် လှုပ်ရှား ဖြစ်ပြောင်းနေခြင်းတို့ကို သိနေခြင်း။

၂။ ခန္ဓာစဉ် ၊အစိတ်အပိုင်း တရုပ်မှသော်ငင်း၊ တကိုယ်လုံး မှသော်ငင်း၊ ဖြင်ပမှငင်း၊ ဝမ်းတွင်းမှငင်း၊ ပူလောခြင်း၊ အေးလောခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း။

၃။ ခန္ဓာစဉ် တနေရာရာမှသော်ငင်း၊ တကိုယ်လုံး မှသော် ငင်း၊ အပိုများဖြင့် ဆွဘိသကဲ့သို့၊ မခံသာအောင်ခံစားရ ခြင်း အမျိုးမျိုးကို တွေ့ရခြင်း။

၄။ ကြက်သီး ထဘိသကဲ့သို့ငင်း၊ တသိမ့်သိမ့် တစိမ့်စိမ့် ဖြင့်ငင်း၊ထုံကျင်ဘိသကဲ့သို့ငင်း၊ခံစားနေရတတ်ခြင်း။

အထက်ပါ အချက် ၄-ချက်တို့ကား ခန္ဓာကိုယ်မှ ဝမ္မတာ အတိုင်း ဖေါက်ပြန်မြဲတရားတို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း ဇာတိရဿ ပုထိ ဖုံးလွှမ်းသဖြင့်ငင်း၊ သဘိ သိမှု ၊မစိုက်သဖြင့်ငင်း ရှုးက မသိရပေ၊ ယခုမှဖြစ်သည် မဟုတ်ပေ၊ ထိုအခြေခံ ခံစားမှုတို့ကို ငင်း၊ အခြားအလားတူ တမျိုးမျိုးငင်း ဖြစ်ပေါ်တတ်ပါသည်၊ ထိုတရားကိုသိခြင်းသည် ရှေ့၌ တရားမြင်ရန် အစမျှသာတည်း။

၇။ အထက်ပါအချက်တို့ကို သည်းခံ၍ ဆက်လက် ကျင့်ကြံ နေပါ။

ဘ။ ခန္ဓာစဉ်ဆက် ကိုယ်မဟုတ် အနှံ့ကြွေပေါင်းများစွာ ရုပ်က လောပေါင်းများစွာ စုဝေးထားသော ဓာတ်မျှသာဟု သိမြင်လာမည်။

၂။ ပညတ် ခန္ဓာပျောက်၍ ရုပ်နာမ်မျှသာ ဖြစ်ကြောင်း ပိုင်းခြားသိမြင်လာမည်။

၃။ နာမ်ရုပ်တို့၏ အကြောင်းတရားကို ပိုင်းခြား မြင်လာမည်။

၄။ နာမ်ရုပ်တို့၏ ဖြစ် တည် ပျက် နေပုံကိုမြင်လာမည်။

၅။ ထိုနာမ်ရုပ်တို့ ဖြစ် ပျက် ကိုဆာ သမာဓိ အားကောင်း သလောက် မြင်မည်၊

၆။ ထိုနာမ်ရုပ်တို့သည် မမြဲသောသဘော၊ ဆင်းရဲလှသော သဘော၊အစိုးမရ ကိုယ်မဟုတ်သော သဘောကို ဉာဏ် ထင်မြင်လာမည်။

၇။ ထိုနာမ်ရုပ်တို့ ဖြစ် ပျက် ကိုချည့် မြင်နေခြိုး အပျက်သ ဘောတွေ ဘေးဒုက္ခသဘောတွေ အဖြစ် အနာ အဆာ တွေချည့်သာ ထင်မြင်လာ၍ ပျင်းမုန်း ငြီးငွေ့လာမည်။

၈။ ထိုနာမ်ရုပ်တို့ ဖြစ် ပျက်၌ အနတ္တဘာဝနာဉာဏ် ရင့် လာပြီးသော် လျစ်လျူ။ ရှုခြင်း၊ နာမ်ရုပ်တို့၌ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ဘာဝနာဉာဏ် မှတ်နေခြင်း၊ နောက်သို့ဆုတ်၊ ရှေ့သို့ဆုတ် ရင့်သောဉာဏ်ဖြင့် မျှော်သုံးသပ်ခြင်း။

၉။ ဝိပဿနာ အနတ္တဘာဝနာဉာဏ် ရင့်သည်ထက် ရင့်လာ ပြီးလျှင် နိဗ္ဗိန္ဒာနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာ ကင်းလေသောကို မင်္ဂ တကြိမ် ဖိုလ် ၂-ကြိမ်ဖြင့် အပြီးတိုင် ပယ်သတ်လိုက် လေသည်၊ ဖိုလ်ဇောတွေ စောလျက် နေလေသည်။

၉၆ အာရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

သို့ဖြစ်၍ ဒုက္ခသစ္စာ မှစ၍ သစ္စာ ၄-ပါးကို မျက်မှောက်ပြုပြီး ဖြစ်လေသည်၊ ဤကား အာကျဉ်းမျှဉာဏ်စဉ်တည်း။

ဂ-စာရးဘာဝနာဉာဏ် ပြခန်း။

၁။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဖြစ်သော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခုတို့သည် ပိဒိဓ၏ သောတာပတ္တိမဂ် သောတာပတ္တိဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တို့ကို အာလေးအမြတ် အာရုံပြုကြကုန်၏။

၂။ သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်၌ဖြစ်သော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခုတို့သည် ပိဒိဓ၏သကဒါဂါမိမဂ် သကဒါဂါမိဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တို့ကို အာလေးအမြတ် အာရုံပြုကြကုန်၏။

၃။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၌ ဖြစ်သော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခုတို့သည် ပိဒိဓ၏ အနာဂါမိမဂ် အနာဂါမိဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တို့ကို အာလေးအမြတ် အာရုံပြုကြကုန်၏။

၄။ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၌ဖြစ်သော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခုတို့သည် ပိဒိဓ၏ အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တို့ကို အာလေးအမြတ် အာရုံပြုကြကုန်၏။

၅။ ဤသို့ ပြဆိုခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်နေ စိတ်ထားကို သိကြရသဖြင့် ယခုအခါတွင် သာသနာတော်၏ အဆုံးအမကို ရကြကုန်သော သူ ဟူသမျှတို့သည် ပိဒိတို့ ပွားများ အားထုတ်ဟော—

၁။ အနုတ္တရာဝနာစိတ်၌ အနုတ္တရာဝနာ ဉာဏ်ယှဉ်လျှင် အနုတ္တရာဝနာ ဉာဏ်၏ အဆုံးမှာ သောတာပတ္တိမဂ် ဉာဏ်ပေါ်သည်။

၂။ သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်၏ အဆုံးမှာ သောတာပတ္တိဖိုလ်ဉာဏ်ပေါ်၏။

၃။ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်ဉာဏ်၏ အဆုံးမှာ နိဗ္ဗာန်ကို ဒေကျးမုဏ်ဉာဏ်နှင့်တကွ စင်စင်ကြယ်ကြယ် မြင်နိုင်၏။

၄။ နိဗ္ဗာနကို ကျေးဇူး ဂုဏ်နှင့်တကွ စင်စင် ကြယ်ကြယ် မြင်ကြမှသာလျှင် မဟာကုသိုလ် ညာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခုတို့၏ ကျေးဇူး မြင်နိုင်လေတော့သည်။

အာနုတ္တရာဘာဝနာစိတ်၌ အာနုတ္တရာဘာဝနာညာဏ်၏ ကျေးဇူးကို မြင်နိုင် သိနိုင်လေတော့သည်။

အာနုတ္တရိယ ပြီး၏။

၁၀။ အာနိဓ္ဓကာဒီး။

၁။ အာနိဓ္ဓ ဘာဝနာစိတ်၌ အာနိဓ္ဓဘာဝနာ ညာဏ် ယှဉ်လျှင် အာနိဓ္ဓ ဘာဝနာညာဏ်၏ အာဆုံးမှာ သကဒါဂါမိ မဂ်ညာဏ်ပေါ်၏။

၂။ ဤသကဒါဂါမိ မဂ်ညာဏ်၏ အာဆုံးမှာ သကဒါဂါမိ ဖိုလ်ညာဏ်ပေါ်၏။

၃။ သကဒါဂါမိ ဖိုလ်ညာဏ်၏ အာဆုံးမှာ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်နိုင်၏။

၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်မှသာလျှင် မဟာကုသိုလ် ညာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခုတို့၏ ကျေးဇူးကို မြင်နိုင် သိနိုင် လေတော့သတည်း၊

အာနိဓ္ဓကိစ္စ ပြီး၏။

၁၁။ အာသုဘကာဒီး။

၁။ အာသုဘ ဘာဝနာစိတ်၌ အာသုဘ ဘာဝနာ ညာဏ်ယှဉ်လျှင် အာသုဘ ဘာဝနာ ညာဏ်၏ အာဆုံးမှာ အနာဂါမိ မဂ်ညာဏ်ပေါ်၏။

၂။ အာနာဂါမိ မဂ်ညာဏ်၏ အာဆုံးမှာ အာနာဂါမိ ဖိုလ်ညာဏ်ပေါ်၏။

၉၈ အာရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒီပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၃။ အာနာဂါမိ ဖိုလ်ဉာဏ်၏ အာဆုံးမှာ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြင်နိုင်၏။

၄။ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြင်မှသာလျှင် မဟာ ကုသိုလ် ဉာဏ သမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ချက်၏' ကျေးဇူးကို ဖြင်နိုင်လေတော့သတည်း။

အာသဘကိစ္စ ပြီးပြီ။

၁၂။ ဒုက္ခကာဒး။

၁။ ဒုက္ခ ဘာဝနာစိတ်၌ ဒုက္ခ ဘာဝနာဉာဏ် ယှဉ်လျှင် ဒုက္ခဘာဝနာ ဉာဏ်၏ အာဆုံးမှာ အာရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်ပေါ်၏။

၂။ အာရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်၏ အာဆုံးမှာ အာရဟတ္တ ဖိုလ်ဉာဏ် ပေါ်၏။

၃။ အာရဟတ္တ ဖိုလ်ဉာဏ်၏ အာဆုံးမှာ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြင်နိုင်၏။

၄။ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြင်မှသာလျှင် မဟာကြိယာ ဉာဏ သမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ချက်၏ ကျေးဇူးကို ဖြင်နိုင် လေတော့သတည်း။

ဒုက္ခ.ကိစ္စ ပြီးပြီ။

ဤကဲ့သို့ သူ.ဘာဝနာနှင့်သူ.စိတ် သူ.ဉာဏ် သူ.မဂ် သူ.ဖိုလ် သူ.နိဗ္ဗာန်တို့ကို ပိုင်းခြားခြင်း ဩဝါဒကြီးမှာ ဖြင်ကြမှသာလျှင် ဆရာသနာတော်၏ အာဆုံးအာမကို အာဆုံးတိုင်ရောက်ပြီဟု မှတ်ယူကြရာသည်။

၁၃။ ဆောင်သောတရားနှင့် ရသောတရား။

၁။ သောတာပန်သည် ဒိဗ္ဗ ရူအာယ်သော မဟာ ကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု မဂ်တရား ဖိုလ်တရား နိဗ္ဗာန်တရား ကပ်၍ ဆောင်လေသည်။

သောတာပန်သည် အာနဂ္ဂာဘာဝနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်၌ အဓိသီလ အဓိစိတ္တ အဓိပညာ ဟူသော သိက္ခာ ၃-ပါး အာကြောင်းခံ၍ သီလပါရမီ စိတ္တပါရမီ ဒိဋ္ဌိပါရမီ ကခ်ီဝိတရဏပါရမီ မဂ္ဂါမဂ္ဂ ဉာဏဒဿနပါရမီ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနပါရမီ ဉာဏဒဿန ပါရမီ ဟူသော သူ့မဂ်နှင့်သူ့ဆိုင်သော ပါရမီ ၇-ပါးကို ရလေ တော့သည်။

၂။ သကဒါဂါမ်သည် ဒိဗ္ဗ ရူအာယ်သော မဟာ ကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု မဂ်တရား ဖိုလ်ဘရား နိဗ္ဗာန်တရား ကပ်၍ ဆောင်သည်။

အာနဂ္ဂါဘာဝနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်၌ သိက္ခာ ၃-ပါး အာကြောင်းခံ၍ ပါရမီ ၇-ပါးကို ရလေသည်။

၃။ အနာဂါမ်သည် ဒိဗ္ဗရူအာယ်သော မဟာကုသိုလ် ဉာဏ သမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခုနှင့် မဂ်တရား ဖိုလ်တရား နိဗ္ဗာန်တရား ကပ်၍ ဆောင်လေသည်။

အာသုဘာဘာဝနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်၌ သိက္ခာ ၃-ပါး အာကြောင်းခံ၍ ပါရမီ ၇-ပါးကို ရလေသည်။

၄။ ရဟန္တာသည် ဒိဗ္ဗရူအာယ်သော မဟာကြိယာ ဉာဏ သမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု မဂ်တရား ဖိုလ်ဘရား နိဗ္ဗာန်တရား ကပ်၍ ဆောင်လေသည်။

နုက္ခဘာဘာဝနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်၌ သိက္ခာ ၃-ပါး အာကြောင်းခံ၍ ပါရမီ ၇-ပါးကို ရလေသည်။

၁၀၀ အဓိယာဒိစ္စာပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

ဤနည်းအားဖြင့် ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်=

၁။ သပ္ပုရိသ သံသေဝ။

၂။ သဒ္ဓမ္မသဝန။

၃။ ယောနိသော မနသိကာရ။

၄။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိတို့ကို ဖြစ်စေကုန်ရာသည်။

၁၄။ အဓိယာဝိစ္ဆာညာဏ် တန်ခြေးအကျယ်။

နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒ ညာဏ်ကို ရရှိပြီးသည်နောက် အနုတ္တ ဘာဝနာကို ပွားရာ၏၊ အနုတ္တဘာဝနာကိုပွား၍ အနုတ္တဘာဝနာ ညာဏ် ပြည့်စုံလျှင် မဟာကုသိုလ် ညာဏသမ္ပယုတ် စိတ် ၄-ခု သည် အသိးသိး ဆင့်ခါဆင့်ခါ ယှဉ်ကြကုန်၏၊ ဤမဟာကုသိုလ် ညာဏသမ္ပယုတ် စိတ် ၄-ခုသည် ဆင့်ကာဆင့်ကာ ယှဉ်ကြ မှသာလျှင် အနုတ္တဘာဝနာ ညာဏ်အားသည် အာလွန် ထက်မြက် သန်စွမ်းလာသည်၊ ဤလို ထက်မြက် သန်စွမ်းမှုကြောင့် ပဋိဝေ မဂ်ညာဏ် သည် ဖိုလ်းကြိုးစက် ကျဘိသကဲ့သို့ ပိတ်ပင်မှု ဆီး တားမှု အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာ ဒိဋ္ဌိတရားတို့ကို ကောင်းကင်၌ ဖိုလ်း သားတိမ်တိုက်တို့က လေမုန်တိုင်းနှင့် တိုက်ယူ ပစ်ဘိသကဲ့သို့ အကုန်လွင့်စင် ပြယ်ပျောက်ကျရကုန်၏။ ဖေါ်ပြခဲ့သော လမ်းစဉ် မျဉ်းအဆက်ပိုင်း ယောဂိတို့သည် ကျင့်ကြကုန်ရာသည်။

၁၅။ ကိစ္စညာဏ်နှင့် ကတညာဏ်။

၁။ သောတာပန် ဖြစ်ပြီးသော သူသည် (၁) ပယ်ပြီးသော ဂဠေလသာ (၂) ကြွင်းသော ကိလေသာ (၃) မဂ် (၄) ဖိုလ် (၅) နိဗ္ဗာန် ၅-တန်ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာ ညာဏ်သည် ဖြစ်ရာ၏၊ ထိုညာဏ်မဖြစ်လျှင် သကဒါဂါမိမဂ်ကို မတက်နိုင်၊ ထို ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ် မပေါ်ခြင်းသည် အဝိဇ္ဇာ ဖုံးနေ၍ ဖြစ်လေသည်။

ဥာဏ်ပေါ်နည်းမှာ။

ငါ၏ ယာရ ဖြစ်ပေါ်နေသောနာမ်စိတ်အာစဉ်မှာ ဒီဠ် ၀၀ိ.ကိန္ဆာ ၂-ပါးတို့ကား ကင်းပြတ်ပေပြီ၊ ရာဂ ဒေါသ စသော တရား ၁၀-ပါးတို့သည်ကား များစွာ ဖြစ်ခွင့်ရလျက် ဝိုကြကုန်သည်၊ ကျန်တရားတို့ ချုပ်ငြိမ်းပြတ်အောင် အားထုတ်ဘွယ် ဘာ၀နာကိစ္စလိုပါသေးသည်ဟု ဆင်ခြင်ပြီးလျှင် အားထုတ်ရပါသည်၊ ထိုကဲ့သို့မှ မဆင်ခြင် အားမထုတ်ခဲ့သော် ဘုရားတဆူနှင့် တဆူကြားပင် ကြန့်ကြာအောင် သံသရာ၌ ဝဋ် ၃-ပါး တို့ တပြောင်းပြန်ပြန် ခံရတတ်လေသည်။

၅။ ဤကား ကိစ္စညာဏ် ကတညာဏ်တို့ကို ပုံသော အာဝိဇ္ဇာ၏ အစွမ်းသတ္တိကြောင့် ပေတည်း။

၂။ သောတာပန်၌ အာဝိဇ္ဇာဖုံးတာကို သိပြီးသော် သကဒါဂါမ်နှင့် အနာဂါမ်များ ဖုံးပုံကိုလည်း သိပါလေ၊ ကိစ္စ ကတ များ ပြုရပါသည်၊ သကဒါဂါမ်က ရာဂအကြမ်းစား ဒေါသ အကြမ်းစား ကုန်သည်၊ အနုစားကျန်၏၊

၃။ အနာဂါမ်က ရာဂါနုသယ ပဋိဃာနုသယ တို့ကို ဖြတ်သည်၊ ရူပရာဂ အရူပရာဂ မာန ဥဒ္ဓိစ္စ အဝိဇ္ဇာတို့ ကျန်ပါသေး သည်၊ ထိုသို့မသိသေးလျှင်။ ဖုံးလွှမ်းနေပြီဟု မှတ်ပါလေ။

ထိုကြောင့်ပင် မဂ်တက်စဉ်၌ သူ့မင်း သူ့ဗိုလ် သူ့ဒိဗ္ဗာန် သူ့ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် ဟူ၍ အစဉ်အတိုင်း ဝိုကြလေသည်၊ သေချာစွာ ဗိုင်္ဂဝါးပါးဖြင့် အားထုတ်ကြပါ ပါရဖြိုရှင်တို့။

အချုပ်မှာ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆရာ၌ရှင်း တရား၌ရှင်း၊ ဒိဓိကိုယ်၌ရှင်း သံသယရှိနေခဲ့သော် ခရီးမရောက်ပါ၊ စိတ်နှလုံး ဒုံးဒုံးချ၍ ပေးထားသော ဥပနိဿယအတိုင်း ယုံကြည်စွာ ဖြတ်နိုးစွာ လိုလိုချင်ချင်နှင့် အားထုတ်ပါမူကား မုချရမည်သာဘည်း။ အကျဉ်းမျှသာ ရေးနိုင်ပါသည်၊ အကျယ်ကို တရားနာ ဟူပါသော။

ဝိပဿနာ ပြီး၏။

ဒိဗဿနာ လုပ်ထုံး အမျှတ် ၄။
နာဓိရုပ်တရားသည် အနတ္တဖြစ်၍ ဒုက္ခသစ္စာမှန်၏။

၁။ ကမ္မဋ္ဌာန်း တောင်းခြင်းစသော ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့ကို ထုံးစံအတိုင်း အလုံးစုံပြုရပါသည်။

၂။ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေထိုင်ပြီးသော် နှာသီးဝဋ္ဌ စိတ်ကိုထား၍ ထွက်လေ ဝင်လေ တိုက်ထိမှုကို သိမှတ်ရှုနေပါ။

၃။ သမာဓိ ရလာပြီးသော အခါတွင် ရင်ချိုင့်ဋ္ဌ စိတ်ကို စိုက်ထားရပါသည်။

၄။ မနောဓာတ်မှ အာထက်ပါ ခေါင်းစဉ်ကို ပွားနေရပါမည်။ နှေးနှေးမှန်မှန် သဘောထင်၍ ပွားနေရပါသည်။

၅။ ခန္ဓာကိုယ်ပညတ် မရုခံ စေရအောင် သမာဓိ စိုက်၍ ပညတ်ကို ပညတ်မှန်း သိပြီးနောက် ပညတ်ကို ဖျက်ဖေါက်ခွဲ၍ရှုပါ။

၆။ ခန္ဓာကိုယ် အရပ်ရပ်မှ မခံသာသော ဝေဒနာများ အာမျိုးမျိုးတွေ့ကြုံ ခံစားလာရလိမ့်မည်၊ ထို ခံစားရသော ဝေဒနာတို့အပေါ် ဋ္ဌ စိတ်ကိုသိုက်ပြီး မတွေ့နဲ့။

၇။ ရင်ချိုင့် ဋ္ဌသာ သမာဓိ အားကောင်းကောင်းနဲ့ စိုက်ရှုနေပါ။

၈။ ခန္ဓာကိုယ် တခုလုံးဘဲ ပျောက်သွားသွား သေသေဟု စိတ်ဒုံးဒုံးချခါ သည်းခံ၍ ဆက်လက်ရှုမှတ် ပွားနေပါ။

၉။ ပညတ်ကွဲပေါက်၍ ပရမတ်နာမ်ရုပ်ကို မရျှောင်တွေ့မြင်မည်။

၁၀။ သမာဓိ အား ကောင်း ကောင်း နဲ့ ဆက်လက် ရှုမှတ် နာမ်ရုပ်ကိုမပြတ် ရှုမှတ်ပွားနေပါ၊

၁၁။ သမာဓိ အားကောင်းသည်အလျောက် ဉာဏ်စဉ် ရင့်တက်လာပြီးလျှင် ရှုမှတ်ပွားရင်းပင် ဖြစ် ပျက် တို့၏

အာဆုံးဌိ ဂိုသော မဖြစ် မပျက် နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြုလျက်သား ဖြစ်နေမည်။

၁၄။ ဗိုလ်ငါးပါး လက်ဂိုဏ်ထားခါ အားထုတ်ရပါသည်။

ဝိပဿနာ လုပ်ထုံး အမှတ်-၅။

နာဓိရပ်တရားသည် အနတ္တဖြစ်၍ ဒုက္ခသစ္စာမှန်၏။

၁။ ကမ္မဇ္ဇာန်းတောင်းခြင်း စသော ထုံးစံအတိုင်း အာကုန်ပြုပါ၊ (သို့သော် သစ္စာပျံကိုမူ မဆိုပါနှင့် မထည့်ပါနှင့်)။

၂။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် အိပ်ရာ၌ဖြစ်စေ နှစ်သက်ရာနေရာ၌ ဖြစ်စေ၊ ပက်လက်အိပ်နေပါ၊လက်များကို ဘေးသို့ချထား ပြီး ကိုယ်ခန္ဓာကို ဆက်သာစွာ လျှော့ထားပါ၊

၃။ ယောဂိ၏ ဦးခေါင်း ယေထိပ်၌ စိတ်ကို စိုက်ထားပါ၊ သမာဓိ ရလာအောင် (၅) မိနစ်ခန့် စိုက်ထားပါလေ။

၄။ သမာဓိ ရလာပြီးသောအခါ ယေထိပ်မှ တဖြည်းဖြည်း (ခြေမထိပ်) ခြေချောင်းများများအထိ စူးစိုက်ရင်း ဖြေ့ သွားရွှမှတ်ပါ။

၅။ အထက်ပါ ခေါင်းစဉ်ကို မနောဒေတ်ဖြင့်ပွား နှေးနှေး အဓိပ္ပါယ်ပါ ထင်ဖြင့်၍ ပွားနေပါ။

၆။ ခြေဖျားမှယေထိပ် ယေထိပ်မှ ခြေဖျားထိ တဖြည်းဖြည်း ခြင်း ဘာဝနာကိုပွား၍ ရွှမှတ် နေရာဖြေ့နေပါလေ။

၇။ ပညတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို မရုခံစေဘဲ ပေါက်ခွဲ၍ ပရမတ်ဓာတ် ရုပ်နာမ်ကိုသာ ပစ္စုပ္ပန်ကို ရွှမှတ် ပွားပါ။

၁၀၄ အာရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၈။ သမာဓိ အာဒေါကောင်းကောင်းယူ၍ နွေးနွေးမှုန်မှုန် ပွားနေရပါသည်။

၉။ နာမ်ရုပ် ဖြစ်ပျက်ကိုတွေ့လေ အာရုံစိုက်လေ စိုက်ကြည့်မှတ်ရှု ပွားရပါသည်၊ နာမ်ရုပ်ကို မတွေ့ခင်သာ ခန္ဓာစဉ်ကို လျှောက်ရပါသည်၊ တွေ့လျှင် တွေ့သောနာမ်ရုပ်၌သာ အာရုံပြု ပွားပါလေ။

၁၀။ ဉာဏ်စဉ် ရင့်၍ ရင့်၍ တက်သွား ပါလိမ့်မည်၊ ဗိုလ် ၅-ပါးဖြင့် ရှုပါ။

ဝိပဿနာ အာဒေါထုတ်နည်း လုပ်ထုံးကို ၅-နည်းအာဒေါဖြင့် ပေါ်ပြ၍ ပြီးပါပြီ။

ဥပုန်ကြားချက်များ။

ပဌမနည်းမှာ နေရင်း ထိုင်ရင်း လမ်းသွားရင်း အလုပ်လုပ်ရင်း စီးပွားရှာဖွေရင်း သံဝေဂယူရုံမျှသာဖြစ်၍ အာသက်သာဆုံး အလွယ်ဆုံးနည်းဖြစ်လေသည်၊သေချာစွာအာဒေါထုတ်နေဘို့ အချိန်မရနိုင်သော သူတို့အတွက်ဖြစ်သည်။

ဒုတိယနည်းမှာ မနှစ်မပဒိုပဒါ ကျ၍ သဘိပဋ္ဌာန် တရားဖြစ်၍ လွန်စွာပင် အာဒေါလုံးသော သူတို့နှင့်ပင် သင့်တော်ပါသည်၊အာဒေါထုတ်လျှင် အာဒေါထုတ်သလောက် ခရီးလည်းရောက်နိုင်ပါသည်၊(မှန်မှန် အာဒေါထုတ်လိုသော် အသိကြီးစေ၍ မှတ်ခြင်း)ပြင်းထန်စွာအာဒေါထုတ်လိုလျှင် အသိစိပ်ပေးရခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

တတိယနည်းမှာ ယထာဘူတကျ၍ တရားကို လျင်စွာရနိုင်တွေ့နိုင်ပေသည်၊ပြင်းစွာအာဒေါထုတ်လိုသောယောဂိများ နိဗ္ဗာန်သို့ မြန်စွာ မျက်မှောက်ပြုလိုသော ယောဂိများနှင့် သင့်ထျက်လှပါသည်။

ဓာတုဗန္ဓနည်းမှာ ပညာစွင်မှင်း၊ ဗြင်ပဟုဂ္ဂိုလိများ အတွက်ဂင်း၊ ဓာတ်စိး မရှိသော သူများနှင့် ဗဟို သင်ကျောပါသည်၊ ဓာတ်စိး ရှိသူများလည်း အားထုတ်နိုင်ပါသည်၊ ကျင့်၍ လည်း ဉာဏ်ရလွယ်လွယ်ပါသည်။

ပဋ္ဌမနည်းမှာ လူမမာများ အတွက်ဂင်း၊ မထိုင်နိုင် သူများ အတွက်ဂင်း၊ အသက်အရွယ် ကြီးသူများ အတွက်ဂင်း၊ ထိုင်၍ အားမထုတ်လိုသူများ အတွက်ဂင်း၊ သင်ကျော် လွယ်ပါသည်။ သမာဓိအား လိုပါသည်၊ မြန်စွာလည်း တရား တွေ့နိုင်ပါသည်၊ ယောဂိတို့သည် နှစ်သက်ရာ နည်းတရာရာကို ယူ၍ အားထုတ်ရန်ပင် ဖြစ်လေသည်၊ ဆရာသည် တစုံတယောက်အား ကမ္မဋ္ဌာန်း ပေးခဲ့သော် နည်းတရားကိုသာ သုံးရန်ဖြစ်လေသည်။

ညွှန်ကြားချက်များ ပြီးပြီ။

ဒုတိယဖိုင်း နိဂုံး။

၁။ ဆရာဘုရားသည် ယခုအခါ ပဒေသာတ် ဓာတ်တက်စဉ် (၅) ပါးတို့၏ လုပ်ထုံးနိဿယညှိးကို စံနစ်တကျ ပေါ်ပြပြီးပါပြီ၊ ဇဒ္ဓါနှသတိ ပဌမဆင့်ကိုသာ လုပ်စဉ်နှင့်တွဲ၍ ပေါ်ပြခဲ့ပြီးလျှင် ကျန်သော မေတ္တာဈာန် သမ္မုဇ္ဈေ အာနာပါန ဝိပဿနာတရားများကိုကား နိဿယညှိး လုပ်ထုံးသာ ပေါ်ပြလိုက်ပါသည်၊ သို့သော်လည်း ယောဂိတို့သည် မိမိတို့ အားထုတ်လိုရာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ထည့်သွင်း တောင်းယူ၍ အားထုတ်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

၂။ ဤကဲ့သို့ တရားတော် ပဒေသာတ် အကျင့်နည်းကို အရေခဲ့ပြီးလျှင် ပြင်းထန်သော သစ္စာချက်များ ဝိစ္ဆာဇိုက် ဓာတ်စိးနှင့် အရိယာ ဓာတ်စိးတို့ကို အားကံး ယုံကြည်စွာနှင့် အားထုတ်ကြရပါမည်။ မေတ္တာနှင့် ပဒေသာတ်ကို ပေါ်ပြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

၁၀၆ အာရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒီပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၃။ ထိုဖေါ်ပြပါ အာဧခြံခံ ၄-ချက်မူကို မ-တည်၍ ယောဂီသူမြတ် ပညာသွင်ဝင် ပါဒမိရှင်အာပေါင်းတို့သည် အာရေးကြီးသော ပညာသွင်၏ စက်ဆုတောင်း ကမ္မာ့ဓာတ်လုပ်ငန်း စက်ပညာ မဟာဇေယျ သိဒ္ဓိအောင်ဆုဆိုခြင်း သိဒ္ဓိသိက္ခာထပ်ခြင်း မဟာစက်လှတ်ခြင်း စသည်တို့ကို ပြင်းထန်စွာ ထပ်တလဲလဲပြု၍ ဓာတ်သိုက်ပညာ ဓာတ်သိုက်ဥစ္စာ လက်နက်စကြာ ရတနာများနှင့် လူ နတ် ဓာတ်အာပေါင်းတို့၌ ဇာသဏရိယ သိဒ္ဓိ ကမ္မဖိဒ္ဓိကို လျင်စွာရအောင် အထူးဆည်းပူးခါ ပြင်းထန်စွာ အားထုတ်ကြရပါမည်။ ဤတွင် တတိယဝိုင်း၏ တရားသဘောတို့ကို ဆက်၍ ဆိုပါအံ့။

ဒုတိယဝိုင်း ပြီး၏။

တတိယဗိုင်း သဘောခက်း။

၁။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ ပါရဗီ ၄-စား။

၁။ ဒုက္ခပ္ပဋိပဒါ ဒန္ဓာဘိညာ၊ ဆင်းရဲစွာကျင့်ရ၍ နှေးစွာ သိရခြင်း။

၂။ ဒုက္ခပ္ပဋိပဒါ ခိပ္ပါဘိညာ၊ ဆင်းရဲစွာ ကျင့်ရ၍ လျင်မြန်စွာ သိရခြင်း။

၃။ သုခပ္ပဋိပဒါ ဒန္ဓာဘိညာ၊ ချမ်းသာစွာကျင့်ရ၍ နှေးစွာ သိရခြင်း။

၄။ သုခပ္ပဋိပဒါ ခိပ္ပါဘိညာ၊ ချမ်းသာစွာ ကျင့်ရ၍ လျင်မြန်စွာ သိရခြင်း။

အဆထက်ပါ ပဋိပဒါလေးပါးကို တရားခွင်ဝင် ပုဂ္ဂိုလ်အားပေါင်းတို့တွင် တပါးပါးနှင့် တွေ့ရပေမည်၊ သဒ္ဓါစေ သန်သန်နှင့် သေချာစွာ ဆုတောင်းခါ အားထုတ် ကြပါလေ၊ သူတော်ကောင်းတို့။

၂။ နိဒ္ဒိတ် ၃-ပါး။

၁။ ပရိကမ္မနိဒ္ဒိတ်၊ တစုံ တရသော အာရုံ နိဒ္ဒိတ်သည် ပရိကမ္မနိဒ္ဒိတ် မည်၏။

၂။ ဥဂ္ဂဟနိဒ္ဒိတ်၊ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ထင်ဖြင့်သော နိဒ္ဒိတ်ကို ခေါ်သည်။

၃။ ပဋိဘာဂနိဒ္ဒိတ်၊ ဥဂ္ဂဟနိဒ္ဒိတ်၏အထူးဖြစ်သော နိဒ္ဒိတ်ကို ပဋိဘာဂခေါ်၏။

ဒုရိယာဒိဋ္ဌာပဒိုပါတ် ဓာတ်တော်စဉ်ကျမ်း။

၃။ ဘာဝနာ ၃-ပါး။

၁။ ပရိကမ္မ ဘာဝနာ။

၂။ ဥပစာရ ဘာဝနာ။

၃။ အပ္ပနာ ဘာဝနာ။

နိဗ္ဗိတ်နှင့်ဘာဝနာတွဲဧကော်း ဂေါတြဘူဆိုက်ဟန်။

၁။ ပရိကမ္မ နိဗ္ဗိတ်ကို အာရုံပြု၍ စိတ်ဖြင့် အဖန်တလဲလဲ စီးဖြန်းခြင်းဆည် ပရိကမ္မဘာဝနာ မည်၏။

၂။ စီးဖြန်းသော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ မနောဒွါရ၌ ထင်သော အာရုံသည် ဥဂ္ဂဟနိဗ္ဗိတ် မည်၏။

၃။ ထို ဥဂ္ဂဟနိဗ္ဗိတ်ကို အာရုံပြု၍ စိတ်ဖြင့် အဖန်တလဲလဲ စီးဖြန်းခြင်းသည် ပရိကမ္မဘာဝနာ မည်၏။

၄။ သမထအားကောင်းသော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား ဥဂ္ဂဟနိဗ္ဗိတ်၏ အထူးဖြစ်သော ဥဂ္ဂဟနိဗ္ဗိတ်ထက် ပြုမ်သက်သော ကြေးမုံပြင်ကဲ့သို့ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ ထင်သော ပရမတ္ထဆဘောမှ လွတ်သော အာရုံသည် ပဋိဘာဂနိဗ္ဗိတ်မည်၏။

၅။ ထိုပဋိဘာဂနိဗ္ဗိတ်ကို အာရုံပြု၍ ဂေါတြဘူတို့၌အောင် စိတ်ဖြင့် အဖန်တလဲလဲ စီးဖြန်းခြင်းဆည် ဥပစာရဘာဝနာမည်၏။ ဥပစာရ သမာဓိလည်း မည်၏။ ဥပစာရ ဈာန်လည်း မည်၏။

၆။ ထိုဂေါတြဘူမှစ၍ ပဌမဈာန်ရသည်ကို၌အောင် စိတ်ဖြင့် အဖန်တလဲလဲ စီးဖြန်းခြင်းသည် အပ္ပနာဘာဝနာ မည်၏၊ အပ္ပနာသမာဓိလည်း မည်၏၊ အပ္ပနာဈာန်လည်း မည်၏။

၇။ ထိုကဲ့သို့ ပဒိုဘာဂနိဗိတ် ဖြစ်သည်မှစ၍ ရာဂ ဒေါသ စသော ကိလေသာငြိမ်းသဖြင့် ကာမာဝစရ ကုသိုလ်သည် သိခါပတ္တဖြစ်၍ သမာဓိ၏ အလွတ် အထိပ်သို့ ရောက်လေသည်။

၈။ ဥပစာရ ဘာဝနာ, ဥပစာရ သမာဓိကို ရပြီးသော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်-

(က) ဈာန်အဘိညာဉ်ကိုလိုသော် ဈာန်အဘိညာဉ်ရကြောင်း တရားလမ်းကြောင်းကို အားထုတ်ပါ၊လေ။

(ခ) မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကိုဝင်လိုသော် နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ် ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ် သမ္မသနဉာဏ် ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်စသည် ဝိပဿနာလမ်းကို အားထုတ်ပါ၊လေ။ ဝိဓိတို့ ဆုတောင်းအတိုင်း အားထုတ်ကြပါကုန်။

၄။ ဒီတိ ၅-ပါး။

၁။ ခန္ဓကာဝဒိတိ၊ ကြက်သီးထအိသကဲ့သို့ ဖြင်းကနဲ သိမ့်ကနဲ ခံစားရခြင်း။

၂။ ခဏိကာဝဒိတိ၊ ခဏမျှ ဝင်းကနဲ လက်ကနဲ ငြိမ့်ကနဲ ဖြစ်ပေါ် ခံစားရခြင်း။

၃။ ဩက္ကန္တိကာဝဒိတိ၊ ပင်လယ်ပြင်တွင် ဒိုးပန်းလေသဲသဲရွာ၍ လှိုင်းလုံးမျှားကဲ့သို့ နိမ့်မြင့် ငြိမ့်ကနဲ ခံစားလိုက် ခဏ ဖြယ်လိုက် ခပ်ကြာကြာကလေး ငြိမ့်ကနဲ ခံစားလိုက်နဲ့ ခံစားတွေ့ရခြင်း။

၄။ ဥဇ္ဇောဝါဒိတိ၊ တကိုယ်လုံး ပြန့်နှံ့တည်၍ လဝါငွမ်းကဲ့သို့ ပေါ့ပါးသွားခြင်း ဇာရိယာပုထ်ကို အစိုးရခြင်း လေကဲ့သို့ လျှင်လျှပ်နှင့် ပေါ့ပေါ့ကလေး ခံစားတွေ့ရခြင်း။

အာရိယာဒိဋ္ဌာ ပဋိပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၅။ ဖရဏာဒိတိ ကိုယ်အလုံးဌ ဧလေဖြင့်ပြည့်သော စည့် ဖေါင်းကဲ့သို့ တကိုယ်ကောင်လုံး ပြန့်နှံ့ တည်ခါ ဓာတ်လေးပါးကို အစိုးရခြင်း လွန်စွာ ဂူးစိုက်သော သမာဓိအရသာကို ခံစားတွေ့ရခြင်း။

အဆထက်ပါ ဒိတိငါးပါးကို သမထ ဝိပဿနာမှာ တွေ့ရသည်၊ ဝိပဿနာတွင် ဗဟိဒ္ဓမွေကို ရှုသောပဂ္ဂိုလ်တို့ မတွေ့ရ၊ သတိနဲ့ မှတ်ပြီး တက်ကြပါ ပါရဒိရှင်တို့။

၅။ ချာန်အက်ါ ၅ ပါးနှင့် ချာန်ဓောကျဟန်။

၁။ ဝိတက္ကာ၊ ဗိမိနှင့်တကွဖြစ်သော နာမ်တရားတို့ကို အာဂုံ တခုခုသို့ ပို့ခြင်းသဘောရှိသော နာမ်တရား တခု ဖြစ်သည်။

၂။ ဝိစာရ၊ ဗိမိနှင့် အတူတကွဖြစ်သော နာမ်တရားတို့ကို အာဂုံ၌ သုံးသပ်စေခြင်း သဘောရှိသော နာမ် တရား တခုပင်တည်း။

၃။ ဒိဘိ၊ အာဂုံကို နှစ်သက်ခြင်း သဘောရှိသော နာမ် တရား တခုပင်တည်း။

၄။ သုခ၊ အာဂုံကို ချမ်းသာဇ၏ဟု ခံစားခြင်း သဘော ရှိသော နာမ်တရား တခုပင်တည်း။

၅။ ဧကဂ္ဂတာ၊ အာဂုံ၌ တည်ကြည်ခြင်း မမျှုံလွင့်ခြင်း သဘောရှိသော နာမ်တရား တခုပင်တည်း။

ပဋိဘာဂနိမိတ်လုံးကို စေ့စေ့ကြည့်၍ နေလျှင် ကြာလေငြိမ် လေ ကြာလေလင်းလေ ကြာလေစေ့ကြည်လေ ကြာလေငြိမ် သက်စွဲမြဲလေ ဖြစ်လာပြီးလျှင် နှစ်သက်သော ဒိတိ ဖြစ်လေ တော့သည်၊ သို့နှစ်သက်သောဒိဘိ ဖြစ်တယ်ဆိုလျှင်ဘဲ ချမ်းသာ လှသော သုခဖြစ်လာလေတော့သည်၊ ချမ်းသာသော သုခ ဖြစ်

လာလျှင်ဘဲ မတုန်မလှုပ် တည်ငြိမ်သော ကျောက်စာတိုင်ကဲ့သို့ ခိုင်သော မြဲသော ဇကွဋာစိတ် ဖြစ်လေတော့၏။ ထိုဇကွဋာစိတ်ဖြစ်လျှင် ဒိဗ္ဗိသည် ပဒေသာဒနိမိတ်ထဲ ရောက်နေသကဲ့သို့ ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို မြင်နေသည်မှတပါး ဘာမျှ မသိတော့ပေ၊ ပဒေသာဒနိမိတ်နှင့် ဒိဗ္ဗိသည် တရုတည်းကဲ့သို့ ဖြစ်လာ၏။ ထို အခါ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိတက္က, ဝိစာရ, ဒီတိ, သုခ, ဇကွဋာ တည်းဟူသော ဈာန်အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံပြီးလျှင် ပဌမဈာန်ဖော ကျသွားလေတော့၏၊ ထို့အတူ ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန် ပဉ္စမဈာန်စိတ်များ ဖြစ်လေတော့၏။

၆။ ဈာန်၂-ပါး အထူး။

၁။ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဈာန်၊ သမထ အားထုတ်သောအခါ၌ ပဉ္စမဈာန်ဖောစေတနာ ကျခြင်းသည့် လောကီ ဈာန်ဖြစ်၏။

၂။ ဃနသမ္ဘဏူပနိဇ္ဈာန ဈာန်၊ ဝိပဿနာ အားထုတ်သော ယောဂီအား သောတာပတ္တိမဂ်နှင့်တကွ ဈာန်ကို လောကုတ္တရာ ဈာန်ခေါ်၏။

၇။ ဂေါတြဘူ မဟဂ္ဂုတ် အပ္ပနာဇောကျပုံ။

သမထ အားထုတ်ရာတွင် ပဋိဘာဂနိမိတ်မှ ဂေါတြဘူအထိ သည် ဥပစာရဘာဝနာ၊ ဥပစာရ သမာဓိ မည်၏။

ဂေါတြဘူမှ ပဌမဈာန်သို့ ရောက်ခြင်းသည် အပ္ပနာဘာဝနာ၊ အပ္ပနာသမာဓိ အပ္ပနာဈာန် မည်၏၊

အထက်ပါအတိုင်း ဥပစာရဘာဝနာ ပွားလွန်းသော် ပရိကံ ဥပစာ အနုလုံ ဂေါတြဘူ ဖြစ်ပြီးနောက် အပ္ပနာဈာန် ဖောကျလေတော့သည်။

လက္ခဏာဘာဝနာ။ ။အာပ္ပနာဇာဝနံ၊ အာပ္ပနာဇော ဆဗ္ဗိဿသည်။ ဇုရိယာပထံ၊ ဇုရိယာပုထ်ကို၊သန္နိဘာမေတိ၊ ခိုင်မာစေ၏။ ဇုရိယာပုထ်ကို အစိုးရမြဲစေသည်။ စျာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပြီး ပဌမစျာန်မှ ပဉ္စမစျာန်ဇောထိ ယူပါလေ၊ ဤကား မဟဂ္ဂုတ် အာပ္ပနာတည်း။

ဗီဘီပါမောဇ္ဇ ဖြစ်ပုံ။

ငါးပါးသော ပိတိတို့ထက် ထူးမြတ်၏၊ သမထဝဠ်လည်းရှိ၏။ ဝိပဿနာဝဠ်လည်း ရှိလေသည်။

၁။ ဝိပဿနာတွင် ဥဒ္ဒယဗ္ဗယညာဏ်၌ လွန်စွာ အားထုတ်မှ ဖြစ်သည်။

၂။ သမထတွင် ဥပစာရသမာဓိသို့ ရောက်ပြီး၍ အောက်ပါ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ညီညွတ်က ပိတိပါမောဇ္ဇဖြစ်၏။

၁။ ပဒိဘာဝဂ နိမိတ်လုံးထဲ၌ တရုတည်းကဲ့သို့ ရောက်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခြင်း။

၂။ ဗီမိခန္ဓာကိုယ်ကို မတွေ့ရ မသိရတော့ခြင်း။

၃။ နာမ်သာရှိ၍ ရုပ်မရှိသော ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ နာမ်ကလေးသက် သက် တည်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်း။

၄။ မျောင်အတိုပြီးသော ကောင်းကင်ပြင်၌ နာမ်သက်သက် ဖြင့် တည့်ငြိမ်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်း။

၅။ ချမ်းသာစွာ ဖြစ်၍နေခြင်း။

၆။ အာဇုံငါးပါး မခံစားဘဲနေခြင်း၊ သို့သော် အေးကြည် ချမ်းမြေ့လွှစွာဖြစ်၍ နေသည်ကိုကား သိလျက်ပင် နေသည်၊ မနောမွာရုံကား မချုပ်ဘဲနေ၏။

၇။ ဇောဂတာကဲ့သို့ ဖြစ်၍နေ၏။

၈။ ဟိုတွေး ဒီကြံ မရှိ ငြိမ်သက်သော စိတ်ဖြစ်နေ၏။ မနော သမ္ဖဿဇာ ဥပေက္ခာဝေဒနာမျိုး ဖြစ်သည်။

ထိုတရားကို ဝိမောက္ခမုခ ဟူ၍လည်း ခေါ်သည်၊ မဂ်ဖိုလ်ကို သွားလိုက သွားနိုင်သည် ဒိုးလှုပြု၊ ဝိပဿနာကို ရှုရာတွင် ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်ကို ရှုသော ဉဒယဗ္ဗယဉာဏ်တွင် လွန်စွာရှု၍ သမာဓိ ကောင်းလှသောအခါ ဝေ့ဝဲရသည်၊ ထိုတရားသို့ရောက်သောအခါ မဂ် ဖိုလ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ယုံမှားဖြစ်တတ်သည်၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဉာဏ် လိုလေသည်၊ ဝိပဿနာတွင်လည်း အာထက်ပါ အင်္ဂါများအတိုင်း ဖြစ်သည်၊ နံပါတ် ၁-တွင်ဖယ်၍ ရုပ်နာမ် သဒိ္ဓါရုတို့၏ ဖြစ်ပျက်ကို မတွေ့ရခြင်းဟု ဖြင်ယူပါလေ၊ အင်္ဂါ၇ပါးပင် ဖြစ်၏။

ထိုဘရားကို အနိမိတ္တာသမာဓိ အပဏိဟိတသမာဓိ၊ သုညတသမာဓိသို့ ရောက်မှ ဝေ့ဝဲရတတ်သည်။ ။ဝေဒယိတ သုခမျိုးဖြစ်၍ ဝိပဿနာ အန္တရာယ် ၁၀ ပါးဌ အာကျုံးဝင်၏၊ နှစ်သက်နေက မကျော်နိုင်၊ ပျင်းမနုံးငြီးငွေ့ခါ ကျော်အောင် အားထုတ်ရာသည်။

ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် စျာန်အာဘိညာဉ်သို့ တက်လိုက တက်ပါ၊ မဂ် ဖိုလ်သို့ သွားလိုက သွားပါ၊ လွန်စွာ သတိထားပါ။

၉။ ဝိပဿနာ ဂေါတြဘူ။

တံဉာဏ်၊ ထိုဂေါတြဘူဉာဏ်သည်၊ ကထံဟောဘိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။

၁။ ဥပ္ပါဒံ၊ ခန္ဓာနာမ်ရုပ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းကိုဂုဏ်း။

၂။ ပဝတ္တံ၊ ရုပ်နာမ်သဒိ္ဓါရုတို့၏ အဆဉ်မပြတ် ဒိလစပ် ဖြစ်ခြင်းကိုဂုဏ်း။

.... ။ပ။.....

၃။ ဥပါဒါနဒဿံ၊ ပင်ပန်းခြင်းကိုဂုဏ်း။

၄။ ဗဟိဒ္ဓသဒိ္ဓါရုနိမိတ္တံ၊အပဏိဟိသဒိ္ဓါရု အမှတ်နိဒါတ် ဒိမိကိုယ်ဟု ထင်ခြင်းကိုဂုဏ်း။ အာဘိဘူယိတွာ၊ လွန်မြောက်၏။ ဇာတိ၊ ထို့ကြောင့်။ဂေါတြဘူ၊ ဂေါတြဘူမည်၏။

၁၁၄ အာရိယာဒိဋ္ဌာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၁။ အာနုပ္ပါဒံ၊ ခန္ဓာနာမ်ရုပ်တို့၏ မဖြစ်ဘဲ ချုပ်သော နိဗ္ဗာန် သို့ဝင်း။

၂။ အပဝတ္တနိဏောဓံ၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ အစဉ်ကင်းပြတ် မစပ် ဘဲချုပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ဝင်း။

၃။ အနုပါယာသံ နိဏောဓံ၊ မပင်မပန်းဘဲ ချုပ်သော နိဗ္ဗာန် သို့ဝင်း၊ ပက္ခန္ဒဘိ၊ ပြေးဝင်၏။ဤတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဂေါတြဘူ၊ ဂေါတြဘူ မည်၏။

ဂေါတြဘူသည် သမုဒယကို အကြွင်းမဲ့ မပြတ်သေးသော ကြောင့် ပဝတ္တုဝုဋ္ဌာနကား မဖြစ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသော ကြောင့်ကား နိဗ္ဗတ္တုဝုဋ္ဌာနကား ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ဇကတော ဝုဋ္ဌာနခေါ်သည်၊ မနောဒ္ဒါရာဝဇ္ဇနိုးနောင် ပရိကံ ဥပစာ အနုလုံ ဟူသော ဝိပဿနာဇော သုံးကြိမ် ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိသဘော ဖြစ်သည်၊ ပထုဇဉ်အာနွယ်ဖြတ်၍ အာရိယာအာနွယ် ပွားလေသည်။

၁၀။ အပ္ပနာ ဝိပဿနာဇောကျမ်း။

အပ္ပနာသည် မဂ်အပ္ပနာ ဖိုလ်အပ္ပနာ ဟူ၍ဖြစ်သည်။

၁။ ပရမတ်ကိုသာ အာရုံပြုသည်၊ အာဆင်တ ပရမတ်ကို သာ အာရုံပြုသည်။

၂။ လောကုတ္တရာစိတ်ဖြစ်သည်။

၃။ လောကီသင်္ခါရကို သိတတ်တဲ့ လောကီစိတ် မနော ဝိညာဏ်လည်း မဖြစ်တော့။

၄။ နိဗ္ဗာန်ကိုသာ အာရုံပြုသည် သန္တိသုခ သဘောဖြစ် သည်။

အပ္ပနာဇဝနံ၊ အပ္ပနာဇောဟု ဆင့်ခေါ်သည်။ အာရိယာပထံ၊ ဣရိ ယာပထ်ကို။ သန္နာမေတိ၊ ခိုင်မာစေ၏၊ ။(အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၏ အာရိယာပထ်သည် မြောက်သောလက်ဖြင့် အာရုံပြုသော် ပြုသည့်

အာတိုင်း တည်မြဲနေလေသည်။ ရှေဆင်းတ ငွေဆင်းတ ကဲ့သို့ တည်လေ၏။

၁၁။ သမထ ဝိပဿနာ တက်ဟန်။

သမထတွင် ဥပစာရသမာဓိ ပဠမဗျာန် စသည်ကို ရပြီးသော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိမောက္ခမုခ ဂေါတြဘူ အပ္ပနာ ဗျာန်များမှ ထည်း ခွဲနိုင်၏။

အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းတွင် (မိမိအားထုတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ကိုယူ)။

၁။ ထွက်သက် ဝင်သက် လေသည် စိတ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်၏၊

၂။ စိတ်သည် ကရဇ ကာယရုပ်ကို မှီ၍ဖြစ်၏။

(ကရဇ ကာယသည် ရုပ်။ ။စိတ်သည် နာမ်)။

ထိုရုပ်နာမ် ၂-ပါးတို့၏ဖြစ်ပျက် ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်မှစ၍ ဂုဏ်လျင် ဉာဏ်အစဉ်ရင့်တက်၍ အာနုလောမဉာဏ် ၉-တန်ဖြစ်၏၊ ထို့ နောင် သောတာပတ္တိမဂ် ၁-ကြိမ် ဖိုလ် ၂-ကြိမ်စောခါ ဖိုလ်ဇော တွေ့ ကျလေတော့၏။ဗျာနသောဘိ ရဟန္တာဖြစ်လေတော့သည်။

၁၂။ ဗျာန်မှ အာဘိညာဉ် တက်ခဏ်း။

အာဘိ ဝိသေသတော ဇာနာတိတိ အာဘိညာ။

ယာပညာ၊ အကြင် ပညာသည်။ အာဘိ ဝိသေသတော၊ အလောက်ပညာမှ ထူးသောအား‌ဖြင့်။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သာပညာ၊ ထိုပညာသည်။ အဘိညာ၊ အာဘိညာဉ် မည်၏။

ရူပကုသိုလ်, ကြိယာ, ပဠမဗျာန် ၂-ပါးကို အာဘိညာဉ်ဖွေး ခေါ်သည်။ ပဌမဗျာန်ရဂုံဖြင့် အာဘိညာဉ်မရသေး။ ပဠမဗျာန်ကို ရပြီးနောက် ထို ပဠမဗျာန်၌ရှိသော ဥပေက္ခာ, ဇောဂတာ တို့

၁၁၆ အဂရိယာဒိဋ္ဌာပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

ကို ပစ္စဝေက္ခဏာဘတင်၍ သုံးသင်မှသာလျှင် (ဒိဋ္ဌစက္ခု စသော အာဘိညာဉ်-ပါး)။ အာဘိညာဉ် ၇-ပါးတို့ကို ဖြစ်စေနိုင်ကုန်၏ ပဌမစျာန်ရမှ အာဘိညာဉ် တက်ယူ အားထုတ် ယူရသည့် အာဘိညာဉ်ဟူသည် ပဌမစျာန်၏ သတ္တိပင် ဖြစ်သည်၊ အာဘိညာဉ်ကို မဝင်စားက တန်ခိုးဗန်ဆင်းခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကုန်။ အာဘိညာဉ်ကို နှတ်သော်လည်း မယုတ်လျော့၊ ထည့်သော်လည်း မတိုးတက်ပေး။

ကမ္မဋ္ဌာန ပရိဏ္ဍေဒဒ္ဒီ အာဘိညာဉ် ငါးပါး ခုနစ်ပါး အာဘယ်သို့ သင့်သနည်းဟူမူ၊ ဒိဋ္ဌစက္ခု အာဘိညာဉ်ဦ အနာဂတံသ အာဘိညာဉ် ယထာကမ္မုပဂ အာဘိညာဉ် ၂-ပါးတို့ကို ဆင်ြိုဟ်ရေတွက်ပါလေ။ ။အခြားသော အရောတို့ဦလည်း ရတုပပါတဉာဏ်သည် ဒိဋ္ဌစက္ခုပင်၊ မနောမယိဒ္ဓိ ဉာဏ်သည်လည်း ဇာန်ဒို ဝိဇ္ဇာဏ်ပင် မှတ်အပ်၏၊ လောကီ အာဘိညာဉ် ၅-ပါး၊ ၇-ပါးကို ယူပါလေ။ လောကုတ္တရာ အာဘိညာဉ်ဦကား အာသဝက္ခယ အာဘိညာဉ်ကို ထည့်၍ ၆-ပါး ယူပါလေ။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာ ရှစ်ပါး စရဏ တဆဲ့ငါးပါးတို့နှင့် စပ်လျက် ဂို့လေသည်၊ ရအောင် အားထုတ်ကြပါ၊သူတော်ကောင်းတို့။

၁၃။ ဈာန်က နိဝရဏကို ခွါခြင်း။

နိဝရဏာတရားတို့ကို ခွါသောကြောင့်ဌင်း၊ ကသိုဏ်း အစရှိသော ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို ရှုတတ် ကြည့်တတ်သောကြောင့်ဌင်း ဈာန်မည်၏။

၁။ ဝိတက်ဈာန်သည် ထိန မိဒ္ဓ နိဝရဏကိုပယ်၏။

၂။ ဝိစာရဈာန်သည် ဝိစိကိစ္ဆာ နိဝရဏကို ပယ်၏။

၃။ ပီတိဈာန်သည် ဗျာပါဒ နိဝရဏရကို ပယ်၏။

၄။ သုခဈာန်သည် ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စ နိဝရဏကို ပယ်၏။

၅။ ဇကေဋတာစျာန်သည် ကာမဆွဲဆွ နိဝရဏာကို ပယ်၏။ အာဝိဇ္ဇာနိဝရဏာကိုကား ငါးပါးသော စျာန်တို့က ပယ်ကုန်၏။

၁။ ကာမကုသိုလ်ဖြင့် ကိလေသာကို တဒင်္ဂ် ပယ်၏။ တဒင်္ဂ်ဝိမုတ်။

၂။ ဒုစရိုကုသိုလ်ဖြင့် ဝိကွန္ဓနပယ်၏။ ဝိကွန္ဓနဝိမုတ်။

၃။ မဂ်လေးပါးဖြင့် သမုစ္ဆေဒပယ်၏။ သမုစ္ဆေဒဝိမုတ်။

၄။ ဖိုလ်လေးပါးဖြင့် ပဋိပဿဒ္ဓိနပယ်၏၊ ပဋိပဿဒ္ဓိနဝိမုတ်။

၅။ နိဿရဏဖြင့် နိဿရဏာပယ်၏၊ နိဿရဏာဝိမုတ်။
နိဝရဏာတရားများကို ပယ်ခွါရန် အရေးကြီးသည်၊ ကြိုးစား၍ အားထုတ်ကြပါ ပါရဓိရှင်တို့။

၁၄။ မေတ္တာ၏ အကျိုး။

မေတ္တာပွားများသူ၌ ရန်ကျိုးကား၊ အိပ်နိုးချမ်းသာ၊ ယုတ်မာမမက်၊ နှစ်သက်လူနှတ်၊ စောင့်မှတ်နှတ်များ၊ ဆိပ်ကားမနှံ့၊ စိတ်ပျံ့တည်ကြည်၊ လွှသည်မျက်နှာ၊ သေခါမတွေ့၊ ဖြစ်လေ ဗြဟ္မာ၊ ဆဲဘခါစည်၊ အာနိသင်ကို လျင်လျင်အမြဲ ရဖို့မှတ်။

မေတ္တာစျာန်ကို ကြိုးစား၍ မပျက်အားထုတ်ပွားကြပါ၊ အလွန်အာရာ ရောက်လှသည်။

၁၅။ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး။

၁။ သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ သမထ ဝိပဿနာကို အားထုတ်ချဉ်း လေးဖြာသော သိလကြီး၏ စင်ကြယ်ခြင်းဂုဏ်။

၁၁၈ အာရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၂ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိစ၊ တရုတည်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ အမြဲ အစွဲ
အာထုတ်သဖြင့် ဥပစာရဈာန်ဝင် အာပုနာ
ဈာန်စိတ်၏ စင်ကြယ်ခြင်းငင်း။

၃။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိစ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးသာ ဘုံသုံးပါးဌ ဂိုဏသည် ဟု
ဇကန်အမှန်သိခြင်သော နာမရုပ ပရိစ္ဆေဒ
ဉာဏ်၏ စင်ကြယ်ခြင်းငင်း။

၄။ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိစ၊ ဘုံသုံးပါးဌ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ဖြစ်
ကြောင်းတရားကို သိမ်းဆည်း၍ သိဖြင်သဖြင့်
လူနတ်ဗြဟ္မာ စသည်ကြောင့် ဖြစ်သည် ယုံ
မှားခြင်း ဝိစိကိစ္ဆာကို လွန်မြောက်နိုင်သော
ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်၏ စင်ကြယ်ခြင်းငင်း။

၅။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိစ၊ ဘုံသုံးပါးဌ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး
ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်၍ ဖြစ်
ခြင်း ပျက်ခြင်းကို ထင်ဖြင် သောကြောင့်
သြဘာသစသည် ဝိတ်ဖြစ်ခြင်းသည် ဝိပဿ
နာ၏ ညစ်ညူးကြောင်း ဘေးရန်တည်း ဟု
သိမ်းဆည်း ဆင်ခြင်သောအားဖြင့် မဂ်ဟုတ်
သည် မဟုတ်သည်ကို ဇကန်အမှန် သိသော
သမ္မသနဉာဏ် အမြင်၏ စင်ကြယ်ခြင်းငင်း။

၆။ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိစ၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်မှစ၍ အနု
လောမဉာဏ်တိုင်အောင် အားထုတ်၍ နိဗ္ဗာန်
ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကောင်းကို ဇကန်
အမှန်သိခြင်သော ဉာဏ်အမြင်၏ စင်ကြယ်
ခြင်းငင်း။

၇။ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိစ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကောင်း
ကို အားထုတ်၍ နိဗ္ဗာန်ကိုဇကန်အမှန်သိသော
မဂ်ဉာဏ်အမြင်၏ စင်ကြယ်ခြင်းငင်း။

ဇာတိ၊ ဤသည်ကား။ သတ္တဝိဓေနု၊ ခုနစ်ပါး အပြားအားဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓိဿင်္ဂေါဘာ၊ ကိလေသာ စင်ကြယ်ရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကြီး သို့ ရောက်ကြောင်းတရားကို ရေတွက်၍ ပြခြင်းတည်း။

၍ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါးအာတိုင်း ပြည့်စုံစွာ အားထုတ်ကြ သူတော် ကောင်းတို့။

၁၆။ ဝိပဿနာဉာဏ် ၁၆-ပါး။

၁။ နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၌၊ ဘုံသုံးပါး၌ ရုပ်နာမ် နှစ်ပါးကို ဖိုင်းခြားခြင်း သိသောဉာဏ်ပင်း။

၂။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်၌၊ ဘုံသုံးပါး၌ ရုပ်နာမ် နှစ်ပါး၏ ဖြစ်ကြောင်း တရားကို သိမ်းဆည်းသော ဉာဏ်ပင်း။

၃။ သမ္မသနဉာဏ်၌- ဘုံသုံးပါး၌ ရုပ်နာမ် နှစ်ပါးကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဟု သုံးသပ်သော ဉာဏ်ပင်း။

၄။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်၌၊ ဘုံသုံးပါး၌ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို ထင်မြင်သော ဉာဏ်ပင်း။

၅။ ဘင်္ဂဉာဏ်၌၊ ဘုံသုံးပါး၌ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ပျက်ခြင်းကို ထင်မြင်သော ဉာဏ်ပင်း၊

၆။ ဘယဉာဏ်၌၊ ဘုံသုံးပါး၌ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါး ပျက်စီးခြင်းကို ဘေးကြီးဟု ထင်မြင်သော ဉာဏ်ပင်း။

၇။ အာဒီနဝဉာဏ်၌၊ ဘုံသုံးပါး၌ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ပျက်စီးခြင်းကို အပြစ်ကြီးဟု ထင်မြင်သော ဉာဏ်ပင်း။

၈။ နိဗ္ဗိဒဉာဏ်၌၊ ဘုံသုံးပါး၌ နာမ်ရုပ် နှစ်ပါး ပျက်စီးခြင်းကို စက်ဆုပ် နှံ့ရှာ ငြီးငွေ့ဘွယ်ဟု ထင်မြင်သောဉာဏ်ပင်း။

၁၂၀ အာရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒီပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၉။ မုဋ္ဌိတုကမျတာဉာဏာဒ္ဓ၊ ဘုံသုံးပါးဒွ် ရုပ်နာမ် နှစ်ပါး ပျက်စီးခြင်းမှ လွတ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ကိုင်းရှိုင်း သောဉာဏ်ဌင်း။

၁၀။ ပဋိသင်္ခါဉာဏာဒ္ဓ၊ ဘုံသုံးပါးဒွ် ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း စသည်ကို တဖန်သိမ်းဆည်း ပြန် သောဉာဏ်ဌင်း။

၁၁။ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏာဒ္ဓ၊ ဘုံသုံးပါးမှ လွတ်အောင် ရုပ်နာမ် နှစ်ပါး၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းမရှိ လျစ်လျူ။ ရှုသော ဉာဏ်ဌင်း။

၁၂။ အနုလောမဉာဏာဒ္ဓ၊ ရှေးဉာဏ် နောက်ဉာဏ်အား လျော် သောဉာဏ်ဌင်း။

၁၃။ ဂေါတြဘူဉာဏာဒ္ဓ၊ ပုထုဇဉန် အနွယ်ကို ဖြတ်၍ အရိယာ အနွယ်ကို ပွားစေသော ဉာဏ်ဌင်း။

၁၄။ မဂ္ဂဉာဏာဒ္ဓ၊ နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်သော မဂ်ဉာဏ်ဌင်း။

၁၅။ ဖလဉာဏာဒ္ဓ၊ နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်သော ဖိုလ်ဉာဏ်ဌင်း။

၁၆။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏာဒ္ဓ၊ မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်, ပယ်ပြီး ကိလေသာ၊ မပယ်သေးသော ကိလေသာ တရား ငါးပါးတို့ကို ဆင်ခြင်သော ဉာဏ်ဌင်း။

ဇာတိ၊ ဤသည်တို့ကား။ သောဠသ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဉာဏာဒိနဝမ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ဉာဏ်တို့မည်ကုန်၏။

ထိုဉာဏ် ၁၆-ပါးတို့တွင်လည်း လက္ခဏ ရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒဋ္ဌာန် ၄-ပါး ခွဲခြားနည်း တို့ကို သိအောင်ပြု၍ ဝိပဿနာ တရားမြတ်ကြီးကို အခါအခွင့်ကြုံရိုက် ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ သိမြင်၍ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ တရားတို့ကို ဖယ်ရှားကြ အားထုတ်ကြ ယောဂီသူမြတ်တို့။

၁၇။ ဝိသုဒ္ဓိနှင့် ညာဏ်ယှဉ်ပုဒ်ပါန်။

၁။ သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ ငါးပါး ရှစ်ပါး ၁၀-ပါး သိသဘ်ရိုကို စတု ပါရိသုဒ္ဓိ သီလနှင့် ပြည့်စုံလျှင် အာဒိသီလ သိက္ခာ သီသဝိသုဒ္ဓိဖြစ်ပြီ။

၂။ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ၊ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိနှင့် ပြည့်စုံ လျှင် အဓိစိတ္တသိက္ခာဖြစ်ပြီ။

၃။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ၊ နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒ ညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံလျှင် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိဖြစ်ပြီ။

၄။ ကင်္ခါဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ ညာဏ်ထင်လျှင် ကင်္ခါ ဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိဖြစ်ပြီ။

၅။ မဂ္ဂါမဂ္ဂညာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ၊ သမ္မသနညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံ ခြင်း။

၆။ ပဋိပဒါညာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ ၁။ ဥဒယဗ္ဗယညာဏ်။

၂။ ဘင်္ဂညာဏ်။

၃။ ဘယညာဏ်။

၄။ အာဒီနဝညာဏ်။

၅။ နိဗ္ဗိန္ဒညာဏ်။

၆။ မုဉ္စိတုကမျတာညာဏ်။

၇။ ပဋိသင်္ခါညာဏ်။

၈။ သင်္ခါရုပေက္ခာညာဏ်။

၉။ အာနုလောမညာဏ် ၉-ပါး ဖြစ်ပြီ၊

၇။ ညာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ မဂ်ညာဏ် ဖိုလ်ညာဏ် သိမြင်ရခြင်း။

ဂေါတြဘူညာဏ်မှာ ပဋိပဒါ ညာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ ညာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ ၂-ပါးမှ လွတ်ထည်းလွတ်သည်၊ အာကျုံးလည်းဝင်သည်။ ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်မှာလည်း ဝိသုဒ္ဓိနှင့်မယှဉ်၊ သေချာ သဘောပေါက်အောင် အားထုတ် ဆည်းပူးကြပါ သူတော်ကောင်းတို့။

၁၈။ မင္ဂဗီထိကျဟန်နှင့် ဗလဗီထိကျဟန်။

ပဝတ္တံ၊ ခန္ဓဲ့ဝနာမ်ရုပ်တို့၏ အာစဉ်မပြတ် မရပ်မနားဖြစ်နေခြင်းကို။ အာဘိဘူယိတ္တာ၊ လွန်မြောက်၍။ အပဝတ္တံ၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ ပက္ခန္ဒဘိ၊ ငြိုးဝင်၏။

သခ်ါရာ၊ ရုပ်နာမ် သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ပဝတ္တံ၊ အာစဉ် မပြတ် မရပ်မနားဖြစ်ခြင်းတည်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ အပဝတ္တံ၊ ရုပ်နာမ် သင်္ခါရတို့၏ မဖြစ်ခြင်းတည်း။

ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် ဂေါတြဘူဉာဏ် ဖြစ်ပြီးနောက် ဘဝင်မှ ထပြီးလျှင် သင်္ခါရကို အာဂုံပြု၍ အာဝဇ္ဇန်း, ပရိကံ, ဥပစာ, ဟု ဖြစ်၍ချုပ်၏။ ထိုနောင် နိဗ္ဗာန်ကို အာဂုံပြု၍ အနုလုံ, အနုလုံ,ဖိုလ် ဖိုလ်,ဟု ဖိုလ်စောတွေ စိတ်ထက်သန်သလောက် ပုဂ္ဂိုလ်အလိုရှိသလောက် များစွာ ဖြစ်၍နေ၏။ ဤသို့ ဖိုလ်စောတွေ ကျ၍နေသောအခါ အိုင်ပျော်၍ နေသော သူကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘာကိုမျှမသိတော့ပြီ၊ အမှတ်မရတော့ပြီ၊ ထိုအခါ အလွန်တရာ ကိုယ်စိတ် အေးငြိမ်း ချမ်းသာခြင်း ဖြစ်၏။ ဖလ သမာပတ် ဝင်စားနေသည်မည်၏။ နိဗ္ဗုတိ ဘုဥ္ဇမာနာ၊ ဖိုလ်စိတ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို ခံစားခြင်နေသည်၏။ နိဗ္ဗာနသစ္ဆိကိရိယာ၊ ဖိုလ်စိတ် ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြု၍ နေသည်။ မြင်၍နေသည်မည်၏။ အာရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နိဗ္ဗာန်ကို အခါခပ်သိမ်း မြင်၍မနေပါ။ ဤကဲ့သို့ ဖလသမာပတ် ဝင်စားမှ မြင်လေသည်၊ မဂ်စိတ်,ဖိုလ်စိတ် ဖြစ်ဆဲဌာန မြင်လေသည်၊ အာဂုံပြု၍ မနေသော အခါ မှာကား သင်္ခါရတွေကို အာဂုံပြုတဲ့ အမျိုးမျိုးသော စိတ်တွေ ဖြစ်ကြလေသည်။ အကုသိုလ်စိတ် မကင်းသော အာရိယာများလည်း အကုသိုလ်စိတ်တွေ ဖြစ်တဲ့အခါလဲ ဖြစ်ကြသေးသည် ပင်တည်း။

ထိုကဲ့သို့ ဖဿဆမာပတ် ဝင်စားရာမှထလိုသော် အချိန်ကာလ တန်သော် ရှေးဦးစွာ ဘဝင်စိတ်ဖြစ်၏၊ ဘဝင်ကျ၏၊ ဘဝင်ကျပြီး ထိုက်သည့်အာဒေါလျဝါစွာ သခ်ါရကိုအာရုံပြုသော ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်း စသည်ဖြစ်၍ နဂိုရပြကတော့ဝိတ်တွေ ဖြစ်လျက် ဖိုလ်ဖောမှထ၏။ ထိုအခါကား အိပ်ပျော်ယောကျ်ားး နိုးသော်လား ကဲ့သို့ နိုးလာပြီးလျှင် အင်း.....အိပ်ပျော်နေတုံးက ချမ်းသာလိုက်ထာ အေးလိုက်ထာ ငြိမ်းလိုက်ထာ ဟု သိသကဲ့သို့ပင်တည်း။

ဤကား စကားရိုးရိုးဖြင့် သဘောလိုရင်းကို ရေးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စာတွင်မူ မဂ္ဂဝိထိဖြင့် အသိးအသိး နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်ပြီး၍ ဖိုလ်ထေးပါးခဲ့ တည်ကြသော ဖဿဋ္ဌာန် အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးဦးတို့ဆည် နိဗ္ဗာန်ကဲ့ မျက်မှောက်ပြုလိုသော အခါ ဓာတ်ခြောက်ပါး ရုပ်နာမ် သခ်ါရဘရားတို့ကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဟု အဖန်ဖန် ဝိပဿနာဘင် ရှုလိုက်သောအခါ အလွဲ အကျင့်မပြတ်ဘဲ ဝသီဘော်နိုင်၍နေလျှင်-

၁။ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုလိုသော ကာလကို ပိုင်းခြား၍ စိတ် ရည်မှတ် အဓိဋ္ဌာန်။

၂။ အာနန္တရယ်ဂိုက သိရပါလိုဖြစ် ဟု စိတ်ရည်မှန်း အဓိဋ္ဌာန် ပြု။

၃။ ဒိဗ္ဗိကြွက်ရာ ဇုရိယာပုထိုဖြင့် နေကာ၊

၄။ သံဃကိစ္စများဂိုက တောင့်တတိုင်း ထနိုင်ရန် အဓိဋ္ဌာန် ခါ။

ဥဒယဗ္ဗယညာဏ်မှစ၍ ဖြစ်ပျက်တွေ့မည်၊ တွေ့ပြီး အနိစ္စသော်ငင်း၊ ဒုက္ခသော်ငင်း၊ အနတ္တသော်ငင်း၊ ပို၍ထင်လာသည့် အတိုင်း အာရုံပြု၍သွား၊ ဖြစ်ပျက်သခ်ါရမှ မဖြစ် နိဗ္ဗာန်သို့ ဝသီဘော် အတိုင်း ရောက်သွားမည်၊ မဖြစ်နိဗ္ဗာန်သို့ ရှုမိရက်သားဖြစ်သွား

မည်၊ ထိုအာခါ ငြိန်သက်တည်ကြည်၏။ ကြည်လင်သောချင်ဖြစ်၍နေ၏။ ဤရိယာပုထိုခိုင်မာ၏။ မင် အပ္ပနာ ဖိုလ် အပ္ပနာကား ဤရိယာပုထိ ခိုင်မြစ်ပါ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကော၊ လောကဒ္ဒါ၊ ဤဌာ၊ အလို ရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ကေဝလာ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိ အလုံးစုံကုန်သော။ ဂူပါစ၊ ဂူပါဂုံတို့သည်၎င်း။ သဒ္ဒါစ၊ သဒ္ဒါဂုံတို့ သည်၎င်း။ ဂန္ဓာစ၊ ဂန္ဓာဂုံတို့ သည်၎င်း။ ရသာစ၊ ရသာဂုံတို့ သည်၎င်း။ ဖဿာစ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာဂုံတို့ သည်၎င်း။ ဓမ္မာစ၊နိဗ္ဗာန်ဖြင့်ကြွင်းသော ဓမ္မာဂုံတို့သည်၎င်း။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ အာယတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သဒ္ဒေဝကဿ၊ နတ်ပြိဟ္မာနှင့် တကွသော။ လောကဿ၊ လူအပေါင်းသည်။ ဇေတော၊ ထို အာဂုံခြောက်ပါး ဒုက္ခတရားတို့ကို။ သုခသမ္မတာ၊ ချမ်းသာသုခတွေဟု သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ယတ္ထစ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကြီးဌကား။ ဇေတော၊ ထိုအာဂုံခြောက်ပါး ဒုက္ခတရားတို့သည်။ နိဂုဏ္ဍာနိ၊အကြွင်းမဲ့ညဿံ အကုန်ချုံဆုံးကြကုန်၏။ တံ၊ ထိုအာဂုံ ခြောက်ပါး ဒုက္ခတရားတို့၏ ချုံဆုံးရာ နိဗ္ဗာန်သုခကြီးကို။ နေသံ၊ ထိုပညာနည်းရှာ ငြိဟ္မာနတ်လူ တို့သည်။ ဒုက္ခသမ္မတံ၊ ဘာမျှမသိရ မခံစားရ သက်သက်ကြောက်စရာကြီး ဒုက္ခတည်းဟု သမုတ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သက္ကာယသ၊ အာဂုံခြောက်ပါး သက္ကာယတရားကြီး၏။ ဥပရောဓံ၊ ချုပ်ရာဌာန နိဗ္ဗာန်ကြီးကို။ အရိယောဘိ၊ ယောဂိ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သုခံ၊ အာဇုမှာ ချမ်းသာ အစစ်ကြီးတည်းဟု။ ဒိဋ္ဌံ၊ သိမြင်အပ်၏။

အရိယာ မဂ္ဂါ၊ အရိယာမဂ်တို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့ တည်း၊ သာမညဖလာနိစ၊ သာမညဖိုလ်တို့သည်လည်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါး တို့တည်း။ ဤမေဓွေ၊ ဤ မင်္ဂလေးပါး ဖိုလ်လေးပါး တရားတို့သည်။ အပ္ပမာဏာဝရမ္မဏာ၊ ပမာဏကို ပြုခြင်းငှါ မထိုက်သော နိဗ္ဗာန်လျှင် အာဂုံကုန်၏။

ဤကဲ့သို့ ဥဒါန်းပါဠိတော် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ပဋိသန္ဓိဒါမဂ်စသည်တို့၌ နိဗ္ဗာန်၏အထူးကိုဆိုကြကုန်၏။ ဗမာလိုစကားပြေဖြင့် ပြရပါမူ ဖိုလ်ဝင်စားသော ရဟန္တာဿသည့် ဖိုလ်ဝင်စားဆဲ ခဏာဒိနိဗ္ဗာန်ကို အာဂုံပြု၏။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို အာဂုံမပြု၊ နိဗ္ဗာန်သည် ဒုဃဝိတတရားတည်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်ကား စိတ် စေတသိက် တရားဖြစ်သော သဝိတတရားတည်း။

အထူးမှာ ၁။ နိဗ္ဗာန်မှတပါးသော အာဂုံ ၄-ပါး ဒုက္ခတရားတို့မှ ဆိတ်၏။

၂။ ဖဿဝယဘန ၄-ပါးမှ ဆိတ်၏။

၃။ အာဂုံ ၄-ပါး ဒုက္ခတရားတို့ကို သိတတ်သော မနောဝိညာဏ် ချုပ်၏၊

၄။ ဒုဃဝိတ ပရမတ်ကိုသာ အာဂုံပြုသည်။

၅။ လောကီ သဝိါရကို သိတတ်တဲ့ လောက်စိတ် မနောဝိညာဏ်လည်း မဖြစ်တော့။

၆။ နိဗ္ဗာန်ကိုသာ အာဂုံပြု၍ သန္တိသုခအာစစ် ဖြစ်၏။

ထိုခဏာဒိ ကာလပညတ် အာကာသပညတ် စသော ပညတ်ဟူသမျှကိုလည်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်သော ခန္ဓာဟူသော သဝိတ ပရမတ်တရာတို့ကိုလည်း၊ လွတ်၍၊ ဝါ၊ လွန်၍ ပဋိဝေဓညာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုသာ အာဂုံပြုလေသည်၊ ဝိဇိခန္ဓာဂိုယ်ကို အာဂုံမပြုဘဲ နိဗ္ဗာန်ကိုသာ အာဂုံပြုခါ ဒုဿက်မဂ်သော ပွေရပ်တရ အရဟတ္တဖိုလ်ကဲ့သို့ အငြိမ်ကြီး ငြိမ်လေတော့၏။

မဂ်စိတ်လေးပါးသည် နိဗ္ဗိတ်ဟူသော အာဂုံမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် နိဗ္ဗိတ္တဝုဋ္ဌာနလည်းမည်၏၊ သမုဒယကို အကြောင်းခဲ့ဖြတ်ခြင်းကြောင့် ပဓိတ္တဝုဋ္ဌာနလည်းမည်၏။ ထို ကြောင့် နှစ်မိတ်နှင့် ပဝတ္တမထသော ဥာဘတောဝုဋ္ဌာန မည်၏။

၁၂၄ အာရိယာဒိဋ္ဌာ ပဋိပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

ထိုသို့ ဖိုလ်ဝင်စား၊ရာတွင် ဝသိဘော် နှင်သော သူများမှာ အာလိုင်္ဂိသလောက် ကြာအောင်လျင်မြန်စွာ အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ဝင်စား နှင်ဖျ၊ ဝင်စားတိုင်းရဖျ။ ဝသိဘော်မနှင်လျှင် ခဏခဏ အလွဲ အထ မပြုလျှင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ချထား၊တာကြာလျှင် အာလိုင်္ဂိတိုင်း မရတော့ပေ၊ ရလိုလျှင်ထပ်၍ အလွဲအထ ဝသိဘော်ခရအောင် ပြုရဖျ။ ဤကဲ့သို့ဖိုလ်ဝင်စား၊မှာကိုမဆိုထား၊နှင့် အာရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ ပင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအာား၊မထုတ်ဘဲ ပစ်ထား၊တာကြာလျှင် သမာဓိ မရှိ၍ ဖြစ်ပျက်သဘင်္ခါရကိုတောင်မှ မမြင်နိုင်ဘူး၊ဟု သံယုတ်ကျမ်း တွင် သာကိုဝင်တဦး၊အား ဘုရား၊သခင် ဟောတော်မူ၏။

သို့ဖြစ်၍ ဤမျှသာ အာကျဉ်း၊ဆုံး ရေးပြလိုက်သည်၊ သဘော မမိက ဆိုင်ရာကျမ်း၊များ၌ ကြည့်ပါလေ၊ သို့ဖြစ်၍ ပညာဆွင်ဝင် ပုဂ္ဂိုလ်များတို့သည် မမေ့မလျော့ အား၊တက်သွန်ခါ ကြိုး၊ပမ်း၊ကြ ပါလေ၊ ကြိုး၊စား၊က ရနိုင် ရောက်နိုင်သည်။

(က) မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်၊ ရနိုင်ရန်၊ ကျခ်း၊ဂန်သေချာ၏။

(ခ) ပစ္စက္ခမှာ၊ အရိယာ၊ အမှန်သေချာ၏။

(ဂ) ကိုယ်တိုင်သိရန်၊ကိုယ်တိုင်ကြုံ၊သည်း၊ခံကြိုး၊စား၊ကြည့်။

၁၉။ လောကုတ္တရာ အဘိညာဉ် ၆-ပါး။

၁။ ဣဒ္ဓိဝိဓ၊ အာမျိုး၊မျိုး၊သော တန်ခိုး၊အာဘိညာဉ်ကို ဖန်ဆင်း နိုင်ခြင်း။

၂။ ဒိဗ္ဗသောတ၊ နတ်ဖျ၊နား၊ကဲ့သို့ အဝေး၊မှ အသံကို ကြား၊စွမ်း နိုင်ခြင်း။

၃။ ပရစိတ္တဝိဇာနန၊ သူတပါး၊၏ စိတ်အကြံကို အောက်မေ့ ဆင်ခြင် သိနိုင်ခြင်း။

၄။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူး၊သော ခန္ဓာအိမ်အာစဉ် အာဆက်ကို သိနိုင်ခြင်း။

၅။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ နတ်မျက်စိကဲ့သို့ အဝေးဒွဋ္ဌာညဏ်ကို ဖြင့်စွမ်းနိုင်ခြင်း။

၆။ အာသဝက္ခယ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုသိမြင်နိုင်ခြင်း။

အထက်ပါ ၆-ပါးသော အာဘိညာဉ်တွင် ဇာန်ဓိပါဒိန ၁၀-ပါး အားလျော်သော အာဘိညာဉ် တန်ခိုးတို့ဖြစ်သည်၊ ဗျာန်အာဘိညာဉ်ကိုလည်း၊ ပဒိုဆန္ဒိဒါမဂ်နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ရခြင်းကား အဟောဝတ သန္တိသုခ ဖြစ်၏။

၂၀။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး။

၁။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ။

၂။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ။

၃။ အာသဝက္ခယ ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ။

ဤကား ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတည်း။

ဝိဇ္ဇာဂျစ်ပါး။

၁။ မနောမယိဒ္ဓိ ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ။

၂။ ဇာဒ္ဓိဝိဓ ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ၊

၃။ ဒိဗ္ဗသောတ ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ။

၄။ ပရစိတ္တဝိဇာနန ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ။

၅။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ၊

၆။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ။

၇။ အာသဝက္ခယ ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ၊

၈။ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ။

ဤကား ဝိဇ္ဇာဂျစ်ပါးတည်း။

ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာဂျစ်ပါးတို့ကား ဒီဃာသဝ ပုဂ္ဂိုလ်များသာ ပြည့်စုံစွာ ရအပ် ရေတွက်အပ်၏။

၁၂၈ အာဂိယာဝိဇ္ဇာ ပဒီပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၂၁။ ဓရဏီ ၁၅-ပါး။

၁။ သိလသံဝရ။ ၂။ ဣန္ဒြိယသံဝရ။
၃။ ဘောဇနမတ္တညုတာ။ ၄။ ဇာဂရိယာနုယောဂ။
၅။ သဒ္ဓါ။ ၆။ သတိ။ ၇။ ဟိရိ။ ၈။ ဩတ္တပ္ပ။
၉။ ဗာဟုသစ္စ။၁၀။ ဝီရိယ။ ၁၁။ ပညာ၊ ၁၂။၁၃။၁၄။
၁၅။ ရူပါဝစရဈာန်ကို စတုက္ကဈာန်နည်းအားဖြင့် ၄-ပါးယူပါ၊
ဤကား စဓရဏာ ၁၅-ပါးတည်း။

၂၂။ လောကီ အာဘိညာဉ် ၇-ပါး။

သမထကို အားထုတ်ရာတွင် ပဋိစ္စာန်မှ အာဘိညာဉ် တပ်သောဘရားမှာ–

၁။ ဣဒ္ဓိဝိဓ၊ အာထူးထူးသောတန်ခိုးကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း။
၂။ ဒိဗ္ဗသောတ၊ နာဂ်၏နားကဲ့သို့ ကြားနိုင်ခြင်း။
၃။ ပရစိတ္တဝိဇာနန၊ သူတပါး၏စိတ်အကြံကို သိနိုင်ခြင်း။
၄။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ၊ ရှေးခဏာအစဉ်ကို သိမြင်နိုင်ခြင်း။
၅။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ နာဂ်၏မျက်စိကဲ့သို့ မြင်နိုင်ခြင်း။
၆။ ယထာကမ္မူပဂ၊ ကံအားလျော်စွာ သတ္တဝါတို့ဖြစ်ရပုံကို သိနိုင်ခြင်း။
၇။ အနာဂတံသ၊ အနာဂတ်ကာလ၌ ဖြစ်သတ္တံ့ သည်ကို သိနိုင်ခြင်း။

သမထ ပေါက်ရောက်လျှင် ခံစားရမည်၊ အားထုတ်ကြပါ သူတော်ကောင်းတို့၊

၂၃။ ဣဒ္ဓိပါဒ် ၁၀-ပါး။

၁။ အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိ၊ တယောက်တည်းဖြစ်ထျက် အရာအထောင် စသည်ဖြစ်အောင် အဓိဋ္ဌာန်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ခြင်း။

၂။ ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ၊ ပြကတော့သော အဆင်းကိုစွန့်၍ သူငယ် အဆင်း နဂါး ဂဠုန် အဆင်း စသော အထူးထူးသော အဆင်းဆဏ္ဌာန်ကို ဖြစ်စေသော တန်ခိုးသည် အဆင် ဟောင်းကို စွန့်၍ ဖေါက်ပြန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း။

၃။ မနောမယိဒ္ဓိ၊ ဗိမိုက်ဝိုယ်တွင်းမှ အဆင်းတခြား တပါးကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ "ယဲ့ အင်္ဂါတို့ရေ အားညော ကာယော ဟောဘု"ဟု မနောညွှတ်ခြင်းသည် ကိုယ်အတွင်းဒွစိတ် ဖြင့်ပြီးသော ကိုယ်ဖြစ်ခြင်း။

၄။ ညာဏဝိပ္ဖါရိဒ္ဓိ၊ အာရဟာတ္တ မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်သည်မှ ၄၏ အာဘိဒ္ဓါဒုင်း၊ နောက်အာဘိဒ္ဓါဒုင်း၊ အာရဟာတ္တ မဂ်ဉာဏ်၏ အစွမ်းကြောင့် ဖြစ်သော အထူးတည်း၊ (ရှင်ဗာကုထ မထေရ် ဥပမာ)။

၅။ သမာဓိဝိဖ္ဖါရိဒ္ဓိ၊ သမာဓိဖြစ်သည်မှ ၄၏ဒုတိယ ဈာန်ဒုင်း၊ နောက်ဒုတိယဈာန်ဒုင်း၊ ထိုခဏာဒုတိယဈာန်ဒုင်း၊ သမာဓိ၏ အာနုဘော်အစွမ်းကြောင့် ဖြစ်သော တန်ခိုးတည်း။

၆။ အာဒိယာဇ္ဈတ္တိ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်သော အာဂုံ စသည်တို့၌ စက်ဆုပ် ရွံဘွယ်မရှိဟူ၍ နေလေ့ရှိသောအဖြစ် အာဒိယာဒုဿ ဖြစ်သည်။

၇။ ကမ္မဝိပါကဓိဒ္ဓိ၊ နတ် ကမ္ဘာဦးလူ ၅က် စသည်တို့ ကောင်းကင်၌ သွားလာခြင်း။

၁၃၀ အာရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၈။ ပုဉ္ဇဝတောဇုန္ဒိ၊ စကြာမင်း စဆည်တို့ စစ်အာဂါနှင့် တကွ ကောင်းကင်၌သွားခြင်း။

၉။ ဝိဇ္ဇာမယိဒ္ဓိ၊ ဝိဇ္ဇာဓိုရ်စသည်တို့ ဗိမိတို့တတ်ရာ အာတတ် ကို သဓရဏ္ဍာယ်၌ ကောင်းကင်၌ သွားခြင်း။

၁၀။ တတ္ထတတ္ထဆမ္ဘာပယောဂ ပစ္စယိဒ္ဓိ၊ထိုထိုဘို့သောလုံ့လ တို့ကြောင့် ထိုထိုအပြုအမူဘို့ပြည့်စုံခြင်း။ (လေယျဉ်ပျံ စသည် ဥပမာ)။

၂၄။ ဒိပသဿနာ အနုရူယ် ၁၀-ပါး။

၁။ သြဘာသ၊ အရောင် အလင်း။

၂။ ဉာဏ၊ အလွန်သန့်ရှင်းသော ဉာဏ်တရား သဘော အစစ်အမှန်တွေကို ခွဲခြမ်းဝေဘန်၍ သိနေသော ဉာဏ်။ (သမထ ဝိပဿနာတွင် ဖြစ်သည်)။

၃။ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်း။

၄။ ပဿဒ္ဓိ၊ ကိုယ်စိတ် ငြိမ်းခြင်း။

၅။ သုခ၊ မွန်မြတ်သော ချမ်းသာ။

၆။ အဓိမောက္ခ၊ ကြည်လင် ထက်သန်သော သဒ္ဓါတရား။

၇။ ပဂ္ဂဟ၊ အားထုတ်ခြင်း ဝီရိယ။

၈။ ဥပဋ္ဌာန၊ ထင်ခြင်းသတိ ကြာမြင့်စွာက ဖြစ်သော အတိတ်အကြောင်းတို့ကို အောက်မေ့ ထင်မြင်လာခြင်း သတိ။

၉။ ဥပေက္ခာ၊ အညီ အညွတ် ရှုခြင်း။

၁၀။ နိကန္တိ၊ အထက်ပါ ၉-ပါးသော တရားတို့၌ တပ်မက် ခြင်း။

အထက်ပါ တရားများ၏ သူ့နေရာနှင့် နေရာ နားရှင်းစွာ သတိ ပြုကြပါလေ။

၂၅။ ခဏိကအနိစ္စ သန္တတိအနိစ္စ နှင့် တိရစ္ဆာပရိညာ။

ပရမတ္ထသစ္စာ၀ ကျန်သည့် လက္ခဏာရေးသုံးပါး ဆိုသည့် ကား အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ဖြစ်လေသည်၊ ထိုသုံးပါးကို စုပေါင်း ထိုက်သော် (ဖြစ်) (ပျက်) တရားပင်ဖြစ်သည်၊ ဘာ ဖြစ်ပျက်လဲ ဟူမူး၊ ခန္ဓာငါးပါး ပရမတ္ထဆိုတဲ့ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်ပင်ဖြစ်၏။ ရုပ်သည် မျက်စိတမှိတ်တွင်းခွဲ ကုဋေ ငါးထောင်ကျော်ဖြစ်၏၊ နာမ်သည် ကုဋေ တသိန်းကျော်ဖြစ်၏၊ ထိုကဲ့သို့ ရုပ်နာမ် တရားသည် စက္ကန့်မစဲ မိနစ်မစဲ အစဉ်မပြတ်သော ဖြစ်ပျက် တရားတို့ကိုသာ လျှင် ပရမတ္ထသစ္စာ၀ ယထာဘူတ ကျန်သည့် ခဏိကအနိစ္စ ခေါ်ထေသည်၊ ထို့အတူ ဒုက္ခ အနတ္တတို့ ဖြစ်လေသည်။

ခဏိကအချက်ပေါင်းများစွာ လျင်လျင်မြန်မြန် အစဉ် မပြတ် ဆက်စပ်၍ နေသောကြောင့် တရတည်း တမျိုးတည်းပင် ထင်ရခြင်းကို သန္တတိခေါ်လေသည်၊ ဥပမာ သဲများကို သွန်ချခဲ့သော် သဲအကြောင်းကြီးကဲ့သို့ ထင်ရ၏၊ ကြည့်သောအခါ တမှုန့်ပြီး တမှုန့် လျင်မြန်စွာ ပျောက်ပျောက်သွားတာကိုမမြင်ဘဲ ဆက်ရက်ကဲ့သို့ သန္တတိဖြစ်လေသည်၊အပ်များပေါ် မုန်ညှင်းစေ့ချသကဲ့သို့ ထောက်ခနဲ ဖြစ်တာနှင့် အသံပျောက်တာနှင့် တပြိုင်နက်သည် ပင်ဖြစ်ရာ ခဏိက သည် သန္တတိလောက် အသက် မရှည်၊ ထိုသန္တတိဆိုတဲ့ တမိနစ် စသည် ၃-စက္ကန့်စသည် ဖြစ်ပျက်မြင်ခြင်းဆည် သန္တတိအနိစ္စပင်တည်း၊ ထိုထက် ရှည်ရာကိုပါ ယူပါလေ၊ ဒုက္ခနှင့် အနတ္တသည် ထိုသဘောပင်တည်း။

တိရစ္ဆာပရိညာ ဆိုသည်မှာ လက္ခဏာရေး သုံးပါးလုံးကို တပြိုင်နက်တချက်တည်း ထင်မြင်ပွားများ၍နေသော ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ်အစ အနုလောမဉာဏ် အဆုံး ဝိပဿနာဉာဏ် ၉-ပါးကို ခေါ်သည်၊ ကိုယ်တိုင်သိရန် ကိုယ်တိုင်လက်တွေ့ လုပ်ကြည့်ပါ၊ တွေ့ဘူးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ သိပြီးဖြစ်ပါသည်။

၂၆။ သမ္ဗုတိသစ္စာ နှင့် ပရမတ္ထသစ္စာ။

နဝကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရဋီကာ၌ လာသည့်အတိုင်း ဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူမှ အနုတ္တရကို သိမြင်ထင်မြင်နိုင်သည်၊ အနိစ္စနှင့် ဒုက္ခကိုကား ဘုရားမပွင့်သော်လည်းရှိ၏၊ သိကြ၏။ သို့သော် သမ္ဗုတိသစ္စာအနေနှင့်သာ သိကြရသည်၊ ပရမတ္ထသစ္စာအနေမျိုး မဟုတ်၊ ပရမတ္ထသစ္စာ အနေမျိုးမဟုတ်သည့် အတွက် အနိစ္စ ဒုက္ခတွေ့ရလျက် အနတ္တကို မတွေ့ကြရခြင်းဖြစ်သည်၊ ပရမတ္ထ သဘာဝ ယထာဘူတ ကုန်သည့်အနိစ္စ ဒုက္ခမှာ ချပ်ကုံ့ငေါ်းထောင်ကျ နာမ် ကုဋေ တသိန်းကျော် ဖြစ်ပျက်ခဏိကအနိစ္စနှင့် ခဏိက မရဏဒုက္ခသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်၊ ထိုခဏိကအနိစ္စ ခဏိကမရဏ ဒုက္ခသာလျှင် တခဏကလေးမျှ တားမရ ဆည်းမရ အစိုးမရ သည့် အနတ္တလက္ခဏာ အစစ်ဖြစ်ပါသည်။ ဤကား ပရမတ္ထ သစ္စာတည်း။

သမ္ဗုတိသစ္စာဆိုတာ တဘဝမှာ တခါသေတာမျိုး၊ ယခု ဖြင့်၍ နောက်ပျက်တာမျိုး၊ ဒီနေ့ ဒီလ ဒီနှစ်ဂို၌ နောက်ပျက်တာ မျိုးသည်သာ သမ္ဗုတိအနိစ္စ ဖြစ်ထေသည်၊ ဗျားနာပုပင် သော က စသည်မှာ သမ္ဗုတိ ဒုက္ခဖြစ်သည်၊ပရမတ္ထသစ္စာဆိုတဲ့ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တအစစ်မှာ မါရဓိမပြည့်သေးသော လူနတ်တို့ သိအပ် သော တရားမဟုတ်ပါ၊ ဤနည်းဖြင့် သစ္စာ ၂-ပါးအထူးကို မှတ်ပါလေ၊ ရပ်နာမ်ဖြစ်ပျက် အတိုအကျကိုကား သဗ္ဗညုတဘုရား၏ ဉာဏ် အရာသာတည်း၊ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သိမြင်နည်း ရာထောင်များစွာမှ တချက်ခန့်ကဲ့သို့ မြင်ရခြင်း ကွာခြားလှပါ သည်။

၂၇။ ပညတ်နှင့် ပရမတ်။

ပညတ် ပရမတ် အတတ်မသိသမျှ ယထာဘူတ ကျန်သည့် ပရမတ် အနိစ္စ၊ ခဏိက အနိစ္စကို မမြင်ဟု မှတ်ပါ။ အပေါင်း

အဇာအနေနှင့် မြင်ရသော် သမူဟာပညတ်၊ ပရမတ် ရုပ်နာမ် တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်နေကြသော ပရမတ်ကို မူလအစွဲပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော သက်ရှိ သက်မဲ့ မှန်သမျှကို ဥပါဒါနုပညတ် ခေါ်၏။ ပုံသွင် သဏ္ဌာန် အမျိုးမျိုးကို သဏ္ဌာနုပညတ် ခေါ်၏။ သန္တတိပညတ်မှာ အစဉ်မပြတ် တည်၍နေ၏။ မနေ့ကလဲ ဒီလို ဒီနေ့လဲဒီလို သစ်ပင်လဲဒီလိုဘဲ၊ ဒီးစသည်တို့ဟာ သန္တတိပညတ် ခေါ်၏။ အခြား ပညတ်များ များစွာရှိ၏။ ရုပ်နာမ်ခေါ်းဆို ဤ ပညတ်များသိလျှင်ပင် တော်ပါပြီ၊ အလုပ်ငယ်ရှင်ဖြစ်ပြီ။

ပရမတ်သည် ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယောပင် ဖြစ်သည်၊ ထိုဓာတ်လေးပါး ဘာကြောင့်ဖြစ်သလဲ? ဟူမူ ကံ စိတ် ဥတု အာဟာရတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ထို ဓာတ် ၄-ပါးမှာ ခက်မာ ဖွဲ့စေး ပူအေး ထောက်ကန် ဤ လက္ခဏာ သဘော ရှိကုန်၏။ ထိုဓာတ် ၄-ပါးသည် သူ့သဘောကို သူဆောင်ကုန်၏။ အမျိုး မျိုး ပေါက်ပြန် ဖြစ်ပျက်ကြကုန်၏၊ ထို ကံ စိတ် ၂-ပါးကို နာန် ကောက်၊ ဥတု အာဟာရကို ရုပ်ကောက်၊ ရုပ်နာမ်ပင် ပြန်ရ၏။ ရုပ်နာမ် ဖြစ်ပျက်သာ စင်စစ်မှန်၏၊ ရုပ်နာမ်မတပါး ဘာမျှမရှိ၊ အာကျယ်ကို အခြားသော ကျမ်းကြီးကျမ်းခိုင် တို့ဦးငှင်း၊ အာတိမွော ကျမ်းများဦးငှင်း၊ ယူပါလေ။

၂၈။ ပညာရှိများကို အားပေးခြင်း။

ယခုခေတ်အခါတွင် သမထ ဝိပဿနာဉာဏ် နည်းတို့ဦးငှင်း။ ပရိယာဒ် ပဋိပတ်တို့ဦးငှင်း၊ ဝိစ္ဆာပညာများဦးငှင်း၊ အဲတော် အတန် ဂြဉ်စုံသော ပါရမီရှင် ဆရာ ဆရာမများတို့သည် ပေါ်ထွက် လှုက် ရှိနေသည်၊ အဆက် သမ္မာဒေဝ သာသနာဘော်စောင့် ဝိစ္ဆာရှိရှ် နတ်သိကြား ဗြဟ္မာတို့ကလည်း ဓာတ်စီး၍ ရုပ်ကိုနာန် နာ၍ ဓာတ်ကိမ်း၍ နည်းမျိုး စုံလင်စွာဖြင့် ဝိမုတ္တိယုဂခေတ် ကောင်းကြီးသို့ ဝင်ရောက်နှိုင်ရန် ဓာတ်နှိုးပွင့်လှုက် ရှိနေကြ

၁၃၄ အာရိယာဒိဋ္ဌာ ပဋိပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

သည်။ လူတို့ပြည်၌ထည်း ရင့်မာတကျိုဝ နှ-၅၀၀ နှင့် သိုက် ဝင်ရုပ်လောင်းတို့အပြင် ၎င်းတို့၏ ပရိသတ်များပါ လူတို့ပြည် တွင် အပြည်ပြည်တို့၌ ဖြစ်ပေါ်ကြပြီးလျှင် အနည်းနည်း အဝဝ ဤကမ္ဘာလောကကြီးကို ကောင်းမွန် စည်ပင်သာယာအောင်၎င်း၊ သာသနာတော်ကြီး အစဉ် ၅၀၀၀-ကာလပတ်လုံး ထွန်းလင်း စိမ့်သောဌာင်၎င်း၊ နှီးဆော်ကြ ဆောင်ရွက်ကြ အားထုတ်ကုန်ကြ ပြီ၊ သို့ဖြစ်၍ သာသနာတဝက်လဲရန် လ-မျှသာ လိုတော့သည်။ အခက်အခဲ အမျိုးမျိုးတို့အတွင်းမှ ပါရဖိရှင်များလည်း ပေါ် ပေါက်လျက်ပင် ရှိနေကြပါသည်၊ ထို ပါရဖိရှင်တို့သည် လော ကဓံတရားကို ကောင်းစွာ သည်းခံလျက် ကမ္ဘာလောကကြီး အား ပိပိတို့စွမ်းသည်ဘက်မှ ဆောင်ရွက်လျက်ပင် ရှိကြလေပြီ၊ အများသော ဝေနေယျတို့ ကပ်သုံးပါးမှ ကင်းလွတ်မှု၊ ဘေး ဒဏ်ရန်မာန်အန္တရာယ်များမှ ကင်းဝေးမှု၊ ၉၆-ပါးသော ရောဂါ ဝေဒနာများမှ ကင်းပျောက်စေမှု၊ အသက် ရှည်စေမှု၊ လူသုံး ပစ္စည်း စားသုံးပစ္စည်းများ ပေါများကြွယ်ဝမှု၊ ရတနာ အမျိုး မျိုးတို့ ပေါများမှု၊ အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းမြတ်မှု၊ တရားဘာ ဝနာကျန်မှု၊ လောကီဓိးပွားအစရှု လောကုတ္တရာစီးပွား သံသရာ ရေးများပါ အမျိုးမျိုး ပြည့်စုံကြရအောင် ကမ္ဘာနှင့် အဝှန်း ဆောင်ရွက်ကုန်ကြပြီ။

သို့ဖြစ်၍ ပညာရှိသူတော်ကောင်း အမျိုးကောင်း သားသို့ပြီး ပညာရှင်တို့သည် သတိသံဝေဂရစွာဖြင့် အချိန်ရှိတုံး ကြိုးစားကြ ကုန်ရာသည်။ မေ့မေ့မျှးမျှး တွေဝေလျက် အချိန်တို့ကို မကုန်ကြဲ စေရာ၊ မိမိတို့ကျွမ်းကျင် ဝါသနာပါရာတို့ကို စွန့်စား ကြိုးစားကြ ကုန်လော့။ ၎င်တွင် စဘုဏ္ဍဗိုင်းကို ဆက်၍ဆိုပါမည်။

တတိယဒိုင်း ပြီး၏။

ဓာတုဗေဒပိုင်း ဓာတ်ခဲကဏ္ဍ။

အထွေထွေ ဓာတ်ပညာ ဂုဏ္ဍိပါဒ်ခဏ်း။

ဆရာဘုရားသည် တတိယပိုင်းကိုဆိုပြီး၍ ယခုအခါ ပညာခွင်ကြီး၏ အလွန်အရေးကြီးသော ဓာတ်ပညာ ဂုဏ္ဍိပါဒ် ခဏ်းကို ဆက်၍ဆိုပေအံ့၊ ပညာ၌ သူတော်ကောင်း သိုက်ဝင်ရပ်ထောင်း ဘုန်းကံပါရမီရှင် ဒေပေါင်းတို့သည် အထူးပင် သဘိဝိရိယဖြင့် လေ့လာဆည်းပူး အားထုတ်ကြရန် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ဖြင် ထိုဆိုလတ္တံ့တို့သည်ကား လျှို့ဝှက်လည်း လျှို့ဝှက်အပ်ပေသည်။

ပညာဆိုသည်မှာ ဖွင့်လည်း ဖွင့်ရပေသည်၊ လျှို့ဝှက်လည်း လျှို့ဝှက်အပ်ပေသည်၊ သို့ဆော်လည်း ဆရာဘုရားသည် သမ္မာသမ္ဗောဓိ အတုမရှိသော သဗ္ဗညုတဆုကို ခံယူသောသူ ဖြစ်သည် နှင့်အညီ အလုံးစုံသော ဘုန်းကံ ပါရမီရှင်တို့သည် ရထိုက်သမျှ ပညာ တရားသိဒ္ဓိ ဓာတ်သိဒ္ဓိများ ရရန် ကျဏာ ဓာတ်အား သျှော်စွာ ဆက်လက်၍ ပိန့်ဆိုပါအံ့၊ ပညာ ဓာတ်သိဒ္ဓိဖြင့် ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

သုခိတာ ဟောန္တု။

အဖွင့်။ ၁။ ပညာခွင်ဝင် ပါရဂူရှင်များ တတ်ရမြောက်ရန် ပညာခဏ်း ၃။

၁။ ကန်တော့ခဏ်း ခဲ့-စား ရရမည်။

၂။ ပညာခွင် စက်ဆုတောင်း အကုန်အလွတ် ရရမည်။

၃။ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ် ဖြ-ပါးလုံး တက်သော အဆင့်နှင့် တကွ အားထုတ်တတ်ရမည်။

၄။ အဆားစား ရှောင်ကြဉ်နည်း အဓိဋ္ဌာန် တင်ပေးတတ်ရမည်။

၁၃၆ အာရိယာဝိစ္ဆာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၅။ ပါရမီကို ဗောဓိအားလျော်စွာ ဆောက်တည် ပေးတတ်ရမည်။
၆။ သိဒ္ဓိ သိက္ခာ ထပ်တတ်ရမည်။
၇။ မဟာဇေယျသိဒ္ဓိ အောင်ဆု ဆိုတတ်ရမည်။
၈။ ဆစ္စာ ပေးတတ်ရမည်။
၉။ စက် လှည့်တတ်ရမည်။
၁၀။ ကမ္မာဒ္ဓဝေတ်လုပ်ငန်းကို အားထုတ်တတ်ရမည်။
၁၁။ စက် အပ်ပေးတတ်ရမည်။
၁၂။ ပညာ ၃-ဆင့်လုံး အပ်ပေးနည်း ကျမ်းကျင်ရမည်။
၁၃။ ဆေးကုနည်း ၄-ပါး ကျမ်းကျင် တင်ပြောက်ရမည်။
၁၄။ ဓမ္မစကြာ မဟာသမယသုတ် ရရမည်။
၁၅။ ပညာခွင် ဘုရားပင့်နည်း ကြွေးကျင်းနည်း တတ်ရမည်။
၁၆။ တန်ခိုးကြီးဂါထာ မန္တန်(မန္တရား) များ ရရမည်။

အဓမ္မတ် ၂။ ပညာခွင်ဝင် ပါရမီကျင်များ၏ အခွင့်အာဏာများ။

၁။ ဆေးကုတတ်ဖွင့်နိုင်သည်။ (အဝေဝရာထိန်းပေးရှိကုပါ)။
၂။ ပညာ ၃-ဆင့် အပ်ပေးနိုင်သည်။ (မိမိရရှိသော အဆင့်နှင့်အညီသာ)။
၃။ အာသက်သတ်လွတ် အလှူခံ အဓိဋ္ဌာန် တင်ပေးနိုင်ခွင့်ရှိသည်။
၄။ ပါရမီကို ဗောဓိအားလျော်စွာ ဆောက်တည် ပေးနိုင်ခွင့်ရှိသည်။
၅။ သိဒ္ဓိ သိက္ခာ ထပ်ပေးနိုင်ခွင့် ရှိသည်။
၆။ မဟာဇေယျသိဒ္ဓိ အောင်ဆု ဆိုပေးနိုင်ခွင့်ရှိသည်။
၇။ သစ္စာပေးနိုင်ခွင့် ရှိသည်။
၈။ စက် လှည့်နိုင်ခွင့်ရှိသည်။
၉။ စက် အပ်ပေးနိုင်ခွင့် ရှိသည်။ (မိမိ အာအပ် မခံရသေးက မဖြစ်)။

၁၀။ ကမ္ဘာ့ဓာတ်လုပ်ငန်း သင်ပြပေးနိုင်ခွင့်ရှိသည်။
၁၁။ စကြဝဠာ ကမ္ဘာအာတွင်း မည်သည့်နေရာ၌မဆို ဓာတ်ဖွင့် အားထုတ်ခွင့်ရှိသည်။
၁၂။ ယာယီ စခန်းပိုင် ဓာတ်တိုင်ပိုင် ခန့်ထားပိုင်ခွင့်ရှိသည်။
၁၃။ ဘွဲ့ခံယူထိုက်သူများ အတွက် ထောက်ခံစာရင်း တင်ပြခွင့်ရှိသည်။
၁၄။ ဓာတ်ပေါင်းငွေ သဘာဝတော်တို့မှ ဓာတ်မိန့်ကို (ဆရာဘုရား ကိုယ်စားတော်အဖြစ်ဖြင့်) စခန်းထွက်လိုသူများ အား ဓာတ်မိန့်ချ ဓာတ်ဖြည့်ပေး စေလွှတ်ခွင့်ရှိသည်။
၁၅။ ဓာတ်ဂိုဏ်း နှတ်ဂိုဏ်း ဂန္ဓာရီဂိုဏ်းများတို့နှင့် ဆွေးနွေး ဓာတ်ပေါင်း သိမ်းသွင်းနိုင်ခွင့်ရှိသည်။
၁၆။ တရားသိမ္ဓိ ဓာတ်သိမ္ဓိ တက်စဉ်များ ပြပေးနိုင်ခွင့်ရှိသည်။
၁၇။ အာလုံးစုံသော ဓာတ် နှတ် လဆိုင်းအပေါင်းတို့ကို အာဝိုးရခွင့် ရှိသည်။ (ကိုယ်စားဓာတ်)။

အမှတ် ၄။ တန်ခိုးကြီးမင်း တည်သော တန်ခိုးကြီးဘုရား များတွင် အားထုတ်ရန် ဓာတ်ခံဏ်း။

၁။ နဝဂိသိလနှင့် အာသက်သတ်လွတ်ကို သစ္စာဖြင့် ယပ်မံ အဓိဋ္ဌာန် တင်ပါ။
၂။ စေတီရှိရိုးနည်း ၄-ပါးနှင့်အညီ သဒ္ဓါဘရား ထက်ထက် ရှိရိုးပါ။
၃။ ပညာခွင် စက်ဆုတောင်းကို တောင်းဆိုပါ။
၄။ ဗုဒ္ဓါနုသတိပြစ်စေ အနုည်းဆုံးတကြိမ် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ဖြင့် အားထုတ်ပါ။
၅။ ကမ္ဘာ့ဓာတ်လုပ်ငန်းကို အားထုတ်ပါ။
၆။ မဟာဇေယျသိဒ္ဓိ အောင်ဆု ဆိုပါ။

၁၃၈ အာရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၇။ သိဒ္ဓိ သိက္ခာ ထပ်ခြင်း ပြုပါ။
၈။ စက် (မဟာစက်) ကို မိမိစွမ်းအားရှိသမျှ လှုတ်ပါ။
၉။ သစ္စာမူပါ၊ (မိမိနှစ်သက်ရာ)။

တန်ခိုးကြီးမင်း တည်သော တန်ခိုးကြီးဘုရားဌာန အာထက်ပါ ပြုဘွယ် ၉-ချက်တို့ကို ထပ်တလဲလဲ ပြုလုပ်ရပါမည်။

တန်ခိုးကြီးတော၌ တန်ခိုးကြီးဂု တောကျင့်ဖျား ထွက်၍ အားထုတ်တိုင်းပြုပါ။

အဖွတ် ၄။ သိဒ္ဓိ ဇာဒ္ဓိပါဒ် ကမ္မဇိဒ္ဓိ ဓာတ်များ။

၁။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိရိယ်များ ထံမှ၊

၁။ သိဒ္ဓိ အာတတ်ပညာများ ဟိတ်ဓာတ်များ ဇာဒ္ဓိပါဒ်များ။
၂။ သိက္ခာ အာကျင့် ဉာဏ် ပါရမီ ကမ္မဇိဒ္ဓိများ။
၃။ ဂန္ဓာရီ၊ အာင်း၊ ဆေး၊ ပြဒါး၊ သံ၊ မန္တန်၊ ဓာတ်လုံးပြာများ၊ ပြဒါးရှင်လုံး၊ ဓာတ်သိုက် ပညာများ။
၄။ ရတနာ ၇-ပါး၊ ဥစ္စာပစ္စည်းများ၊ ပတ္တမြား မျက်ရှင်စသော ဓာတ်သိုက် ဥစ္စာများ။
၅။ လက်နက်စကြာ ရတနာ ၇-ပါးနှင့် ဆင်ပျံ မြင်းပျံ စသည်များ။

၂။ သားသန့်ဒါယကာ မင်းကောင်း မင်းမြတ်များထံမှ။

၁။ အာကျင့်သိက္ခာ ပါရမီဉာဏ် ကမ္မဇိဒ္ဓိများ။
၂။ ဘုန်းကံပါရမီ ဇာဒ္ဓိပါဒ် တန်ခိုးများ။
၃။ ရတနာ ၇ ပါး ဓာတ်သိုက် ဥစ္စာများ။
၄။ လက်နက်စကြာ ရတနာ ၇-ပါးများ။
၅။ မင်းမြောက် တန်ဆာ ၅-ပါးနှင့် ပရိဘောဂ အာသုံးအဆောင်များ။

၆။ သိကြား နဂါး စဆည့်တို့က ဆက်သော ရတနာများ။
ပဇ္ဇွမြားရတနာ ဆင်ပျံ မြင်းပျံများ။
၇။ ဉာဏ်ပညာ ကမ္မဇဗိဒ္ဓိ ဟိတ် တန်ခိုးများ။

၃။ ခမည်းဘော် သိကြားမင်းထံမှ။

၁။ ဘုန်းကံ ပါရမီ တန်ခိုး ကမ္မဇဗိဒ္ဓိများ။
၂။ အာကျင့်သိက္ခာ ဉာဏ် ဟိတ် ကိုယ်စားဓာတ်များ။
၃။ စကြာရတနာ ၇ ပါး၊ ရတနာ ၇ ပါးများ။
ကျွန်ုပ်တို့သည် အပောာင်းဖြစ်စေ အဆစ်ဖြစ်စေ ရအောာင်းစားကြရမည်။

အမှတ် ၅။ ဝိဇ္ဇာဓရတ် ပညာ ဉာဏ်ခဏ်း။

၁။ ဗောဓိ ၅ ပါးနှင့် လမ်း ၃-သွယ်ခရီး ရောင်တော်ပျံ ပွဲတော်။
၂။ ပညာခွင် ဓာတ်လုပ်ငန်း၏ အောင်ပွဲ ၃-ဆင့်နှင့် ဓာတ် ၃-ဆင့်။
၃။ သိုက်ဝင်နှင့် ရွှပ်ထောင်း ဘုန်းကံပါရမီရှင်များ တာဝန်များ ခွဲဝေချခြင်း။
၄။ ၄-ဆောချိုနှင့် ဗိုလ်ခြေဘသိန်း ကျွတ်စာခင်း လမ်းစဉ် သွားနည်း။ (ပကတ်သာဝက)။
၅။ စက်ဆုတောင်းနှင့် ကမ္ဘာ့ဓာတ်၏ စွမ်းအာားအာဟုန်။
၆။ ပညာခွင်မှ ရပ်စဲသော အစွန်းပုဂ္ဂိုလ် ၂-ဦးအနက် (အသေနှင့်အရှင်)။
၇။ ပလလေးသျတောင်မှ ဗျာဒိတ်ခံ ၅-ဦးနှင့် ဆကသ ဓာဘုဝင်။
၈။ စက်၏ အာဂါ ၅-ပါးစိမ့ာ။

၁၄၀ ဒေးရိယာဝိစ္ဆာ ပဒိုးပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၉။ ဝိစ္ဆာရိုရ် အာထွင့် ၂-ပါးတို့၏ တာဝန်သဘောပြုပုံများ။
၁၀။ ပဒိုးပါတ် ဓာတ်တက်စဉ် ၅-ပါး။
၁၁။ သာသနာတဝက် လူပါရဒိရှင် နှစ်ဦးတို့၏ ခွဲဝေကျ တာဝန်လမ်း။
၁၂။ ဒိမိကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းခြင်း ဒေခဏ်း ၅-ခဏ်း ပြုနည်း။
၁၃။ ဝိစ္ဆာရိုရ်ပေါင်းနှင့် ကျန်စာရင်း။
၁၄။ ဇာတ်ပါန် ၄-ပါး၏ စွမ်းရည်။
၁၅။ နှိပ်ရမည့်ဓာတ် ၄-ပါး၊ တည်ထောင်ရမည့်ဓာတ် ၅-ပါး။
၁၆။ နှစ်တရာ နတ်သဘင်တော်နှင့် လူဟောင်းများ လူသစ် ဖြစ်ခြင်း၊ (အာဆက် ၄-ပါး)။

အဖွတ် ၆။ ပညာခွင်ဝင် ပါရဒိရှင်များ ဖြည့်စုံရန် ပညာများ၊

၁။ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ် ၅-ပါး အာပြည့်အစုံ။
၂။ မဟာဗောဓိပြည့်ခဏ်း။
၃။ ဇမ္ဗုဒိပစာတမ်း။
၄။ အာသက်သတ်လွတ် အဓိဋ္ဌာန်တင်နည်းအစုံ။
၅။ မွေကွန်ခေါင်းပါင်း ၈၄၀၀၀ ဇယားနှင့် ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး ညာဏ်စဉ်ဇယား။
၆။ တက်စဉ်မာတိကာ အဖွတ် ၁၂-ဒု-၄-၅-နှင့် ဇယားများ။
၇။ မေတ္တာ ၅၂၈-ပါး ပွားနည်း၊ ၃၆၆-ပါး ပွားနည်း ဇယား။
၈။ ၃၁-ဘုံ တည်နေပုံဇယားနှင့် ကမ္ဘာလုံးဖြေပုံ။
၉။ ပညာခွင် ဇယားပုံစံ။
၁၀။ ပါရဒိရှင် ဇယားပုံစံ။
၁၁။ စက်ဆုတောင်းများ။

၁၂။ ကမ္ဘာ့ဒေတ်လုပ်ငန်းများ။

၁၃။ သိဒ္ဓိ ဆိုက္ခာထပ်နည်း။

၁၄။ မဟာဇေယျသိဒ္ဓိ အောင်ဆုဆိုနည်း။

၁၅။ စက် အပ်ပေးနည်း။

၁၆။ ဗေဒင် ၅-ပါး ပါရမီအားလျော်စွာ ဆောက်တည်ပေး နည်း။

၁၇။ ကမ္မဋ္ဌာန်း အဓိဋ္ဌာန်တင်နည်း ချနည်းစာတမ်း။

၁၈။ မဟာစက် လှုတ်နည်း။

၁၉။ ပညာနှင် ဘုရားပင့်နည်းနှင့် ကြွေးကျင်းနည်း။

၂၀။ ထမ်း ၃-သွယ်ဖယား။

၂၁။ ရင့်မာတကျိုင်ဖယားနှင့် နဂမာ ၅၀၀။

၂၂။ ဆစ္စာပေးနည်း။

။လမ်း ၃ သွယ်။

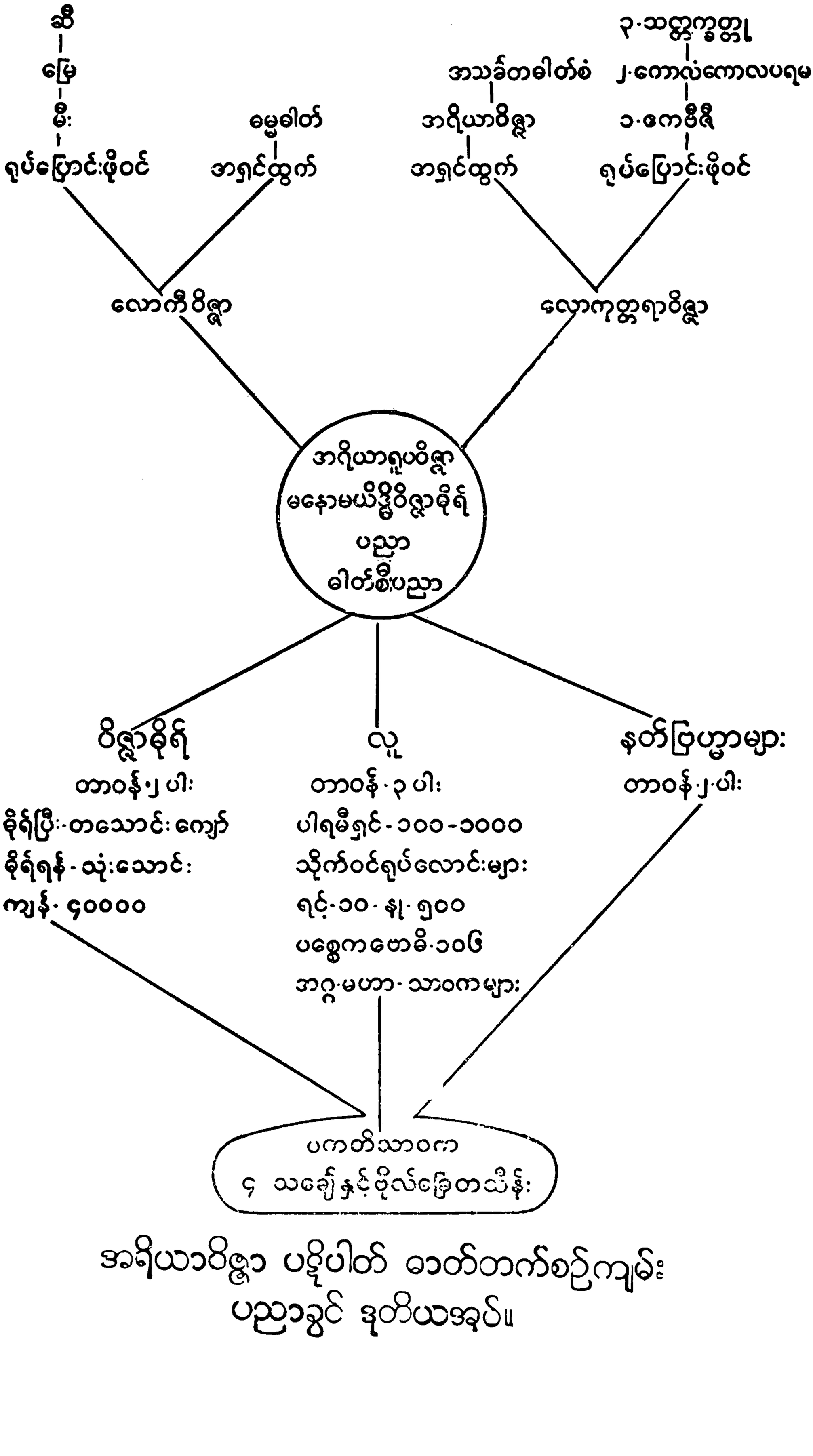

အာရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း
ပညာခွင် ဒုတိယအုပ်။

။ပါရမီဌဂင်ဇယား။

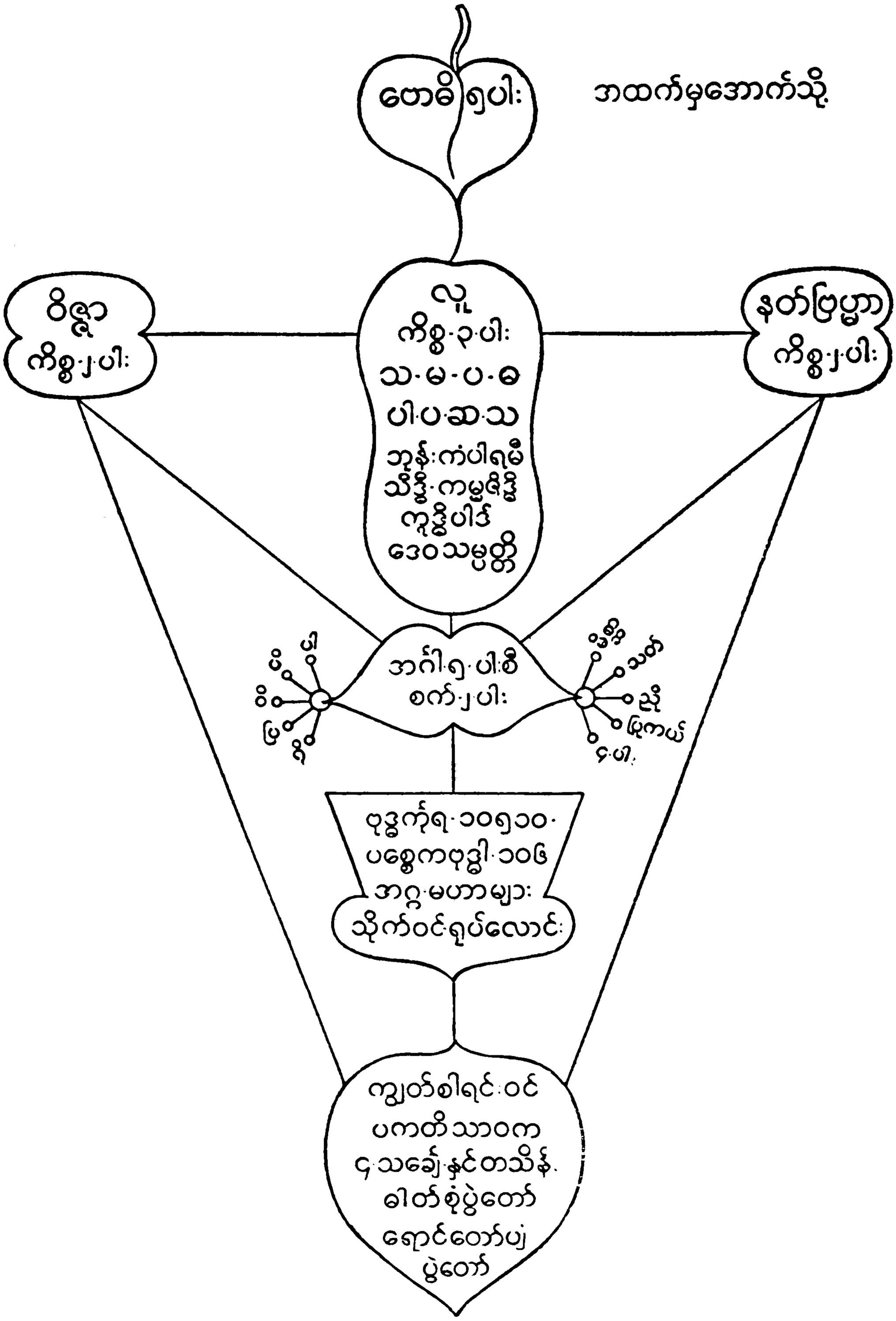

အဓရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓေတ်တက်စဉ်ကျမ်း
ပညာခွင် ဒုတိယအုပ်။

။ပညာခွင်ဇယား။

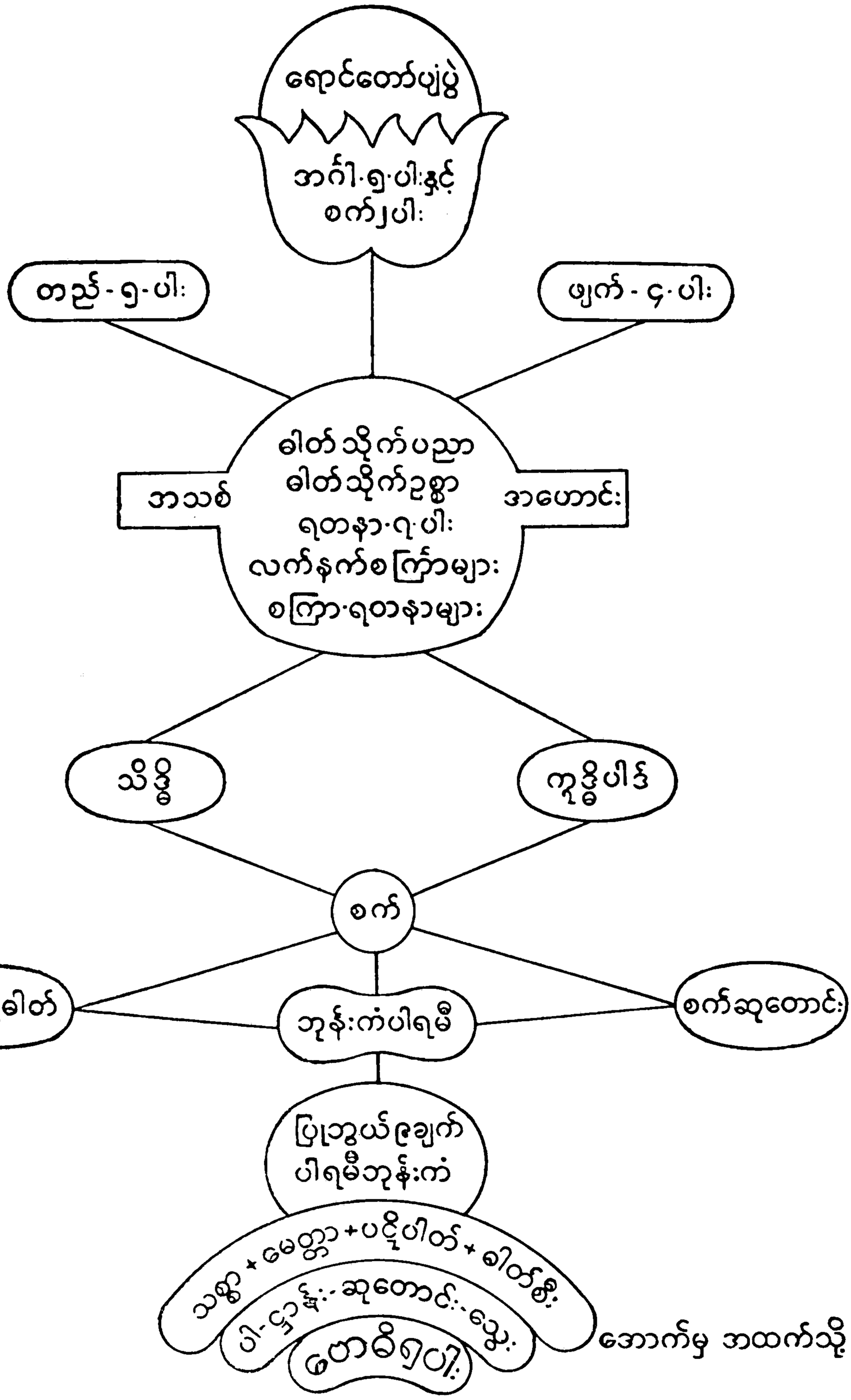

အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဋိပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း

ပညာခွင် ဒုတိယအုပ်။

ပညာနွင် စက်ဆုတောင်း။

ဤဆောက်တည်သော အဓိဋ္ဌာန် သစ္စာချက်သည် မပေါက် မပြန် တည်မှန်ပါ၏။ ဤယခုဆောက်တည်သော အဓိဋ္ဌာန်သစ္စာ၏ အာနုဘော်တော်အားဖြင့်=

၁။ အပါယ် ၄-ပါး၊ ကပ် ၃-ပါး၊ ရန်သူမျိုး ၅-ပါးတို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းရပြီးလျှင် သူတပါးတို့၏ လုံ့လ ပယောဂဖြင့် အသက်စည်းစိမ်တို့သည် မပျက် မစီးရ စေသတည်း။

၂။ လက်နက် ခဲယမ်း မီးကျောက် အဖြောက် စိန်ပြောင်း အမျိုးမျိုးတို့သည် မကျမရောက် မထိမပေါက်နိုင်စေသတည်း။

၃။ ၉၆-ပါးသော ရောဂါ ဝေဒနာ အပေါင်းတို့သည် မကျမရောက်နိုင်သည်ဖြစ်၍ ဓာတ် ၄-ပါးတို့သည် အစဉ်ညီညွတ်ရစေသတည်း။

၄။ အကုသိုလ်တရားတို့ကို မပြုမကျင့်နိုင်ရသည်ဖြစ်၍ သူတပါးတို့အားလည်း မပြုမကျင့်နိုင်အောင် တားဆီးနိုင်ရ ပါစေသတည်း။

၅။ ဈာန်ကုသိုလ် အာဘိညာဉ် ကုသိုလ်တို့ကို လျင်မြန်စွာ ပေါက်ဖြောက်နိုင်ရ ပါစေသတည်း။

၆။ ဒါနအာစရိယသော ပါရမီ ၁၀-ပါး (၃၀) တို့ကို ကာယကံဖြောက် သုခပွဲငိုပဒါဖြင့် ဖြည့်ကျင့်နိုင်ရပါစေသတည်း။

၇။ ပါရမီဖြည့်ဘက် ပဒ္ဓာန်းဆက် မှန်သော သူတို့နှင့်သာ ပညာရှိ သူတော်ကောင်း သူမြတ်လောင်း အာပေါင်းတို့နှင့်သာ အခါခပ်သိမ်း တွေ့ဆုံပေါင်းဖော်ရ ပါစေသတည်း။

၈။ တန်ခိုးကြီးသော ဝိဇ္ဇာရိုက်ချား နတ်သိကြားများ၏မပြတ် မစေ့ဆော်ရောက်ခြင်းကို ခံယူရ ပါစေဆတည်း။

၉။ မကုန်မခန်းနိုင်သော ဉာဏ်ပညာအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံရုံ ရဖြိုးလျှင် ပိဋကတ် သုံးပုံ ဗေဒင် လေးပုံ အစ္ဆာရသ ပညာ ဘာသာစုံဘို့ကို အာရုံပြုကာမျှဖြင့်တတ်မြောက်ရ ပါစေသတည်း။

၁၀။ သုတမယညာဏ်၊ စိန္တာမယညာဏ်၊ ဘာဝနာမယညာဏ်၊ ဇာတိသရဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံရုံရ၍ သတိသံဝေဂနှင့် ပြည့်စုံရုံရဖြိုး လျှင် ဗောဓိပက္ခိယ တရား ၃၇-ပါး အာဘိဓမ္မာ တရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိနိုင် ကျင့်နိုင် ပေါက်ရောက်နိုင်၊ သူတပါးတို့ကို သိအောင် ကျင့်အောင် ပေါက်ရောက်အောင် ဟောပြောနိုင်သော ပြဿနိုင်သော ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ရပါစေသတည်း။

၁၁။ ဂန္ဓိရ တိက္ခ ဇဝနဉာဏ်ပညာ ပဒိုဘာနှင့်ဖြင့် ပြည့်စုံရုံရ၍ မေးလာသမျှသော အမေးပုစ္ဆာ ပြဿနာ တရားဓမ္မသတ် ရာဇသာတ်တို့ကို လျင်မြန်စွာ မှန်ကန်စွာ ဆုံးဖြတ်နိုင်သော ဉာဏ်ပညာအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံရုံရပါစေသတည်း။

၁၂။ ဖြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ မတုန်မလှုပ် ယုံကြည်သက်ဝင် ကြည်ညိုရ၍ အကြိမ်ကြိမ် သင်္ဂါယနာတင်နိုင်၍ အကြိမ်ကြိမ် သက္ကာရာဇာတို့ကို ဖြိုဖျက်နိုင်ရ ပါစေသတည်း။

၁၃။ ဖြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သာသနာတော် အာညစ်အကြေး တို့ကို ပယ်ရှားသုတ်သင်နိုင်၍ အာဏာစက် ဓမ္မစက် စက် ၂-ပါး တို့ကို အင်္ဂါ ၅-ပါးဖြင့်အညီ သာသနာ ၅၀၀၀-ကာလ ပတ်လုံး တည်ထောင်ဖန်ဆင်းနိုင်ရ ပါစေသတည်း။

၁၄။ ယနေ့ယခုမှ အစပြု၍ လေးကျန်းတမြင်းမိုရ်၌ တည်ရှိ ကြကုန်သော ဒိဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ အာတတ်ပညာ ဒိဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ အယူဝါဒ

ထာဝရပယောဂ လက်နက် အမျိုးမျိုးတို့ကို ပိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အာနုဘာဝ တို့ကို သာသနာ ၅၀၀၀- ကာလပတ်လုံး နှိပ်နင်း သုတ်သင် ဖျက်ဆီးနိုင်သောဘုန်းကံ ကမ္မဇဓာတ်ဖြင့် ပြည့်စုံရ ပါစေသတည်း။

၁၆။ အထက်ဝိစ္ဆာရှိ၏ ဆရာကြီးများသည် တတ်မြောက် အပ်သော ဝိစ္ဆာပညာ သိဒ္ဓိအဂြာဂြာတို့ကို တတ်မြောက်ပေါက် မြောက်ရ၍ စ မ ၄-လုံး ဓာတ် ၄-ပါးတို့ကို အစိုးရပြီးလျှင် ဘဝမခြား အရှင်ထွက် ရုပဝိစ္ဆာရှိ၏ နိုင်ရစေသတည်း။

၁၇။ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ အာသန္ဒိနေတ်တော် သန္ဒိန္ဒ ဒေတ်တော် ဓာတ်တော် မွေတော် ဆံတော် စွယ်တော်အပေါင်း တို့ကို သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ပင့်ဖိတ်ယူနိုင်သည်ဖြစ်၍ လူနာ်ပြဟ္မာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ အာကျိုးငါ စမ္ဘ။ ဒိပ်မြေအပြင်၌ တည်ရှိ သမျှသော စေတီ ပုထိုး ဘုံရားအပေါင်းတို့ကို ရတနာ ၇ ပါး၊ နဝရတ် ၉ ပါး၊ ဓာဘ ၉-ပါးတို့ဖြင့် အာသစ်တဖန် တည်ထားနိုင် ရ၍ ထိုးတော်အာသစ် တင်လှူရနိုင်စေသတည်း။

၁၈။ ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့အား စူးဝင်လျက်ရှိသော ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ငြောင့်တံဆင်းတို့ကို ပယ်နှုတ်ပေး နိုင်၍ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား လေးပါးသော ဩဃမှ ကယ် တင်နိုင်ရ ပါစေသတည်း။

၁၉။ ဘုန်းကံပါရဓိ တန်ခိုးကမ္မဇဓာတ် ဤဒိပါဒ သိဒ္ဓိ အပေါင်း တို့နှင့် ပြည့်စုံရပြီးလျှင် သာသနာတော်အကျိုး သတ္တဝါအကျိုး ပါရဓိအကျိုး ဆရာဘုရားအကျိုးကို အတုမရှိ သည်ထိုးခွက်ဆောင် နိုင်ရပါစေသတည်း။

၂၀။ ဒုက္ခိတ ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ၉၆-ပါး သော ဝေဒနာများ၊ ကပ် ၃-ပါး၊ အပါယ် ၄-ပါး၊ ၃၁-ဘုံ တို့မှ ကယ်ဘင်နိုင်သော ဘုန်းပညာဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ပြည့်စုံရ ပါစေ သတည်း။

၂၁။ အာလုံးစုံသော လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့အား စားမှ ဝတ်မှ နေမှ ပရိယေသနမှများမှ အေးငြိမ်းအောင် စတုဒိသာအလှူအာသဒိသ အလှူကြီးကို အခါခပ်သိမ်း ပေးလှူနိုင်ရ ပါစေ သတည်း။

၂၂။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတ်ဘေဝ မွေတော် အပေါင်းတို့ အားလုံး၊ အာလုံးစုံသော အတတ်ပညာ အပေါင်းတို့ အားလုံး၊ အလုံးစုံသော တရားမွေအပေါင်းတို့အားလုံး၊ အလုံးစုံသော ဝါဒဘာသာ အယူအပေါင်းတို့အားလုံး၊ အမှားနှင့် အမှန်ကို ခွဲခြားခြင်း ထိုးထွင်း၍ သိမြင်နိုင်သော ဖိုင်းခြားနိုင်သော ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံရ ပါစေသတည်း။

၂၃။ ဂြိုးဘုရားလောင်း မင်းကောင်း မင်းမြတ် သာသနာတော်၏ ဒါယကာအပေါင်းတို့သည် ဖိုင်သူအစိုးရသော လက်နက် စကြာရတနာ ၇-ပါး၊ ရတနာ ၇-ပါး၊ ဓာတ်သို့က်ပညာ ဓာတ်သို့က်ဥစ္စာများကို ဖိုင်သူအစိုးရ ရှိ၊စေသတည်း။

၂၄။ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သာသနာ ၅၀၀၀-မကုန်မခြင်း ဤအဝတ်ဒွဲ့ သာသနာကွယ်ခြင်း ၅-ပါးတို့သည် မကွယ်နိုင်အောင် ဆောင်ရွက် အားထုတ်နိုင်သော တန်ခိုးကမ္မဇဓိဋ္ဌိ ဘုန်းကံဖြင့် ပြည့်စုံရ ပါစေသတည်း။

၂၅။ ဂြိုးငဋ္ဌာရိ၏ ဆရာမြတ်အပေါင်းတို့သည် ဖိုင်သူ အစိုးရသော လက်နက် စကြာရတနာ ၇ ပါး၊ ရတနာ ၇-ပါး၊ ဓာတ်သို့က်ပညာ ဓာတ်သို့က်ဥစ္စာအပေါင်းတို့ကို ဖိုင်သူ အစိုးရ ရှိ၊စေသတည်း။

၂၆။ ကျွန်ုပ်သည် ယနေ့ယခုမှ အစပြု၍ သာသနာ ၅၀၀၀ ကာလပတ်လုံး လူအပေါင်း နတ်အပေါင်း ဓာတ်အပေါင်း ဂန္ဓာရီများ ဓာတ်သို့က်ပညာအပေါင်း အာလုံးစုံသော အတတ်ပညာ အပေါင်းတို့ကို အစိုးရသော ဇာသဏရိယ ဘုန်းကံဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံရ ရှိ စေသတည်း။

ပညာခွင် စက်ဆုတောင်း။

၂၇။ ယနေ့ယခုအစပြု၍ တနက်နေ့ တနင်းလာ ကြာဆပတေး စနေ ဝိဇ္ဇာရိုရ် ၄-ဦးမှစ၍ ဝိဇ္ဇာရိုရ်၏ ရုပ်လောင်းပေါင်း ချနစ်သောင်းနှင့် တနင်းလာ ဗုဒ္ဓဟူး ကြာဆပတေး စနေ စသော သိုက်ဝင်ပေါင်း ချနစ်သောင်းတို့သည် ထင်ရှားစွာ ပေါ်ပေါက်ရောက်လာစေသတည်း၊ ရုပေါင်းခညောင်း လာစေသတည်း။

၂၈။ ရောင်တော်ပျံဘုရား နောက်ဆုံးထား၍ ယနေ့ယခုမှ အစပြု၍ သာသနာ ၅၀၀၀-ကာလပတ်လုံး ဘုန်းကံပါရမီရှင် သိုက်ဝင် ရုပ်လောင်းအပေါင်းတို့နှင့် တန်ခိုးကြီးကုန်သော ဝိဇ္ဇာရိုရ်၏ နတ် သိကြား ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည် ရုပေါင်းညီညာ၍ အတုမရှိ သာသနာတော်ကို ပြုရချိုးမြောက်၍ သတ္တဝါတို့ကို ကယ်တင်နိုင်ရ စေသတည်း။

၂၉။ ရှုပဓာတုဗေဒပညာ လောကဓာတ်ပညာ စက်ယန္တရားပညာ မန္တရားပညာ အပေါင်းတို့ကို စတုဒေတု ဝဝတ္ထာန ဉာဏ် ပေါက်ပိုင်၍ ဓာတ် ၄-ပါးတို့ကို အစိုးရပြီးလျှင် ထိုပညာ အပေါင်းတို့ကို လွှမ်းမိုး အစိုးရ စေသတည်း။

၃၀။ လူအပေါင်းတို့အား သမ္မာ အာဇီဝ၌ တည်စေခြင်း၍ တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့အား ဘေးဓဓေးသည်ကို ပြုရ၍ အလုံးစုံသော လူသတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား ဓရ မွတ်သိပ်ခြင်း အစာအာဟာရ မွတ်သိပ်ခြင်းများ မဂ္ဂိရအောင် ချမ်းသာသုခကို ပေးစွမ်းနိုင်သော ကမ္မဇိဒ္ဓိနှင့် ပြည့်စုံရ စေသတည်း။

၃၁။ ရသွေ့ ရဟန်း ပုဏ္ဏား ပညာရှိများ၊ သူဘော်ကောင်း သူမြတ်လောင်းများ၊ ဗုန်းတောင်းယာစကာ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်းတို့အား ပစ္စည်း ၄-ပါးဖြင့် အလုံးစုံ ပြည့်စုံအောင် လှူဒါန်းစွန့်ကြဲ ချီးမြှောက်နိုင်ရ ပါစေသတည်း။

၃၂။ ၁၃၁၈ ခုနှစ် တပေါင်းလပြည့်နေ့၌ ဘုန်းရှင် ကံရှင် ပါရမီရှင် သိုက်ဝင်ရုပ်လောင်းအပေါင်း တန်ခိုးကြီးကုန်သော ဝိဇ္ဇာရိုရ်၏ နတ်သိကြား ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့နှင့် အတူတကွ ရုပေါင်း၍

ရွှေတိဂုဏ် စေတီတော်ကြီးနှင့် ဓေတ်ပေါင်း ငါးဆာင်တော်ကြီး တွင် ပါဝင်ရပြီးလျှင် အာဂ်ါ ၅-ပါးစီနှင့်ညီသော စက် ၂-ပါးကို သာသနာ ၅၀၀၀- ကာလ ပတ်လုံး တည်ထောင် ဖန်ဆင်း နိုင်ရ ပါစေသတည်း။

၃၃။ အာကျွန်ပတို့သည် တသောင်းသော စကြဝဠာ တိုက် အပေါင်းတို့အား ဤစကြဝဠာ ဤကမ္ဘာအား လွှမ်းမိုးဖြန့်လွှတ် ထားရှိသော မဟာစက်တော်ကြီး၏ အာကျိုးကျေးဇူး တန်ခိုး ကမ္မဇဓိဋ္ဌိ သိဒ္ဓိ သိက္ခာ အာနုဘော်အပေါင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်၌ ထင် ရှားစွာ ဖြည့်စုံရရှိ လာပါစေသတည်း။ မဟာစက်တော်ကြီး သည် ထင်ရှားစွာ တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြပါစေသတည်း။

၃၄။ အာကျွန်ုပ်သည် အားထုတ်ကြိုးစားလျက် ဖန်ဆင်းခြင်း နိမ္မိတာ၊ထိုနိမ္မိတကို အစိုးရခြင်း ဣဿရိယ ဓာတ်တို့ဖြင့် ဖန်ဆင်း တည်ထောင်သော ကမ္ဘာဓာတ်လုပ်ငန်း ဣဒ္ဓိပါဒ် သိဒ္ဓိ ကမ္မဇဓိဋ္ဌိ တန်ခိုးတို့သည် ယခု ထင်ရှားစွာ ဖြည့်စုံရရှိ လာပါစေသတည်း။

၃၅။ သုခပ္ပဋိပဒါဖြင့် ပါရမီ ၁၀-ပါးကို ဖြည့်ကျင့်နိုင်ရပြီး လျှင် တဘဝဖြင့်ဂင်း၊ ၃-ဘဝဖြင့်ဂင်း၊ အလွန်ဆုံး အားဖြင့် ၇-ဘဝဖြင့်ဂင်း၊ ရောင်တော်ပျံဘုရား နောက်ဆုံးထား၍ ဤအာ တွင်းခွ မဂ်ဖိုလ်-နိဗ္ဗာန် ဂေကန်မျက်မှောက် ပြုနိုင်ရ ပါစေသ တည်း။ (ပကတိသာဝကဆုအာတွက်)။

သုခပ္ပဋိပဒါဖြင့် ပါရမီ ၃၀၊ စွန့်ခြင်းကြီး ၅-ပါး။ စရိယ ၃-ပါးတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ပြီးလျှင် နောင်တော်ဘုရားရှင်၏ သာ သနာတော်ကို အာတုမရှိ ချီးမြှောက်နိုင်ရ၍ သတ္တဝါ ဝေနေယျ တို့ကို ကယ်တင်နိုင်ရပြီးလျှင် ရောင်တော်ပျံဘုရား ပွင့်တော် မူသောအခါ၌ မဓေမဓလျှော့ ဟူးတွေ့ရ၍ နောင်တော်ဘုရားရှင် အာပေါင်း ပွင့်တော်မူသမျှတို့ကို တပါးမကျန် ဟူးမျော်ရ၍ အာဂ်ါ ၈-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဗုဒ္ဓကိုရ ဘုရားမျိုးစေ့ ဖြစ်ရ၍ နိယတ ဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်ပြန်းနိုင်ပြီးလျှင် နောင်သောအခါ၌ သဗ္ဗညု

တည်ကြော်ကို သယ်မှု။အားဖြင့် အလိုလိုရ၍ ဘုံ ၃-ပါးခွဲ ဘုရားသျှင်စင်စစ် ဇကန် ဖြစ်ပွင့်နိုင်ရ ပါစေသဘည်း။(ဘုရားဆု မဟာဇေဝဓိ အာတွက်)။

ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဗောဓိ ၅-ပါးအနက် မိမိတို့လိုရာ ဆုဘောင်းအာတိုင်းသာလျှင် တောင်းယူရန်ဖြစ်သည်။ ယခုစက် ဆုတောင်း ၃၅-တွင် နောက်ဆုံးခွဲ ပကတိ သာဝက ဆုနှင့် ဘုရားဆုရှင် ၂-ဦးတို့၏ အာဘိဥဿာ ဘော်ဖြလိုက်ပါ၏။ယောဂိတို့သည် လမ်းသုံးသွယ်တွင် မိမိတို့ယူသော လမ်းအားလျော်စွာ ၎င်း။ ဗောဓိအားလျော်စွာ၎င်း၊ စက်ဆုတောင်းကို လိုရာဖြည့်စုံစွာ ဖြည့်၍ တောင်းဆို အားထုတ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

ပဋိပါတ် ဓာတ်တက်စဉ် ၅-ပါးကို အားထုတ်ချာ၌ ပြင်းထန်စွာ သစ္စာခံ သစ္စာပျံ သစ္စာအုပ်တို့ကို ဆိုရပါသည်၊ ထို့နောက် ပြီးဆုံးက ကမ္ဘာ့ဓာတ်လုပ်ငန်းကို အားထုတ်ရပါမည်၊ ထို့နောက် ဓာတ်စိုး ဖြည့်ရပါမည်။

တရားအဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင် ပြီးသောအခါ၌ သစ္စာပျံ တဖန် ထပ်၍ဆိုပါ။ သို့မှသာ (တံဆိပ် ၂=ထပ် ဖိနှိပ်ကွပ်၍) ဆို သော စကားနှင့်ညီ၍ ပိုရိုပြင်းထန် စူးရှ ထက်မြက်ပါသည်။ စက်ဆုတောင်း ၃၅-ပါးပြီး၏။

ကမ္ဘာ့ဓာတ်လုပ်ငန်း။

စကြဝဠာ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်၌ ပထဝီ အာပေါ တေဇော ဝါယောဟူ၍ ဓာတ်ကြီး ၄-ပါးမျှသာ ဒိုင်ကြောင်း မှန်လေသည်။ ဓာတ်ဆိုသောတရားမှာ ပရမတ္ထမွေ စင်စစ်ဖြစ်လေသည်။

ထိုဓာတ်ကြီး ၄-ပါးမှ ဓာတ် ၆-ပါး၊ ဓာတ် ၄၂-ထိ ခွဲခြားခါ နာမ်ရုပ် မွေ ဖြစ်လေသော်သည်။ ဓာတ် ၆-ပါးကို အာကျဉ်းရုံးသော် နာမ်ရုပ်တည်း။ ဓာတ် ၄-ပါးကို အကျဉ်းရုံးသော် အပူ

အဓ ၂-ပါးသာ ရှိပြုနိသည်။ တဇောတရသာ ပဓာနဓာတ်ဖြစ်သည်၊ ဓာတ် ၆-ပါး ဖြစ်နိုင်၊ နာမ်ရုပ်ဖြစ်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့်—

၁။ ဗျည်း ၃၃-လုံးတွင် ဒု-ဒုသံလင်းချိတ်။

၂။ ဂဏန်းအပေါင်းတွင် ၉-နဝင်း။

၃။ ဓာတ်တွင် တေဇော။

၄။ စ မ တွင် ဝ စသည်ဖြင့် ဆိုကုန်လေသည်။

ထိုဓာတ်ကို တနည်းယူပြုနိသော် သဒ္ဒိဿဂကဓာတ် အဝိဿဂ်ကဓာတ်ဟူ၍လည်း ဖြစ်ပြုနိပါသည်။ဆိုလိုရင်းမှာ သက်ရှိသတ္တဝါဒြ ဓာတ်၊ သက်မဲ့ ဝတ္ထုပစ္စည်းဒြ ဓာတ်ဟူ၍ အာလုပ်လုပ်ရာတွင်၊ ခွဲခြားလုပ်ရလွယ်အောင် တဖန် ခွဲခြားလေ့လာ ရလေသည်။

တဖန်ခွဲခြားပြုနိသော် ဓာတ်မှာလည်း ဟိတ်ဓာတ်။ ကမ္မဇဒြဓာတ်၊ သိဒ္ဓိဓာတ်၊ ပါရဒိဓာဘ်၊ သိက္ခာဓာတ်၊ စက်ဓာတ်၊ ပညာဓာတ်၊ သစ္စာဓာတ် သိုက်ဓာတ် စသည်ဖြင့် များစွာပင် ရှိပါသေးသည် ထင်ရှားစွာ အာလုပ် လုပ်ရန်သာ ဖေါ်ပြပါသည်။

တနည်းလည်း ဓာတ်မှာ။

၁။ ကောင်းမြတ်သော ကုသိုလ် ဝိစ္ဆာဓာတ်။

၂။ မကောင်းသော အကုသိုလ် ဝိစ္ဆာဓာတ် ဟူ၍ခွဲရပါသေးသည်။

ဓာတ်ကိုထိုင်သ အစိုးရလိုသောယောဂိသည် စကြဝဠာကမ္ဘာအတွင်းဒြ မကောင်းကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော ဝိစ္ဆာဓာတ်တို့ကို နှိပ် နင်း ဖျက်ဆီး ပယ်ဖျောက်၍ ကောင်းမြတ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေနိုင်သော ဝိစ္ဆာဓာတ်တို့ကို ထူထောင် ဖန်ဆင်း ခံယူထိုင်သ ရရှိအစိုးရဖြင်းပြုသည်ကိုပင် ကမ္မာဒ္ဓဓာတ်ကိုကစား၍သည်၊ ကမ္မာဒ္ဓဓာတ်လုပ်ငန်းကို အားထုတ်သည်ဟု ခေါ်ဝေါ်လေသည်။

ကမ္ဘာ့ဓေတ်ကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ခြင်း အာတာပညာကို လေ့လာဆည်းပူး အားထုတ်ခြင်း၏ အကြောင်း နိဿယညွှန်းမှာ-

၁။ ရတနာ သုံးပါး၏ တန်ခိုး အာနိသံသကို ထင်ရှားခြင်း။

၂။ စိတ်ဓာတ် သိမ်မွေ့ စင်ကြယ်ခြင်း။

၃။ ခန္ဓာကိုယ်၏ စင်ကြယ်ခြင်း။

၄။ သမာဓိ၏ အာနုဘော် အပ္ပနာသမာဓိ ဈာန်စိတ်၏ထွန်းတောက်ခြင်း။

၅။ ညဏ်ယှဉ်သောစိတ် ပညာ ဝိပဿနာညဏ် ဖို့ခြင်း။

၆။ သစ္စာ၏ ပြင်းထန်သော အာနုဘော်ကို ယူခြင်း။

၇။ မေတ္တာ၏ ပြန့်ပြောခြင်းကို ပြုစေ ဖြစ်စေခြင်း။

၈။ တန်ခိုးကြီးသော ဝိဇ္ဇာ နတ် သိကြားတို့၏ ကူမခြင်းကို ရခြင်း။

၉။ မှန်ကန်သော နည်း နိဿယညွှန်းကောင်းဖြင့် အားထုတ်ခြင်း။

အာထက်ပါ ဝသီဘော်ကိုအားထုတ်ရန် အကြောင်းခံဖြစ်ပါလေ။

ကမ္ဘာ့ဓာတ်လုပ်ငန်းကို လုပ်ရသောပညာများ။

၁။ မြေစကြာ၊ ၂။သမ္ဘုဇ္ဈ၊ ၃။ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ၄။မေတ္တာဈာန်။ အာထက်ပါ တရားတို့ကို နည်းစံနစ် ကျနစွာ အားထုတ်ရာတွင် သစ္စာချက် ပြင်းပြင်းဖြင့် အားထုတ်ရင်းမှ သမာဓိ ရင့်လာသော အခါတွင်ကား ကမ္ဘာ့ဓာတ်ကို ကူးပြောင်း အားထုတ်ရာသည်။

အထူးမှာ။ ။အားထုတ်ရာတွင်ပြင်းထန်သောဆန္ဒ လိုလိုချင်ချင် ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် အားထုတ်ရန်ဖြစ်လေသည်။

၁၅၄ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်ဘာက်စဉ်ကျမ်း၊

အထက်ပါ တရား ၄-ပါးတွင် နှစ်သက်ရာ တပါးပါးဖြင့် အားထုတ်ပါ၊ ထို ၄-ပါးတွင် မေတ္တာစျာန်မှ သဘော တရုကို ထုတ်ဖြပါမည်။

ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ခန္ဓာစဉ်မှု။

၁။ မေတ္တာဓာတ်တည်းဟူသော ဖြူခိုး ဖြူ။ငွေ့ များ။
၂။ မေတ္တာဓာတ်တည်းဟူသော ရေဇလာတွေ။
၃။ မေတ္တာတည်းဟူသော လျှပ်စစ်ပန်းနဲ့ယှဉ်ဓာတ်တွေ။
၄။ မေတ္တာတည်းဟူသော အာလင်းဓာတ်တွေ။
ညှင်ထုတ်ဖြန့်လွှတ်ရပါသည်။ (တပါးပါးဖြစ်၏)။

ပဌမ အဆင့်ကား။

၃၁-ဘုံအနှံ့တည်နေကြကုန်သော အမျိုးမျိုးသော ဒုက္ခိတ သုခိတ သတ္တဝါ အပေါင်းဟူသော သတ္တုပညတ်ကို အာရုံပြု၍ ၃၁-ဘုံကို ပြည့်သွားအောင် သတ္တဝါဝေနေယျတွေ အပေါ် ၌ မုံးလွှမ်းသွားအောင် ဓာတ်တွေ ပို့လွှတ်ပါ။

ဒုတိယ အဆင့်ကား။

အမျိုးမျိုးသော အလုံးစုံသောသတ္တဝါဝေနေယျတို့၏ ခန္ဓာစဉ် အတွင်းသို့ ထွင်းဖေါက်ဝင်ရောက် ဖြတ်သန်း ကြန်းဝပ်သွား အောင် ပြည့်ဝသွားအောင် ဓာတ်သွင်းပါ။

ထို ၂-ဆင့်မှ ကန့်ဘွဲ့ဓာတ် လုပ်ရန်မှာ။

၁။ သတ္တဝါ ဝေနေယျ အပေါင်းတို့၏ ခန္ဓာစဉ်အတွင်း၌ မူလက ရှိနေကိန်းနေသော လောဘ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိ တို့ကို ဖယ်ရှားထုတ်နုတ်ပစ်ခြင်း။

၂။ သတ္တဝါဝေနေယျ အပေါင်းတို့၏ ခန္ဓာစဉ် စိတ်ဓာတ် တွင်းခွဲကံ-ကံဇာအကျိုးကို သက်ဝင်ယုံကြည်ရန် ဂုတနာ ၃-ပါးခွဲ ယုံကြည်ဆည်းကပ်ရန် ယောနိသော မနသိကာရဂ္ဂိုရန် ထည့်သွင်း တည်ကိန်းပေးခြင်း၊

၃။ သတ္တဝါဝေနေယျ အပေါင်းတို့သည် တတ်မြောက်ကျင့် သုံးနေသော စုန်းအာတတ် မှော်အာတတ်ရက္ခဖိုဝ်းအာတတ်ဘုမ္မဇုစ်း ကဝေမြောက် စုန်းအာတတ် လက်နက်အာတတ် စသော ဒိဋ္ဌာဒိဋ္ဌ အာတတ်ပညာ အပေါင်းဘို့ကို ပယ်ဖျက် ကျွန်ုပ်နှိပ်နှင်းပယ်ရှားပစ်ခြင်း၊

၄။ သတ္တဝါနေဝေယျ အပေါင်းတို့သည် စွဲမှတ်ယူဆကျင့် သုံးလျက်ရှိသော ဇုဒ္ဓါဝါဒမှ တပါးသော အာကျုံးမဝင်သော ဒိဋ္ဌာဒိဋ္ဌ အယူဝါဒအပေါင်းတို့ကို ပယ်ဖျောက် နှိပ်နှင်းဖျက်ဆီး ပစ်ခြင်း။

၅။ သတ္တဝါ ဝေနေယျအပေါင်းတို့သည် တတ်မြောက်အာပ် သော ယူမှတ်စွဲသော ဂန္ဓာရိအာတတ်ပညာများ ဒိဋ္ဌာဒိဋ္ဌအတတ် ပညာများ ဒိဋ္ဌာဒိဋ္ဌအယူဝါဒများ ထာဝရပယောဂ လက်နက် များသည် ကျွန်ုပ်အားဇင်း၊ ကျွပ်နှုတ်၏ ပညာခွင်အားဇင်း၊ကျွန်ုပ် တို့၏ စက် ၂-ပါးအားဇင်း၊ မြဲတ်စွာဘုရား သခင်၏ သာသနာ တော်အားဇင်း၊ အခါခပ်သိမ်း မတော်လွှန် မတားဆီး မနှောက် ယှက်စေနိုင်ရန် ဖိနှိပ် နှိပ်နှင်းပစ်ခြင်း ဖျက်ဆီးပစ် ခြင်း။

၆။ သတ္တဝါ ဝေနေယျ အပေါင်းတို့အား မကောင်းသော အာကျိုး မဖောင်းသော အကြောင်း ဖြစ်စေတတ်သော လောက ရွုပဓာတု ဗေဒပညာ ယန္တရားပညာ ထိုအာတတ် ပညာဖြင့် အောင်မြင်ပြုလုပ် ထားပြီးဖြစ်သော အရာဝတ္ထုပစ္စည်း မှန်သမျှ တို့၏ အတွင်းသို့ ဓာတ်အားသွင်းခြ ဖျက်ဆီး နှိပ်နှင်းပစ်ခြင်း။

၇။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကမ္ဘာ့စက်ကြီးကို မဟာ စက်ကြီးကို စကြဝဠာ အလုံးအားဖြန့်လွှတ်ထားပြီး ဖြစ်သည်၊ လူအပေါင်း နတ်အပေါင်း ဓာတ်အပေါင်းတို့၏ ဦးခေါင်းထက်၌ ဖြန့်လွှတ်

ထားပြီးဖြစ်သည်၊ ထိုကမ္ဘာ့ မဟာစက်ကြီးသည် ထင်ရှားစွာ တန်ခိုးပြာဋိဟာရိယ် အကျိုးပေးရန် စက်ကိုနှိုးတော်မူခြင်း။ နိဂုံးဝတ် ၇-ပါးပြီး၏။

၈။ တန်ခိုးကြီးကုန်သော အာရိယာ နတ် သိကြား ဗြဟ္မာ သိကြားမင်း သုယာမနတ်မင်း စသည်တို့ထံမှ ကမ္မဇဓိဋ္ဌိ ဇာဠဓိ ပါဒိဝေတ် ဟိတ်ဝေတ်မျှားကို စုပ်ဆွဲယူကာ ရောင်ခြည်လျှပ်စစ် ဝေတ်နှင့်တကွ ပိဋိ၏ ခန္ဓာစည်အတွင်း၌ တည်ကိန်းစေခြင်း။

၉။ သိဒ္ဓိအပေါင်းကို အပြီးတိုင်သော တန်ခိုး ကြီးသော ပိဋ္ဌာရိုရ်ဆရာဖြတ် အပေါင်းတို့၏ထံမှ သိဒ္ဓိဝေတ် ဟိတ်ဝေတ် မျှားကို စုပ်ဆွဲယူကာ ရောင်ခြည်လျှပ်စစ် ဝေတ်နှင့် တကွ ပိဋိ၏ ခန္ဓာစည်အတွင်း၌ တည်ကိန်းစေခြင်း။

၁၀။ ကောင်းကင်အဓဋ္ဌာ တိမ်တိုက်အတွင်း၌ တည်သော အပြုံတော ဝေတ်ရှင်လုံး ဝေတ်မျှား တန်ခိုးကြီး ဝေတ်သိုက်ဘုရား ဝေတ်သိုက်တောင်တို့ အတွင်း၌ တည်ရှိကြကုန်သော တန်ခိုး ကမ္မဇဓိဋ္ဌိဝေတ်ဟိတ်ဝေတ်မျှားကို စုပ်ဆွဲယူခါ ရောင်ခြည်လျှပ်စစ် ဝေတ်နှင့်တကွ ပိဋိ၏ခန္ဓာစည်အတွင်း၌ တည်ကိန်းစေခြင်း။

၁၁။ နေဗိမာန်၌ရှိသော အပျဝေတ် လဗိမာန်၌ ရှိသောအဂ္ဂ ဝေတ် ပြေအတွင်း၌တည်သော အာယုဝဏ္ဏဝေတ် ပြေဝေတ် သမုဒ္ဒရာအတွင်း၌ တည်သော ရေအားဝေတ် လေထုအတွင်း၌ တည်သော လေအားဝေတ် အပေါင်းတို့ကို ဆွဲယူ၍ ပိဋိ၏ ခန္ဓာစည်၌ တည်ကိန်းစေခြင်း။

၁၂။ နှံးရှေးသော ဘုန်းကံပါရမီရှင်မျှား ဘုရားအလောင်း သူတော်ကောင်းမျှား သာသနာ့ဒါယကာ မင်းကောင်း မင်းမြတ် မျှား ပညာရှိသူမြတ်လောင်းမျှားတို့၏ ဟိတ်ဝေတ် စွမ်းအားကို ပိဋိ၏ ခန္ဓာစည်၌ ဆွဲယူ တည်ကိန်းထားခြင်း။

အာဆွဲဝေတ် ၅-ပါးပြီး၏။

၁၃။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုန်းတန်ခိုး ကမ္မဇဓိဋ္ဌိ ဇာဋ္ဌိပါဒ် သိဋ္ဌိ သိက္ခာ စက်ပညာ အာဏာစက် ဓမ္မစက်တော်တို့သည် အလုံးစုံသော လူနတ်ဗြဟ္မာ ဝေနေယျအပေါင်း ဓာတ်စုံနတ်စုံ အပေါင်းတို့၏ အပေါ် ၌ ထြာ အာဏာ လွှမ်းမိုးရန် ဖန်ဆင်းခြင်း။

၁၄။ မြတ်စွာဘုရားအား၎င်း၊ ဘုရားရှင်၏ တပည့်သာ၎း သာဝကတို့အား၎င်း၊ ဝိဇ္ဇာရိရ်များအား၎င်း၊ ခမည်းတော် သိကြား သမ္မာဒေဝများအား၎င်း၊ ဘုန်းကံ ပါရမီရှင်များအား၎င်း၊ ကျွန်ုပ် တို့အား၎င်း အလုံးစုံသော လူနတ်ဗြဟ္မာ ဝေနေယျ အပေါင်းတို့၏ အမြင်အာထင် မနော အိပ်မက်တို့၌ ထင်ရှားပေါ် ပေါက် တွေထင် မြင်စေရန် ဖန်ဆင်းခြင်း။

၁၅။ အလုံးစုံသော လူနတ်ဗြဟ္မာ ဝေနေယျအပေါင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်နှင့်တကွသော ဘုန်းရှင် ကံရှင် ပါရမီရှင် သိုက်ဝင် ရှပ် လောင်း အပေါင်းတို့နှား မြင်တွေ့ခဲ့သည်နှင့် တပြိုင်နက် ယုံကြည် လေးမြတ်သော မေတ္တာတရား ဖြစ်ပေါ် စေရန် ဖန်ဆင်းခြင်း။

၁၆။ အလုံးစုံသော လူနတ်ဗြဟ္မာ ဝေနေယျအပေါင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ စက်ပညာကြီးဖြင့် စက် ၂-ပါးကို တည်ထောင် ဖန်ဆင်းသော မဟာစက်တော်နှာမိန့်ကို တသွေမတိမ်း ကျိုးနွံစွာ နာခံစေရန် ဖန်ဆင်းခြင်း။

၁၇။ အလုံးစုံသော လူနတ်ဗြဟ္မာ ဝေနေယျအပေါင်းတို့သည် သာသနာတော်ပြု၍ သတ္တဝါများ ကယ်တင်ရန် ပြင်းပြသောစိတ် ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်စေခြင်း၊ ဘုန်းကံ ပါရမီရှင်များကို ပြင်းစွာပေါ် ပေါက် ရောက်လာရန် တောင့်တသော ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ် စေရန် ဖန်ဆင်းခြင်း။

ဝေနေယျ ဖန်ဆင်းခန်း ၅-ချက် ပြီး၏။

၁၈။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏ ခန္ဓာစဉ်၌ အလုံးစုံသော စကြဝဠာမှ တန်းခိုးသိဒ္ဓိဖြင့် ပြီးကုန်သော ကမ္မဇိဒ္ဓိ ဇာဉ်ပါဒ် သိဒ္ဓိ ဘိက္ခာ တရားသိဒ္ဓိဓာတ် သိဒ္ဓိ အာဖြူတောဒေတ် စသောဒေတ်စုစုပေါင်း ကိန်းလာခြင်းဖြင့် ဓာတ်ဖြင့်ပြည့်ဝနေသော သိဒ္ဓိ ကမ္မဇိဒ္ဓိအာတိ ပြည့်ဝသော စိတ်ဒေတ် အာသား ခန္ဓာစဉ်အာဖြစ် ဖန်ဆင်းခြင်း၊

၁၉။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် ၁၃၁၈-ခုနှစ် ဒေတ်စုံ နတ်စုံတို့၏ ဓာတ်ပေါင်းပွဲ မဟာစက်ပွဲ သဘင်တော်၌ သိုက်ဝင် ရုပ်လောင်းအဖြစ် ပါဝင် ဆင်နွှဲနေခြင်းအဖြစ်ကို အာဇာတ်တန်ဆာ ဒုဂိရယာများ ပြည့်စုံခြင်း၊သိဒ္ဓိ ကမ္မဇိဒ္ဓိများ ပြည့်စုံခြင်း၊ ပရိ ဘောဂ ပရိတ်သတ်ပြည့်စုံခြင်း၊ လက်နက်စကြာ ရတနာများ ပြည့်စုံခြင်း အာဖြစ်ဖြင့် ပါဝင်ခဏ်း ဖန်ဆင်းခြင်း၊

၂၀။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုန်းကံ ပါရမီရှင်အာဖြစ် ဒေတ်စုံ နတ်စုံတို့နှင့်အတူတကွ သာသနာ တဝက်ပြည့် ဓာတ်ပေါင်းပွဲ သဘင်တော် မဟာစက်တည်ပွဲ သဘင်တော်တွင် ပါဝင်နေ ခဏ်းသို့ အလုံးစုံသော ဓာတ်နတ်များ ဘုန်းကံ ပါရမီရှင်များ သိုက်ဝင် ရုပ်လောင်းများ ပါရမီ ပဥ္စာန်းဆက်များ တို့သည် ဆိုင်ရာ သိဒ္ဓိ ကမ္မဇိဒ္ဓိ လက်နက်စကြာ ရတနာများဖြင့် ဒီဓိတို့ နှင့်အတူ စုပေါင်းဝင်ရောက်လာအောင် "သံလိုက်ဓာတ်ဖြင့် သံ စများကို ဆွဲငင်ဘိသကဲ့သို့" ဆွဲဒေတ်ငင်ဓာတ်ဖြင့် စုစည်းပေါင်း ဂုံးလာအောင် ဖန်ဆင်းခဲ့ခြင်း၊

၂၁။ အလုံးစုံသော ဒေတ်စုံ နတ်စုံအပေါင်းတို့နှင့် ဘုန်းကံ ပါရမီရှင်များနှင့် အတူစုပေါင်းခါ မဟာစက်တော်ကြီးကို ဖြန့် လွှတ်ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် အာဂံ၅ ပါးစီဖြင့် ညီသောစက် ၂-ပါး ကို ဗျာသားပရိယိုက်၌ ရေးမှတ် ပြန်တမ်းတော် သပြီးလျှင် သာသနာ ၅၀၀၀ ကာလပတ်လုံး သာသနာကွယ်ခြင်း၅-ပါး မကွယ်နိုင်အောင် စက် ၂-ပါး တည်ထား ဖန်ဆင်းခြင်း။

၂၂။ သာသနာ ၅၀၀၀-ကာလပတ်လုံး ဝေနေယျအပေါင်း တို့အား ၉၆-ပါးသော ဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခတို့မှငင်း၊ကပ် ၃-ပါး ဘေးဒုက္ခတို့မှငင်း၊ အပါယ် ၄-ပါး ဘေးဒုက္ခတို့မှငင်း၊ ကယ်တင်နေခြင်း အာဖြစ်ကို ဖန်ဆင်းခြင်း၊

၂၃။ ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ပရိယေသန ငြိမ်းအောင် စားသောက်မှု အစာရေစာများ အဝတ်တန်ဆာများ အသုံးအဆောင် ပရိဘောဂများပြည့်ဝစေ၍ ငြိမ်းအေးချမ်းသာစွာ ဒါန သီလ ဘာဝနာ မေတ္တာစိုခွေ မွေ့လျော်ခါ သာသနာကြီးခွင် ချီးမြှောက်လျက် ဂုဏ်နေခြင်းကို ဖန်ဆင်းခြင်း၊

၂၄။ သာသနာ ၅၀၀၀-ကာလပတ်လုံး အကြီးမကြီးမ သက်ရှိ ယနာတင်၍ အကြီးမကြီးမ သက္ကရာဇ်တို့ကို ဖြိုဖျက်ပြီး ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ မေတ္တာနုဂ္ဂဟဖြင့် ချီးမြှောက်ခါ စက် ၂-ပါးတည်နေပုံ ဖန်ဆင်းခြင်း၊

၂၅။ အလုံးစုံသော ဝေနေယျ အပေါင်းတို့မှ ၎-သင်္ချိနှင့် ပိုလ်ခြေတာသိန်း ကျွတ်စေရင်းကို ရောင်တော်ပျံဘုရား နောက် ဆုံးထားခါ သတ္တဝါ ဝေနေယျတို့၌ ဗူးဝင်လျက်ရှိသော ဒဋ္ဌ ဝိစိကိစ္ဆာ သက္ကာယဒိဋ္ဌကို ပယ်နုတ်လျက် ၃၁-ဘုံမှ ကယ်တင်မုံ ဖန်ဆင်းခြင်း၊

၂၆။ အလုံးစုံသော ဝေနေယျ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည် ဒုစရိုက်မှကြဉ်ကုန်၍ ပါရမီတို့ကို ကိုယ်စိတ် ၂-ဖြာ ချမ်းသာ ကျန်းမာစွာဖြင့် ဖြည့်ကျင့်နေခြင်း၊ မကောင်းသော ဒိဋ္ဌာဒိဋ္ဌ ပဂ္ဂိုလ်အတတ်များ ကင်းပျောက်ခြင်း၊ဆိုးဝိုး တိုက်ခိုက် မုဒိမ်း တံတိုမှု မရှိအေားချမ်းလျက် ရတနာ ၇-ပါး အစားအစာ အဝတ်ဘန်ဆာပြည့်ဝခါ အေးချမ်းသာယာသော ကမ္ဘာကြီး အဖြစ် သသာနာ ၅၀၀၀-ပတ်လုံး ဖန်ဆင်းခြင်း၊

၂၇၊ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည် နတ်လူ ဝိဇ္ဇာဓိရ်၏ ဟူသော လမ်း ၃-သွယ်အနက် ဒိဒိ၏ ဆုတောင်း ပါရမီ ဆန္ဒနှင့် ညီညွတ်

၁၆၀ အာရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

ဤသာ လမ်းစဉ်ကို ဆုံးဖြတ်ချမှတ်ခါ ဗြဟ္မဓိကိုယ်တိုင်ကို ယနေ့ မှစဆော် သာသနာကုန်သည်အထိ လမ်းစဉ် ကျင့်စဉ်ကို တည် ထောင် ဖန်ဆင်းခြင်း။

၂၈။ အလုံးစုံသော ဘုန်းကံ ပါရမီရှင် ဝိဇ္ဇာဓိရ်အပေါင်း နတ်အပေါင်း လူသား ပါရမီရှင် အပေါင်းတို့သည် စက်တော် ကြီး ၂-ပါး ဖြင့် သာသနာ ၅၀၀၀ ပတ်လုံး တည်ထောင်ဖန်ဆင်း ပြီး၍ သာသနာပို့ သဘင်္ဂဝါ ကယ်ခြင်းစသော တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ပြီးဆုံးကြ၍ သာသနာ ၅၀၀၀-ကုန်ဆုံးပြီး ပြည့် ပြီးနောက် ကဆုန် လပြည့်နေ့နံနက် အာရုဏ်တက်ချိန်၌ စက် တော်ကြီး ၂-ပါး၌ ပါဝင် အမှုထမ်းရွက်လျက် ရှိသေးသော ဘုန်းကံပါရမီရှင်များ အလုံးစုံ စုတိစိတ်ကျခဏ်းနှင့် နတ်အဖြစ် ဖြင့်ဌင်း၊ ဝိဇ္ဇာဓိရ် အဖြစ်ဖြင့်ဌင်း သိဟိုဠ်ကျွန်း ပေါမမာလာ မဟာ စေတီတော်ကြီးတွင် ရောင်တော်ပျံ ဓာတ်တော်ရုံ စုပွဲမှ စ၍ ဗုဒ္ဓဂါယာ မဏ္ဍိမဒေသ မဟာဗောဓိ ဆွေးလွှင်တော်သို့ ဝဲ ယာ နောက် ဓာတ်ရုံဝန်းခရံသျှက် ကြွချီပြီး စံမြန်းသော ဓာတ် ပေါင်းစုံပွဲ ရောင်တော်ပျံပွဲတွင် ပါဝင်၍ ဓာတု ပရိနိဗ္ဗာန်ပွဲ အပြီးအထိ ပူဇော်ပါဝင်ဘန် ဖန်ဆင်းခဏ်းနှင့် ပိဋကတ်စံချာသို့ ကြွကြပုံများပါ ဖန်ဆင်းခြင်း။

ဓာတ်ဖွင့်ခြင်း ဒိဗ္ဗိနှင့်ကမ္ဘာကို ဖန်ဆင်းခဏ်း
၁၁-ချက် ပြီး၏။

ယောဂီ ပါရမီရှင်သည် အာထက်ဖေါ် ဖြပါ၊ ကမ္ဘာ့ဓာတ်လုပ် ငန်းကို အာဒီးထုတ် ကစားရာတွင်လည်း-

၁။ သိသဝိသုဒ္ဓိ အထူးဖြစ်စေရမည်။

၂။ ခန္ဓာစဉ် အာဝတ်တန်ဆာလည်း သန့်ရှင်း ဖြူဖြူတ်ရ မည်။

၃။ စိတ်ဓာတ်၌လည်း နိဝရဏ စသည် ကင်းရမည်။

၄။ သမထတရား သမာဓိဝတ် လွန်စွာကောင်းရမည်၊
၅။ ဝတ်စိုး ဝတ်နှောင့် အာသုံးချ မျှားမျှားကောင်းရမည်၊
၆။ သစ္စာချက် ပြင်းထန်ရုံမည်၊

ယောဂီ ပါရမီရှင်သည့် အထက်ပါ ဂုဏ်အာဒီ ၆-ချက် တို့ကို ပြည့်စေဦး၍ ဇာဋ္ဌပါဒ် သေးပါး ဒိုလ်ငါးပါးဖြင့် လွန်စွာ အားထုတ်ပါမူကား လောကီ အကျိုးစီးပွါး တမလွန် အကျိုးစီးပွါး လောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွါး. ဝဝနေယျတို့၏ အကျိုးစီးပွါး နောင်လာ နောက်သားမြေးတို့၏ အကျိုးစီးပွါးများကို မရွ ဖြစ်ထွန်းစေပြီးသော်ကား တန်းမိုးကြီးစွာ ဂုဏ်တေဇာနှင့် ဘုန်းကံ ပါရမီရှင်အဖြစ် မလွတ်လျင် ပြည့်ဝရစေမည်ကား မရွသာတည်း၊

ကမ္ဘာ့ဝတ် လုပ်ငန်း ပြီးပြီ။

၁။ နှိပ်ဝတ် ၇-ပါး။
၂။ ဆွဝတ် ၅-ပါး။
၃။ ဝဝနေယျဝတ် ၅-ပါး။
၄။ ဝတ်ဖွင့် ၁၁-ပါး။
အရစုရဝတ် ၂၈-ပါးတို့တည်း။

ဗန်ဆင်း-ကမ္ဘာ့ဝတ်-ပညာခန်း။

ကမ္ဘာတွင် အလုံးစုံသော သဝိညာဏက အဝိညာဏက အပေါင်းတို့တွင် အရာရာမျိုးဦးပင် ဝတ်ကြီး ၄-ပါး၊ ဝတ် ၆-ပါးမျှားသာတည်း။ ထိုဝတ်တရား သဘောဘို့ကို ဟူးစမ်းလေ့လာ ယထာဘူတ ဂျနအောင် စိုရင်ပြုပြင် တတ်ခြင်းသာလျှင် လောကဓံ၏ အထွတ်အထိပ် ဖြစ်လေသည်၊ ထိုသို့ ကံ စိတ် ဥတု အာဟာရတို့ကို ပြုပြင်စိမ့်ရာတွင် စိတ် ဇော ဝတ်အား သိဒ္ဓိ

၁၆၂ ဒုဇရိယာ ဝိစ္ဆာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

သတ္တိသည်သာ ပဓေန ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် လောကီလောကုတ္တရာ ဒုက္ကိုးစီးပွါး ဒုမျှားငေနေယျ တို့၏ အာကိုးစီးပွါး လိုလားကုန်သော ပါဂရိန်ရှင်တို့သည်-

၁။ **စိတ်ဓာတ်** အားသတ္တိ ရင့်ခိုင်တည်မှု။

၂။ စိတ်ဓာတ်မှ **နိဒ္ဒိတာ** တန်ခိုး ဖန်ဆင်းမှု။

၃။ ထိုနိဒ္ဒိတာ တန်ခိုးမှ **ဣဿရိယ** တန်ခိုးဖန်ဆင်းမှု။

ထိုသုံးဆင့်လော နိဿယညွှန်းတို့ကို အားထုတ် ကုန်ရာသည်။ သို့ဖြစ်၍ အလုံးစုံသော ပညာရှိ ဒေပေါ်င်း တို့သည် မျှားလွှစွာသော ဒုက္ခဘေးဒဏ် ရန်မာန်အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်သော ခက်ခဲမှု ဒုစရုတ်မှ ကင်းလွတ်ရာ ချမ်းသာသုခကို တောင့်တကုန်သဖြင့် အဓိပ္ပါယ် အနည်းနည်း ရှာမှီးလေ့လာလျက် ရှိနေကြကုန်လေသည်။ ။သို့သော် စင်စစ်သော်ကား။

၁။ တန်ခိုးသည်ဂုဏ်၊ ဇာန်စွမ်းသယဖြင့် ပြည့်ဝခြင်း သည်ဂုဏ်၊ ငြိမ်းချမ်းသာယာ ပျော်ရွှင်သုခသည်ဂုဏ်၊ အောင်ခြင်းသည်ဂုဏ်၊ နိဗ္ဗာန်သည်ဂုဏ်၊ သင့်၏ စိတ်ဓာတ်၌သာ တည်သည်၊ သင်၏ စိတ်ဓာတ်၌သာ ရှာဖွေ ဆည်းပူးပါ၊ သင်၏ နှလုံးသား စိတ်ဓာတ်သာတည်း။

သစ္စာတံပျံနည်း ၄-ချက်။

၁။ မိဆ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူဝါဒ (အယူဘာသာ) အတွက်။

ကျွန်ုပ်နှင့် တကွသော သိုက်ဝင် ရှင်လောင်း ပါဂရိန်ရှင် အပေါင်းတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာ ပညာရှိ သူတော်ကောင်း သူမြတ်လောင်း အပေါင်း တို့သည် အံ့ဘွယ် ၉ ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သာသနာတော်၌ ဂုဏ်တော် ၉-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ၁၀-ပါးသော ဗုဒ္ဓဝါဒ တရားတော်မြတ်ကို ကျင့်ယူ အားထုတ်လျက် သိမြင် ပေါက်ရောက်လျက် ရှိနေကြကုန်ပြီ။

ဤသို့ မှန်ကန်မြင့်မြတ် အတုမရှိဒေါ်သော တရားဓမ္မကို ရယူသော သစ္စာစကားသည် မပေါက်မပြန် တည်မှန်ပါ၏။

ထာဝရပယောဂ လက်နက် အမျိုးမျိုး အာတွက်။ ၁၆၃

ထို့ကြောင့် စကြဝဠာ လူလောကတွင်၌ ဂိုကြကုန်သော မိန္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူဝါဒ (အယူဘာသာ) အပေါင်းတို့သည် ပျောက်ပျက်စေကုန်သတည်း၊ ပျောက်ကွယ်စေကုန်သတည်း။

၂။ မိန္ဆာဒိဋ္ဌိ အတတ်ပညာ အတွက်။

ကျွန်ုပ်နှင့် တကွသော သိုက်ဝင် ရှင်လောင်း ပါရဒိဂုဏ် အပေါင်းတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာ ပညာရှိ သူတော်ကောင်း သူမြတ်လောင်း အပေါင်းတို့သည် စတုဒေတု ဝဝတ္ထုဒါနဉာဏ်၊ ဓာတ်ဉာဏ်၊ ဓာတ်သိဒ္ဓိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်၊ တရားဓာတ် သိဒ္ဓိအားဖြင့် ဓာတ် ၄-ပါး၊ ဓာတ် ၆-ပါး တို့ကို အစိုးရ ပေါက်ဖြောက်ကြကုန်ပြီ။

ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိအတတ်ဖြင့် ဓာတ် ၄-ရပ်ကို အာဗိုးရသော သစ္စာစကားသည် မဖေါက်မပြန် တည်မှန်ပါ၏။

ထို့ကြောင့် စကြဝဠာ လူလောက တစ္ဆင်၌ ဂိုကြကုန်သော မိန္ဆာဒိဋ္ဌိ အတတ်ပညာရပ် ဟူသမျှတို့သည် ပျောက်ပျက်စေကုန်သတည်း၊ ပျောက်ကွယ်စေကုန်သတည်း။

၃။ ထာဝရပယောဂ လက်နက်အမျိုးမျိုးများအတွက်။

ကျွန်ုပ်နှင့် တကွသော သိုက်ဝင် ရှင်လောင်း ပါရဒိဂုဏ် အပေါင်းတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာ ပညာရှိ သူတော်ကောင်း သူမြတ်လောင်း အပေါင်းတို့သည် ဘုန်းကံ ပါရဒိတော် အားဖြင့်ဂုဏ်၊ အတတ်ပညာ အားဖြင့်ဂုဏ်၊ လက်နက် စကြာရတနာ မျိုးကို ပိုင်သ အစိုးရ ရရှိတော်မူပြီ။

ဤသို့ ဘုန်းကံ ပါရဒိတော်အားဖြင့် လက်နက် စကြာရတနာ မျိုး ရောက်လာရခြင်းသည် မဖေါက်မပြန် တည်မှန်ပါ၏၊

ထို့ကြောင့် စကြဝဠာ လူလောက တစ္ဆင်၌ တည်ရှိကြကုန်သော ထာဝရ ပယောဂ လက်နက် ခဲယမ်း မီးကျောက်

အာရိယာ ဝိစ္ဆာ ပဒုမိပါတ် ဒေတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

အာမျိုးမျိုးတို့သည် ပျောက်ပျက်စေကုန်သတည်း၊ ပျောက်ကွယ်စေကုန်သတည်း။

၄။ အန္ဓဗာလ သူယုတ်မာ ကံကြီးထိုက် ပြစ်မှားကောင်များ အတွက်။

ကျွန်ုပ်နှင့် တကွသော သိုက်ဝင် ရုပ်လောင်း ပါရဒိုရှင် အဆောင်းတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာပညာရှိ သူတော်ကောင်း သူဖြတ်လောင်း အဆောင်းတို့သည် သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာတော်ဝင် ဂ.လျာဘူးပုထုဇဉ် အဖြစ်ဖြင့် အာရိယာန္တေဝါသဝင် အဖြစ်ဖြင့် သာသနာပြု၍ သတ္တဝါကယ်ခါ ပါရဒိတော်များ ဖြည့်ကျင့် အားထုတ်နေကြကုန်သည်၊

ဤသို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဒူးဖြင့် သူတော်စင်အဖြစ် ခံပူအားထုတ် ပါရဒိဖြည့် ပြုလုပ်ရှိအပ်သော သစ္စာစကားသည် မဖေါက် မပြန် တည်မှန်ပါ၏၊

ထိုကြောင့် စကြဝဠာ လူလောက တစ္ဆင်၌ အန္ဓဗာလများ၊ သူယုတ်မာများ၊ မိစ္ဆာကောင်များ၊ ကံကြီးထိုက်များ၊ ပြစ်မှားကောင်များ၊ သစ္စာဖေါက်များ၊ လူဗာလ အပေါင်းတို့သည် ဤလူ့ပြည်မှ ပျောက်ပျက်စေကုန်သတည်း၊ ပျောက်ကွယ် စေကုန်သတည်း၊ ဇွေ့လျောင်းကုန်သတည်း။

ပါရဒိရှင်တို့သည် အဆက်ပါ ဟုက်ခေတ်ကြီး ၄-ပါးတို့ကို နေ့စဉ် အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် ဒိုင်ဖျက် အားထုတ်ရမည်။ ဆရာ ဆရာမတို့သည် အမြဲနှံ့တော် ပြုနိုတမ်း ပြုနိဆိုခွင့်ကို ဆရာဘုရား ဂုဏ်စား ပြုပါသဖြင့် ထည့်သွင်း ပြုနိဆိုရမည်၊ တနိုင်းကြီး ဘုရား၌ အထပ်ထပ် ပြုလုပ်ရမည်။

ဤသို့အားဖြင့် ပါရဒိရှင်သည် ကမ္ဘာ့ဒေတ် လုပ်ငန်းတွင်ဂုဏ်း၊ စက်ဆုတောင်း စက်ပညာတွင်ဂုဏ်း၊ မဟာစက်လွှတ်ပွဲ သဘင်တွင်ဂုဏ်း၊ ကည့်သွင်း ဖနဆင်းပါစေ။

ဤမှင်ဒေတ်ကြီး ၄-ပါးကို သစ္စာတံပျံနည်း ၄-ချက်ဖြင့်နေ့စဉ် အားထုတ်ပါ၊

မဟာစက်တော်ကြီး။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နိဒါန်း။

၁။ တနိုင်းကြီးမင်းတည်သော တနိုင်းကြီးသိုက်ဝင်ဘုရားတွင်။

၂။ ဆိပ်ဒီး ရေချမ်း ပန်းများ ကပ်လှူပါ။

၃။ ဘုရား၏ တန်ဂိန္နေထောင့် အရင်းမှ ဖြစ်သည်။

၄။ အောင်သပြေကို လက်တွင် စွဲကိုင်လျက် မတ်တတ်ရပ်လျက် ဖြစ်သည်။

၅။ ဘုရားဆုပန်များ များများပါဝင်လျှင် သာ၍သင့်သည်။

၆၊ စက်ကို အင်ပေးထားပြီးသူ များသာ ဖြစ်သည်။ (ဖြစ်သင့်သည်)။

၇၊ ပရိတ်ကြီး မေတ္တာသုတ် မင်္ဂလသုတ် ရတနာသုတ် ပုဗ္ဗဏ္ဏသုတ်များကို ရွတ်ဟောပါ၊

၈။ မွေစကြာသုတ်ကို ရွတ်ဟောပါ။

၉။ စက်လှည်သူများသည် နဝင်္ဂသိလနှင့် အာသက် သတ်လွတ်သာ စားနေသူ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ရမည်။

၁၀။ မြတ်စွာဘုရား ပင့်တည့် ကိန်းထားရမည်။

၁၁။ ဓာတ်စီး ဓာတ်ရုံ ကိန်းနေရမည်၊

၁၂။ ဆရာဘုရားအား အာရုံတင်ယူခါ ကိုယ်စားဓာတ် ဖြစ်သည်ဟု ယုံမှတ်ယူ တည်ပင့်ထားရမည်။

၁၃။ ပရိကမ္မနိမိတ် အဖြစ် တသောင်းသော စကြဝဠာကိုက် ကိုဂုင်း ထိုတသောင်းသော စကြဝဠာ ကိုက်မှ လူနတ် ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အပေါ် ၌ အစိုးရသော (ဇာသဏရိယ အာဏာဘန်ခိုး)ကို ပိုင်စိုးလျက် အာရုံနိမိတ် ဖြန့်ထားရမည်။

၁၄။ ပိဋိ၏ထံ၌ မူလအပ်ထား သော စက်ပညာကို နှိုးရမည်၊

၁၆၉ အဂရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

စက်။

၁။ အဇ္ဈတ္တိက ကိုယ်ပိုင်သစ္စာ ၅-ချက်။

၁။ သခ္ခဏ္ဍာကုံ ၃-ပါး၊ အာနန္တိုင်းပါး၊ ၅-ပါး သိလ၊ ပဋိညာဉ် ၂-ပါး သစ္စာခံဆို သစ္စာပုံကို တမျိုးဆို။

၂။ ပါရဒိ-၃၀၊ စွန့်ခြင်းကြီး ၅-ပါး၊ စရိယ ၃-ပါး၊ သစ္စာခံဆို သစ္စာပျံ၌ တမျိုးဆို၊

၃။ အသက်စည်းစိမ် မင့်မှု၍ အာကျိုး ၄-ပါး သည်ပိုးထမ်း ရွက်လျက်ရှိကြောင်း သစ္စာခံဆို သစ္စာပျံ၌ တမျိုးဆို။

၄။ ဝိဇ္ဇာခိုင်္ဂပညာ ၂-ပါးကိုကျင့်၍ ဓာတ် ၂-ပါးကို ပွင့်နှိုးပြီးလျှင် စက် ၂-ပါးကို တည်ထောင် ဖန်ဆင်းလျက်ရှိကြောင်း သစ္စာခံဆို သစ္စာပျံ၌ တမျိုးဆို။

၅။ နောင်သောအခါ၌ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကို ရမည် ဖွဲ့ကန်မှန်ပါကြောင်း သစ္စာခံဆို သစ္စာပျံ၌ တမျိုးဆို။

၂။ ဗဟိဒ္ဓ ပြင်ပသစ္စာ ၅-ချက်။

၁။ ဂင်္ဂါဝါဠ၊ သဲစုမျှမက ပွင့်တော်မူပြီးကုန်သော ဘုရား ရှင် အပေါင်းတို့သည် ပါရဒီ-၃၀၊ စွန့်ခြင်းကြီး ၅-ပါး၊ စရိယ ၃-ပါး တို့ကို ဖြည့်ကျင့်၍ သာလျှင် ဘုရားစင်စစ် သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့ ရောက်ကြောင်း မှန်ပါ၏၊ သစ္စာခံဆို သစ္စာပျံ၌ တမျိုးဆို။

၂။ ဂုဏ်တော် ၆-ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော တရားတော် မဂ် ဖိုလ်နှင့် တူသော သမာဓိ တရားညွှန် လောက၌ မရှိ၊သစ္စာခံဆို သစ္စာပျံ၌ တမျိုးဆို။

၃။ ဂုဏ်တော် ၉-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော သံဃာတော်၊အာရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်စား သံဃာတော်တို့သည် မဂ်ဖြင့် ကိလေသာကို အာကြွင်းမဲ့ဖြတ်ကြောင်းဆို သစ္စာခံဆို သစ္စာပျံ၌တမျိုးဆို။

၎။ စကြဝဠာ လောကတွင်၌ရှိသော ရတနာဒေပေါင်းတို့ ထက် ရတနာ ၃ ပါးသည်သာ အာတုမရှိဖြတ်ကြောင်း သစ္စာခံဆို သစ္စာပျံ၌ တမျိုးဆို။

၅။ သာသနာ ၅၀၀၀-အတွင်း၌ သောတာပတ္တိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်မှ စ၍အရိယာ ၈-ယောက်တို့သည် အစဉ်တည်ထွန်း ရှိနေကြောင်း မဆိတ်ကြောင်း သစ္စာခံဆို သစ္စာပျံ၌ တမျိုးဆို၊

၃။ သာသနာ ၅၀၀၀-အတွင်း၌ သောတာပတ္တိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်မှ စ၍အရိယာ ၈-ယောက်တို့သည် အစဉ်တည်ထွန်း ရှိနေကြောင်း မဆိတ်ကြောင်း သစ္စာခံဆို သစ္စာပျံ၌ တမျိုးဆို၊

၃။ ဘုရားတပည့်တော် ယခုဆိုသော အနန္တတိုက်ကိုယ်ပိုင် သစ္စာ ၅-ချက် ဗဟိဒ္ဓပြင်ပသစ္စာ ၅ ချက် ဤဆိုခဲ့သော (၁၀) ချက်သော သစ္စာစကားတို့သည် ဓမ္မပြန် တည်မှန်ပါ၏။ ဤ မှန်စွာ ဆိုရသော ၁၀ ချက်သော သစ္စာစကား၏ အာနုဘော်တော်အားဖြင့်-

၁။ ဖန်ဆင်းဝေတ်များကိုဆို။
၂။ နှိပ်ဖျက်ဝေတ်များကိုဆို၊
၃။ စက် အရဖြစ်တည့်၊

(ပါရဒိုရှင်၏မနောဝေတ်ရောက်သမျှ အားလုံးဆိုခွင့်ပြုသည်)။ ဉာဏ်ရှိပါလေ၊ဉာဏ်ယှဉ်၍ သုံးစွဲပါ။

၄။ (အဓိန့်တော်ပြုပါ) ဆရာဘုရား၏ အာဏာစက် ကိုယ် စေးတော်ဝေတ်ယူ၍ အလုံးစုံသော ဝေတ်အပေါင်း နတ်အပေါင်း ဗြဟ္မာအပေါင်း လဗိုင်းအပေါင်း ဂန္ဓာရီအပေါင်းနှင့် နဂါး ဂဠုန် ဂုမ္ဘာန် ရက္ခိုသ် ဂန္ဓဗ္ဗ နတ်ဘီလူး နတ်မိန်းမ အပေါင်းတို့အား သေချာစွာ အဓိန့်တော်ပြုတ် ချမှတ်ရပါသည်၊

(ကိုယ်တော်ဘုရား၏ စက်စုံအဓိန့်တော်) ပါရဒိုရှင်များသည် ထုံးစံအတိုင်း မနောဝေတ်ရောက်တိုင်း ဆိုပါလေ၊

၅။ ကမ္ဘာ့ဝေတ်လုပ်ငန်း ခေတ္တအားထုတ်ပါ၊
၆။ အမျှဝေပါ .. သာဓုခေါ်ပါ၊
၇။ ဆုပန်ပါလေ။

၁၆၈ အဋ္ဌသာ ဝိစ္ဆာ ပဒီပါတိ ဓာတ်တက်စဉ်ကျမိး။

၈၊ ပါဒဓိဂ္ဂင်တို့၊ မြတ်စွာဘုရားသည် သိဝိဒေဝတ်တော်၌ လှူပြီးသော မျက်စိအစား ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြစ်အောင် သစ္စာပြုသဖြင့် ရပေသည်။မိလိန္ဒပဉ္ဉာ ပုဆွေနံပါတ် ၉၁-သိဝိရညော စက္ခုဒါန ပဉ္ဉာ၌ကြည့်ပါ၊ သစ္စာပြုသဖြင့် ဆိုသဖြင့် မဖြစ်ကောင်း မအောင်ကောင်း မကြိုပေ၊ရဲဝံ့စွာ အားထုတ်ကြပါ မုချအောင်ရမည်၊

ကမ္မာဒ္ဓဓောတ် ၅-ပိုင်း။

ယောဂိပါဂရဒ္ဓိဂ္ဂင်သည် အလွန်မွန်မြတ်သော ထူးမြတ်သော ကမ္မာဒ္ဓဓောတ်လုပ်ငန်းကို အားထုတ်ချန်မှာ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ရာ၌ ဗုဒ္ဓဓောတ် ကိန်းသောအခါတွင် ထိုဗုဒ္ဓဓောတ် ကိန်းနေသောအခါတွင် အားထုတ်ရပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓဓောတ် ကိန်းနေမှသာလျှင် ဘုရားဂုဏ်၏-

၁။ အစိန္တေယျအပ္ပမေယျ အနန်တသော်ဌစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်။

၂။ ရောင်ခြည်တော် ၆-သွယ်နှင့် ရေဒီး အစုံအဆုံ ရောင်ခြည်တော်၊

၃။ သမ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်နှင့် ဂုဏ်တော် ၉ ပါး၊ တရားတော်ဂုဏ် ၆-ပါး တို့၏ အနုဘော်တော်ကို ဖြိုပြီးလျှင် ကမ္မာဒ္ဓဓောတ်ကို ယောဂိ၏ ပါရဒီ သစ္စာ သိလ အဓိဋ္ဌာန် သမာဓိအားဖြင့် ဖန်ဆင်းရပါသည်၊

ဓာတ်ကြီး ၅-ပိုင်း။

၁။ စိတ်ဓာတ်ကို ဖန်ဆင်းတည်ထောင်ခြင်း။

၂။ ခန္ဓာစည် အလေးအသားများ တည်ထောင်ဖန်ဆင်းခြင်း။

၃။ အဝတ် တန်ဆာ ဒွါရယာများကို တည်ထောင် ဖန်ဆင်းခြင်း။

၄။ ပရိသတ်များ ပရိဘောဂများကို တည်ထောင် ဖန်ဆင်းခြင်း၊

၅။ ကမ္ဘာ့စကြဝဠာကို ယောဂိစိတ်ကြွက် တည်ထောင်ဖန်ဆင်းခြင်း။

အထက်ပါ ၅ ပိုင်းတို့ကို ဖန်ဆင်းခြင်း; နိမ္မိတကို ဆောင်ပြီးလျှင် ထိုနိမ္မိတ ဓာတ်ကို ဇာသရိယ ဓာတ်ဖြင့် ထင်မံဖန်ဆင်းရပါသည်။

အထူးမှာ။ ။ဗောဓိ ၅-ပါးလုံး ခဿယ်တို့တွင် ပိဓိ၏ လမ်းစဉ်နှင့် လျော်စွာ မှန်ကန်စွာ တည်ထောင် ဖန်ဆင်းရပါသည်။

(မဆိုင်မပိုင်မမှန်တာ မဖြစ် မလုပ်ပါလေနှင့်)။

ပညာခွင် ဘုရားပင့်နည်း။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အရဟံ အစရှိသော ဂုဏ်တော် ၉-ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သက်တော်ဆင်ရှား သဗ္ဗညုတ ဖြတ်စွာဘုရား၊ ဘုရားတပည့်တော်၏ ဦးခေါင်းထက်၌ အဆုတ် အသဲ နှလုံးမျက်စိထဲ၌ သာသနာတော် ၅၀၀၀-ကာလပတ်လုံး ဖြစ်လေရာဟာဝ ဖြစ်လေရာဌာနတို့၌ အခါခပ်သိမ်း ကျောင်းတော်အဖြစ် ပလ္လင်တော်အဖြစ် ဂန္ဓကုဋိတော်အဖြစ်ဖြင့် တည်နေကိန်းဝပ် သိတင်းသုံးနေတော်မူပါ အာရုင်ဖြတ်ဘုရား။

ကြွေးရှင်းနည်း။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဘုရား တပည့်တော်သည် အနုမတဂ္ဂသံသရာမှ အစပြု၍ ယခုနေ့ယခုအချိန်အခါအထိ ဤအတွင်း၌ မပြစ်မှားအပ် မပြစ်မှား

ထိုက်သော ပဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကျူးလွန်ပြစ်မှား မိခဲ့သမျှသော အလုံးစုံသော အပြစ်အနာအဆာ တို့သည် အာကယ်၌ ဂိုဏ်းအုံ၊ဘုရား တပည့်တော်သည် ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ အားဖြင့် ဂိုဏ်းကန်တော့ ဝန်ချပါ၏။ အပြစ်မှ သည်းခံတော်မူပါ။ ခွင့်ပြုတော်မူပါ အာဂုဏ်ဘုရား၊ အပြစ်များမှ ကင်းလွတ်ရပါလို၏ အာဂုဏ်ဘုရား။

အာကျွန်ုပ်အား လည်း ကျူးလွန်ပြစ်မှားမိခဲ့သမျှသော အလုံးစုံသော အပြစ်အနာအဆာ အပေါင်းတို့ကို ကျွန်ုပ်က သည်းခံပါ၏။ ခွင့်ပြုပါ၏။ ချမ်းသာသုခရကြပါစေ၊ တရားထူး တရားမှန် ရကြပါစေ၊ အပြစ်မှ ကင်းလွတ်ကြ ပါစေသော်။

သစ္စာ ပေးနည်း။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဘုရားတပည့်တော်သည် ယနေ့ယခုမှအစပြု၍ အသက်ထက်ဆုံး ဘုရား တပည့်တော်၏ အသက် စည်းစိမ်ကို (၁) ရတနာသုံးပါး အားဇင်း၊ (၂) ဆရာဘုရား အားဇင်း၊ စွန့်လွှတ်ပူဇော်ပါ၏ အာဂုဏ်ဘုရား။ (၃-ကြိမ်ဆို)။

၂။ ဘုရားတပည့်တော်သည် ယနေ့ ယခုမှ အစပြု၍အသက် ထက်ဆုံး မြတ်စွာဘုရားအား ဇင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်မြတ်အား ဇင်း၊ ဆရာဘုရား အား ဇင်း၊ ဆရာဘုရား၏ ပညာခွင့်အား ဇင်း၊ ဆရာဘုရားသည် အား ထုတ်လျက် တည်ဖန် ဆင်းလျက်ရှိသော စက် ၂-ပါး အား ဇင်း၊ ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ အား ဖြင့် မကျူးလွန်ပါ မပြစ်မှား ပါ အာဂုဏ်ဘုရား၊ (၃-ကြိမ်ဆို)။

ဘုရားတပည့်တော်သည် ယနေ့ ယခုမှ အစပြု၍ အသက် ထက်ဆုံး ဆရာဘုရား အား ဇင်း၊ စက် ၂-ပါး အား ဇင်း၊

အာသက်ပေးစွန့်၍ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ပါမည့် အရှင်ဘုရား၊ အာသက်စည်းစိမ်မငဲ့မူ၍ ကာကွယ် စောင့်ရှောက် ထမ်းရွက်ပါမည် အရှင်ဘုရား။ (၃-ကြိမ်ဆို)။

၄။ ၍ ယခုဆိုသော သုံးချက်သော သစ္စာ စကားသည် မဖေါက်မပြန်အောင် ထမ်းရွက်ပါမည် အရှင်ဘုရား။

၅။ ၍ ယခုဆိုသော သုံးချက်သော သစ္စာ စကားသည် မဖေါက်မပြန် တည်မှန်ပါ၏။

၆။ ၍ ယခုဆိုသော သစ္စာ စကားသည်မတည်မှန်ဖေါက်ပြန် ပျက်ကွက်ခဲ့သော် အာကျွန်ုပ်သည် ဦးခေါင်းရှစ်စိတ် ကွဲ၍ သေစေသတည်း၊ သွေပွက်ပွက်အန်၍ သေစေသတည်း၊ သေဖြီးသောအခြားမဲ့၌ ငရဲတွင် ခံရပါစေသတည်း။

၇။ ဘုရားတပည့်တော် ယခုဆိုခဲ့သော သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန် စကားတို့သည် မဖေါက်မပြန် တည်မှန်ပါသဖြင့် သစ္စာစကား၏ အာနုဘော်တော် အားဖြင့် ရတနာ ၃-ပါး၊ ဆရာဘုရား၏ အာနုဘော်တော်အားဖြင့်-

၁။ တောင့်တအပ်သော ဗောဓိဉာဏ်ရင့်၍ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ရောက်ရစေသတည်း။

၂။ ပညာခွင် စက်ဆုတောင်း ကမ္ဘာ့ ဓာတ်လုပ်ငန်း စက် ပညာ၏ ကမ္မဇိဋ္ဌ ဇာဋ္ဌပါဒ် သိဋ္ဌိတို့သည် ဒိဋ္ဌဓမ္မပြည့်စုံ ရှိစေသတည်း။

၃။ မဟာစက်တော်ကြီး၏ ကမ္မဇိဋ္ဌ ဇာဋ္ဌပါဒ် သိဋ္ဌိအပေါင်း တို့သည် ပြည့်စုံ ရှိစေသတည်း။

၄။ ဝိဇ္ဇာဇိုရ်ပညာ ၂၂-ပါးကို ပေါက်ဖြောက်၍ ဓာတ် ၂၂-ပါး ကို ပွင့်လှန်းနိုင်ပြီးလျှင် စက် ၂၂-ပါးကို တည်ထောင် ဖန် ဆင်းရ နိုင်စေသတည်း။

၁၇၂ အဓိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓေတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၅။ ဂုင်းဖျိ် ဗေဒဂိအားလျော်စွာ အတွင်းလူအတွက် ပညာ ခွင် စက်ဆုတောင်းနှင့်တနိရာ စက်ဆုတောင်းကို ဆိုပေး ပါ့လေ။

ပြင်ပပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ကလည်း သင့်လျော်ရုံသာ ဆိုပေးပါ။ (ပဌမ ဂုင်းဖျိ် ဗေဒဂိနှင့် လမ်းစဉ်ပေးပါ)။

သိန္ဒိ သိက္ခာ ထပ်နည်း။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပြဿဒယ်ကိစ္စများကို အလုံးစုံ ထုံးစံနှင့်အညီပြုပါ။ ကိုယ်ပိုင်သစ္စာ လေးချက် ငါးချက်ကိုဆိုပါ။

၁။ သရဏာကုံ ၃-ပါး အနန္တ ငါးပါး၊ ငါးပါးသီလ ပဒိုညာဉ် ၂-ပါး သစ္စာပျံနှင့် တကွဆို။

၂။ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ရည်မှတ်၍ ပါရမီ ၁၀-ပါးကို ကျင့်သုံး ဆောက်တည် ဆည်းပူး ဖြည့်ကျင့် အားထုတ်လျက် ဂို့ကြောင်းဆို သစ္စာပျံနှင့် တကွဆို။

၃။ အသက်စည်းစိမ် မင့်မူ၍ ဒုက္ခိုး ၄-ပါး သည့်ပိုးလျက် ဂို့ကြောင်း သစ္စာပျံနှင့် တကွဆို။

၄။ နောင်သောဒုခါ၌ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ဇကန်ရောက်မည် မှန်ကြောင်း သစ္စာပျံနှင့် တကွဆို။

၅။ ဝိဇ္ဇာမိုရ်ပညာ ၂-ပါးကို ကျင့်သုံးအားထုတ်၍ ဓာတ် ၂-ပါးကို မွှင့်နှိုးပြီးလျှင် စက် ၂-ပါးကို တည်ထောင် ပန်ဆင်းလျက် ဂို့ကြောင်း သစ္စာပျံနှင့် တကွဆို။ (ဒုဆို့ မဆိုသင့်)။

သစ္စာခံ။ ဘုရား တပည့်တော် ယာဇုဆိုခဲ့သော ၅-ချက်သော သစ္စာစကားသည် မဖေါက်မပြန် တည်မှန်ပါ၏။

သဒ္ဒါဗျိုဟ်။ ဘုရား တပည့်တော် ယာခုဆိုသော ၅-ချက်သော သစ္စာစကားသည် မတည် မမှန် ဖေါက်ပြန် ပျက်ကွက် ခဲ့သော် ကျွန်ုပ်သည် ဦးခေါင်း ၈-စိတ်ကွဲ၍ သေစေသတည်း၊ သေပြီးသော နာခြားမဲ့၌ ငရဲတွင် ခံရပါစေသတည်း။

သဒ္ဒါအရုပ်။ ဘုရားတပည့်တော် ယာခုဆိုသော ၅-ချက်သော သစ္စာစကားသည် မဖေါက်မပြန် တည်မှန်ပါ၏။။

(၁) ၁။ ၌ မှန်ကန်စွာ ဆိုရသော ၅-ချက်သော သစ္စာစကား၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့် ၌စေတီတော်ကို တည်ထားကြကုန်သော ဘုရားဒါယကာ သာသနာ့ဒါယကာ မင်းကောင်းမင်းမြတ် အပေါင်းတို့သည် ပိုင်သ အစိုးရသော ကမ္မဇိဒ္ဓိ ဇာဒ္ဓိပါဒ် **သိဒ္ဓိ** ဘုန်းကံ ပါရဒိ အပေါင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်၌ တည်စေသတည်း၊ ရောက်စေသတည်း၊ ပိုင်သအစိုးရစေသတည်း၊

၂။ ၌ မှန်....လ....ကြောင့် ၌စေတီ....လ .. ပိုင်သအစိုး ရသော ကမ္မဇိဒ္ဓိ ဇာဒ္ဓိပါဒ် သိဒ္ဓိ ဘုန်းကံပါရဒိ အကျင့်**သိက္ခာ** အာဏာစက် အပေါင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်၌..... လ..... သ တည်း။

၃။ ၌ မှန် ....လ . ကြောင့် ၌စေတီ....လ....အစိုးရ သော ကမ္မဇိဒ္ဓိဇာဒ္ဓိပါဒ် သိဒ္ဓိဘုန်းကံပါရဒိ အကျင့်သိက္ခာ အာ ဏာစက် အပေါင်းတို့ကို ကျွန်ုပ်သည် **ပိုင်သအစိုး၏ လွှမ်းမိုးခြေ သတည်း**။

အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုနည်း ၃-ချက်ကို ဖြေပါ။။

(၂) ၁-၂-၃ ၌စေတီတော်သို့ ရောက်ဖူးကြကုန်သော ဘုန်းရှင် ကံရှင် သိုက်ဝင် ရှင်လောင်း ပါရဒိရှင် သိဒ္ဓိရှင် အပေါင်းတို့ သည် ပိုင်သ အစိုးရသော-

၁-သိဒ္ဓိ၊ ၂-သိက္ခာ၊ ၃-ပိုင်သ အစိုးရလွှမ်းမိုးခြင်း။။

အဓိပ္ပာယ်အတိုင်း သေချာစွာ ၃=ဆင့်ဆိုပါလော။။

၁၇၄ အဋ္ဌကထာပါဠိတော် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

(၃) လ... အာထက်ဝိဇ္ဇာရှိ၏ ဆရာကြီးများအပေါင်း....လ ၃-ချက်ဆိုပါ။

(၄) လ....ခမည်းတော် သိကြားမင်း....လ.... ၃-ချက် ဆိုပါ။

(၅) လ... ခမည်းတော် ညောင်းရမ်းကိုယ်တော် ဆရာ ဘုရား... လ ...၂-ချက်သာ ဆိုရသည်။

အထက်ပါ ပုဂ္ဂိုလ် ၅-ဦးတံမှ သိဒ္ဓိ သိက္ခာ ထပ်ယူခြင်းပြုပါ။

ထိုနောက်ဆိုရန်မှာ-

၁။ ပညာသွင်စက် ဆုတောင်းကို ဆိုယူပါလေ။

၂။ ဒိဒိ၏ ဖေဖေအားလျော်စွာသာ ဆိုပါလေ။

၃။ လမ်း ၃-သွယ်တွင် ဒိဒိ၏ လမ်းကိုသာ ဆိုပါလေ။

၁။ ထို့နောက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။

၂။ ။ ကမ္မာ့ဓာတ်သုပ်ငန်း အားထုတ်ပါ။

၃။ ။ မေတ္တာပို့ပါ။

၄။ ။ တန်ခိုးကြီးဂါထာ မန္တန်များရွတ်ပါ။

၅။ ။ အမျှဝေပါ။

၆။ ။ ကိုင်တည်ပါ။

၇။ ။သာဓုခေါ်ပါ၊

၈။ ။ ဆုပန်ပါလေ။

မဟာဇေယျသိဒ္ဓိ အောင်ဆုဆိုနည်း။

၁။ ပုဂ္ဂိုလ်အင်္ဂါ ၆-ပါး။

၁။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ.ဆုပန်ဖြစ်ခြင်း။

၂။ ပုဏ္ဏိုင် ယောဂျားစင်စစ်ဖြစ်ခြင်း။

၃။ ဓာတ်စိုး ဓာတ်ရုံ ပညာဖြင့် ပြဋ္ဌိုးခြင်း။

၄။ ကံငါးပါးဆိုပြီး ဆရာဖြစ် ရှိပြီးခြင်း။
၅။ မွေစကြာသုတ်ကို ပရိတ်များပါရခြင်း။
၆။ တန်ခိုးကြီးဂါထာ မန္တရားများကို အများရခြင်း။

ပြည့်စုံရန် အင်္ဂါ ၆-ပါး။

၁။ တန်ခိုးကြီးမင်း တည်သော သိုက်ဝင် တန်ခိုးကြီး ဘုရား။
၂။ ဘုရားဇာ၏ တနဂိန္ဒေထောင့်မှ ဖြစ်စေ၊ တောဇ အာရင်မှ ဖြစ်စေ၊
၃။ ငါးဆုံ ၃-ပွဲဖြစ်၁စ၊ (၄-၅-ဖြစ်စေ) ရှိခြင်း။
၄။ မွေးနေ့ အရက်တက်ချိန်။
၅။ ဝတ်ရုံများ ပြည့်စုံခြင်း။
၆။ အောင်သပြေ များနှင့် အဘိသေက ရေစင်ရှိခြင်း။

၃။ အတွင်းအင်္ဂါ ၆-ပါး။

၁။ နဝင်္ဂသိလနှင့် သက်သတ် လွတ်စား ကျင့်နေသဲ့ ဖြစ်ခြင်း။
၂။ ဝတ်နီ ဝတ်ဖြူ မဟာဝတ်တန်ဆာ ဖြစ်ခြင်း။ (ဝတ် ကြောက်ပယ်)။
၃။ ခေါင်းထုံးဖြစ်စေ ဆံရှည်ဖြစ်စေ ဖွဲ့ခြင်း။
၄။ စက်ပညာ အင်ပေးခံရပြီးခြင်း။
၅။ ပညာကြီး တက်ပြီး စ မ အပ်ခံရပြီးခြင်း။

အောင်ဆု မာတိကာများ။

၁။ ကြေးဗလေးနှင့် ရေစင်ကို ထည့်၍အသင့်ထားပါ။
၂။ ညကပင် တန်ခိုးကြီးသုတ်များ မဟာသမယ သုတ်များ ပရိတ်များရွတ်၍ ဝိဇ္ဇာရိုင် နတ် သိကြားဗြဟ္မာတို့အား ပင့်ဖိတ်၍ ပွဲအင်ထားပါ။

၁၇၆ အာရိယာ ဝိစ္ဆာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၃။ ဆွမ်း ဆီ မီး ရေချိုမ်း သစ်သီး ပန်း နှံ့သာ မွေးများနှင့် အဝတ္ထု ပွဲရုံကို ဆိုင်ရာတို့ဒေးဝး နံနက်စောစောကပင် ကပ် လှူပါ။

၄။ ထုံးစံအတိုင်း ပရိတ်များနှင့် မွေစကြာရွတ်ဟောပါ။

၅။ နံနက်အာရုဏ်မှီ ရေစင်ကြေး ဗလေးကိုကိုင်၍ ဓာတ်စိုး ဖြင့် အောင်ဆုကို စတင်ဆိုပါ။

၆။ ဒေးဝင်ဆုဆိုပြီးသော် ဓာတ်စိုးဖြင့် ရေစင်သောက်ပါ။

၇။ အတိုသေက ဂါထာများ တန်ခိုးကြီးဂါထာများ ဇေယျ ဂါထာများ ရသမျှ ရွတ်ပါ။

၈။ မိမိအထက်ကြီးရင့်သူရှိက ထိုသူက အဘိဆိုက်ပေးခြင်း ကို ခံယူပါ။

၉။ မေတ္တာစျာန်နှင့် ကမ္မာ့ဓာတ် လုပ်ငန်း အားထုတ်ပါ၊ အဓိဋ္ဌာန် တဆိုင်ဝင်ပါ။

၁၀။ စက်ဆုတောင်း ခံယူ၍ ဓာတ်စိုးဖြင့် ဓာတ်ဖြည့်ပါ။

၁၁။ အမျှပေးဝေပါ၊ သာရုဒေါ်ယူပါ။

၁၂။ ပြီးဆုံးအောင်မြင်ကြောင်း ကျေညာပါလေ။

ယောဂီ ပါရမီရှင်သည် အလုံးစုံ ကျမ်းကျင် ပြည့်စုံအောင် ပညာခက်းခွ် ဆည်းပူးပြီးသော် ရဲဝံ့စွာ အားထုတ်ရာသည်။ မာတိကာ ပြီး၏။

မဟာဇေယျသိဒ္ဓိ နိဿယာည်း။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(ပညာခွင် ဘုရားပင့်ကို ၃-ကြိမ်ပင့်ဆို)။

၁။ သရဏာဂုံ ၃-ပါး။

အနုက္ကံ-ငါးပါး။

ငါးပါးသီလ။

ပဒိုညွှာ၌ ၂-ပါး။
သစ္စာခံသစ္စာဖျံသစ္စာအုပ်တို့ဖြင့် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် ပညာကြီး တက်စဉ်ကကဲ့သို့ အလုံးစုံဆိုပါလေ။

၂။ ပါရမီ ၃၀-ပါး။
ဓွန့်ခြင်းကြီး ၅-ပါး။
စရိယ ၃-ပါး၊

စတုရင်္ဂိုရိယ တို့ကို ယောဂီ ပါရမီရှင်သည် ပါရမီဆောက်တည်စဉ်ကကဲ့သို့ သစ္စာခံ သစ္စာဖျံ သစ္စာအုပ်တွင် စက်ဆုတောင်းကိုဆို၍ အလုံးစုံ ဆိုပါ၊

၃။ အာထက်ပါ ၂-ချက်ကို ဆိုပြီးသော် ပိဒိလိုရာဆု သစ္စာဖြင့် ယောဂီ၏ လမ်း ၃ သွယ်တွင် ရယူသောလမ်းစဉ်၏ အတိုင်း ဆုသစ္စာဖြင့် သေချာစွာ သစ္စာ ၂-ချက်၏ အာနုဘော်ဖြင့် သေချာစွာ ပိုင်းခြား၍ ဆိုရပါသည်။ ပိဒိလိုရာ ဆုတောင်းအတိုင်းပင် ဗောဓိနှင့်လမ်းစဉ်ရွေး သတ်မှတ်ခါ ပြတ်သားစွာ ဆိုရသည်။

၄။ ထိုသို့ ဆိုပြီးဆုံးသော် ပထဝီမြေ တိုင်တည်၍ ဓာတ်စိုးဖြင့် ပညာရေစင်ကို သောက်ပါ။

ထိုသို့ ရေစင်သောက်ပြီးမှသာ အာဘိသိက် ခံခြင်းစသည်တို့ကို အောင်သပြေနှင့် အခြားသူက ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ဘိုင်ဖြစ်စေ အာဘိသိက် ခံယူခြင်း ပြုရ ပါသည်။ ထိုနောက် ထုံးစံအတိုင်း ရွှေပြုဘွယ်တို့ကို သေချာစွာ ပြုရပါသည်။

အထူး မှတ်ချက်။

ဆရာဘုရားသည်ထို **မဟာဇေယျသိဒ္ဓိ** အောင်ဆု ဆိုခြင်းကို နိဿယညွှန်ကြားစွာ အားထုတ်လိုသူများ အတွက် ဖော်ပြပေး

အင်လျက် ဂိုနေပေသည်၊ယခုအခါ၌ကား ထိုက်ဝင်ရပ်လောင်း ပါရမီဂုဏ် သိဒ္ဓိဂုဏ်တို့သည် ပါရဒိ အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ပေါ်ပေါက်နေရန် လိုအင်ယာပြီ ဖြစ်၍၎င်း၊ (လက်နက် ကြောရတနာများ လျင်မြန်စွာဂ၍) ဒိန္ဓာဒိဋ္ဌိ အတတ်ပညာများ ဒိန္ဓာဒိဋ္ဌိ အယူဝါဒများ ထာဝရ ပယောဂဖြစ်သော လက်နက်အမျိုးမျိုးများ လျင်မြန်စွာ လှုဒိန္ဓာ နတ်ပြုတ်စွာ နတ်ဒိန္ဓာ ဘီလူးပြုတ်စွာ အာပေါင်းတို့အား နှိပ်နင်း ပယ်ဂျားခြင်း စက် ၂-ပါးတို့ အင်္ဂါ ၅-ပါးနှင့် အညီ အောင်မြင်ထင်ပြောက်ပါရမီဂုဏ်များ ဘုန်းတောက်၍ ကမ္ဘာတစ္ဆမ်းလုံး ငြိမ်းချမ်းသာယာ လောကီစီးပွါး လောကုတ္တရာစီးပွါးများ လျင်မြန်စွာ ပြည့်ဝအောင်မြင်စေရန် ရည်သန်၍ သာသနာတော် ၂၄၆၇ ခုနှစ်သင်္ကြာန်၏ ၁၃၁၅ခုနှစ် နှစ်ဆန်း ၁-ရက်နေ့မှစ၍ ယခုအောင်ဆုမှုကို အားပျော်သောပကတိ သာဝကများသည်ဝင်း၊ မဟာသာဝက်ဗောဓိများသည်ဝင်း၊ အင်္ဂ သာဝက ဗောဓိများသည်ဝင်း၊ ပစ္စေက ဗောဓိဂုဏ်များသည်ဝင်း၊ အလုံးစုံသော ပါရမီဂုဏ်များ ယောကျ်ား ဒိန်းမမဟူ သိုက်ဝင်ရပ်လောင်း ပညာစွင့်ဝင် အင်္ဂပေါင်းတို့ကို ဆိုယူရန် စွင့်ပြုအားထားအင်္ဂပ်နှင်း အဖိန့်တော် ပြန်တော်မူထိုက်ပြီး ဖြစ်လေသဖြင့် ယောဂီ သူဖြတ်တို့သည် ဖေါ်ပြပါ အင်္ဂါလက္ခဏာ မျှားနှင့်ပင် မပြည့်စုံသော်လည်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတွင် ဖြစ်သလို ပြည့်စုံသလိုနှင့်ပင် ဆိုစွင့်ပြုတော်မူထိုက်သည်။

သို့သော် ပညာစွင့်ဝင် မဟာဗောဓိဆုဂုဏ် အထက်တန်းမှ ပါရမီဂုဏ်တို့သည် ဆရာဘုရားထံမှ နိဿယသည်းကို ထင်မံဂုဏ်းလင်းဆည်းပူးပြီးသော် ယခု ဂုဏ် အင်္ဂါလက္ခဏာများအတိုင်း တိကျစွာ ဘုရားတန်ခိုးကြီးပေါင်း များစွာတို့၌ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် ပြုလုပ်အားထုတ်ပါမှုကား မချအတွတ်အထိုင်သို့အောင်ဆုပန်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကာဝန်ခံ ဒိန့်မှတ်တော် မူထိုက်သည်သားတော် သို့ဖြစ်တော် ဆွေတော် မျိုးတော်အင်္ဂပေါင်းတို့။

စက်နိဿယသည်း။

စက်ဓာဝ်ပေးနည်း။

ဆရာသူမြတ်သည် ပါရဂူရှင် တပည့်အား (စက်ပညာကို) စက်ကို အင်ပေးရန်အတွက် အကောင်းဆုံးမှာ ဓာတ်ခဲတော်တွင် ဖြစ်က သာ၍ကောင်းပါသည်၊ သို့သော်လည်း ပွဲရုံရှိနေသော် ဆရာ၏အိမ်တာအိမ် ပညာသွင်ဝင် အိမ်များ၌ ဓာတ်ခဲများ ပြည့်စုံစွာဖြင့် အင်ပေးပါ၊ အောင်သပြေများ အာဘိသိက်ရေစင်များ အသင့်ရှိနေစေပြီးသော် ဆရာနှင့် တပည့်တို့၌ ပြည့်စုံသင့်သော အလုံးစုံသော ဂုဏ်အင်္ဂါ လက္ခဏာများနှင့် ပြည့်စုံပြီးသော် တပည့်၌ ကြေးဗလားဖြင့် ပုဆစ်ခုးထောက်လျက် ဆရာက မတ်တတ်ရင်လျက် ကြေးဗလားဖြင့် (လူများခဲ့သော် ရာဗလားခွက်ကြီးများ)ဖြင့် အင်ပေ.ရပါသည်၊ ဆရာက ဆိုပေး၍ တပည့်က လိုက်ဆိုရပါသည်။

၁။ စက်နိဿယသည်း။

တပည့်သည် ကိုယ်ပိုင်သစ္စာ ၄-ချက်ကို သစ္စာဖျဲ့ ဆိုရပါသည်။

၁။ သရဏာဂုံ ၃-ပါး၊ အာနန္တရိယ၊ ဝေါပါး၊ ဝေါပါး သိမ်၊ ပဒုံညာဉ် ၂-ပါးကို သစ္စာခံ သစ္စာဖျဲ့နှင့်တကွ ဆိုပါ။

၂။ ယောဂီ၏ ဗောဓိအား လျော်စွာ ပါရမီ ၁၀-ပါး (၃၀-စသည်ကို) သစ္စာခံ သစ္စာဖျဲ့နှင့်တကွ ဆိုပါ။

၃။ အသက်စည်းစိမ် မငဲ့မူ၍ အကျိုး ၄ ပါးကို သည်ပိုးအား ထုတ်လျက် ရှိနေကြောင်းကို သစ္စာခံ သစ္စာဖျဲ့နှင့် တကွ ဆိုပါ။

၄။ နောင်အခါ၌ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ဇောနရမည်မှန်ကြောင်းကို သစ္စာခံ သစ္စာဖျဲ့နှင့်တကွ ဆိုပါ။

၁၈၀ အဓိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဒေတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

ဘုရားတပည့်တော်သည် ယခုဆိုခဲ့သော ကိုယ်ပိုင် သစ္စာ ၄-ချက်သည် မဖေါက်မပြန် တည်မှန်ပါ၏။ ဤမှန်ကန်စွာ ဆိုရသော ၄-ချက်သော သစ္စာစကား၏ အာနုဘော်တော်အားဖြင့် သစ္စာအုပ်အဖြစ်=

၁။ စက်ဆုတောင်းမျှားကို အလုံးစုံဆိုပါ။

၂။ လမ်း ၃-သွယ်အနက်ပါရဒိုရှင်ယူသော လမ်းစဉ်အတိုင်း ဆိုပေးပါ။

ထိုနောက် ပထဝီဖြေ တိုင်တည်၍ ဓာတ်စိုးဖြင့် စက်ရေစင် သောက်ပါ။

ပဌမကဏ္ဍ ပြီး၏။

ပါရဒိုရှင် တပည့်သည် စက်ရေစင်ဓေတ်စိုးဖြင့် သောက်ပြီးသော် ဆရာမြတ်သည် ပိဝိဓ၏သက်ရှိ စက်ရေစင်ကို ကိုယ်ပိုင် သစ္စာ ၅-ချက်ဖြင့် ဖန်ဆင်းပါလေ။

၁။ ကိုယ်ပိုင် သစ္စာ ၄-ချက်တို့ကိုကား မူလ ၄-ချက်ပင် ထုံးစံနှင့်အညီ သစ္စာခံ သစ္စာပျံတို့ဖြင့် ဆိုပါ၊

၂။ နံပါတ် ၅-အဝိန်အဖြစ် အောက်ပါအတိုင်း ဆိုပါ။

၃။ ဝိဇ္ဇာဓိရ်ပညာ ၂-ပါးကို ကျင့်၍ ဓာတ် ၂-ပါးကို ဖွင့် နှိုးပြီးလျှင် စက် ၂-ပါးကို တည်ထောင် ဖန်ဆင်းလျက် ရှိကြောင်းကို သစ္စာခံ သစ္စာပျံနှင့်တကွ ဆိုပါ။

သစ္စာအုပ်အဖြစ်ဖြင့်=

ဤငါးချက်သော သစ္စာစကားသည် မဖေါက်မပြန် တည်မှန်ပါ၏။ ဤမှန်ကန်စွာဆိုရသော ၅-ချက်သော သစ္စာစကား၏ အာနုဘော်တော်အားဖြင့်=

၁။ ပညာခွင် စက်ဆုတောင်းမျှား ဆိုပါ။

၂။ လမ်း ၃-သွယ်၌ ယူသော လမ်းစဉ်ကို ဆိုပါ။

၃။ ရေစင်ကို စင်ရေစင်အဖြစ် ဝေတ်စီးဖြင့် ဖန်ဆပ်းပါ။
၄။ တပည့်၏ ဖလားတွင်းသို့ လောင်းထည့် ပေးပြီးသော် ပထဝီဖြေ တိုင်တည်၍ ဝတ်စီးဖြင့် သောက်ပါစေ၊

စက် အင်ပေးပြီးသော် ဝတ်ဖြည့်ပေးပါ၊ အောင်သပြေဖြင့် ရေစင်ဖြင့် အာဘိသိက် သွန်းဆိုပေးပါ ဒါမျှပေးဝေပါ၊ ပြီးဆုံး ကြောင်း အောင်ကြောင်း ကြေညာပါ။

အထူးမှာ=

၁။ တပည့်သည် ဆရာနှင့် သစ္စာချက်ခြင်း မတူစေရပါ။ ဥပမာ တပည့်က သစ္စာ ၄-ချက် ဆရာက ၅-ချက် ဆိုပါ။

၂။ ရေစင်သာ ပြောင်းထည့်ပေးပါ၊ ဖလားမပြောင်းရ။
၃။ စက်မအင်္ဂါ ကြွေးရှင်းပါ၊ ဘုရားပင့်တည်ပါ။
၄။ သစ္စာခံခြင်း ပါရဒိ ဆောက်တည်ပြီးခြင်း ပြီးစီးမှသာ စက်ကို အင်ပေး၍ ရပါသည်။

အထက်ပါ အစီအရင်များ မအောင်ခဲ့သော် စက်မအောင်ပါ။ ပါရဒိရှင်တို့သည် သေချာစွာ နိဿယညွှန်းကို ဆည်းပူး၍ ရဲဝံ့စွာ အားထုတ်ကြ ပါလေ၊ စက်အင်ပြီးမှ သာလျှင် စက် လွတ်၍ အောင်သည်။

ပါရဒီဆောက်တည်ပေးနည်း။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပညာခွင် ဘုရားပင့်ကို ဆိုပါ။

ဆရာသူမြတ်သည် တပည့်အား ပါရဒိရှင်အဖြစ်သို့ ရောက် ရန်အတွက် ပါရဒိကို ဆောက်တည်ပေးရာသည်၊ ဝတ်ဂုံးတော်၌

၁၀၂ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ်ဝေတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

ဖြစ်က သာ၍ကောင်းပါသည်၊ သို့မဟုတ်က ပဲစုံဂိုသော ပညာ ဆွင်ဝင်အိမ်၌ ဖြစ်ပါစေ။

ဆိပ်ဒီး ခေချမ်း ကပ်လျှက်ပြီးသော် ကြေးဗလား သစ္စာရေစင်ဖြင့် ဆောက်တည်ပေးရပါသည်။

ဆရာနှင့် တပည့်တို့၌ ပြည့်စုံသင့်သမျှသော ဂုဏ်အင်္ဂါများ ပြည့်စုံရပါစေ။

ဗေဒင် ၅-ပါးမှာ။

၁။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ ပါရဖို ၃၀၊ စွန့်ခြင်းကြီး ၅-ပါး၊ စရိယ ၃-ပါးတို့ကို စတုရင်္ဂိဏိရိယပါ ဆောက်တည်ရသည်၊ သင်္ခါဓိက ပညာဓိက ဝိရိယာဓိက ၃-ပါးမေးခွန်ဆောက် တည်ပါ၊

၂။ ပစ္စေကဗောဓိ၊ပါရဖို ၂၀ ဆောက်တည်ရသည်။

၃။ အင်္ဂသာဝက ဗောဓိ၊ ပါရဖို ၁၀-ပါး ဆောက်တည် ရသည်၊ လက်ဝဲရံ လက်ျာရံ ဇာတဒင်များပါ ဆိုပေး ရသည်၊

၄။ မဟာသာဝကဗောဓိ၊ ပါရဖို ၁၀-ပါး ဆောက်တည် ရသည်၊ဂုင်း၏ ဇာတဒင်က်ကိုပါ ဆိုပေးရသည်။

၅။ ပကတိ သာဝက ဗောဓိ၊ပါရဖို ၁၀-ပါး ဆောက်တည် ရသည်။(အချို့ ဇာတဒင် ရှိတတ်သည်၊ မရှိတာများ၏)။

မဟာဗောဓိအတွက် နိဿယည်း။

၁။ (၁) အာဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏာတိပေတံ ဒါနပါရဖို သမာဒိယာမိ၊
(၂) အာဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏာတိပေတံ ဒါနဥပပါရဖို သမာဒိယာမိ။
(၃) အာဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏာတိပေတံ ဒါနပရမတ္ထပါရဖို သမာဒိယာမိ။

....။လ။.... ....

(ပါရဖို ၁၀-ပါးကို ၃၀-ဖြစ်အောင်ဆိုပါ)။

အင်္ဂုတ္တရေ ပါဏာတိပါတော် တိဿပါရမီ သမာဒိယာဒိ။
ဒုတိယပြိုင် နှင့် တတိယပြို ဆိုပါ။အာမေဋိတ ဘန္တေပါ ဘုရား။
ပါရမီ ပြီး၏။

၂။ အင်္ဂုတ္တရေ ပါဏာတိပါတော်ပစ္စုမဟာဂဂိုဏ်ရွာဂေသမာဒိယာဒိ။
ဒုတိယပြိုနှင့် တတိယပြို ဆိုပါ။အာမေဋိတ ဘန္တေပါ ဘုရား။
ဒုနှန့်ခြင်းကြီး ၅-ပါး ပြီး၏။

၃။ အင်္ဂုတ္တရေ ပါဏာတိပါတော် ဇဒ္ဓဋ္ဌစရိယံ ဥတ္တဋ္ဌစရိယံ
လောကတ္ထစရိယံ သမာဒိယာဒိ။
ဒုတိယပြိုနှင့် တတိယပြိုဆိုပါ။အာမေဋိတ ဘန္တေပါဘုရား။
စရိယ ၃-ပါး ပြီး၏။

စတုရင် ဝိဂိုယ။

၄။ ကာမံ တစော တန္နာဂုစ အင်္ဂီစ ဥပသိဿတု အဝသုဿ
တု မေ သရိရေ မံသလောဟိတံ ယံတံ ပုရိသထာမေန
ပုရိသဗလေနေ ပတ္တံ နိဗ္ဗတ္တေဿ နံ တံ အုပတ္တာ ဝိဂိုယသ
သဒ္ဓါနံ ဘဝိဿတိ။
ဒုတိယပြို နှင့် တတိယပြို ဆိုပါ။အာမေဋိတ ဘန္တေပါဘုရား။
(အနက်ဆိုရန် မလိုပါ။ သဘော သိပါစေ)။
သစ္စာနှင့် သစ္စာချုံကို ဆိုပါ။

၁။ သစ္စာအုပ်ကို၊ စက်ဆုတောင်းများကို အလုံးစုံဆိုပါ။
၂။ လမ်း ၃-သွယ်တွင် ယူသော လမ်းစဉ်ကို ဆိုပါ။
၃။ သဒ္ဓါဒိက ဝိဂိုယာဒိက ပညာဒိက ၃-ပါးတွင် ယူရာ
တပါးပါးကို ဆိုပါ။

ပြီးဆုံးသော် ရေစင်ကို သောက်ပါ။

၁၀၄ အာရိယာ ဝိစ္ဆာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

အထူးမှာ=

၁။ မဟာဗောဓိဖြစ်၍ ဓာတ်စိုး ပင့်တိုက်ဘို့ မလိုပါ။

၂။ မဟာဗောဓိမှ တပါးသော ဗောဓိမျိုးသည့် ဓာတ်စိုး ဖြင့်တိုက်ပါ။

၃။ ပစ္စေက ဗောဓိတွင်ကား အဆို့ ဓာတ်စိုးပါသင့်၏၊ အဆို့ မပါသော်လည်း ပြီးစီးပါသည်။

ထိုသို့ ပြီးစီးသော် ဓာတ်ဖြည့် ပေးပါလေ။

ထိုသို့ပါရမီ မဆောက်တည်မိ ဗောဓိမှန်အောင် ဆုပန်ရပါ သေးသည်၊ ဆုပန်ပေးပါလေ၊ (ဆုပန်နည်း သိုးခြားရှိ၏)။

မဟာဗောဓိ ပြီး၏၊

ပစ္စေကဗောဓိ၌=ပါရမီ ၂၀-ဆောက်တည်ရသည်။

၁။ ပရမတ္ထ ပါရမီ မပါဝင်ရ။

၂။ စတုရင်္ဂိရိယာ၊ စွန့်ခြင်းကြီး ၅-ပါး၊ စရိယ ၃-ပါးတို့ မဆောက်တည်ရပါ။

ဓာတ်စိုး မပါဘဲလျင်း၊ ပါသော်လျင်း၊ ပြီးစီးပါသည်၊ သစ္စာရေ တိုက်ပါ၊ သစ္စာရေတိုက်ပြီး ဓာတ်ဖြည့်ပေးပါ၊ ကျန်သော သာဝကဗောဓိ ၃-ပါးလုံးတို့၌ ပါရမီ ၁၀-ပါးသာ ဆောက် တည်ရပါသည်၊ ဓာတ်စိုးနှင့် သစ္စာရေ တိုက်ရပါသည်။

ပစ္စေကဗောဓိ၌=

အဓွတ္ထင္ဂေ ပါဏုပေတံ ဝိသတိပါရမီ သမာဒိယာဝိ။
ဒုတိယဗျိုနှင့် တတိယဗျိုဆိုပါ၊ အာမဘာန္တေပါ ဘုရား၊

သာဝကဗောဓိ၌=

အဓွတ္ထင္ဂေ ပါဏုပေတံ ဒသပါရမီ သမာဒိယာဝိ။
ဒုတိယဗျိုနှင့် တတိယဗျိ ဆိုပါ။ အာမ ဘာန္တေပါ ဘုရား၊

သစ္စာရေသောက်ပြီးနောက် ဆရာက ပါရမီရှင်တဦးဖြစ်ပြီဟု ကြေညာပါလေ၊ ပါရမီရှင်တို့ရအပ်သောသိဒ္ဓိ ကမ္မဇိဒ္ဓိ အာဏာများ အပ်ပေး ချီးမြှောက်ရပါသည်၊ ပါရမီ မဆောက်တည်ပေးမီ ဆုပန်ခြင်းကို သေချာစွာ ပန်ပေးပါသေး။

ဆုပန်ပေးနည်း။

နမ္မနာဒအာဖြစ် မဟာဗောဓိ ဆုပန်ခဏ်းကို ဖြေပါမည်။

၁။ ပညာခွင် ဘုရားပင့်ကို ပင့်ပါ။

ဘုရားတပည့်တော်သည် အနုမတဂ္ဂ သံသရာမှစ၍ ယနေ့ ယခုအချိန်ထိ ဤအဝင်းခွ ကြိုးစားဆည်းပူး ဖြည့်ကျင့်အားထုတ်ခဲ့သမျှသော-

၁။ သုစရိုက် တရား ၁၀-ပါး၊ သမ္မတ္တာဝိရတိ သမာဒါန ဝိရတိ သမုစ္ဆေဒဝိရတိ အားဖြင့် ပြားသောကြောင့် သုစရိုက် ၃၀။

၂။ ပုညကိရိယာမွေ ၁၀-ပါး၊ ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ အားဖြင့် ၃၀။

၃။ ပါရမီ ၁၀-ပါး၊ အယုတ် အလတ် အမြတ် အားဖြင့် ၃၀။

ဤဆိုခဲ့သော (ကြွေး ၉၀) တရား အပေါင်းတို့၏ တန်းခိုးတေဇော် အာနုဘော်တော် အားဖြင့်ဂုဏ်း။

ဘုရား တပည့်တော်သည် နောင်သောအခါ၌ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို သယမ္ဘူ။အားဖြင့် အလိုလိုရ၍ ဘုံသုံးပါး၌ ဘုရားလျှင် စင်စစ် ဖြစ်ပွင့်ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

ပဌမဆင့် ပြီး၏။

---

၁၈၆ _အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၂။ ဒုတိယဆင့်ကို ဆိုပေအုံ့။

ဘုရားတပည့်တော်သည် အာနုမတဂ္ဂသံသရာမှအာစပြု၍ ယနေ့ယသရ အချိန်အထိ ဤအတွင်း၌ ကြိုးစားဆည်းပူး ဖြည့်ကျင့်အား ထုတ်ခဲ့သမျှသော-

၁။ ကာမာဝစရ ကုသိုလ်အပေါင်း။
၂။ ရူပါဝစရ ကုသိုလ်အပေါင်း။
၃။ အရူပါဝစရ ကုသိုလ်အပေါင်း။
၄။ မဟဂ္ဂုတ် ကုသိုလ်အပေါင်း။

ထိုကုသိုလ်အပေါင်းတို့၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်တော် အားဖြင့်ဂုဏ်း။

ဘုရား တပည့်တော်သည် နောင်သောအခါ၌ သစ္ဆိည်တ ဉာဏ်ကို သယမ္ဘွ။အားဖြင့် အလိုလိုရ၍ ဘုံသုံးပါး၌ဘုရားလျှင် စင်စစ် ဇကန် ဖြစ်ပွင့်ရလိုပါ၏၊ အာရှင်ဘုရား။

ဒုတိယဆင့် ပြီး၏။

၃။ တတိယဆင့် ဆိုပေအုံ့။

ဘုရား တပည့်တော်သည် အာနုမတဂ္ဂ သံသရာမှ အစပြု၍ ယနေ့ယသရအချိန်အထိ ဤအတွင်း၌ ကြိုးစားဆည်းပူး ဖြည့်ကျင့်အားထုတ်ခဲ့သမျှသော-

၁။ ဒါနစသော ပါရမီ ၁၀ ပါး၊ ဥပပါရမီ၊ပရမတ္ထပါရမီ အားဖြင့် ၃၀။
၂။ ဓွန့်ခြင်းကြီး ၅-ပါး။
၃။ စရိယ ၃-ပါး။

ထိုပါရမီကုသိုလ် အပေါင်းတို့၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော် တော်အားဖြင့်ဂုဏ်း။

ဘုရားတပည့်တော်သည် နောင်သောအခါ၌ သဗ္ဗညုတဉာဏ်
ကို သိသမျှ။အားဖြင့် အလိုလိုရ၍ ဘုံသုံးပါး၌ ဘုရားလျှင်
စင်စစ် ဇကန် ဖြစ်ပွင့်ရပါလိုု၏ အာရုဉ်ဘုရား။
တတိယဆင့်ပြီး၏။

၄။ ဘုရားတပည့်တော်သည် ယနေ့ယခုမှ အစပြု၍ အသက်
ထက်ဆုံး ဒါန သီလ ဘဝနာ သိသက္ခန္ဓမဂ္ဂင် သမာဓိက္ခန္ဓ
မဂ္ဂင် ပညာက္ခန္ဓမဂ္ဂင်၊မဂ္ဂင် ၃-ပါး၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ပါရမီ ၁၀-ပါး
အပြား ၃၀-တို့ကို သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို ဂရုနှ် ရည်
မှတ်၍သာလျှင် ဆည်းပူးဖြည့်ကျင့် အားထုတ်ပါမည် အာရုဉ်
ဘုရား။

၅။ ရှေးရှေးသော ဘုရားအလောင်း သူတော်ကောင်းတို့၏
ကျင့်စဉ်ကျင့်ထုံးကို ကျင့်သုံးအားထုတ်ပါမည့် အာရုဉ်ဘုရား။

၆။ နောင်တော် ဘုရားမျာ်း၏ သာသနာတော်ကို ထမံး
ဆောင် အားထုတ်ပါမည့် အာရုဉ်ဘုရား။

ဘုရားတပည့်တော်သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရည်မှတ်၍
ဤအဓိဋ္ဌာန်ကို ကျင့်သုံး ဆောက်တည်ပါ၏ ယာရုဉ်ဘုရား။

၁။ ဣဒံ မေ ပုညဘာဂံ သဗ္ဗညုတဉာဏံ ဝဟံ ဟောတု။
၂။ ဣမသ္သမေ ပုညဘာဂဿ သဗ္ဗညုတဉာဏာဿ ပစ္စ
ယော ဟောတု။

ဆရာက ပါရမီရှင်သူမြတ်သည် ယခုနေ့မှစ၍ ဗုဒ္ဓဗို၀ ဘုရား
မျိုး၀ဝ် ဖြစ်ကြောင်း တသောင်းသော စကြဝဠာ တိုက်အား
ကြည်၍ သာဓု-ခေါ်ကြပါလေ။

အထူးသတိပေးမိန့်မှာချက်။

၁။ ဤပညာသွင် ဒုတိယ တက်စဉ်စာအုပ်ကို အထူးသဖြင့်
ပညာသွင်၀င်ပါရမီရှင်မျာ်း အတွက်သာလျှင်ဖြစ်ပါသည်၊ တနည်း

၁၈၈ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

ပဲစုံနှင့် စနစ်တကျ ဆရာဘုရားကိုယ်စား ဓာတ်ပေးထားသော ဆရာဆရာမများထံမှ ပညာတက်ပြီးသူ ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

၂။ အခြားသော ဂန္ဓာရိဂိုဏ်းများ ဓာတ်စိမ်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ပါရဖိခံကောင်းသော အဆက် ၄-ပါးနှင့်ညီသော ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း အားထုတ်နိုင်ခွင့် ရှိပါသည်၊ ရှေ့တက်စဉ် များကိုလည်း ရောက်လာ၍ ဓာတ်ပေါင်းပြီး ဆက်လက် ဆွေးနွေးနည်း နိဿယသည်းခံယူနိုင်ပါသည်၊ နည်းခဲတ်မခံယူဘဲပြု၍ တစုံတရာ ဖြစ်ခဲ့သော် တာဝန်မခံပါ။ အခြားသော ပြင်ပကိုယ်ခံ ဓာတ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာမူ ကိုယ်ခံပညာ ရပြီးမှသာ ကျင့်ထိုက်ပါသည်။

၃။ အခြားသော ဂန္ဓာရိဂိုဏ်းများ ဓာတ်စိမ်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ပါရဖိခံကောင်းသော အဆက် ၄-ပါးနှင့်ညီသော ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း အားထုတ်နိုင်ခွင့် ရှိပါသည်၊ ရှေ့တက်စဉ် များကိုလည်း ရောက်လာ၍ ဓာတ်ပေါင်းပြီး ဆက်လက် ဆွေးနွေးနည်း နိဿယသည်းခံယူနိုင်ပါသည်၊ နည်းခဲတ်မခံယူဘဲပြု၍ တစုံတရာ ဖြစ်ခဲ့သော် တာဝန်မခံပါ။ အခြားသော ပြင်ပကိုယ်ခံ ဓာတ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာမူ ကိုယ်ခံပညာ ရပြီးမှသာ ကျင့်ထိုက်ပါသည်။

၄။ ဆရာဘုရားသည် ပညာ၏နိဿယသည်းများကို အာလွန်သေချာစွာ ဝိဇ္ဇာဓိရ်ဆရာကြီးများ ဌာနတွင် ၄-လသင်ယူ ပဒို ညာဉ်ပြုကြပြီးနောက် အလုံးစုံသောဓာတ်နှတ်များထံမှ ပဒိုညာဉ် ရယူခဲ့ပြီးလျှင် နှစ်ရှည်လများ ဓာတ်စုံများဖြင့် ညီညွတ်၍ ကိန်းခမ်းနက္ခက် သိုက်သရိုင်းများ ဗျာဒိတ်တော်များ ရှေးရှေးဘုရားထောင်း သူတော်ကောင်း ဘုန်းကံပါရဖိရှင်များတို့၏ ကျင့်ထုံးနှလုံး နှစ်လိုရာ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ယခုခေတ် အခါကာလ ဒေသလောကဓာတ် ပညာရပ်များတို့နှင့် နှီးနှောဖြစ်မိုးတိုး စေလျက် ဤပညာကို ဖြန့်ဝေပေးအပ်လျက် ရှိနေပါသည်။

၅။ ဆရာဘုရား ထံတော်မှ ကိုယ်စားတော်ဓာတ်များရပြီးသော ပညာနှင့် ဆရာ ဆရာမများတို့သည်လည်း အမြဲမြဲတွင် ဓာတ်ဖွင့်လျက် အကျိုး ၄-ပါးသည်ပိုးနေကြကုန်သော ပါရဖိရှင်များထံတွင်လည်း ပညာတက်ယူခြင်း နိဿယသည်းဆည်းပူးခြင်းခွင့်ပြုထားပါသည်၊ ဘုန်းကံပါရဖိနှင့် သိဒ္ဓိ ဏ္ဍဒ္ဓိပါဒ် ကမ္မဇိဒ္ဓိကိုလိုလားပြီးလျှင် မင်္ဂလိထံကို လိုလားကုန်သောဗောဓိ ၅-ပါရှင်တို့သည် ပညာကို တက်ယူကြကုန်ရန် နှိုးဆော်တော် မူပါသည်၊ အလုံးစုံသော ပညာ၏ ကိစ္စတာဝန်များ ယူပါ၏။

၅။ လောကုတ္တရာ လောကီ ၂-ဖြာသော အာကျိုးစီးပွါးကို ရှုခြင်း။ လူနတ်ဗြဟ္မာ ဝေနေယျအာပေါင်းတို့၏ အကျိုးကို လိုလား ကုန်သဖြင့်ရှင်း၊ ဗောဓိ ၅-ပါးတွင် ဓိဓိတို့ယူသော ဗောဓိညာဏ် ရင့်စေရန်ရှင်း၊ ယခုပညာသည် ရေရှည် အာကျိုး ပေးနိုင်ခြင်းကို ရဲဝံ့စွာ တာဝန်ခံယူပါသည်။

၆။ အခြားသော ဓာတ်ဂိုဏ်းများ နတ်ဂိုဏ်း ဂန္ဓာရီဂိုဏ်း များစွာဘို့ကလည်း တဆင့်တက်လှမ်းယူခွင့်ပြုပါသည်၊ တက်ယူ နိုင်ပါသည်။

၁။ ဘုန်းကံ ပါရမီရှင်များ အဖြစ်ဖြင့် သိဒ္ဓိ ကမ္မဇိဒ္ဓိများ ဆည်းပူးကြ။

၂။ သိုက်ဝင်ရှင်လောင်း ဘုန်းကံရှင်အဖြစ်ဖြင့် ဓာတ်ပေါင်း ပါဝင်ဆောကြ။

၃။ အသက်စည်းစိမ် မငဲ့မူ၍ တရားသိဒ္ဓိ ဓာတ်သိဒ္ဓိ ဆည်း ပူးကြ။

၄။ သစ္စာ မေတ္တာ ပဒိုပတ် ဓာတ်စီးများကို နေ့စဉ်ဖြည့် ကျင့်ကြ။

၅။ လောကီဝိဇ္ဇာ လောကုတ္တရာဝိဇ္ဇာပညာများကို ကျင့်ကြ။

၆။ သာသနာပြုဓာတ် သတ္တဝါကယ်ဓာတ်ကို နိုင်သမျှနေရာ မှာဖွင့်ကြ။

၇။ စက် ၂-ပါးကို ကမ္ဘာသို့ ထွန်းလင်း လှမ်းရိုးအောင် တည်ထောင်ကြ။

(က) ဇိုလ် ၅-ပါး ပြည့်စုံကြကုန်လော့၊

(ခ) ပါရမီရှင်တို့သည် မမေ့မလျော့သော တရားဖြင့် နေ့စဉ်အားထုတ်ကြကုန်လော့၊

(ဂ) ၁၃၁၀-ခုနှစ် တပေါင်းလပြည့်နေ့ ဗြောင်ကုံစေတီ၌ ဓာတ်ပေါင်းကြလော့။

၁၉၀ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓမ်တာက်စဉ်ကျမ်း။

(ဃ) ပါရမီရှင်တို့ စည်းလုံးညီညွတ်စွာ နေကြ လုပ်ကြကုန်။

(င) အချင်းချင်းသင်းမခွဲနဲ့၊ အတင်းမဆိုမနာလိုမရှိကြကုန်နှင့်၊ ချစ်ခင်ကြင်နာ ကူညီကြပါ။

(စ) သတ္တိရှိရှိဖြင့် ဘုန်းကံပါရမီကို မူတည်၍ အသက်စည်းစိမ် မငဲ့မူ၍ စွန့်စားကြကုန်၊

(ဆ) သစ္စာ မဖေါက်ကြနှင့်၊ အပြစ်ကြီးလေးလွှာသည်၊ သာသနာ အခါကြီးနီးပြီ၊သတိပြု။

(ဇ) မိန္ဆွဒိဋ္ဌအတတ်ပညာ အယူဝါဒထာဝရပယောဂ လက်နက်အမျိုးမျိုးနှင့် မိန္ဆွာအန္ဓဗာလ သစ္စာဖေါက်များ နှိပ်နင်းကြ။

(ဈ) ရန်ကုန်တွင် ရန်ပြေ မာန်ပြေ ဘုရားတည်ရာ၌ ပါဝင်ကြပါ၊ ၁၃၁၉- ခုနှစ် အထူး ကြိုးစား၊ ၁၃၂၀-ခု တပေါင်း ဘန်ဂူးထိ အားခဲ ကြိုးစား သင့်ထားကြကုန်၊

ပညာသုခဇင်ဂင် ပါရမီရှင်တို့သည် ဇွန်ခြေ ပဉ္စမဂိုဏ်းဟို ဆက်လက်ရှုကြကုန်၊

ဓမ္မဆွေဝိုင်းပြီးစီး၏။

ပဉ္စမဓိုဏ်း။

ဗောဓိ၅-ပါး ဆုပန်ခဏ်း။

ဗောဓိ ၅-ပါးဆိုသည်မှာ သစ္စာ ၄-ပါးကို သိခြင်း အဖြစ်ကိုပင် ဆိုလေသည်၊ ထို ၅-ပါးကို ဆုပန်သခြင်းကို ပင်လျှင် ဆုတောင်းသည်ဟု ဆိုလိုသည်၊ထိုသို့ဆုပန်သရာ၌ ပါရမီ ၁၀ ပါးကို ဖြည့်ကျင့် ပြီးမှသာ တောင်းယူရရှိး ဖြစ်လေသည်၊ ပါရမီ ၁၀-ပါးကို စိတ်မနောဖြင့် သဒ္ဓါ တက်စေပြီးနောက် ဝစီကံမြောက် ကာယကံမြောက် ဖြည့်ကျင့်ကြံရ လေသည်၊ ပြန်းထန်သောဆန္ဒမှာ အားရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်လေသဖြင့် ဘုရား ဆု၌ နိယတဗျာဒိတ်ခံရအံ့သော အဂ်ါ ဂ-ပါး၊ ပစ္စေကဗောဓိ၌ အဂ်ါ ၃-ပါး၊သာဝက ၃-ဆု၌ အဂ်ါ ၃-ပါးရှိရာတွင် အစစွာသော အဂ်ါတို့သည်ကား ဆန္ဒတာဟု ပါရှိလေသည်။သို့ဖြစ်၍ ပြင်းထန်သောဆန္ဒကို သဒ္ဓါမြှင့်လိုက်ပါလေ။

ဗောဓိ ၅-ပါး ဟူသည်မှာ။

၁။ မဟာဗောဓိ၊ ပါရမီ ၃၀ ပါး၊ သင်္ချေ ၂၀-ဖြည့်ရသည်။

၂။ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပါရမီ ၂၀-ပါး၊ ၂-သင်္ချေ ကမ္ပာတသိန်းဖြည့်ရသည်။

၃။ အင်္ဂသာဝကဗောဓိ၊ ပါရမီ ၁၀-ပါး၊ ၁-သင်္ချေ ကမ္ပာတသိန်း။

၄။ မဟာသာဝကဗောဓိ၊ ပါရမီ ၁၀-ပါး၊ ကမ္ပာတသိန်း။

၅။ ပကတိသာဝကဗောဓိပါရမီ ၁၀-ပါး ကမ္ဘာ တရာ ကမ္ဘာ ကထောင် အာသို့ ထိုထက် လျော့၏ ပို၏။ မောနေယျသုတ်။

ဤကား ဗောဓိ ၅-ပါးနှင့် ဖြည့်ရမည့် ပါရမီနှင့် ကာလကို ဆိုလိုက်ပါသည်၊ ပါရမီရှင်တို့သည် ပါရမီကို ဆောက်တည်ပြီး သဒ္ဓါ အာစရိသော ဇိုဏ် ၅-ပါးဖြင့် နေ့ညဉ့်မပြတ် ဖြည့်ဆည်းပူး ကြပါကုန်၊ပါရမီမရှိ မဖြည့်သူများမှာ ဘဝသံသရာ တလျောက် တွင် အခါခပ်သိမ်း အောက်ကျ နောက်ကျ ဖြစ်ရပေမည်၊ သို့ဖြစ်၍ ပါရမီကို မဲ၍ ဖြည့်ကြပါ။

ပါရမီအထူးဖြည့်ရသော ဗောဓိရှင်များမှာ။

၁။ ဘုရားရှင်၏ ခမည်းတော် မယ်တော်၊ပါရမီ ၁၀-ပါး ကမ္ဘာတသိန်း။

၂။ ဘုရားရှင်၏ အလုပ်အကျွေး၊ ပါရမီ ၁၀-ပါး ကမ္ဘာ တသိန်း။

၃။ ဘုရားလောင်း၏ မြောက်သားတော်၊ ပါရမီ ၁၀-ပါး ကမ္ဘာတသိန်း၊ အနုညိုးဆုံး။

၄။ ဘုရားလောင်း၏ သားတော် သမီးတော်၊ ပါရမီ ၁၀ ပါး ကမ္ဘာတသိန်း။

ထိုအပြင် ဘွားဘက်တော် စသော ပရိသတ် အခြံအရံ များကား ရှိပါသေး၏။ အလုံးစုံသော ဆုဗောဓိရှင်များမှာမိမိတို့၏ နှစ်သက်ရာ ဆန္ဒ ဖြင်းဖြရာကို ရွေးချယ်ခါ စူးစူးစိုက်စိုက်ဆိုင် ရာ ပါရမီတော်ကို ဖြည့်၍ ဆုပန်ကြရာသည်၊ အာသို့ကမ္ဘာ တိုကျစွာ ဖြည့်ရ၍ အာသို့ပို၍ ဖြည့်ရတတ်သေးသည်။

ဆုပန်ခြင်း။

ဘုရားတပည့်တော်သည် ယခုပြုလုပ်ဆည်းပူးအား‌ထုတ်ရသော ပါရမီ ကုသိုလ် ကောင်းမှု ပေါင်းအစုတို့၏ တန်းခိုတေဇော် အာနုဘော် တော်ကြောင့်..... ဖြစ်ရပါလိုု၏ အရှင်ဘုရား။

ဆုသစ္စာပန်ခြင်း။

ဘုရားတပည့်တော်သည် ယခုပြုလုပ်ဆည်းပူ အား‌ထုတ်ရသော ပါရမီ အဓိဋ္ဌာန် သစ္စာ စကား၏ တန်ခိုး တေဇော်အာနုဘော်တော်ကြောင့် ဤ....ပြည့်စုံရပါစေသတည်း။

သစ္စာခွက်။

ဤသစ္စာ တည်မှန်ပါသဖြင့် ..... ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဓိ ၅-ပါး ပြီး၏။

မဟာဗောဓိများ ဖြည့်ခဏ်း။

နမော တသ္သ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နိဒါန်း။

သမ္ဗည္ဟု ဗောဓိသမ္ဘာရ ဖြည့်သော အစိအရင်သည့် စရိယ ပိဋကတ် အဋ္ဌကထာ သိလက္ခန်ဒီကာတို့ကို မူတည်၍ အပဒါန် အဋ္ဌကထာ သောတတ္ထကိကျမ်း ကထာဂတုပ္ပတ္တိကျမ်း မဟာဝင် ဒီကာ ထိုထိုသို့သော အဋ္ဌကထာများ ကျမ်းဂန်များနှင့် ညှိနှိုင်း၍ သမ္ဗည္ဟုတဉာဏ် ဘုရားမျိုးစေ့ ပါရမီ ဖြည့်ခဏ်း ကျင့်စဉ်ကို အာကျဉ်းမှ မဟာဗောဓိ ဆုရှင်များ အာဘိဂ္ဂါ ရေးပေအံ့။

၁။ ပဋ္ဌာဒါရ နောဒိ ဥပကရဏာပရိစ္ဆာဂေါ ဒါနပါရမီ အစ ရှိသော ပါဠိနှင့်အညီ ဝိဝိဓကိုယ်အင်္ဂါမှအပဖြစ်သော သားမယား နှင့်တကွ သက်ရှိ သက်မဲ့ ဥစ္စာမျိုးသည် ပါရမီ ၁၀-ပါး၏ ဝတ္ထုတည်း။

၂။ အတ္တနော အင်္ဂပရိစ္စာဂေါ ဒါနဥပပါရမီ အစရှိသည်နှင့် အညီ ခြေ လက် မျက်စိ အစရှိသော ကိုယ်အင်္ဂါကြီးငယ်ရသည် ဥပပါရမီ ၁၀-ပါး၏ ဝတ္ထုတည်း။

၃။ အတ္တနော ဇီဝိတ ပရိစ္စာဂေါ ဒါနပရမတ္ထပါရမီ အစ ရှိသည်နှင့်အညီ အသက်ခန္ဓာသည် ပရမတ္ထပါရမီ ၁၀-ပါး၏ ဝတ္ထုတည်း၊

၄။ သမ္ဗည္ဟုတဗောဓိသည်-

၁။ သဒ္ဓါဓိက နေယျဗောဓိ။
၂။ ပိရိယာဓိက ဝိပဉ္စိတညူဗောဓိ။
၃။ ပညာဓိက ဥဃဋိတညူဗောဓိ။

၁။ သဒ္ဓါဓိက ၈-သခြေနှင့် ကမ္မာတသိန်း ဗျာဒိတ်ခံပြီးမှ။
၂။ ဝီရိယာဓိက၊ ၁၆-သင်္ချေနှင့် ကမ္မာ တသိန်း ဗျာဒိတ် ခံပြီးမှ၊
၃။ ပညာဓိက ၄-သခြေနှင့် ကမ္မာတသိန်း ဗျာဒိတ်ခံပြီးမှ။ အဂ္ဂစု သခြေ ၂၀ ဖြည့်ရသည်။

စိန္တိတံ သတ္တသခြေယျံ အဂ္ဂ သိလေ၊ ဗျာဒိတ်ခံ ဦးခြင်း နှောင်းခြင်းသာ ခြားဏီ။

၅။ ဘုရားလောင်း တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး ၁၀-ပါး။

၁၊ ဥစ္စာဒွ မတပ်မက်သော သူ၏အဖြစ်။
၂။ ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိသည့်၏ အဖြစ်။
၃။ စွန့်ရက်ခြင်း။
၄။ ဥစ္စာဒွတပ်မက်သော ကိုလေသာကို ပယ်ခြင်း။
၅၊ နှောင်တပူပန်သော စိတ်မရှိခြင်း။
၆။ သံဝေဇ္ဇသည်၏ အဖြစ်။
၇။ မြတ်သောဆဋ္ဌ ရှိသည့်၏အဖြစ်။
၈၊ သူတပါး ပြုခဲ့သည့်၏အဖြစ်။
၉။ ကေျးဇူး၏ ရဲလွှသည့်၏အဖြစ်။
၁၀။ သူတပါးနှင့် မတူသည့်၏အဖြစ်။

ဤသို့ ကေျးဇူးစသော အဝိဇ္ဇေသောပညာ ရှိကုန်သော ပွါးသော ပညာရှိကုန်သော ဘုရားလောင်း တို့အား ၁၀-ပါးသော ဂုဏ်ကေျးဇူးတို့သည် အစဉ်အဆက် တည့်ကြ၍ ကုန်၏။

၁၉၆ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် မာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၆။ မဟာဘိနိဟာရ ၈-ပါး။

၁။ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏ အဖြစ်။

၂။ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊ ယောကျ်ားစင်စစ် အဖြစ်။

၃။ ဟေတု၊ယူလိုလျှင်၊ယခုဘဝပင် ရဟန္တာဖြစ်နိုင်လောက်အောင် ရပြီးသောပါရဒို၊

၄။ သတ္ထာရဒဿနံ၊သမ္ဖညျာဘုရားနှင့် တွေ့ကြုံရခြင်း။

၅။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရသေ့ရဟန်း အဖြစ်ခံ တည်ခြင်း။

၆။ ဂုဏသမ္ပတ္တိ၊အဘိညာဉ် သမာပတ်ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း။

၇။ အဓိကာရော၊ ခဲယဉ်းလှစွာသော ပုဗ္ဗေဝ်သက္ကာရမှုကို ပြုခြင်း။

၈။ ဆန္ဒတာ၊ ဘုရားဖြစ်ရန် ထက်သန်လှသော ဆန္ဒပဏ္ဍနာ ဂုဏ်ခြင်း။

အဒ္ဓဓမ္မသဓေဝေနာ၊ အဂ်ါဂုစ်စုံ ကေျးဇူးဂုဏ်တို့၏ ပေါင်းဆုံညီညွတ်ခြင်းကြောင့်၊ အဘိနိဟာရော၊ မဟာဘိနိဟာရမှာ သည် သဒိစ္ဆတ်၊ ထင်ပြောက် အောင်မြင်နိုင်၏၊

၇။ ပဒ္ဓယာ ၂-ပါး။

၁ ကာရဏာသမ္ပတ္တိ၊ ဒီပင်္ကရ၏ အာသင်္ခန္ဓာထက်ပင် သတ္တဝါတပါး၏ ဒုက္ခကို ကင်းငြိမ်းစေလိုသော အလွန် နံထက်သန်သောစိတ်၊

၂။ ဥပါယဂေဟာသလ္လသမ္ပတ္တိ၊ ကင်းငြိမ်း စေလိုသော သနားသောစိတ်ဖြင့်ကိုင်း ကင်းငြိမ်းရာ ကင်းငြိမ်းကြောင်းတို့ကြံဖန် နိုင်သော ဉာဏ်ပညာအတတ်နှင့် ပြည့်စုံခဲ့ကယ်တင်နေခြင်း၊ သတ္တဝါတို့မှာလည်း အပုတ် ကင်းငြိမ်းမှု ခံစားရခြင်း။

ဤဒုံပနဒ္ဓယံ၊ ဤတရား ၂-ပါးသည်ကား ပါရမီနှံ၊ပါရမီတို့၏၊ ပစ္စယော ဝိယ၊ အကြောင်းဖြစ်သကဲ့သို့၊ ပဏိဓေနဿဆဝိ၊ ဆုတောင်းခြင်း၏လည်း။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းပေတည်း။

၈။ ဇန္ဓဘူမိ ၄-ပါး၊ ပစ္စယ ၄-ပါးလည်းမည်၏။

၁။ ဥဿာဟ၊ဒါနမှစသည်တို့၌ သူတပါးထက်လွန်ကဲသော ဝိရိယရှိခြင်း။

၂။ ဥမ္မင်္ဂ်၊ အာလွန်ထက်သန်သော ဉာဏ်ပညာရှိခြင်း။

၃။ အဓိဋ္ဌာန၊ သူတပါးတို့လုပ်ရှားခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သော စိတ်၏ခိုင်မြဲခြင်း၊

၄။ ဟိတစရိယာ၊ဒိဋ္ဌိ၏အာကျိုးထက်သူတပါး၏အကျိုးဥစ္စာလွန်ကဲသော မေတ္တာစိတ်တည်း ဆောင်ရွက်ခြင်းတည်း။

၉- ဟောတု ၄-ပါး။

၁။ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိ၊ နိယတဗျာဒိက်ကို ခံယူသောအခါ၌ ဗောဓိ ၂-ပါးတို့ထက်ပြည့်စုံရုံရင့်သန်ပြီးသော ပါရမီသမ္ဘာရနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။

၂။ ကရဏာမုဏ်းသယသမ္ပတ္တိ၊သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား လွန်သော သနားခြင်း။

၃။ အာဝိဟာညသမ္ပတ္တိ၊ စကြဝဠာကြီး ပြာကြား ဖြာဝှာ စည်းဝိဓိတို့ကိုပင် ခံစားရသော်လည်း သူတပါးတို့၏အကျိုးကို ဆောင်ရွက်မှု ကင်းမဲ့ နေရက စိတ်ပင်ပန်းလျက် နေခြင်း၊ သူတပါးတို့အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ခါ မဟာဗောဓိ ပါရမီကို ဖြည့်ကျင့်ခဲ့ ကမ္ဘာများစွာ မည်မျှပင် ကြာသော်လည်း စိတ်၏ညစ်နွမ်း ပင်ပန်းငြီးငွေ့ခြင်း မဲ့ခြင်း၊

၁၉၈ အာရိယာ ငိဇ္ဈာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၄။ ကလျာဏာမိတ္တာသမ္မတ္တိ၊ ဖြစ်လေရာဘဝအဆက်ဆက်တို့၌ တွေ့ကြုံရာ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့ကို အလေး အမြတ် ဆည်းကပ်ပေါင်းဘက်မှု။

၁၀။ အဋ္ဌာသယစတေတ် ၆-ပါး။

၁။ အလောဘဋ္ဌာသယာစ ဗောဓိသတ္တာ လောဘေ ဒေါသ ဒဿာဝိနော။

၂။ အဒေါသဋ္ဌာသယာစ ဗောဓိသတ္တာ ဒေါသေ ဒေါသ ဒဿာဝိနော၊

၃။ အမောဟဋ္ဌာသယာစ ဗောဓိသတ္တာ မောဟေ ဒေါသ ဒဿာဝိနော။

၄။ နေက္ခမ္မဋ္ဌာသယာစ ဗောဓိသတ္တာ ကာမေသု ဒေါသ ဒဿာဝိနော။

၅။ ပဝိဝေကဋ္ဌာသယာစ ဗောဓိသတ္တာ သင်္ကိလေသေ ဒေါသ ဒဿာဝိနော၊

၆။ နိဿရဏာဋ္ဌာသယာစ ဗောဓိသတ္တာ သဗ္ဗဘဝေသု ဒေါသ ဒဿာဝိနော

အလောဘစိတ်စသော အဋ္ဌာသယတရာတ် ၆-ပါးသည်ကား သစ်ပင်တို့မှာ ခိုင်မြဲရန် အနှစ်ထည့်သကဲ့သို့ အလောင်းအလျာ တို့မှာလည်း အနှစ်ရောတ် ၆-ပါးတည်း။

ဤရောတ် ၆-ပါး အနှစ်တည်ပြီးသော သူမှန်လျှင် ကာမ ဂုဏ်ကို ခံစားခြင်း နေခြားသော်လည်း, မျက်နှာဝ မရှိသော မှူးအိုးကဲ့ ရေနက်၌ နှစ်ချထားသည်နှင့်တူ၏။

ဤရောတ် ၆ ပါးအနှစ်မတည်သေးသော ပုထုဇနသည် ကျယ်သော မြက်နှာဝရှိသော မြေအိုးကို ရေနက်၌ နှစ်ထား သည် နှင့် တူ၏၊

၁။ အလောဘဓာတ်၊ ပဒေသရာဇ်၏ ဇကာဇ်၏ စကြဝဠာ မင်း၏ စည်းစိမ်သည် မြေကြီးခြောက် တပင်မျှ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏

၂။ အဒေါသဓာတ်၊ အာသက်စည်းစိမ်ကို ခိုက်၍ ဖြစ်ပွါးသော ဒေါသကိုလည်း ရှုန်း ရှုန်း စိုခဲ့သော နှင်းဂေခဲ ကဲ့သို့ မေတ္တာမပျက်ဖြစ်၏၊

၃။ အမောဟဓာတ်၊ အဝိဇ္ဇာ မှောင်ခိုက်တွင် နေ့ဝန်း တထောင်တို့ အလင်းရောင် ကဲ့သို့ ဖြစ်လေရာ ဘဝတို့၌ ပညာဉာဏ် ယထာဘူတ တရားမှန်ကို သိမြင်နေခြင်း။

၄။ နေက္ခမ္မဓာတ်၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစား၍ပင် နေရသော်လည်း အပြစ်ကို မြင်၍ အစဉ် ထွက်မြောက် လိုသော စိတ်ဓာတ်ကိုနှံခါ နည်းလမ်းရှာခြင်း။

၅။ ပဝိဝေကဓာတ်၊ အပေါင်း အဖော်တို့ဖြင့် နေရသော်လည်း ဆိတ်ငြိမ်ရာကို အစဉ် တောင့်တခါ အပေါင်းအဖော် ၌ ငြီးငွေ့ခြင်း။

၆။ နိဿရဏဓာတ်၊ ဘဝနိကန္တိ တဏှာကင်းခဲ့၍ ဘဝ သံသရာမှ ကျွတ်လွတ် ယှက်မြောက် လိုသော စိတ်အစဉ် ကိုနှံးဝင်ခြင်း။

၁၁။ တမ်းခွန် ၄-ချက် လိုက် ၄-ပါးလည်း မည်၏။

၁။ ဣန္ဒြေယ၊ သဒ္ဓါ၊ ဝိရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာဟူသော ဣန္ဒြေ ငါးပါးတို့၌ အလွန် ထက်သန်သော အထူး သည့် ဣန္ဒြေယ မည်၏၊ ထိုငါးချက် ကိုက်ဆိုင် လာလျှင် တွန့်ဆုတ်ခြင်း မရှိခြင်းပင်တည်း။

၂၀၀ အာရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဝေတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၂။ ပဒိုပတ္တိ၊ သူတပါး၏ အာကျိုး စီးပွါးကို အာလွန်
အာကျူး အားထုတ်ရာ၌ ဝေးမှီးဘုံကို မတောင့်
တခြင်း၊ ပလွှားသော ဂုဏ်ကို မဖြစ်စေခြင်းဖြင့်
အသက်ကိုပင် အန္တရာယ်ပြုသော်လည်း အာကျိုး
ကို ချောမောစွာ အာစအာဆုံးမတွာမပျက် ဆောင်
ရွက်ခြင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး၌ ပဒိုပတ္တိ၊ပါရမီ ၁၀-ပါး
တို့ကို ဖြည့်သည်ရှိသော် သတ္တဝါအများကိုယ်
ဆယ်ရန်၊ သမ္မာသတ္တ ဉာဏ်ကိုသာ ဝေဘင်္ဂတခြင်း
ဟူသော တမလွန်အာကျိုး၌ ပဒိုပတ္တိ၊ ထိုပဒိုပတ္တိ
၂ ပါးသည်ပင် မဟာဗောဓိ ပဒိုပတ္တိမည်၏။

၃။ ကောသလ္လ၊ ဆိုက်တိုက် လာသမျှသော အာမွှင့်ကိစ္စတို့
ပြီးစီးရန် လမ်းမှန်ကို လျင်မြန်စွာ သိနိုင်သော
စိန္တာမယဉာဏ် တခဏချပ္ပတ္တိ ဉာဏ်တို့ဖြင့် ဖြည့်
ဆုံခြင်း၊လိမ္မာခြင်း။

၄။ အာဇ္ဇဝသယ၊ အာဇ္ဇဝသယဓာတ် ပါရမီ ၁၀-ပါးတို့ဖြင့်
အစဉ်ကိန်းခါ ပါရမီလုပ်ငန်းတို့၌ မလျှဉ်ရမနေနိုင်
လျှစ်လဲ မရောင့်ရဲ နိုင်သော ဓာတ် ၁၀-ပါးကို
ဆိုသည်၊သိလောက်ပြီ၊ဒိန္ဓဝဒိဋ္ဌိမျိုးခွဲပင် ဖြစ်သော်
လည်း တဘဝထက် တဘဝ ပါရမီရင့်အောင်
သိဖြင့် အားထုတ်မှုမျိုးတည်း။

၁၂။ ဗလ ၄-ပါး။

၁။ ဉာဏဗလ၊လောကီဉာဏ် ပညာဗဟုသုတ အရပ်ရပ်၊
လောကုတ္တရာ ဉာဏ်ပညာ၊ ယထာဘူတ ဓမ္မတို့၌
အာမှန်ကို သိခြင်း၊သိလွယ်ခြင်း၊

၂။ စာရိတ္တဗလ၊ ဒိန္ဓဝဒိဋ္ဌိ အမျိုးခွဲပင် ဖြစ်စေ၊ အာကျင့်
သိက္ခာဂုဏ် ပြည့်စုံကျင့်ကြံခြင်း၊ ပြည့်စုံပြီးခြင်း။

၃။ အာစာရော်ဂျ၊ ရောဂါ ၉၆-ပါး၊ ပယောဂ အများတို့ မကျရောက်ခြင်း၊ မကျရောက်နိုင်ခြင်း၊ ကျရောက်ကလည်း၊ ကုစားလွယ်ကူခြင်းတည်း

၄။ ဗိရိယ၊ အရာရာတိုင်းတို့၌ လွန်စွာထူးကဲသော လုံ့လဗိရိယဖြင့် ပြီးမြောက်အောင် ပြုဖြစ်ခြင်း၊

တနုည်းလည်း။

၁။ ဆန္ဒဗလ၊ လွန်စွာပိတ်ဆွဲ ထက်သန်ခြင်း။

၂။ ဗိရိယ ဗလ၊ လွန်စွာလုံ့လဥဿာဟဖြင့် ပြည့်စုံခြင်း။

၃။ စိတ္တဗလ၊ လွန်စွာစိတ်အား ထက်သန်ခြင်း။

၄။ ဗိမံသဗလ၊ လွန်စွာဉာဏ်ပညာဖြင့် ပြည့်စုံခြင်း။

၁၃။ အာစ္ဆရိယ ၄-ပါး။

၁။ သဒ္ဓါ၊ ဗောဓိ ၂ ပါးတို့ထက် ပါရမီ ၁၀-ပါးဖြည့်ရာ၌၎င်း၊ သူတပါးဒုက္ခိုးဆောင်ရာ၌၎င်း၊ မတွန့်တိုဘဲသော အဲ့ဝမ်းယဉ်သရဲ ထူးကဲသော သဒ္ဓါဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း။

၂။ ကရုဏာ၊ ဒိဗ္ဗိဒုဿက် စည်းစိမ်ထက် သတ္တဝါဒုက္ခများကို သနားခြင်းဖြင့် ကယ်ဘင် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိခြင်း၌ အဲ့ဝမ်းယဉ်သရဲ ထူးကဲသော ကရုဏာဘာရား ပြည့်စုံခြင်း။

၃၊ ဗိရိယ၊ သူတပါးတို့ စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲသော၎ငှါနိုင်ခဲသော ဒုဿာတို့၌ ဆောင်ရွက် ဖောက်မြောင်သော မလျော့သောဗိရိယ အဲ့ဝမ်းယဉ်သရဲ ထူးကဲသော လုံ့လဗိရိယဖြင့် ပြည့်စုံခြင်း

၄။ သတ္တိ၊ သူဘပါးတို့ မစွန့်စားရဲ မပြုရဲသောအရာ၌ဖြစ်စေ တို့၌၎င်း၊ ပရိသာက် ၄-ပါးတို့ အလယ်၌၎င်း၊

အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

အဲ့ဒဿယ်သရဲထူးကဲသော သတ္တိဗျတ္တိအ စွမ်းတ်ုံဖြင့်
ကောသရာဇာ ခြင်္သေ့ မင်းကဲ့သို့ ဇရင့်သော ဂုဏ်
သတင်း ပြည့်စုံခြင်း။

ဤကား အဲ့ဒဿယ်သရဲ ထူးကဲခြင်း ၄-ပါးပင်တည်း။

၁၄။ ပါရဓိ ၁၀-ပါး၏ သဘော လက္ခဏာများ။

၁။ ဒါနုပါရဓိ ၁။ စွန့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ လက္ခဏာ။
၂။ ဒေယျဓမ္မ ဝတ္ထုဒွိဇြိတွယ်သော လော
ဘကို ဗျက်ဆီးခြင်း၊ကိစ္စ ရသ၊
၃။ မငြိမဝတွယ်ခြင်းလျှင် ဉာဏ်ဒွိထင်သော
အခြင်းအရာ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်။
၄။ စွန့်လွှတ်ထိုက်သော ဇဝတ္ထုလျှင် နီးစွာ
သောအကြောင်း၊ပဒဋ္ဌာန်၊

မြောက်ထားသော ဇရေဒိုး၏ပမာ အလွှာခံ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဇင်း၊
အလွှာဝတ္ထုကိုဇင်း၊ မတိုင်းတာခြင်းတည်း၊

၂။ သီလပါရဓိ ၁။ ကိုယ်နှုတ် ၂-ပါးကို သိမ်းဆည်းသော
အားဖြင့် ကောင်းစွာထားခြင်း၊ လက္ခ
ဏာ။
၂။ ဇကောင်းသော အကုသိုလ် ဝမ္မကို
ဗျက်ဆီးခြင်း၊ ကိစ္စ ရသ၊
၃။ ကိုယ်နှုတ်အဓမ္မ ဖြစ်စင် သန့်ရှင်းခြင်းလျှင်
ထင်သော၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊
၄။ ဟိရိသြတ္တပ္ပလျှင် နီးစွာသော ပဒဋ္ဌာန်
အကြောင်း၊ပဒဋ္ဌာန်၊

စာမရိဂုဏ်၏ ဥပမာ၊ အာသက်ဖြင့်လဲ၍ သီလကို သုတ်သင်
ခြင်းတည်း။

၃။ နိက္ခမပါရဒိ ၁။ ကာမမှဉာဉ်း ဘဝမှဉာဉ်း ထွက်ခါကျွတ်လွတ်ခြင်း လက္ခဏာ။

၂။ ကာမ၏ အပြစ် ဘဝ၏ အပြစ်တို့ကို အလင်းထင်အောင်ပြခြင်း၊ကိစ္စ-ရသ။

၃။ ထိုကာမ ဘဝတို့ကို မတွေ့လိုမှု မျက်ကွယ်ပြုလိုသောအဖြစ်လျှင် ထင်သော၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်။

၄။ ကာမဘေး ဘဝဘေးတို့မှ ထိတ်လန့်သော သဟာယတို့ပ ညာဏ်လျှင် အကြောင်း၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ထောင်သား၏ ဥပမာကဲ့သို့ကျင့် တဏှာ ရာဂ လောဘဖြစ်တတ်သော အာရုံဝတ္ထုကိုဘ်၍ အာသုဘ မနသိကာရ ပဋိကူလ မနသိကာရများကို နှလုံးထား၍ လောဘကို ပယ်ရှားခြင်းနေသောအာခါ နိက္ခမကုသိုလ် ဖြစ်၏။ အာရုံကင်းရာသို့ ထွက်ကျင့်ခြင်း ဝတ်ကြောင်ပာ်ခြင်း ရသေ့ ရဟန်း စျာန် အနာဂါမိ ရောက်အောင် ထွက်ခြင်းမျာ၊တည်း။

၄။ ပညာပါရဒိ ၁။ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော သဘောတရားကို ထိုးထွင်း၍ သိမြင်ခြင်း၊ လက္ခဏာ၊

၂။ ဉာဏ်၏ အရာ အာရုံမှေ သဘာဝကို ထွန်းပြခြင်းကိစ္စ ရသ။

၃။ မတွေဝေခြင်းလျှင် ထင်သော၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်။

၄။ စိတ်၏ တည့်ကြည့်ခြင်းလျှင် နီးစွာသော အကြောင်း၊ပဒဋ္ဌာန်။

ဆွမ်းခံသောရဟန်း၏ ဥပမာကဲ့သို့ အပြစ်မရှိသော အသက်မွေးမှု ပညာအမျိုးမျိုးကို ပြန့်ပွါးအောင်၊ ကျင့်ခြင်းတည်း။

၂၀၄ အဓိဋ္ဌာ ပဒီပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း၊

၅။ ဝိရိယပါရမီ ၁။ အာဒေးသစ်ကြိုးပမ်းခြင်း၊ လက္ခဏာ။

၂။ စိတ်ကို မဇ္ဈိမရဲ့ ခိုင်မြဲ တင်းရင်း အောင် ထောက်ပံ့ခြင်း၊ ကိစ္စ ရသ

၃။ မတွန့် မဆုတ်ခြင်းလျှင် ထင်သော၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်။

၄။ ဇာတိစသော ဘေးတို့ကို ကြောက် ခြင်းလျှင် နီးစွာသော အကြောင်း၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ခြသေ့မင်း၏ ဥပမာကဲ့သို့ ကျင့်ခြင်းတည်း၊

၆။ ခန္တီပါရမီ ၁။ နှလုံး ခံ့ခိုင်ခြင်း၊လက္ခဏာ၊

၂။ ဇာဋ္ဌ အနိဋ္ဌ ကြုံကြိုက်တွေ့လည်း မငွေ့ မယိုင်သည်းခံနိုင်ခြင်း၊ကိစ္စ ရသ။

၃။ သူတပါးသို့ သွန်ပြန်မရှိ သည်းခံခြင်း လျှင် ထင်သော၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်။

ဖြေကြိုး၏ ဥပမာကဲ့သို့ကျင့်ခြင်း အာသက်စည်းစိမ်ကိုပင် လွန် ကျူးစေ့ကားသော်လည်း စိတ်မှ မပြစ်မှားခြင်းတည်း၊

၇။ သစ္စပါရမီ ၁။ သူတပါးတို့၏ မှတ်ယူကိမ်းမှား ချော် လွှတ်အောင် မပြုခြင်း၊ လက္ခဏာ၊

၂။ ဟုတ်မှန်တိုင်းကို သာလျှင် အာလင်းဖွင့် ပြခြင်း၊ ကိစ္စ ရသ၊

၃။ ဖြူက်ဆိုသမျှ ဩဇာနှစ်ဆီ ယုံကြည့် ရသော စကားအဖြစ်လျှင် ထင်သော၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်။

၄ ။ကိုယ်အမှု နှုတ်အမှု ဖြူဖြောင့်ခြင်းခွဲ
အလေးဂရု ပြုခြင်းလျှင် နိုးစွာသော
အကြောင်း၊ ပဒဋ္ဌာန်။

သောက်ရှူးကြယ်၊ သောက်ရှူးကြယ်ကဲ့သို့ ဥပမာ။

၈။ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ ၁ ဒါနစသည် အမှုတို့ခွဲ မရွေ့မယိုင်
ကြံ့ခိုင်စိုမြဲခြင်း၊လက္ခဏာ၊
၂။ ပါရမီမှတပါး ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုနှိပ်
နင်း ပယ်ရှားခြင်း၊ ကိစ္စ ရသ၊
၃၊ ထိုသမ္ဘာရမှာဘ်နှစ်မလွှဲမရှားသည်၏
အဖြစ်လျှင် ထင်သော၊ပစ္စုပဋ္ဌာန်။
၄။ ဗောဓိသမ္ဘာရ တရားရလျှင် နိုးစွာ
သော အကြောင်း၊ပဒဋ္ဌာန်။

ကျောက်တောင်ထွဋ်၏ ဥပမာကဲ့သို့ ကျင့်ခြင်း။

၉။ မေတ္တာပါရမီ ၁။ သတ္တဝါတပါး ကျေးဇူးမျှားအံ့သော
အခြင်းအရာအား ဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၊ လက္ခ
ဏာ၊
၂။ သူဘပါး၏ ကောင်းကျိုးကို လွန်စွာ
သည်ဂိုးခြင်း၊ ငိုစွန့်သ၊
၃။ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ ဘိန်း ဘိန်းကြည်ဆွ
ဒေးမြဲ ငြိမ်းချမ်းသော စိတ်သဘော
လျှင် ထင်သော၊ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊
၄။ နှစ်သက်ဖွယ်သော ဂုဏ်ကိုသာရှုမြင်
တတ်သော ဉာဏ်လျှင် နိုးစွာသော
အကြောင်း၊ပဒဋ္ဌာန်၊

ရေစင်ရေချမ်း၏ ဥပမာကဲ့သို့ ကျင့်ခြင်း၊ ကာယကံ ဂစ်ကံ
နှုတ်ကံပါ မပျက်စီးအောင် စောင့်ရှောက်ရသည်။

၁၀၄ အဓိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တာက်စဉ်ကျမ်း။

၁၀။ ဥပေက္ခာပါရမီ ၁၊ ချီးမြောက်ရွတ်ချ နှစ်ဌာနဒွ် တူမှ သမှ လျစ်လျူ။ ရှုသော အခြင်း အရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၊လက္ခဏာ၊

၂။ ညှိမှုသော သဘောအားဖြင့် ဖြစ်ရှု ခြင်း၊ ကိစ္စ ရသ၊

၃။ မုနိုးသည့် ချစ်သည့် ၂-မည့် ၂-သင်း ငြိမ်းခြင်းလျှင် ထင်သော၊ပစ္စုပဋ္ဌာန်။

၄။ ဘယ်သူ မပြု ဒီဒီမှဟု အရှု့အဆင် ခြင် ကောင်းစွာ မြင်သော ဉာဏ် ပညာလျှင် နီးစွာသော အကြောင်း၊ ပဒဋ္ဌာန်။

ဖြေကြိုး၏ အတူညပမာကဲ့သို့ ကျင့်ခြင်းတည်း၊

၁၅။ ထိုပါရမီ ၁၀-ပါးကို ၁-ဥပပါရမီ ၁၀-ပါးပွါး၊ ၂-ပရမတ္ထပါရမီ ၁၀-ပါးပွါး၊ အရုံရုံ ၃၀-ဖြစ်၏။

ထိုပါရမီသည်လည်း အယုတ် အလတ် အမြတ်အားဖြင့် သုံးပါးရှိသည်၊

၁။ ဟိန၊ ပကာသနစိတ်နှင့် ပြုသော ကုသိုလ်တည်း၊ဘဝ သမ္ပတ္တိ ဘောဂသမ္ပတ္တိကိုမျှ လှလှ ပေးနိုင်သော ကုသိုလ်မျိုး မဟုတ်ပေ၊ပါရမီမဖြစ်၊

၂။ မဇ္ဈိမ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ရွေးချယ်မှုအကျိုးကြီးရာ နည်းလမ်း ရွေးချယ်မှုဖြင့် ပြုသော ကုသိုလ်တည်း။ ဘဝ ဘောဂ ၂-ပါးလုံးအကျိုးပေး၏၊ ပါရမီမဖြောက် သေး။

၃။ ပဏီတ၊ အမှုကိုသာ အလေးဂရု အထူးပြုသည်၊အကျိုး ကို အမှုမစိုက်၊ပစ္စည်းဥစ္စာမျှားကို မကန့်မကွက်၊ အမျှားနှင့် ဆက်ဆံသည်ကို ပြု၏၊

ပါရဒီဖြောက်သော ကုသိုလ်မျိုးဖြစ်သော၊ တန်ခိုးဆိုသော် တဏှာနှင့်ကင်းသော ပါရဒီကုသိုလ်မည်၏

၁၆။ ဇွန်းခြင်းကြီး ၅-ပါး။

၁။ နေပရိစ္စာဂ · သက်ရှိသက်ခဲ့ပစ္စည်းဥစ္စာများကိုစွန့်လွှတ်ခြင်း၊
၂။ ပုတ္တပရိစ္စာဂ၊သားသမီတို့ကို စွန့်သွားခြင်း၊
၃။ ဘရိယပရိစ္စာဂ၊ မယားကို စွန့်လွှတ်ခြင်း။
၄။ အင်္ဂပရိစ္စာဂ၊ကိုယ်အင်္ဂါကြီးငယ်ကိုပွန့်လွှတ်ခြင်း၊
၅။ ဇီဝိတပရိစ္စာဂ၊အသက်ကိုစွန့်လွှတ်ခြင်း။

ထိုစွန့်ခြင်းကြီး ငါးပါးမှာ ပါရဒီ ၃၀-တွင် အကျုံးဝင်၏၊ ပါရဒီပြဲည့်ရာတွင် စွန့်လွှတ်ခါ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းလည်းမည်၏။

၁၇။ ဧရိယ ၃ ပါး။

၁။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယာ၊ ဘုရားဖြစ်ရန် ကျင့်ခြင်း။
၂။ ညာတတ္ထစရိယာ၊ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အလို၌ကျင့်ခြင်း၊
၃။ လောကတ္ထစရိယာ၊ သတ္တလောက အလို၌ကျင့်ခြင်း၊

အဆို၊ ပါဠိတော်ဘို့၌ လောကတ္ထစရိယံ ကစ၍ပြသည်၊ ပါဠိအစဉ်မလို ပါရဒီဖြည့်ကျင့်ခြင်းသာ လိုလေသည်၊ ဘုရားဖြစ်သည်အထိ ကျင့်ရသော တရားသုံးပါးတည်း၊

ထိုဆိုပြခဲ့သောအစဉ်တို့ဖြင့် ဘုရားမျိုးစေ့ဖြစ်သောအလောင်း လျာတို့သည် ဒီဃနိကာယစတုနဝကို ပြုပြင်ခါ ဖြည့်ကျင့်ကြပါကုန်။

၁၈။ ဘုရားလောင်း၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ၉-ပါး။

၁။ သတ္တဝါတို့အပေါ်၌ လွန်စွာသနားမှု မဟာကရုဏာ။
၂။ ″ ဒုက္ခိုးလိုလားမှု မေတ္တာ
၃။ ″ ကယ်တင်နိုင်သူဖြစ်လိုသော ဆန္ဒ၊

၂၀၈ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဉ္စိပါတ်ခေတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၄။ သတ္တဝါတို့အပေါ်၌ကြံစည်စဉ်းစားမှုညာဏ်ညာဏ်ပညာ၊
၅။ ။ ကြိုးစားမှု ဝီရိယ
၆။ မိမိဆိုင်ရာကိစ္စ အာရုံရင်၌ မလစ်လပ်မှု သတိ။
၇။ စိတ်မယိမ်းမယိုင် ခိုင်မတ်တည်တံ့စွဲမြဲခြင်း သမာဓိ
၈။ ဤသို့ကြိုးစားလျှင် ခန္ဓာရှယ်ချက်ထမြောက် နိုင်သည်ဟု ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါ၊
၉။ မိမိစိတ်ဓာတ်ကို လှုံ့ဆော်ပေးသော စေတနာ၊

လက်ခ။ အောက်ကျ နောက်ကျ၊ ကိုယ်ဒုက္ခဖြင့်၊ မုချ နှမ်းညှိုး၊ သတ္တဝါမျိုးခြ၊ အကျိုးလိုလား၊ မေတ္တာထား၍၊ သနားကရုဏာ၊ ဖြစ်သောခါတွင်၊ ကယ်တင်အံ့မျှော်၊ ဆန္ဒပေါ်လိမ့်၊ ထိုသော်အခါ၊ ညာဏ်ပညာဖြင့်၊ ကောင်းစွာစီစစ်၊ ဝီရိယဖြစ်လျက်၊ မလစ်သတိ၊ သမာဓိကို၊ တိုတိမားမား၊ အားမြဲထားမှု၊ ဘုရားသော်ကွဲ့၊ ဖြစ်နိုင်ရဲ့ဟု၊ တကယ်သဒ္ဓါ၊ စေတနာနှင့်၊ ဇရာစိတ်ကြီး၊ မြဲအောင်တည်းမှ၊ ခိုင်ဖြူးပါရဂူ၊ စုံဖြည့်ညီသည်၊ ဖြည့်မည့်သူဘို့-မှတ်ဘွယ်ကို၊

၁၉။ ဆုတောင်းနည်း။

ကိုံမေ ဇနကော တိဏ္ဏော၊ ပုရိသော ထာမဒဿိနော
သဗ္ဗညုတံ ပါပုဏိတွာ၊ သန္တာရေသိ သဒေဝကံ၊ ။

ထာမဒဿိနော၊ ကိုယ်စွမ်းကိုယ်ရည်ကိုမြင်ပြီးသော။ပုရိသော၊ ငါ ယောကျ်ားကောင်း ဖြစ်ပါလျက်၊ ဇနကော တိဏ္ဏော၊ ငါတာယောက်တည်းနိဗ္ဗာန်သို့ ကူးသဖြင့်၊ ကိုံ၊ပစာပြုရအံ့နည်း သဗ္ဗညုတံ၊သဗ္ဗညုတဉာဏ်တည်းဟူသော မဟာဗောဓိသို့။ ပါပုဏိတွာ၊ ရောက်ပြီးမှ၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်းကို။ သန္တာရေသိ၊နိဗ္ဗာန်ကူးတို့ ဆောင်ပို့ကယ်တင်အံ့၊

ဗုဒ္ဓါ ဗောဓေယျံ၊မုတ္တော မောစေယျံ၊
ဒိဏ္ဏော တာရေယျံ။

စကြဝဠာတသောင်းကို ရိုက်ညောင်းဆူဝေ တုန်လှုပ်စေနိုင်သော ပဒိုညာဉ်ကြီးတည်း၊ ဆုတောင်းကြီးတည်း၊ နှစ်ဉ် တောင့်တပါ။

၁။ ဤဒံ မေ ပုညာဘာဂံ သမ္ဗဿုတညာဏံ ဝဟံ ဟောတု။

၂။ ဤဒံ မေ တိံသပါရမီ သမ္ဗဲညုတ ညာဏာသ ပစ္စယော ဟောတု။

၃။ ဘုရား တပည့်တော်သည် ယခု အခါထုတ် ရသော ကောင်းမှု ပါရမီတို့ကြောင့် ရှေးဘုရားရှင် တို့ကဲ့သို့ နောင်သော အခါတွင် ဘုံသုံးပါးဌာ ဘုရားဖြစ်ရ ပါစေလိုဖြင့် အာရှင်ဘုရား။

ပါရမီတို့ကို ပြုပြီးတိုင်းဆုတောင်းကြပါလေ၊ မမေ့မလျော့ မပေါ့မဆဘဲ ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ကျင့်နိုင်ကြပါလေ ပါရမီရှင်တို့။

ဇမ္ဗုဒ္ဒီပ စာတမ်း။

၁။ ငါတို့ဘုရားသခင် ဗေတဝန် ကျောင်းတော်၌ သိတင်းသုံးနေတော် မူသောအခါ ရဟန်း တဦးသည် ဘုရားရှင် ထံသို့ ကပ်၍ နားတော်လျောက်၏၊

ဤဇမ္ဗု။ ဒိပကျွန်းသည် အဘယ်မျှလောက် ကျယ်ပါသနည်း။ အဘယ်သို့ သဏ္ဌာန်ရှိပါသနည်းဟု နားတော်လျောက်၏၊

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသခင်က ဖြေသည်မှာ-

မဟာ ဂင်္ဂါ ဘိက္ခဝေ ဇမ္ဗုဒ္ဒီပေါ ပုဂ္ဂလာမာ ဗာဟာ ဒွေယောဇန သဟဿာနိ၊ အာစရိယသော စကားကို မိန့်တော်မူ၏၊

အဓိပ္ပါယ်က ဒီး၊ ချစ်သားရေဟန်း၊ ဤဇမ္ဗု။ဒီပကျွန်း၏ အရှေ့ မျက်နှာပြင်သည် ယူဇနာ (၂၀၀၀) အနောက် မျက်နှာသည် ယူဇနာ(၂၀၀၀)မြောက်မျက်နှာသည် ယူဇနာ(၂၀၀၀)တောင်

မျက်နှာပြင်ကား ယူဇနာ (၄၀၀၀) ကျယ်၏ အဝေးဝင့်ကြီး သုံးထောင့် အဝေးဝင့်ငယ် သုံးထောင့်ရှိသည့်ဖြစ်၍ လှည့်ဦးခွံ ခင်းအင်္ဂသော ကင်သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ နေသတည်း၊ အခြင်းကား ယူဇနာ (၁,၀၀,၀၀)ရှိ၍ အဝန်းကား ယူဇနာ (၃,၀၀,၀၀) ရှိ၏ပဟု ဆိုနှုတ်ဝေါမှာသည်။

ဤဇမ္ဗူ။ဒီပကျွန်းခွံ ပေါက်သော ဇမ္ဗူ။.သပြေပင်သည် အမြင့် ယူဇနာ (၁၀၀) လုံးပတ် (၁၅) ယူဇနာရှိသည်၊ မြေမှအကိုင်းခွ အထိယူဇနာ (၅၀) ရှိသည့် အရပ်ရှစ်မျက်နှာ ခက်မကြီး ၅-ဖြာ ရှိ၏။ တကိုင်းလျှင် ယူဇနာ (၅၀) စီ ရှည်ထွက်၏၊ အဆက် ကိုလည်း ၅-သွယ် ၅-သွယ်စီ အနဆင့်ဆင့် ထွက်ကုန်၏အလွန် ထူထပ်၍ စိပ်သောအရွက်ရှိသည်၊ ဒိုးယိ ပေါက်ဆီးနှင်း မထွက် ပေါက်နှင်၊ ပန်းပင်သဘွယ် လှပဘင့်တယ်၏ ၎င်းသပြေပင်၏ အရိပ်ကားအခြင်းယူဇနာ (၁၀၀)အဝန်းကား ယူဇနာ(၃၀၀) ရှိ၏၊ အသီးမှာကား လူတို့တီးသော မရိုးစည်မျှလောက်ရှိ၏၊ ပျားလင်္ဂို အရသာကဲ့သို့ အလွန်ချိုမြိန်၏။ ၎င်းအသီးကို ဆင် ပမာဃာရှိသော ဌက်ကြီးများ ဆွတ်ယူ စားသောက်ကြ၏။ တန်ခိုး ကြီးသော ရဟန္တာရဟန်း ကပယဆီဇော်ကျိတို့ ဆွတ်ယူဘုံးဆောင် ကြ၏။ဒုဇ္ဇဂို အခနောက် တောင်မျက်နှာသို့ ထွက်သောကိုင်းတို့ မှ သီးသော အသီးတို့သည် ဇမ္ဗူ။ဒီပကျွန်းအပြင်သို့ ပျံကုန်၏၊ ပြောင်မျက်နှာက ထွက်သောကိုင်းက အသီးများသည်သိဟာ သရဒ္ဒါသို့ ပျံကုန်၏ ငါတို့ဘုရားရှင်သည် ဥရုဝေဠ ကဿပ ဟူသော တပူးပေါသည်းကြောက်တော်မူစဉ်က ကျွန်းဦးသို့ ကြွတော်မူ ပြီးလျှင် သပြေသီးကို ယူခဲ့၍ ကဿပဒသာ ပေဘူး၏ တန်းခိုး ကောင် ကိုလုံ၍ ပျံ။လေ၏၊(ယူကြောင်းကား မဟာဝါပါဠိတော်၌ လာ၏)။

၂။ ကျောက်ဖြူတော်ပြည်သား ရဟန်းနှစ်ဦး (ဗျာန-လာဘီ) တို့ သည် ဇမ္ဗူ။.သပြေပင်ရိကြောင်း ပုဂ္ဂူးမိန့်တော်မူသဖြင့် အသီး များသွားခြင်း ယူဖြူးလျှင် သံဃာတို့အား ဝေခြင်းရှိသုံးဆောင်ကြ၏။

အာရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည် ကြွတော်မူ၍ အာသီးကို ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် သီဟာတို့အား ဝေဌပေးကြောင်း သုတ္တန်ပါဠိတော်၌ လာ၏

၃။ ထိုဇမ္ဗူသဏ္ဍပြောင်ကိုရုံလျက် အနုဂါးပူဇနာကျယ်သော သျှစ်သျှားတောနှင့် ဖန်ခါးတော လည်းရှိ၏၊ သျှစ်သျှားပင်က အာသီးမှာ ပြည့်ဝင်အိုးလောက် ပမာဏဝဲရှိ၏၊ ဖန်ခါးပင်၏ အာသီးက ရွက်အိုးလောက် ပမာဏဝဲရှိ၏၊ ၎င်း ၂-ရပ်လုံး အာသီးမျှားသည် ပျားလက်ိုကဲ့သို့ ချို၏၊ ကောင်းမြတ်၏ ၎င်းတောနှစ်ရပ်တို့၏ အပြင်ကား မြစ်တစင်း တစင်း ခြားခဲ့၍လျက် ချနစ်ဘန်သော တောအုပ်တို့သည်တည်ကုန်၏၊ ပဌမ သရက်တော၊ နောက် အင်ကြင်းတော၊ နောက် ထန်းတော၊ နောက်သူယောင်တော၊ နောက် ဌက်ပျောတော၊ နောက် အုန်းပင်တော၊ နောက်သီးပင်တော ချနစ်ထပ်တည်ကုန်၏၊ ၎င်းတို့ကသီးသောအာသီးသည်ကြီးလည်းကြီးမားကုန်၏၊ နတ်သြဇာအရသာကဲ့သို့ လွန်စွာချိုမြိန်ကောင်းမြတ်၏ (အထူးမှတ်ရန်) သူယောင်ဂေါဟူရာ၌ ပါဠိတွင် နရဝနဟူ၍ရှိသည်၊ မြန်မာပြန်သော် လူရှင်သိုးသော တောကိုဆိုသည်။ ၎င်းအာသီး၏ ပုံသဏ္ဌာန်မျှားသည် အသက် ၁၅-နှစ် ရွယ်ခဝ-နှစ်ရွယ်ဖြင့်တနဆာဆင်အင်္ဂသောမိန်းမငယ်ယောကျ်ားငယ်ချည်း သိုးကုန်၏၊ ဦးစွန်းနေရာသည် အသွားတို့ဖြစ်ကုန်၏။ တွဲရဲဆွဲလွှက်သာ သိုးကုန်၏ လေခတ်သောအခါ ကခုန်မြူးထူးဘိသကဲ့သို့ဝင်း၊ တဦးသည်တဦးအား လက်နဲ့ ဖက်ရမ်းဘိသကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုသူယောင်ဂေါဟူရောက်လျှင် ရာဂမဟာဘုရာဌ် ပါဠိတွင် သော ရဂေသ့ဖြစ်လျှင် မချုင်တည်းနှင့်၊ ရာဂဟာဘုသောခဟာတို့အာအာရှင်မြတ်တို့မှသော်လည်း ၎င်းအာသီးအသွင်မြင်လျှင် ချစ်လိုန်းရယ်မြူးမိချေ၏၊ အာသီးကို ငှက်မျှားတို့သာ စားကုန်၏ ငှက်စားပြီး၍ စွန့်ပစ်သော အစေ့တို့၏ ယနံသည် သုသာန် ဖြင်ကဲ့သို့ အာလွန်လျှင် စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသတည်း၊ ထိုအကြောင်းကို ပါဠိလို သိလိုက လောကပညတ္တိဂျမ်းဌကြည့်။

ယခုဘော်ပြသော ခုနစ်တောတို့၌ အဲကျယ် ငါးယူဇနာစီ အလျားယူဇနာ ငါးဆယ်စီ၌ ဖြောက်ဘက်ဖြစ်သော ကျွန်း၏ အစွန်းမှသည် ဤတောခုနစ်ရပ် ဆုံးသည်တိုင်အောင် ဖမ္မ။ ဒိပ် ကျွန်းသည် ယူဇနာခုနစ်ရာရှိ၏ ထိုတောတို့၏အရှေ့ဘက်တောင်ဘက်မှ ဇနပုဒ်ကြီး ခြောက်ခုရှိ၏ နာမည်မှာ ကုရု၊ ကောရပ္ပ၊ ဝိဒေဟာ၊ ဥတ္တရ မဏ္ဍ၊ သိဝိမလ၊ ဝက် မည်သော ဇနပုဒ်ဘို့ဖြစ်၏ ထိုခြောက်ပါးကုန်သော ဇနပုဒ်တို့၌ နေသော သူတို့သည် အစာအာဟာရသိမ်မွေ့၍ အဆင်းလှ၏၊ မြဲတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်၏၊ ထိုအရပ်တို့၌ ဇာမရိမည်သောသားသည် အလွန်ပေါ်၏။

၄။ ဟိမဝန္တာ တောင်၏ ဖြောက်ဘက်စွန်း၌ တည်သော အခြင်းအရာမျှားသည် ဇမ္ဗူ။ ဒိပ်ကျွန်း၏ အလယ်ဖြစ်သော မန္ဒိုမ လူတို့၏ ဒေသဌာနမှ ဖြောက်ဘက် ဟောနယ်စပ် ဟိမဝန္တာ၏ အရံဖြစ်သော တောင်ကြီး ၇-တန်တို့သည် အစဉ်အတိုင်းတည် ကုန်၏၊ ရှေးဦးစွာ တည်သော တောင်သည် ညိုမှောင်သော အဆင်းရှိ၍ စူဠကာဠမည်၏။ တဂါဝုတ်ခွဲဖြင့်၏၊ ထိုမှလောက် လည်းအပြင်ကျယ်၏၊ ထိုတောင်မှတဂါဝုတ်ကွာခြားပြီးမှ မဟာ ကာလတောင် ရှိ၏၊ ၎င်းတောင် သုံးဂါဝုတ် ဖြင့်၏ ၎င်းအမျှ လောက်ကျယ်၏၊ ၎င်းတောင်မှ သုံးဂါဝုတ်ကွာခြား ပြီးသော် နွားဖြူ မေးနှင့်တူသော ဂေါဟနုကတောင်ရှိ၏ တယူဇနာခွဲဖြင့်၏၊ ၎င်းအမျှလောက်ကျယ်၏၊ ၎င်းမှ တယူဇနာ ကွာခြားပြီးသော် သူရိယာမည်သော တောင်တည်၏၊ သုံးယူဇနာဖြင့်၏။ ၎င်းအမျှ လောက်ကျယ်၏၊ ၎င်းမှသုံးယူဇနာ ကွာခြားပြီးသော် နှံသာအာ ပေါင်းတည်ရာဖြစ်သော ဂန္ဓမာဒနတောင်ရှိ၏ (၁၂)ယူဇနာ ဖြင့်၏၊ ၎င်းအမျှလောက်ကျယ်၏၊ ၎င်းမှ(၁၂) ယူဇနာ ကွာခြားပြီး ဝဏ္ဏဂိုင်နွှဲတူသော သုဝဏ္ဏတောင်တည်၏၊ (၂၄)ယူဇနာဖြင့်၏၊ ထိုမျှလောက်ကျယ်၏၊ ထိုတောင်သည် တန်ဆောင်မုန်းလအခါဝယ် ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှ မြူလွှာတိမ်စင်လျက် ကောင်းကင် အားလုံး စင်ကြယ်သော် နေလျှံ လလျှံ ကြယ်အလျှံတို့ကြောင့်

နေ့ယာမ် ညယာမ်၌ပင် အလွန်တောက်ပ တင့်တယ်သော အရောင်ရှိ၏။ ထိုအခါ ဟိမဝန္တာတောင်၏ အနီး၌နေ သောသူတို့သည် တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့၌ အထက်နတ်ပြည်ကို ရှုကြည့်လိုသည်ဖြစ်၍ မဟာကာလတောင်ထိပ်သို့တက်၍ မြောက်မျက်နှာသို့ မျှော်ကြည့်ကုန်သော် အံ့ဩဘနန်း တောက်ဘွန်းသောအရောင်တို့ကို မြင်သဖြင့် ဤအရပ်ကား ကုသိုလ်ရှင်ဖြစ်သော နတ်တို့၏နေရာ မဟာနေရုဟု ပြောကြကုန်၏၊ ရွှေတောင်ကြီး၏ မြောက်ဘက် မဏ္ဍာဂိရိအမည်ရှိသော ရေကန်ကြီး၏ အလျားယူဇနာ (၅၀) အနံ (၁၀) ယူဇနာရှိ၏ သန့်ရှင်းကြည်လင်သော ရေရှိ၏၊ ကမ်းနားဝန်းကျင်၌ မြ-ဖလ်-ရွှေ-ငွေ-လေးထွေသော အုဋ္ဌတို့ဖြင့် လှုမျှ၊ စီမံသကဲ့သို့ တင့်တယ်လှပ၏။ ရွှေငွေ-သလဲကြဲထားဘိသကဲ့သို့ ရေအစ၌ ကြာစွယ် ကြာရင်းကြာသင်း အမျိုးမျိုးတို့ပေါက်၏။ ရွှေငွေကျောက်မျက်ရွဲ ဖလ်တို့ဖြင့်၎င်း စောင်းတန်းလှေခါးတို့ဖြင့်၎င်း တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်၏၊ ၎င်းရေကန်အရှေ့တောင်ဘက်မြေပြင်၌ နန္ဒဂူလိုဏ်ရှိ၏၊ အလျားယူဇနာ (၂၀) အနံ(၁၀) ယူဇနာကျယ်၏ ထိုလိုဏ်ဂူ၏ နံရံတို့သည်၊ အထူးထူးသော ရတနာဘဲ့ဖြင့် စီမံထားသကဲ့သို့ ဆန်းကြယ်၏၊ ဂူအတွင်းရှိမြေသည် ခြေနင်းသောအခါ ပြော့အိ၍သွား၏၊ ခြေကြွလာသောအခါ တက်ကြွလာပြန်၏။ အလွန် နူးညံ့၏၊ အထက်အမိုးလည်း လူ့ပြည်၌ရွှေငွေ ဖလ်ကျောက်များနှင့်တန်ဆာဆင်၍ စီမံထားသော တန်ဆောင်းပြာသာဒ်ကဲ့သို့ တင့်တယ်၏၊ ၎င်းဂူလိုဏ်ထဲတွင် မနောမယ ဆင်မျိုးအမြဲနေ၏ ရုစာဂိရိဆင်မင်းသည် တရံတခါ ပျော်စံလာ၏၊ မဟာဂိရိရေကန်နှင့်နန္ဒဂူ၏ အကြား သုပ္ပတိ၌ ပညောင်ပင် ပေါက်၏၊အရွက်ထူ၍အရိပ်ရ၏၊ ၄ပတင့်တယ်၏၊ ထို့ပြင် မဏ္ဍာဂိရိရေကန်၏ အနောက်မျက်နှာတွင် မြေညီပေါ် တွင် အင်ကြင်းပင်သည် အမြင့် (၈) ယူဇနာ အရိပ်ဝန်း (၁၆) ယူဇနာရှိ၏၊ ၎င်းအင်ကြင်းပင်ကိုသုဒဿနခေါ်၏၊ အခက်ချင်းယှက်ခါ သွယ်လျက်လှပ၏၊ ၎င်း

၂၁၄ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

အင်ကြင်းပင်ကို ရံပတ်လျက် (၇)ထင်သော အင်ကြင်းပင်တို့ ပေါက်၏။ သို့အတွက် နေတပေါက်မျှမဝင်နိုင် အလွန်တင့်တယ် သော တောဖြစ်၏။ အလွန်မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းသော မြေရှိ၏။ ထိုအင်ကြင်းတောအုပ်၌ ရုစာဂိရိ ဆင်မင်းသည် အသင်း အပင်းနှင့် တကွ မှီစံလျက်နေ၏။ ကိုယ်အလုံးငွေတုံးကဲ့သို့ဆွတ် ဆွတ်ဖြူ၏။ အရောင်ခြောက်သွယ်တွက်သောအစွယ်ရှိ၏။ ဟင်းသ ပြဒါးကဲ့သို့ ဒိုးမြိန်းသော ခြေသည်း လက်သည်းရှိ၏။ အလုံးစုံ သောလက္ခဏာတော်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ သတ္တပတိဋ္ဌိတဟု ဆိုအပ်သော အစွယ်နှစ်ချောင်း လက်ခြေ လေးချောင်း အမြီးဘည်းဟူသော ဂုနစ်ပါးရှိ၏။ အလိုရှိတိုင်း အရုပ်သဏ္ဌာန်ဖန်ဆင်းနိုင်၏။ တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိ၏။ ဖြူသော ဇွန်အဆင်းရှိသော ညှိုသော နီသော မဲသော အထိုး အမ အစရှိသောအားဖြင့် ဆင်ပေါင်း ရှစ်ထောင် ဝန်းရံ ခစားခြံ နေရ၏။ ရုစာဂိရိ ဆင်မင်းလည်း မဏ္ဍာဂိရိ ရေကန်သို့ ရေချိုးရန်ဆင်းသော် ကာဠာဝက ဆင်မျိုးက ခရိုး လမ်းကို ရှင်းပေးရ၏။ ထိုဒေဝါ ကြင်ဘော်ဖြစ်သော အမျိုးမြတ် သည့် ဒေဝိနာဒေ ဆင်မိဖုရားနှင့်တကွ အခြံအရံနှင့် သွားကြ၏။ ရေချိုးပြီးနောက် သုပ္ပတိဋ္ဌမည်သော ပညောင်ပင် ရိပ်နွင်သို့ ဝင်၏။ ရှစ်ထောင်သော ဆင်ရံအပေါင်းတို့သည် ကြာရိုး ကြာ ပန်းတို့ကို ယူ၍ အဝတ္ထုလိုက်ခါ ကစား၍နေကြ၏။ ဒိဓိချစ်ကျွမ်း ဝင်သော ဆင်မကိုလည်း ပေးကြ၏။ ဒိစယိုးလေးလမှာ နန္ဒမူ လိုဏ်၌ ပျော်စံကြ၏။ ဆောင်းလေးလမှာ သုပ္ပတိဋ္ဌ ပညောင် ပင်ရင်း၌ မှီနေကြ၏။ နွေလေးလမှာ သာယာသော အင်းကြင်း မြေင်တောမှာနေကြလေ၏။

၅။ ဂုဏ်အာကြောင်းကို အဘယ်နည်းနှင့် သိရသလဲ ဆိုပါ လျှင် ငါတို့ဘုရား၏ လက်ျာရံဖြစ်သော အရှင်သာရိတ္တရာ သည် တရံရောအခါ လေနာကြီးစွဲကပ်သောကြောင့် ဆေးသမား ကို ခေါ်၏။ ဆေးသမားက ကြာစွယ်ကိုသုံးဆောင်လျှင် ချမ်း သာမည်ဟု ပြော၏။ အရှင် မောဂ္ဂလာန်သည် မဏ္ဍာဂိရိ ရေကန်

သို့ သွား၍ ကြာစွယ်ကို ယူမည်ဟု ဝန်ခံ၏၊ ကောင်းကင်ခရိုး ဖြင့် ကြွခဲ့၍ ရေကန်သို့ ရောက်သောအခါ၌ အကြံပေါ်၏၊ ရေကန်၌ ကန်၌ ကျက်စားသော ရုစာဂိရိ ဆင်မင်းသည် ငါ ကြာစွယ်ကို ယူက နှောက်ရှက်လိမ့်မည်၊ ၎င်းဆင်မင်း ထိတ်လန့်အောင် လုပ် ပြီးမှ ယူကကောင်း၏ဟု အကြံနှင့် ထိုရုစာဂိရိ ဆင်မင်း၏နှစ်ဆ ကိုယ်ကို ကြီးမားသော ပုံသဏ္ဌာန် ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် ဆင်ရံ တသောင်းခြောက်ထောင်နှင့် တကွ ကောင်းကင်ထက်မှ ကျက် စား လှည့်လည်ဟန်ပြု၍ ပြ၏၊ ထိုနိမ္မိတရုပ်ကို မြင်သောအခါ ရုစာဒိရိဆင်မင်းသည် ဤသို့ကြံ၏၊ ဓိဃင်းယံမှ ယခုသက်၍ ကျက်စားသောဆင်မင်းတို့သည် ငါထက်တပြန်ကြီး၏၊ အခြံအရံ တပြန်မျှား၏၊ ငါအား နှိပ်စက်ခြင်းငှါ လာလေယောင်တကား၊ ဟု ကြံ၍အလွန်ထိတ်လန့်၏ ထိုအခါအရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ဆင်၏ သဏ္ဌာန်ဖျောက်၍ ပကတိသော ကိုယ်တော်ပြလျက် ကြာဂုံ၏ အထက်၌ ထက်ဝယ် နေတော်မူ၏၊ ထိုအခါ ရုစာဂိရိဆင်မင် သည်လည် ဤသို့ကြံ၏၊ ကောင်းကင်ထက်၌ အခြံအရံနှင့်တကွ ကြွလာသော ဆင်ကား ပြကတော့သော ဆင်မဟုတ်၊ ဘုရား သခင်၏ကိုယ်စားရဟန်းပေသတည်းဟုဒေဝက်မှေ၍ မိမိအဆင်း သဏ္ဌာန်ကို ပယ်၍ လုလင်၏အသွင်ကို ဖန်ဆင်း၍ ခြေကျဉ်း လက်ကောက် လက်စွပ် နားဆောင်းစသော တန်ဆာကို ဆင်ယင် လျက် အရှင်မောဂ္ဂလာန်ရှိရာသို့ သွား၍ ရှိခိုးခါနေလေ၏၊ ထို အခါ အရှင်မောဂ္ဂလာန်က ဆင်မင်းဘန်ခိုးရှိပါ၏လောဟု ဆို၏၊ ဆင်မင်းက အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့ တိရစ္ဆာန်ဇာတ်ဖြစ်သော သူတို့၏ တန်ခိုးသည် အရှင်မြတ်တို့ တန်ခိုးနှင့်စာနာမူ အာဘယ် မှာကြီးနိုင်အံ့နည်း၊ ကျားသစ်ငယ်နှင့် ကောသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်း ကဲ့သို့သာ ဖြစ်ပါ၏၊ သို့သော် အရှင် အာဘယ်အလို့ငှါ ကြွလာ သနည်းဟု မေး၏၊ ကြာစွယ်အလိုရှိ၍ လာသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။။ ထိုအခါ ကာဠဝဝကဆင်ကို ယူဆောင်စေ၍ နဲထွဋ်ကောင်းမြတ် သော ကြာစွယ်ကိုယူစေ၍ စင်ကြယ်စွာကိုင်ဆောင်ပြီးမှ အရှင်မြတ်

၂၁၆ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒီပါတ် ဓာတ်တက်ပဉ်ကျမ်း။

သိတင်းသုံးရာသို့ ရောက်အောင် ကျောက်ကုန်းဖြင့် ဆောင်ပို့ ချေဟုစေ၏၊ ထိုဆင်လည်း ဆင်မင်းအာဏာဝအတိုင်း အရှင်မောဂ္ဂ လာန်၏ နောက်မှ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်လိုက်၍ သာဝတ္ထိပြိုအနီး သို့ ရောက်မှ မြေသို့သက်၍ အရှင်မြတ်အား ကပ်သွား၍ ပြန်၏၊ ဆင်သက်ရာ အရင်၌ စေတီတည်ထားလေ၏၊ ထို စေတီကို (နာဂေါရောဟနစေတီ)ဟု သမုတ်သတည်း၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အား ကြဲဝပ်ယာကို ကပ်၍ သေနာရောဂါသည် ပျောက်လေ၏၊ ကျန်သောကြဲဝပ်ယာကို တပါးသောရဟန်းဘုံးပေး၏ အလွန်ချို အလွန်ဆိမ့် အလွန်ကောင်းကြောင်း၊အာကျယ်သိလိုက မဟာဝင် လောကပညတ္တိကျမ်း၌ ကြည့်ပါသေ။

၆။ ထိုမှတပါး ရွှေတောင်ကြီး၏ တောင် ဘက် နံ ပါး သမကဏ္ဍကမည်သော မြေညီတောရှိ၏၊ စကြဝတေးမင်းတို့သာ လျှင် စီးခြင်းငှါထိုက်သော ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော ဥပေါသထ ဆင်မင်းရှိ၏၊ ရွှေဆင် ဆင်ဝါ, ဆင်ပြာ, ဆင်နီ, ဆင်နက် အပေါင်းတို့ကို အုပ်စိုးလျက် နေ၏၊ ဥပေါသထ ဆင်မင်းမှာ မဟာသုဘဒ္ဒါ စူလသုဘဒ္ဒါ မည်သော သွီးနှစ်ယောက် ရှိ၏၊ ထိုဆင်မတို့သည် ရုစာဂိရိမည်သော ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း၏ မိဖုရား တို့တည်း၊ ၎င်းဆင်မင်းတို့သည် နာနာဘာဝရုပ် ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံကြ၏၊ ဥပေါသထ ဆင်မင်း သည် ဆဒ္ဒန်အိုင်အနီးဖြစ်သော သုပ္ပတိဋ္ဌ ပဉ္စောင်ပင် ရင်းခြေ လည်းနေ၏၊ ရွှေတောင်ကြီး၏ နံပါးဂူလိုဏ်ခွလည်း နေ၏၊ ဂန္ဓ ဆင်မင်းလည်း မိမိအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းမတူသော ဆင် မျိုးကို အုပ်ချုပ်၍ မင်းလုပ်ခါနေ၏၊ တခုသော တောအုပ်မှာ လည်း ရွှေသားနှင့် တူသော ဟေမဆင်မင်းသည် ဆင်သင်း အမျိုးရံ၍နေ၏၊ ဤကဲ့သို့ ထိုဆင်မျိုးသည် ရှေးဘဝ၌ ကုသိုလ်, အာကုသိုလ်က် ရောသော မိဿကကံကြောင့် ထိုတိရစ္ဆာန်ဘုံ၌ ဖြစ်သော်လည်း ပဝတ္တိအခါ ချမ်းသာသော အကျိုးကို ပေးနိုင် သောကုသိုလ်၊ အပုနံကြောင့် ပြည့်စုံစွာသော ဘဝချမ်းသာကို

ခံစားလျက် အာဆင်းနှင့်လည်း ထူးပြားစွာဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုကြောင့် ဆဂတိဒီပနိဒ္ဒ ဒွိဘိ ဝေါဓိသတ္တံ ကုသလာ ကုသလကမ္မံ ကတွာ တိရဿ္ဆာန ဂတိယံ နိဗ္ဗတ္တာဝိ တထာဝိဓံ ဇာသရိယာ ဓိပစ္စ သမ္ဘတ္တိ အနုဘဝန်ဿ ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏၊

၇။ အနောဒတ်အိုင်ကို ရံသော တောင်ငါးလုံးဘို့တွင် စိတ္တ ကုဋ္ဌတောင်၏ နံပါး ပတ္တမြားဂူလိုဏ်၌ တိမ်တိုက်မှ သံသေဒဇ ဖြစ်ပွါးသော ဝဠာဟကမြင်းအာဇာနည်နေ၏၊ ကိုယ်၏အာဆင်း အလွန်ပြု၏၊ သေးသွယ်လှပသော လည်မွေးလည်မှင်ဆံရှိ၏၊ အလုံးစုံချီးမွမ်းဘို့ရှိ၏၊ အားလုံးလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ မြက်မျိုး ဟူသမျှစား၏၊ တရံတခါတိမ်ယံတိမ်သွန်စား၏၊ မြင်းအမျိုးမျိုးကို အုပ်စိုးရှေနေ၏၊ ဤတောင်ကြီးမြောက်ဘက် မဏ္ဍာဂိရိအိုင်မှလွန်လျှင် အနောဒတ္တ ဆဒ္ဒန္တ သီဟပ္ပဗ္ဘတ ကုဏ္ဍလ ရထကာ ကဏ္ဏမုဏ္ဍဟူ၍ အိုင် (၇)အိုင်တည်ကုန်၏၊ ဤအိုင်ကြီးများ၏ မြောက်ဘက် အရပ်ယာဇနာ (၅၀၀) ရှိသော ဟိမန္တာတောင်မင်းသည် တည်၏၊ ဤတောင်ကို ရံလျက် အနိမ့်အမြင့် အဆင့်ဆင့် တောင်ပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင် (၈၄၀၀၀) မျှ လောက် တည်ကုန်၏၊ ထိုတောင်၏ အကြားအကြားဌ မပြတ် စီးဆင်းသောမြစ်ငယ် (၅၀၀) ခန့်ရှိ၏၊ ထိုဟိမဝန္တာ၏ အရံဖြစ်သော လိုဏ်ခေါင်းတို့ဌ တနိုင်းကြီးသော ခြင်္သေ့တို့ နေကုန်၏၊ ၎င်းတို့၏ အမျိုးကား ကာလခြင်္သေ့ အာဆင်း မည်းနက်၏။ တိဏခြင်္သေ့ သစ်ရွက်ကဲ့သို့ စိမ်းသော အာဆင်းရှိ၏၊ ပဏ္ဍုခြင်္သေ့ ဖက်ရွက်ကဲ့သို့ ဝါသော အာဆင်းရှိ၏၊ ထို ၃ မျိုး သုံးခြိုးတို့သည် မြက်သစ်ရွက်ကိုစား၏၊ ကေသရခြင်္သေ့ကား တသိန်းထိုက်သော ကမ္မလာနီဖြင့် ရစ်ပတ်၍ ရံသကဲ့သို့ လည်ဆံတို့ရှိ၏၊ ချိပ်ဟင်း သပြဒါး သွေးကဲ့သို့သော အရေးနှစ်ကြောင်းတို့သည် နှာခေါင်း ဝမှ ဦးခေါင်းသို့ တက်၍ နားရွက်အကြားဖြင့် သွားပြုံးသော် ကျောက်ကုန်းရိုးကို့ပေါ်စေလျက်အာဂါဇာတ်သို့ရောက်မှ လက်ျာ ရစ်လည်၍ တည်၏၊ ဒီသော အမွေးအပါးဌလည်းစိမ်းဝါသော

၂၁၈ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

အမွေးတို့သည် ပေါက်ကုန်၏၊ ကြွင်းသော အမွေးများမှာငွေ့၏ အရောင်ကဲ့သို့ပွေးပွေးဖြူ၏၊ ဆင်မှတပါး သတ္တဝါတို့အဆီအသား ကို စား၏၊နရခြေသေ့သည် အလွန်ထူခြား၏၊ ဘုရားသခင်တို့ ပွင့်တော်မူသော အခါ ရှိ၏၊ မျက်နှာကား ခြင်္သေ့နှင့် တူ၏၊ ကိုယ်ကား လူ၏သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ရှိ၏၊ အဝတ်တန်ဆာတို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာ ဆင်၏၊သတ္တဝါတို့အသားကိုစား၏၊ ထိုခြင်္သေ့ ငါးမျိုး တို့တွင် ကောသရ ခြင်္သေ့မင်းသည် အလုံးစုံသော သတ္တဝါ တိရစ္ဆာန်တို့ကို အုပ်စိုး နှိပ်နင်းရ၏၊ ဟိမဝန္တာ အရံဖြစ်သော တောင်တလုံး၏ နံပါးခွံ ဖျော်သားအတိုင်းသော လိုဏ်ရှိ၏၊ ၎င်း လိုဏ်ခွံ သုရတိယမည်သော အာဇာနေယျ ဥသဘန္ဓားမင်း သည် နှားအသင်းတို့နှင့်တကွနေ၏၊ကျွဲ နွား ကြီး စိုင် ဆိတ် ဆတ် စသော သတ္တဝါတို့ကို အစိုးရ၏၊၎ဤနွားမင်းကို မဏ္ဍာဂိရိတောင် မှာနေသော ပရမေသူရ ခေါ်သော ဘုမ္မဇိုစ်းနတ်ကြီး စီးတော်မူ၏၊ ဟိမဝန္တာတောင် လိုဏ်ခေါင်းခွံလည်း နွားလားတို့သည် ရှိကြ၏၊၎ကသို့သတ္တဝါများဖြစ်ရသော အကြောင်းကံကို ဆဂတိ ဒီပနိမှာ ကဲ့သို့ပါလေ။

၈။ ဤဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းခွံ နေကြသော ဘုမ္မဇိုစ်း နတ်တို့တွင် မဟေသရ အမည်ရှိသောနတ်သည်ဟိမဝန္တာတော၏ အတွင်း မဏ္ဍာဂိရိအမည်ရှိသောတောင်ခွံ ကမ္ဘာဦးကပင်ဖြစ်၏၊ ရှေးရှေး သောဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏အဝတ်ခွံ ကျိုးနွံစွာ ဆည်းပူးခဲ့သော ကုသိုလ်ထူး ရှိသည်ဖြစ်၍ ဇမ္ဗူဒီပါ ကျွန်းခွံ ရှိသော ဘုမ္မဇိုစ်း ရဂ္ဂဇိုပ်းနတ်အမျိုးမျိုးတို့ကို အုပ်စိုးရသော နတ်မင်းကြီးဖြစ်၏၊ ထိုမဟေသရနက်မင်းကြီးသည်အပျက်ဖေါက်ပြန်လျက် ၎ကသို့သော စိတ်ဒုက္ခကြီးဖြစ်၏၊ငါသည် ၎င်းဌာနခွံ နတ်ဒုစရိုက်ဝေးဖြစ်လိုသော် ဖြစ်လာ၏၊ လူတို့၏ ရွာဖြစ်စေလိုသော် ဖြစ်လာ၏၊ ထို့ကြောင့် ၎လောကကို ငါပြုပြင်တတ်၏၊ငါသည် မကောင်းသောအကျိုး ကောင်းသောအကျိုးကို ပေးနိုင်၏၊ ငါသာလျှင် အစိုးရ၏၊ ငါ ထက်ကြီးမြတ်သူ မရှိဟူ၍ အယူရှိ၏၊ဘုရားမပွင့်သော ဒုစရိက

သမ္ဘာဝါတို့သည် ဤနတ်မင်းကို ပူဇော်ကြရ၏၊ အလွန်တန်ခိုး လည်းကြီး၏၊ သို့အတွက်ကြောင့် ငါဘုရားတမန်တော် တန်ခိုးပြုင် သော် ၎င်းနတ်မင်းသည် ရှုံး၍ ဝန်ခံပြီးလျှင် သံဝေဂရ၏၊ အာ ကျွတ်တရားရခြင်း စသည်ဖြင့် ဂိုဏ်းတည်ထောင်ဟန်ပါ လွန်စွာ ကျယ်ဝန်းစွာ ဟောကြားတော်မူပါသည်။

၉။ ကျွန်းကြီး လေးကျွန်းရှိ၏၊ (၁)ပုဗ္ဗဝိဒေဟာ အရှေ့ကျွန်း (၂) ဥတ္တရကုရု မြောက်ကျွန်း (၃) အပရဂေါဓာ အနောက် ကျွန်း(၄) ဇမ္ဗု။ဒီပါ တောင်ကျွန်း-ဟူ၍ လေးမျိုး အပြားရှိ၏။

ဇမ္ဗု။ဒီပါကျွန်းသည် ယူဇနာ တသောင်းကျယ်သည်၊ လှည်း ဦးကပ်သဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟာကျွန်းသည် ယူဇနာ နှစ်ထောင် ကျယ်၏၊ လဝန်း သဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ ဥတ္တရကုရုကျွန်းသည် ယူဇနာ ရှစ်ထောင်ကျယ်၏၊ လေးထောင့်အင်းပျဉ် သဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ အပရ ဂေါဓာကျွန်းသည် ယူဇနာခုနစ်ထောင်ကျယ်၏၊ လခြမ်းသဏ္ဌာန် ရှိ၏၊ ဤကျွန်းများဒွီ နေသောသူတို့၏ မျက်နှာလည်း ကျွန်း၏ သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ တူရှိကြ၏၊ အပရဂေါဓာကျွန်းသားတို့၏ ပွါးစပြစ် သော ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဤဇမ္ဗု။ဒီပကျွန်းသားတို့၏ လေးလသား ပမာဏာရှိ၏၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟာ ကျွန်းသားတို့၏ ပွါးစပြစ်သော ခန္ဓာ ကိုယ်သည် ဇမ္ဗု။ဒီပကျွန်းသား၏ ငါးလသား ပမာဏာရှိ၏၊ဥတ္တရ ကုရုကျွန်းသားတို့၏ ပွါးစသည် ဇမ္ဗု။ဒီပကျွန်းဒွီ ခြောက်လသား ပမာဏာရှိ၏၊အနောက်ကျွန်းသားတို့၏ ကိုယ်အမြင့်သည် တောင် ကျွန်းသားတို့၏ တသူခွဲခန့်မြင့်၏၊ အရှေ့ကျွန်းသားတို့၏ တသူ သည် အနောက်ကျွန်းသားတို့၏ တသူခွဲမျှမြင့်၏၊ မြောက်ကျွန်း သားတို့၏ တသူသည်အရှေ့ကျွန်းသားတို့၏ တသူခွဲခန့် မြင့်၏။ (လူတို့၏ လက်ခုပ်တဖေါင်ကို တသူဟုခေါ်ကြောင်း အဘိဓာန်၊ ပေါရိုဏ်၊ တသူသည်။ ဥဒ္ဓံဘာဟုဖေပါသ့မာဏော၊အထက်ဒွီ ဆန့်အင်သော လက်နှင့်တကွ အရပ်အဝတိုင်းအရှည်ဒွီ။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏)ဟူ၍ ဆိုသည်။

တောင်ကျွန်းသားတို့မှာ အဆင်း သဏ္ဌာန်အားဖြင့် အထူးထူး အမျိုးမျိုးရှိ၏၊ ထို့အတူ အရှေ့ကျွန်း အနောက် ကျွန်းသားတို့ လည်း အထူးထူး ရှိကြကုန်၏၊ မြောက်ကျွန်းသား များမှာ ဖြူစင်၏၊ တောင် ကျွန်း သားများက ဝါ ချည် လျော် ချည် အမျိုးမျိုး ဝတ်ကြ၏၊ အနောက်ကျွန်း အရှေ့ကျွန်း သားများ လည်း ထူးပြားစွာ ဝတ်ဆင်ကြ၏၊ မြောက်ကျွန်းသား များက တော့ ပဒေသာပင်မှဖြစ်သော နတ်ဝတ်လဲနှင့်တူသော အလျား အတောင် ၂၀၊အနုံ ၁၀-တောင်ရှိသော အဝတ်ကိုသာ ဝတ် ဆင်ကြ၏၊ ဇမ္ဗူဒီပ ကျွန်းသားတို့၏ အသွင် အပြင်သည် ဤ ရောင် ဤရောင် ပုလဲရောင် ဖြစ်၍ မမြဲသကဲ့သို့ တခြားကျွန်း သားတို့၏ အသွင်အပြင်လည်း မမြဲကုန်၊ ထမင်း . ရံ့ ငါးအာခဲ အစရှိသော အထူးထူးသော ဘောဇဉ် ခဲဘွယ်တို့ကို စားကဲ့သို့ အရှေ့ကျွန်း အနောက် ကျွန်းသား တို့လည်း စားကြ ကုန်၏၊ မြောက်ကျွန်းသားများက သလေးထမင်းကို စား၏၊ အလိုလို ပေါက်၏၊ မိမိတို့စားလိုသောအခါ ဆွတ်ယူ၍ ကုဏ္ဍိယတမည် သော သစ်သီးခွက်၌ ထားပြီးလျှင် ဖောတ်ပါဏ မည်သော ကျောက်ထက်၌ ထားသော် ဒိုးလျံဆွက်၍ ကျက်၏၊ပျားလတို့ ကဲ့သို့ ချိုး၏၊ အနံ့အရသာရှိ၏၊ စားပြီး၍ လူတို့ထသွားသော် ကုန်သောထမင်း ကွယ်သွား၏၊ ယခုတောင်ကျွန်းသား တို့သည် သက်ရှိ သက်ဓဲ့အားလုံး အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ကုန်သွယ်ကြ၏၊ ထို့အတူ အနောက်ကျွန်းသားတို့လည်း ကုန်သွယ်ခြင်း လုံးပမ်း ကြ၏၊ အရှေ့ကျွန်းသားတို့က ဝယ်ခြင်းသာ လုပ်၏၊ ရောင်းချ ခြင်းကိုမလုပ်၊ သတ္တဝါများ၏ အသားကိုစား၏၊ မြောက်ကျွန်း သားတို့ကား မစား ငါးပါးသီလ လုံခြုံ၏၊ တောင်ကျွန်း အရှေ့ ကျွန်း အနောက်ကျွန်းသားများ သေခဲ့ကုန်သူ သုသာန်သို့ ယူ ဆောင်၍ ခေရှောခြင်း မြေမြှုပ်ခြင်း ဒိုးတိုက်ခြင်း ပြုလုပ်ကြ၏၊ မြောက်ကျွန်းသား တို့မှာကား ဤသို့ မသင်္ကြိုဟ်ခကုန်၊ ငှက်တို့ သည် ချိုယူ၍ တောင်ကြားတောအုပ်တို့၌ စားသောက်ကြကုန်၏၊

၁၀။ တောင်ကျွန်းမှာ မြင်သည့်အတိုင်း အာဆင်းအမျိုးမျိုး ရှိသော သစ်ပင်မျိုး ပေါက်၏၊ အင်္ဂေ့ကျွန်းနှင့် အနောက်ကျွန်း မှာလည်း ထိုနည်းအတူ မှတ်ပါသေး။ မြောက်ကျွန်းတွင် ပေါက် ဝသော အပင်က စိမ်းသော အာဆင်းသာရှိ၏၊ အင်္ဂေ့အနောက် တောင်ကျွန်းသားတို့၏ နေအိမ်သည် အထူးထူးသော ပုံသဏ္ဌာန် ဖြင့် စိမံပြုပုံ၏၊ မြောက်ကျွန်းသားတို့ နေရာကား မဋ္ဌ။ သက မည်သော သစ်ပင်သည် ကောင်းမွန်လုံခြုံစွာတည်၏၊ ၎င်းအပင် မှာ မှိုကြွေရ၏၊ အင်္ဂေ့ တောင် အနောက် ကျွန်းသားမျာ်းက အာရှယ်ရောက်လာက သို့ပယူခြင်း သားပေးခြင်း ထိမ်းမြားကြ၏၊ မြောက်ကျွန်းမှာကား ယောကျ်ားက မိန်းမကိုစိမ်းစိမ်းကြည့်၏၊ ထိုသို့အပြန်အလှန်ကြည့်၍ သဘောတူက မဋ္ဌ။ သကသစ်ပင်ရင်း သို့ကပ်၍ ကောင်းသော စကားကို ပြောပြီးလျှင် အတူနေကြ၏၊ အလိုဆန္ဒ သာယာသောအခါ သစ်ပင်သည် ဖုံးလွှမ်း၍လာ၏၊ ၎င်းနောက် မှလအနေတိုင်းပြန်ဖြစ်၏၊ ပျော်ပါးဘူးသူမှတပါး အခြား သောသူတို့နှင့် မဆက်ဆံကုန် ယခု ကျွန်ုပ်တို့ တောင်းကျွန်းဦး ရှိသော ယောကျ်ား, မိန်းမ အမျိုးရာ အားလုံးတို့သည် အင်္ဂေ့ကျွန်း အနောက်ကျွန်းမျာ်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ ကြကုန်၏၊ မြောက်ကျွန်းမှာ အလွန်ခြားနား၏၊ ကလေးမွေးလာက ခရီးလေးဆယ်မိုင်ဆုံမှာ သစ်ပင်ရှိ၍ သိပ်ထား၏၊ ခရီးသွားတို့မြင်လျှင် လက်ချောင်းကို ခံတွင်းသို့ သွင်း၍ ရှင်စေကုန်၏၊ လက်ချောင်းက သြဇာဖြင့်ပင် ၃-နှစ်မျှရှိ၍ သူငယ်ကြီးပွါးရ၏၊ ယောကျ်ား ဖြစ်က ယောကျ်ားအသင်းက ယူသွားကြကုန်၏၊ အနောက်ကျွန်း က လူတို့ကား (၇) ကြိမ်သာ မေထုန်မှီဝဲကြ၏၊ အချို့နည်း၏၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်၏၊ မြောက်ကျွန်းသား (၄) ကြိမ် (၅) ကြိမ် မေထုန်မှီဝဲ၏၊ ကျွန်ုပ်တို့ တောင်ကျွန်း လူတို့သည် အကြိမ် အတိုင်းအရှည် မရှိမူ၍ မေထုန်မှီဝဲကြ၏၊ အချို့နည်း ပါး၏၊ အချို့ပယ်ရှား၍ ကောင်းသောတရားကို ကျင့်ကြ၏။ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းကိုရုံနေသော ကျွန်းငယ် ၂၀၀၀-၌နေသော

၂၂၂ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

သူတို့သည် မစင်မကြယ် စက်ဆုပ်ဘွယ်ဖြစ်၍ ပျက်စီးကြဲကုန်၏၊ အလုံးစုံသော ကာမဝစရနတ်တို့သည် လေဖြစ်၍ပျက်စီးကုန်၏၊ ကောင်းကျွန်းသားများက မြောက်ကျွန်းသားများထက် ဒါန သိသစသော ပါရမီတို့၌ ရဲရင့်သော အဖြစ် ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဂုဏ်သုံးပါးနှင့် လွန်ကဲ၏၊ ဘုရားပွင့်သော ကျွန်းလည်းဖြစ်၏၊ သေလျှင်လည်း လူ့ပြည် နတ်ပြည်သို့လားရ၍ ဂုဏ်သုံးပါး တို့ဖြင့် ကဲလွန်ကုန်၏။

ညွှန်းချက်။

ဤဇာတ်သည် ဒီပင်္ကရမြို့၊ ဒီပင်္ကရမင်းတို့၏ အကြောင်းကို မှန်နန်း မဟာရာဇဝင်တော် ပဌမတွဲ နံပါတ် ၈၀-မှ ၈၄ အထိ အကျဉ်းအားဖြင့်ပါရှိလေသည်၊ မဟာဝင်ဝတ္ထု၊ ၁-မှ ၃၀-ထိ၌ ကြည့်ပါ။

မဟာဂေါဝိန္ဒပါဠိတော်၊ သာရတ္ထဒီပနီ၊ ဇိနာလင်္ကာရဒီပနီ စသည်တို့၌ ပါရှိလေသည်။

အသက်သတ်လွတ် အဓိဋ္ဌာန်တင်နည်း။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
ပညာခွင် ဘုရားပင့်ကို ဆိုပါ။

ဝိဇ္ဇာပညာ အသားစား ကြဉ်ရှောင်နည်း၊
အဓိဋ္ဌာန်တင်ဆောက်တည်နည်း။

၁။ ဘုရားတပည့်တော်သည် ယနေ့ယခု အချိန်မှ အစပြု၍ ....ည်... ( )ရက်နေ့နံနက် အရုဏ်တက် အချိန်အထိ (၄၉)ရက်တိုင်တိုင် သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ အသားကို သိလျက် ၎င်း သတိရလျက်၎င်း မြင်လျက်၎င်း တမင် စားလိုသော စိတ်ထားဖြင့် မစား ကြဉ်ရှောင်ပါ၏။

အသား စားခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်သော အာရိယဝံသ ရုတင် အာကျင့်မြတ်ကို (၄၉)ရက်တိုင်တိုင် ကျင့်သုံး ဆောက်တည် အားထုတ်ပါ၏၊ အာရှင်ဘုရား။

ဝိဇ္ဇာပညာ အာသားစား ကြင့်ရှောင်နည်း။

၂။ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် အာသားစားခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်သော အရိယဝံသဂုတင်အာကျင့်ဖြတ်ကို (၄၉) ရက်ဘိုင်တိုင် ကျင့်သုံးဆောက်တည် အားထုတ်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

၃။ တတိယအကြိမ်မြောက် အာသားစားခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်သော အရိယဝံသ ဂုတင်အာကျင့်ဖြတ်ကို (၄၉)ရက်တိုင်တိုင် ကျင့်သုံးဆောက်တည် အားထုတ်ပါ၏ အရှင်ဘုရား၊

အုပ်။ ။ဤယဉ်ဆောက်တည်သော သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်သည် မဂေါက် မပြုန် တည်မှန်ပါ၏၊

မျိုး။ ။ဤယဉ်ဆောက်တည်သော သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်သည် မတည် မမှန်ဂေါက်ပြုန်ပျက်ကွက်ခဲ့သော် (၇)ရက်သား(၇)ရက် သိဒ္ဓိးတို့ကျွေးမွေးသမျှသော အစာအာဟာရကိုအသားတို့ ကိုစား၍သည်နှင့်သွေးအတိုဖြစ်၍ ပွက်ပွက်အန်ပြီးသေပါ စေသား၊သေပြီးသောနောက်ငရဲတွင်ခံရပါစေသတည်း။

အုပ်။ ။ဤယဉ် ဆောက်တည်သော သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန်သည် မဂေါက်မပြုန် တည်မှန်ပါ၏၊ သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန် အောင် မြင်ပါ၏။ ဤသစ္စာတည်မှန်ပါသဖြင့် မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ဂကန်ရောက်ရစေသတည်း။

၁၊ ဘုရားတပည့်တော်သည် သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား မေတ္တာ ကရုဏာဘာရားအရင်းခံထား၍ပါသဖြင့် အာသား စားခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ပါ၏၊

၂။ ဘုရားတပည့်တော်သည် ပိပိ၏အာသက်ခန္ဓာ တည်မြဲမှု အတွက်ဖြင့် သတ္တဝါ အပေါင်းတို့ကို သွဉ်းဆဲ သတ် ဖြတ်ခံရခြင်းမှ ကင်းလွတ်စိမ့်သောငှါ ကိုယ်ချင်းစာ တရားအရင်းခံထား၍ပါသဖြင့် အာသားစားခြင်းမှ ကြဉ် ရှောင်ပါ၏၊

၃။ ဘုရားတပည့်တော်သည် သန္ဓာဠီ သင်္ကေသ တရားတို့ကို အရင်းခံ ထား၍ပါသဖြင့် အာသားစား ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ပါ၏၊

၂၂၄ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၄။ ဘုရားတပည့်တော်သည် အာဟာရကိစ္စထွင် ရတတ် သမျှ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်၍ ရသတဏှာ လောဘ စသော ကိလေသာ ၁၀-ပါးတို့ ခေါင်းပါးစိမ့်သောဌါ အဲသား စားခြင်း ကြဉ်ရှောင်ပါ၏။

၅။ ဘုရားတပည့်တော်သည် ထိန်းသိမ်း စောင့် ရှောက် ထားသော သိလတော်မြတ်သည့် သိလဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်စိမ့် သောဌါ အသားစားခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ပါ၏၊

၆။ ဘုရားတပည့်တော်သည် မေတ္တာဈာန် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဝင်စား ပွါးများရာ၌ လျင်မြန်စွာ ပေါက်ရောက်နိုင်စိမ့် သောဌါ အဲသားစားခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ပါ၏၊

၇။ ဘုရားတပည့်တော်သည် ခန္ဓာစဉ် နာမ်ရုပ် ဓာတ်ရုပ် ကလာပ် အလွေးအသားတို့သည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ပြီး လျှင် လူတို့၏ အလွေးအသားမှ နတ်တို့၏ အလွေး အသားသို့ ကူးပြောင်းလာစိမ့်သောဌါ အာသက်ရှည်၍ သိဒ္ဓိ ပေါက်နိုင်စိမ့်သောဌါ အသားစားခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင် ပါ၏။

၈။ ဘုရား တပည့်တော်သည် သမထ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ လုပ်ငန်းတို့၌ လျင်မြန်စွာ ပေါက်ရောက် နိုင်စိမ့် သောဌါ အသားစားခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ပါ၏။

၉။ ဘုရားတပည့်တော်သည် ဒါနပါရမီစသော ပါရမီ ၁၀-ပါးတရားတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ရာ၌ လျင်မြန်စွာပေါက် ရောက်နိုင်စိမ့်သောဌါ အသားစားခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင် ပါ၏၊

ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ အထက်ပါ ၉-ပါးသော သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန် ချက်တို့ကို စေတနာ အရင်းခံထားပါသဖြင့် (၄၉) ရက်တိုင်တိုင် အသားစားခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်သော အာရိယဝံသ ရတင် အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်သုံးဆောက်တည် အားထုတ်ပါ၏ အာရှင်ဘုရား။

ခံ။ ။ဤယခုဆောက်တည်သော သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်သည် မဖေါက်မပြန် တည်မှန်ပါ၏၊

ပုံ။ ။ဤယခုဆောက်တည်သော သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန်သည် မတည်မမှန် ဖေါက်ပြန် ပျက်ကွက်ခဲ့သော် ၇-ရက်သား ၇-ရက်သိဒ္ဓိးတို့ ကျွေးမွေးသမျှသော အစာ အာဟာရကို အာသဝေးတို့ကို စာဒိသည်နှင့် သွေးအတိုဖြစ်၍ ပွက်ပွက် အန်ပြီး သေပါစေသား၊ သေပြီးသောနောက် ငရဲ တွင် ခံရပါစေသတည်း။

ဘုရ်။ ။ဤယခု ဆောက်တည်သော သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန်သည် မဖေါက်မပြန် တည်မှန်ပါသဖြင့် (ဤယခုဆိုခဲ့ ဆောက်တည်ခဲ့သော ၆-ပါးသောအကျိုးတရားတို့သည် အမှန်ယခု ရရှိပြည့်စုံရ ပါစေသတည်း)၊ (၃-ခါဆိုပါ။)

ဘုရားတပည့်တော်သည် အထက်တွင်ဆိုခဲ့ ဆောက်တည်ခဲ့သော အာသဝေးစေးခြင်းမှ ကြဲဥဉ့်ရှောင်သော သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန် ၂-ချက်တို့သည် မဖေါက်မပြန် တည်မှန်ပါ၏၊ ဤသစ္စာ အဓိဋ္ဌာန် တည်မှန်ပါသဖြင့်-

(ပညာခွင် စက်ဆုတောင်းခဏ်းဟို အလုံးစုံဟို ဆုံးခံပါလေ)။

(ပိပိတို့နှင့် သက်ဆိုင်သောသူကို တောင်းယူ ပန်ယူရန် ဖြစ်သည်)၊

ဆွန်းချက်။ ။ဆောက်တည်နေစဉ် ရက်အတွင် ၌-

၁။ အာဟာရဖိုဝဲဘိုင်း ယခုသစ္စာ အဓိစာန်ကို ပြုန်၍ဆင် ခြင်ပါ၊

၂။ တရားဝင်တိုင်း ယခုသစ္စာ အဓိဋ္ဌာန်ကို ပြုန်၍ဆင်ခြင်ပါ။

၃။ မေတ္တာ ကရုဏာဘာရား အထူးပွါးများပါ။

၄။ တနိုင်ကြီး သုတ် ဂါထာများ ပရိတ်များ ရွတ်ပါ။ သရဏ္ဂုံယ်တိုင်း ယခုသစ္စာ အဓိဋ္ဌာန်ကို ပြုန်၍ ဆင် ခြင်ပါ။

၂၂၆ အရိယာဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

အထူးမှာ။ ။အဓိဋ္ဌာန်ရက်စေ့၍ အဓိဋ္ဌာန်မှ ထမြောက် လိုသော် မြတ်စွာဘုရားရှင် ရှေ့တော်၌ အောက်ပါအတိုင်း ထွက် မြောက် အောင်မြင်ကြောင်း ကျည်ဩအား ထုတ်ပါလေ။ ဘုရားတပည့် တော်သည် ၎၉-ရက်တိုင်တိုင် ကျင့်သုံး ဆောက်တည် အားထုတ်ခဲ့သော ဒေသနာစားခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင် သော သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ဝသီတော်မှ ထမြောက်ပါပြီ၊ ပြီးဆုံးပါပြီ၊ အောင်မြင်ပါပြီ အရှင်ဘုရား။ ။)၃-ကြိမ်ဆိုပါ)။

ခံ။ ။ဤသို့ ၎၉-ရက်တိုင်တိုင် ကျင့်သုံး ဆောက်တည်သော သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် စကားသည် မဖေါက်မပြန်တည်မှန်ပါ၏၊

ပုံ။ ။ဤယခုဆောက်တည်သော သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်သည် မတည် မမှန် ဖေါက်ပြန် ပျက်ကွက်ခဲ့သော် ၇-ရက်သား ၇-ရက်သို့ဖြိုးတို့ ကျွေးမွေးသမျှသော အစာ အာဟာရကို အသားတို့ကို စားမိသည်နှင့် သွေးအတိုဖြစ်၍ ပွက် ပွက်အန်ပြီး သေပါစေသား၊ သေပြီးသောနောက် ငရဲ တွင် ခံရပါသတည်း။

အဆုံး။ ။(၁) ဤသစ္စာအဓိဋ္ဌာန် တည်မှန်သဖြင့် ဘုရားတပည့် တော် တောင့်တပန်ဆင်ခဲ့သော ဆုထူးဆုမြတ် အပေါင်း တို့သည် ယခုထင်ရှားစွာ ပြည့်စုံ ရရှိပါသတည်း၊
(၂) ဤသစ္စာအဓိဋ္ဌာန် တည်မှန်ပါသဖြင့် ဘုရားတပည့် တော် ထားခဲ့သော ၉-ချက်သော စေတနာ တို့သည်ယခု ထင်ရှားစွာ ပြည့်စုံ ရရှိပါစေသတည်း၊
(၃) ဤသစ္စာအဓိဋ္ဌာန် တည်မှန်ပါသဖြင့် (ပညာဓွင်စက် ဆုတောင်း ဖြစ်သော ၃၅-ချက်တို့ကို ပြန်တောင်းခံ ဆုယနပါလေ)။
(ထိုနောက် အမျှဝေပါ တိုင်တည်ပါ သာဓု ခေါ်ပါ။
ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယသည်အား လျှာစွာ ဆုတောင်းပါ)။
အဆက်ပါတို့ကား ၎၉-ရက်အတွက်သာ ရေးသားဖော်ပြ လိုက်ပေသည်၊ မဟာဗောဓိ ဆုမှစ၍ ဗောဓိ ၅-ပါး ဆုရှင်များ

မှာ ဆိုင်ရာဆရာကို ပန်ယူခြင်း၊မိမိတို့ တတ်နိုင်စွမ်းရာ ရက် လ နှစ်တို့ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်သုံးနိုင်ပါသည်။

ပညာခွင်ဝင် ပါရဂူဒိဂ္ဂင်များ သေချာစွာကျက်မှတ် အားထုတ် ကြပါလေ၊ သေချာစွာ သဘောပေါက်အောင် ကြံညှ့်ချိမကြွင်း မကျန်ရအောင် အားထုတ်ကြပါလေ။

လောကသဘာဝ သဘောတရားများ။

၁။ လောကတွင် မသိအပ်သောတရား ဟူ၍မရှိ၊မသိသေး သော တရားသာ ရှိလေသေးသည်။

၂။ လောကၠ လောကျားကောင်းတို့ လုပ်ဆောင်သဖြင့် မပြီးစကောင်းသော ကိစ္စဟူ၍ မရှိစကောင်း၊အလုံးစုံအောင်မြင် ပြီးစီးသည်ချည်းသာ ဖြစ်လေတော့သည်။

၃။ လုပ်ငန်းဆောင်တာ ကိစ္စပြုဘွယ်တို့၌ အခါကာလဒေသ အားလျော်စွာ (၀၊)ခေတ်အားလျော်စွာ လွှဲနုံးထစ်မဟုတ်ဘဲ ဖြူဖြင် လုပ်ဆောင်ရလေသည်။ (ဟောင်း မ က ပယ်)။

၄။ လောကတံထွာ ပတ်လည် ဝန်းကျင်အား လျော်စွာ လုပ်ဆောင်ရသည်လည်း ရှိသည်၊ပတ်လည်ဝန်းကျင်နှင့် ဖီလာ ဆန့်ကျင်လျက် ဖြူလုပ်ရသည်လည်း ရှိလေသည်၊

၅။ လောကီ အကျိုးစီးပွါးကောင်းစားဖြည့်စုံအောင် ဆောင် ရွက်ဖြူလုပ်ခြင်းသည် ပစ္စုပ္ပန် တမလွန်ဘဝများ၌ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာကို ဖြစ်စေလေသည်။

၆။ လောကီအလုပ်ကို အားထုတ် လုပ်ဆောင် ခြင်းသည် လောကုတ္တရာ (နိဗ္ဗာန်) တရားကို မရောက်ရ ခဲတယုတ်ခြင်း ဖြစ်ရသည်မှာ မမှတာ သဘောဘည်း၊ ထို့အတူ လောကုတ္တရာ (နိဗ္ဗာန်) တရားကို လုပ်ဆောင်ခြင်းသည်လည်း လောကီအကျိုး စီးပွါး ဆုတ်ယုတ်ရခြင်းသည်လည်း မမှတာသဘော သာတည်း။

၂၂၀ အာရိယာ ငိုင်္ခာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၇။ လူနတ်ဗြဟ္မာ များဝေနေယျာတို့၏ အာကျိုး စီးပွါးကို ဂရု.ရှု၍ အာခါခပ်သိမ်း ကြိုးစားအားထုတ် လုပ်ဆောင်ခြင်းသည် ပိမိဠိလည်း မရဏအကျိုးပြု ပြည့်ဝခြင်း ဖြစ်ရလေသည်။

၈။ အလုံးစုံသော ကိစ္စအဝဝတို့၌ ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်း လေသည်၊ ဝိရိယမပါသော ဉာဏ်ကား တက်မပါသော လွှဿာတည်း။ (ဉာဏ်သည် ပဲ့တုလေသည်)။

၉။ လူသားတို့၏ တာဝန် ဝတ္တရားကား နောင်လာ နောက်သား မြေးအစဉ်တို့၌ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် အကျိုးစီးပွါး တို့ကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရခြင်းသာတည်း။

၁၀။ လောကီအလုပ် အကျိုး စီးပွါးကို ဆောင်ရွက်ရာ လောကီမျက်စိ ဉာဏ်ဖြင့်သာ ကြဲည့်ရပေမည်၊ လောကုတ္တရာ အမြင်ဖြင့်ကြဲည့်လျှင် သင်ပျက်စီးတော့မည်။ (ဝေဘန်ဆင်ခြင်တုံ တရားဖြင့် ပြည့်ဝရမည်)။

၁၁။ လောကီ ကိစ္စများ၌ ဖြစ်စေ၊လောကုတ္တရာ ကိစ္စများ၌ ဖြစ်စေ၊ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန်ကိစ္စများ၌ဖြစ်စေ၊အသက်စည်းစိမ်ကို ငဲ့၍ ပြုခြင်းဖြင့် ဘယ်တော့မှ အထွတ်အထိပ်သို့ မရောက်ပေ၊ အသက်စည်းစိမ် မငဲ့မူ၍သာ ဆောင်ရွက်ရာသည်။ (အာရုံငါးပါး သည်းခံနိုင်ရမည်)။

၁၂။ လောကီ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် အလုပ်များ၌ အများတို့နှင့် စည်းလုံးညီညွတ်စွာဆောက်ရွက်အားထုတ်မှကောင်းမြတ်အောင်မြင်မြဲ ဖြစ်သည်၊လောကုတ္တရာ၊ (နိဗ္ဗာန်) တရား၌ တဦးတည်း ကိုယ်တိုင်လုပ်မှ ရလေသည်။

၁၃။ လောကီ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန်လောကုတ္တရာ (နိဗ္ဗာန်)တရား များကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ အလုပ်၌ဂုဏ်း၊ ပိမိဠိဂုဏ်း၊ ယုမှားသကဲ့ဒဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ ဂှိနေသမျှ ဘယ်တော့မှ မအောင်၊ စိတ်နှလုံးဒုံးဒုံးချကာ ယုံကြည်စွာ လုပ်ဆောင်ရလေသည်။

၁၄။ လောကံတရား ဒုက္ခများကို ခံနိုင်ရည် ပြည့်ဝမှသာလျှင် ချခံတိုက်ခိုက်မှသာလျှင် လောကကို အောင်နိုင်ရလေ

သည်၊ စိတ်ပျက်တတ်ခြင်း၊ စိတ်တိုတတ်ခြင်း၊ မကြိုးစာထိုခြင်း သည် ပျက်စီးရာသာတည်း။

၁၅။ တပါးသော သူတို့နှင့်ဂင်း၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်ဂုင်း၊ ဆွေးနွေးမေးမြန်း ပညာနိသယသည်း နှီးနှော ဖလှယ်ခြင်းဖြင့် အသိပညာဉာဏ် အလိမ္မာကို တိုးတက်စေလေသည်။

၁၆။ အလုံးစုံသော ရုပ်တရားတို့ကိုနာမ်တရားကသာအစိုးရဖန်ဆင်းလေသဖြင့် စိတ်တလုံးကို ဆုံးမပြုပြင် ထက်မြက်သွေးတောက် စေရာသည်၊ ရုပ်တရားတို့ အလိုသဘော အတိုင်းသာ နာမ်တရားက ခံရပါမူ သင်မရ ရှုံးလေပြီ၊

၁၇။ လောကတရုလုံးဦဂင်း၊ အလုံးစုံသော မွေသဘောတို့ဦ ဂင်း၊ စိတ်သည် အစိုးရလေသည်၊ သို့ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓပါဒ၄-ပါးဖြင့် အားထုတ်ရာသည်။

၁၈။ အလုပ်ကိစ္စ အားလျော်စွာ အခက်အခဲသည် ဂိုဂမြိဖြစ်သည်၊ ထိုအခက်အခဲအားလျော်စွာ ဓဲရင့်စွန့်စား ရလေသည်၊ အလုပ်ငယ်၍ စွံနှံစားမှုများလွန်းကလည်း ဘေးတွေ့တတ်သည်၊ အလုပ်ကြီးပြီး စွန့်စားမှုနည်းပါးမှုလည်း ရှုံးလိမ့်မည်

၁၉။ သမုဒယ တွယ်တာငဲ့ညှာမှု၊ အာရုံငါးပါး စည်းစိမ် အချစ်ဆိုသော အရာတို့သည် လူရည်ချွန်များအတွက်တန်ဘိုးမဂို၊ သာမန် လူညံ့များအတွက်သာ ဖြစ်လေသည်၊ ပြုံးပြုံးထနဲထန် မဖြစ်သင့်၊ စိတ်ကိုသိမ်းဆည်းနိုင်ရမည်၊ဥပမာမှာ တွဲချင်လျှင်တွဲ မစွဲနှင့်၊

၂၀။ သူလိုငါလိုနှေ၊သူလိုငါလိုစား၊သူလိုငါလိုလုပ်၊သူလိုငါလို စိတ်ထားဂိုသူများသည် သူလိုငါလိုတွေကဲ့သို့ပင် သေပျောက်ကုန်မည်ဖြစ်သည်၊ သူလိုငါလိုတို့ထက် အလုံးစုံ'ထူး' 'သာ' မှာသာလျှင် သူလိုငါလို တို့ထက် ထူး-သာလွန် လှပ်မ်းခိုးရမြဖြစ်သည်။

၂၁ အလုံးစုံသော အရာတို့ဦ ထူးသောကြောင့်သာလျှင် ထူးချွန် မြင့်မြတ်ရလေသည်၊ သူလိုငါလိုတွေက ရှုးလို့ဟုဆိုကြခြင်း

၂၃၀ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒီပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

သည် သူတို့ထက် ထူးခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်၊ထို့ကြောင့်၊ အာထူး ပြုလုပ်ရလေသည်၊

၂၂။ ဘုံ့ချ ကဲ့ရဲ့ သူဌေးများ၊ ရန်ဖက် နှောက်ယှက်သူဌေးများ၊ အပြိုင်ပြုသူဌေးများ၊ ဇာသာ မဇ္ဈေရ တရားဝင် သူဌေးများ ၊ထိုသူ၏ စကား ပြုကျင့်မှုဘို့ဌေ လျစ်လျူ။ပြုခါ ထိုသူ၏ ဘဝအဆင့်တန်း အာသိညာဏ်ကို သနားကရုဏာ ဓေ့ဘုံ၍ သည်းခံရာသည်၊ မေတ္တာ ထားရာသည်။

၂၃။ သင်သည် အစဉ်သဖြင့် နှိုးလုံးရည်၊ နှိုက်၊ပညာ အတတ် ဖြင့်သာ အောင်မြင်မှုကို ရယူပါ၊နှိုးလုံးရည်သည် အလုံးစုံသော လက်ရုံးရည်သမားများ အားပေါ်ဌေ အစိုးရမြဲဖြစ်သည်၊ အောင်နိုင် မြဲဖြစ်သည်။(သို့သော် လက်ရုံးရည်ကို အခါကာလအား ားလျော်စွာ သုံးရန် အာသင့်ဖြစ်နေစေရမည်)၊

၂၄။ သင်သည် နေ့စဉ်သင်၏ အတွေ့အကြုံများ ပြဿနာများ အားပေါ်တွင် သဘာဝ တရားသူကြီးတဦး ဖြစ်လေသည်၊သို့ဖြစ်၍ ပြဿနာ အရပ်ရင်တို့ကို လေ့လာလျက်၊ ယထာဘူတ သဘာဝ ကျနမှန်ကန်စွာရဲဝံ့စွာ ဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင် သတိသမ္ပဇဉ် သခိုက်းစာ အလိမ္မာဉာဏ်ကို တိုးတက်စေရာသည်။

၂၅။ ကိစ္စကြီးငယ် ခက်ခဲမှုအသွယ်သွယ် လောကဓံတရား ပြဿနာ ခရပ်များဖြင့် ပြည့်လျက် ဂို့သော ဤလောက ထဲတွင်ဂို့သော သင်သည် ထိုလောကဓံများဖြင့် ရဂျအမြဲ တွေ့နေရပေမည်၊ သို့သော် (သင်သည်းခံ၍) ခံနိုင်ရည်ဂို့ဂို့ဖြင့် သည်းခံ၍ စီမံ၊ ဖြစ်သလို စီမံသွားပါ၊ အချိန် တည်းဟူသော တရားသူကြီးက အချိန်ကာလအား ားလျော်စွာ စီမံသွားမြဲဖြစ်သည်၊ သင်သည်းခံ၍ စောင့်ကြည့်ပါလေ။

၂၆။ ရိုက်ဓဲ မှားယွင်းမှုပေါင်း သောင်းခြောက်ထောင် ဟူသော အာရိုက်မှောင် တိမ်တိုက်များအတွင်းမှ မှန်ကန်တည့်မတ်သော ရောင်ခြည် လျှပ်စစ်သည် လင်းလာမြဲဖြစ်တည်၊ သင် အားမငယ်ပါနှင့် စောင့်ကြည့်မှတ်ယူပါ၊ သခိုက်းစာယူပါ။

၂၇။ မိမိစိတ်ကောင်းရှိတိုင်း သူတပါးကို မယုံကြည်လွယ်ပါနှင့်၊ သို့သော် မယုံကြည်ဘဲလဲ မရှိအပ်ပေ၊ လောကၥီ လူကောင်း သူကောင်းများလဲဘဲ ရှိသေးပါသည်။

၂၈။ သင်၏ အားကိုးရာ အစစ်သည် သင်ပင်ဖြစ်သည်၊သင့်ကိုယ်တွင် သင်သည် တရားသူကြီး အစစ်ဖြစ်သည်၊ သို့ဖြစ်၍ သင့်ကိုယ်သင် မလှည့်စားပါလေနှင့်၊ တည့်မတ်စွာ သဘာဝကျအောင် ဆုံးဖြတ်ချက် ချပေးပါ၊ဆောင်ရွက်ပါလေ၊

၂၉။ တန်ခိုးသည်၎င်း၊ အောင်ခြင်းသည်၎င်း၊ ငြိမ်ချမ်းသာယာရေးသည်၎င်း၊ ချမ်းမြေ့ ပျော်ရွှင်ခြင်းသည်၎င်း၊ အဝတ်အထိပ်သည်၎င်း၊ ဂုဏ်သတင်းပြည့်ဝခြင်းသည်၎င်း၊ နိဗ္ဗာန်သည်၎င်း၊ သင်၏ နှလုံးသား စိတ်ခက်အတွင်းဌာန ရှိသည်၊သင်၏ စိတ်ဓာတ်ဌာန ရှာဖွေပါ။(သင်၏နှလုံးသားမှ တပါး၊သောအရပ်ဌာန စင်စစ်မရှိ)။

၃၀။ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းကြီး မျှားသည်၎င်း၊ လူတို့၏ အကြီးအမှူး လမ်းညွှန်အားကိုးရာ သဒ္ဓယ်သောသူတို့သည်၎င်း၊ (၁) စိတ်တိုလွယ်ခြင်း (၂)ပြောတိုင်းယုံလွယ်ခြင်း (၃)မထေမဲ့မြင်ပြုခြင်း၊သုံးပါးတို့သည် ရှိတတ်ပေသည်၊ ထိုတရား ၃-ပါးတို့ကို ပြင်ဆင်ပျောက်ဖျက် နိုင်က ၎င်းတို့ဌာ စင်းလုံးချောမျှားဖြစ်သွားပေမည်၊ သို့သော် ဖျက်နိုင်ခဲလှ၏။

၃၁။ စကြဝဠာ လောကတွင်ဌာ အလုံးစုံသော သဘောတရားတို့သည်၎င်း၊ အလုံးစုံသောအရာဝတ္ထုတို့သည်၎င်း၊ အလုံးစုံသော ဓာတ်သဘာဝ တို့သည်၎င်း၊ အလုံးစုံသော သက်ရှိသက်မဲ့တို့သည်၎င်း၊ ဖွယ်ရံ ဖွယ်ရံ အနုံ-အစုံသာလျှင် ဖြစ်ကြုံနှုန်း၏။ ဧကစာ တခုတည်းဟူ၍ မရှိကုန်။ (နိဗ္ဗာန်မှာကပါး)၊

၃၂။ လောကၥီရှိရှိသမျှသောအခက်အခဲ အလုံးစုံတို့ကိုးတို့သည် ဖြေရှင်းအောင်မြှန်ရန် နည်းမျှား မရှ ရှိနေပေသည်၊ ကံကြစ်

ဝိဇ္ဇိယတို့ဖြင့် မပြတ်အားထုတ်ပါ၊ လိုလျှင်ကြံဆ နည်းလမ်းရှိမြဲတည်း၊ မည်သည့် အရာဝတ္ထုကိစ္စတို့မှ အဖြေမရှိဟူ၍ မရှိ၊ အဖြေ ရှိမြဲသာတည်း (ဥပမာ သင့်အားမြေတိုက်ထဲ၌ လှောင်ထားလျှင် သင်၏ လွတ်မြောက်ရာလမ်းစ မုချရှိ ရမည်သာတည်း)၊

၃၃။ လောကဌ ရှိရှိသမျှသော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည် အခက်အခဲပြဿနာကိစ္စအရပ်ရပ်တို့ကို ဖြေရှင်းတိုက်ခိုက် ဆောင်ရွက်နေရမှသာနေတတ်သော ညာဉ်ကလေးများရှိကြသည်၊ဘာမျှ အခက်အခဲဟူ၍မရှိ၊ ဘာမှလုပ်စရာဟူ၍ ပူဖန်ရာဟူ၍ မရှိဟူ၍ မရှိစကောင်းပေ၊ ထိုအခက်အခဲ ကိစ္စမျှားမှ လျစ်လျူရှုခါ စားခါအိပ်ခါမျှ နေသောသူသည် လူသေမျှသာတည်း၊ ထို့ကြောင့် သင် အခက်အခဲကို သည်းခံပျော် ရွှင်စွာဖြင့် ဖြေရှင်းနေပါလေ၊(ဥပမာ ဒိဏ္ဍဝဿဝ ရဟန္တာများပင် ပြဿဒယ်ကိစ္စရှိပေသေးသည်)။

၃၄။ တန်းဘိုးဟူသည်မှာ ပိဒိ၏နှစ်သက်ခြင်း မြတ်နိုးခြင်းသာတည်း။ ပိဒိအလွန် နှစ်သက်ခဲ့သော် မျှားစွာတန်ဘိုးရှိ၍ မည်မျှပင် တန်ဘိုးထားကြိုးမြင့်သော်လည်း ပိဒိမနှစ်သက် မမြတ်နိုးအသုံးမပြုလိုက ဘာမျှတန်ဘိုးမရှိပေ (ဥပမာ မဟာဇနကမင်းထီးနန်းစွန့်ပုံကို ပြုပါ)။

၃၅။ လောကဌအကြိုးမြင့်သုံးသောတန်ဘိုးမှာပိဒိ၏စိတ်နှလုံးချမ်းသာနေမှုပင်တည်း၊ ထိုစိတ်၏ ချမ်းသာပျော်မွေ့မှုရအောင် ဖြစ်အောင်သာလျှင် အလုံးစုံသော သက်ရှိသက်မဲ့ ရတနာဝတ္ထုပစ္စည်းတို့သည် ဖြစ်ပေါ်လာရသဖြင့် စိတ်ချမ်းသာမှုဖြစ်အောင် ထိုထိုသို့သော အရာဝတ္ထုမျှားကို သုံးစွဲရလေသည်၊ ပိဒိကိုယ် စိတ်ပါ ထိုနှလုံးသိမ်းသုံးမနှိုင်မှသာ ပခာနတည်း၊

၃၆။ ပညာရှိ သူတော်ကောင်း သူမြတ်လောင်း အပေါင်းတို့သည်ပိဒိတည်းဟူသောအကြောင်းဖြင့် သူတပါးတို့၌စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း ပိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းမျှားကို မည်သည့်အခါမှ မဖြစ်စေရ၊ မနစ်မွန်းစေရ၊ သို့သော်လည်း ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ဖြစ်မည့်

သူများအတွက် ဆောင်ရွက်ရာ၌ မကောင်းသောသူများ ဘေး ဒုက္ခဖြစ်သည်ကိုကား လျစ်သူ။ ပြုရမြဲ ဖြစ်လေသည်။

၃၇၊ လောကတွင် ဘာမျှလုပ်စရာ မရှိဟူသော သူတို့သည် ဘာမှအသုံးမကျသူများသာ ဘာမျှ အတိုးမတန်သော လူအနွမ်းများသာဖြစ်သည်၊

၃၈။ လောကသုံးပါးတွင် အလုံးစုံသော လူနတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့တွင် လူသည် အသွင့်အရေးအရဆုံး (၀၁) တန်ခိုးအကြီးဆုံး ဖြစ်လေသည်၊ လူသည်သာလျှင် အမြင့်မြတ်ဆုံး ဖြစ်လေသည်၊ သို့ဖြစ်၍ လူဖြစ်သော သင်သည် ဒီဒီ၏ တန်ခိုးအသွင့် အာဏာများကို ဗိုလ် ၅-ပါးနှင့်အညီအစွမ်းကုန်အသုံးပြုပါလော၊သို့မဟုတ်က သင်လူဖြစ်ရုံးမည်၏၊

၃၉။ လောက၌ အမြဲနှိမ်ဆုံးသောအဟာရသည် ပညာဉာဏ်သာဖြစ်လေသည်၊ သို့ဖြစ်၍ ဗဟုသုတ ပညာရပ်များ ကိုဆည်းပူး၍ မကုန်အောင်ပင်ရှိပေသည်၊ ထိုပညာဗဟုသုတ အစုတွေ့အကြုံများကို သင်သေသေလာလိုက်စားရသဖြင့် တွေ့လေ ရလေ ပျော်လေ ပို၍ ဆည်းပူးလေဖြင့် သင်သည် ပညာဉာဏ်တည်းဟူသော အမြိန်အရသာကို သုံးဆောင်ပါလော၊

၄၀။ နေ့ညဉ့်မပြတ် လှုပ်ရှား ကြိုးစားနေမှသာလျှင် အစဉ်ကြီးမြင့်တိုးတက် ပျော် ရွှင်လျက်နေမည်၊ သို့မှသာ အလင်းဉာဏ်ဝိဇ္ဇာပညာများခံစားရမည်သည်၊ ရေသာ ခိုလှုံခြင်းသက်သာအေးချမ်းစွာနေလိုခြင်း အခက်အခဲ ပြဿနာများကို ရင်မဆိုင်ရဲခြင်း ခန္ဓာကိုယ်စိတ်ကို အသုံးမပြုခြင်းသည် သင်၏ ဆုံးရှုံးသော ဘဝအပြစ်သာလျှင်တည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကံကိုမရှိပါးနှင့် သူတပါးကို အပြစ်မဖို့ပါနှင့် သူတပါးကို အားမကိုးပါနှင့်။

၄၁။ သူတပါး အာမအာစကိုခံရန် စောင့်မျှော်လင့် နေရခြင်း၊ သူတပါး၏ စိတ်ဆန္ဒအလိုသို့သာ လိုက်နေရခြင်းကဲ့ပြုပြင်ပေးရန် မသေချာဘဲ စောင့်နေရခြင်း၊ မလာသေးသောနေ့ရိပ်ကို၊ မျှော်

၂၃၄ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒီပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

စောင့်နေရခြင်း တို့သည် သင်၏ အာရုံးဆုံးသော ဘဝသာဖြစ်သည်၊ထို့ကြောင့် ကိုယ်ကြိုးကသလို ကိုယ်လုပ်ယူစမ်းပါ။

၎၂။ ပညာရှင် သူတော်ကောင်းတို့ကို ချီးမွမ်းခြင်း ကြိုးစားရှက်ဆောင်နေသူများကို အားပေးခြင်း သူတပါးစိတ်ကိုယ်ချမ်းသာသည်ကို ဝမ်းသာခြင်း သူတပါး ထူးခြားစွာ ခေါင်းဆောင်နေသည်ကို ကျေနပ်ခြင်းသည် သင်မရချ ထိုအတူ ကြိုးပွါးသော အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရန် လမ်းစသာတည်း၊ သို့ဖြစ်၍ သင်၌ မသိမသာ ခိုကပ်နေသော ဇာသာ မဇ္ဈေရ အာဘိဏ္ဍာ ဗျာပါဒ အာယေါနိသော မနသိကာရတို့ကို နှိပ်နင်းသင်ပြု ဖယ်ရှားပါလော၊

၎၃။ သင်၏ဘဝတွင် လမ်းစဉ်မြောမှန်းချက်မရှိဘဲ တစုံတရာ ဆန္ဒအာထွက်မရှိဘဲ သံသရာလမ်းဆုံးသွားစဉ် မရှိဘဲ ဘာသိဘာသာ ပတ်ဝန်းကျင်က ဖန်ဝင်း သွားသမျှသာ ခံ၍ကြိုးပြင်းရင့်ရော်လာရခြင်းသည် သင် အံမှိုက် ဖြစ်ရသာတည်း၊ ထိုထက် ထိုဆန္ဒအထိပ်သို့ သွားနည်း နိဿယည်းမရှိခြင်းသည်အဆိုးဆုံး အညံ့ဆုံးပင် ဖြစ်သည်၊ထို့ကြောင့် သင့်ဘဝလမ်း မြောမှန်းချက် ရှိပါ၊ သွားနည်း နိဿယည်း သေချာစွာရှိပါ။

၎၄။ သင်၏ဘဝထွင် ပျော်ရွှင်ကျေနပ်၍ နေသလား၊ သင် အရဖြေမှန်ကန်စွာဖြေပါ၊တကယ်ကော ကျေနပ်ထိုက်ပြီလား။

၎၅။ သူတပါးတို့အား လိမ်လည်ခြင်းထက် မိမိကိုယ်ကိုလိမ်လည်ခြင်းသည် ပို၍ဆိုးဝါးသည် ပို၍နစ်မွန်းမြဲဖြစ်သည်၊ သို့ဖြစ်၍ သင့် ကိုယ်သင် အမေးမှန်မေးပါ အဖြေမှန်ဖြေပါ မလိမ်ပါနှင့် မလှည့်စားပါနှင့် ဂတိ မလိုက်လေနှင့် ထိုအဖြေမှန်ရပြီးသော် သင်ပြုပြင်၍ တိုးတက်အောင် နည်းလမ်းရှာမှေ့လုပ်ကိုင်ပါလေ။

၎၆။ လောကဌ အာခက်အခဲတွေ့လေ ဉာဏ်ရလေ၊ ဉာဏ်ရလေ သဘာဝပညာရင့်လေ၊ သဘာဝပညာရင့်လေ ဝိဇ္ဇာဉာဏ် အလင်းပွင့်လေ ဖြစ်လေသည်၊ သို့ဖြစ်၍ သင် အာခက် အခဲကို ရင်ဆိုင်တွေ့ရစမ်းပါ၊ သို့မှ သင့်ဘဝတိုးတက်မှုရှိမည်။

၄၇။ လူဖြစ်လျက်လည်း အသက်ရှူတတ်ခဲသည့် ရေသောက်တတ်ခဲသည့် စားတတ်ခဲသည့် နေတတ်ခဲသည့် အာဂုံခံစားတတ်ခဲသည့်၊ သို့ဖြစ်၍ သင် လူဖြစ်ကျိုးနပ်အောင် နေ့စဉ်သတိတလုံးထား၍ ဆည်းပူးပါ။

၄၈။ သင်သည် လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အတွက် အကျိုးကျေးဇူး ဖြစ်ထွန်း နေစေလသလား၊သင်လူ့ပြည်၌ ရပ်တည်နေခြင်းအတွက် လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတွေအတွက်နစ်မွန်းဆုံးရှုံးလျက် ထိခိုက်လျက် နေလေသလား၊ သင် တသက်လုံး စားပစ်သမျှ သင်တသက်လုံး စွန့်ပစ်သမျှနှင့် သင့် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ပြန်ကြည့်စဉ်းစားပါ၊ ပြုအစဉ်ပြင်ခဏဖြစ်သည့် နောင်တရခြင်းဖြင့်မပြီး၊ ပြုပြင်လုပ်ဆောင်မှ အချိန်မှီမည်၊

၄၉။ သင်သည် သူတပါး ကြောင့်ကြခံခါ သူတပါးမှိုခိုခါ စားခြင်း ဝတ်ခြင်း၊ နေခြင်း ပျော်ပါးခြင်း ပြုနေသူ ပါလား၊ သင့်ကိုယ်ဖြင့် သူတပါးဌ ဒုက္ခဒုလုပ် မပေးလိုပါနှင့် မထိခိုက်ပါစေနှင့် ဝန်မလေးပါစေနှင့် ကိုယ့်ဘဝ တာဝန်ကို ကိုယ်ကိုင်ခေါင်းဆောင် နေခြင်းသာ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သည်၊လူလူချင်းဖြစ်၍ ရှက်ဘွယ်ပင် သတိပြု။

၅၀။ ဖိုက်ခြင်းသည်ဟုခြား သတ္တိရှိခြင်းသည့် တမျိုးဖြစ်လေသည်၊ နေရာနှင့်နေရာ ဂဲဝံပြုမှုခြင်းသာလျှင် သင့်အတွက်အကျိုးခံစား ချိုးမွမ်းခြင်း ဂုဏ်ပြုခြင်း ခံယူခွင့်ရှိသည်၊ ထိုကြောင့် မှားယွင်းစွာပြုမူနေလျက် မသိမိုက်သူများက ချီးပင့်ခြင်းဖြင့် သင်၏ ဘဝကို မဆုံးရှုံးပါစေနှင့်။

၅၁၊ လောကတွင်၌ ဉာဏ်ပညာရှိ၍ လိမ္မာသူ ဉာဏ်ပညာရှိလျက် မလိမ္မာသူ ဉာဏ်ပညာမရှိဘဲလျက် ဆိုက်ခဲသူတို့ပေါင်းတွင်ပဌမတန်းလူသည့် အလွန်ရှားပါး လေသည်၊ ထိုကြောင့် သူဆိုက်အပေါင်းတို့ သိသော ပညာဉာဏ်မြှောမြင်ချက် အပေါင်းတို့ထက် ပညာဉာဏ် လိမ္မာပါးနပ်သူ တဦး၏ မြှောမြင်ဉာဏ်

သည် ပိုမို၍အာကျိုးကြီးမြတ်ရမြဲ ဖြစ်သည်၊သင်သေချာစွာ သတိ ပြုဆင်ခြင်ပါ။

၅၂။ လောကဌ အာခြေအာနေ အခြင်းအရာတရားသည် တည်မြဲခြင်းမရှိ၊ အဆုံးနှင့်အမျှ ပြောင်းလဲရမြဲသဘောတရားရှိလေသည်။

၅၃။ သူတပါးတို့၏ အပြစ် အနာအဆာ မျှားနှင့်တရားမဲ့ခြင်း မျှားကို ကဲ့ရဲ့လို၍ မပြောပါနှင့်၊ကိုယ်သာ တရားမပျက်မမှား အောင် ဆင်ခြင်လုပ်နေပါ။

၅၄။ အဓိမာန စိတ်ဓာတ်ဖြင့် မဖြစ်မနေ ဇွဲသတ္တိ အစွမ်းကို အသက်စည်းစိမ် မငဲ့မူ၍၊ စွန့်စား လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် သင်မရ အောင်မြင်မည် ဖြစ်သည်၊

၅၅။ မည်သို့သော ပညာရှိ သူတော်ကောင်း ဂုဏ်ကြီးရှင် ဥစ္စာရှင် တန်ခိုးရှင်ဖြစ်သော ရဟန်းရှင်လူ ခပ်သိမ်းသူတို့၌ပင် ဖြစ်စေ၊လွန်စွာ သိမ်မွေ့သော ဣသာနှင့် မနှေးရိယ တရားဆိုး ၂-ပါးတို့သည် မသိမသာ စွဲကင်ထင်ပေါ်လာတတ်မြဲ ဖြစ်လေသည်၊ သတိနှင့် သိမ်းဆည်းနိုင်သူ ရှားလှပေသည်၊

၅၆။ ၁ မိမိ၏ကိုယ်ပိုင်စိတ်ဉာဏ်၌မှန်သည်ဟု ယုံကြည်ချက် ကိုပြောလုပ်ခြင်း၊ ၂၊မိမိသည်အမှားမျှားကို ပြုခဲ့မိ၍ဟုတ်မှန်တိုင်း သိပြီးသော် ဝန်ချခြင်း၊ထိုတရား ၂-ပါးကိုပညာရှိသူတော်ကောင်း တို့သည် ပြုလွယ်ပြုရဲရမည်။

၅၇။ အိမ်ထောင်ရှ တချို့ဌင်း၊ မြို့ရွာ တိုင်းနိုင်ငံ တချို့ဌင်း၊ တိုးပြည်ထောင်ရှ တချို့ဌင်း၊ ၁ ရိသေကိုင်းရှိုင်း မြတ်နိုင်ခြင်း။ ၂။ စည်းကမ်း စံနစ်ရှိခြင်း။ ၃၊လိုက်နာ ပြုကျင့်ရန် ထုံးစံမှုမှန် ရှိခြင်း။ ၄။ သည်းခံ သဘောထား ကြီးမြင့်ခြင်း။ ၅။ အာတတ် ပညာ ဉာဏ်အလိမ္မာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။ ၆။ ဥစ္စာရှ ဘဏ္ဍာ စီးဝင် လျက် တည်ရှိခြင်း။ ထိုအချက်များ မပြည့် စုံလျှင် ပျက်စီးရမြဲ သဘောတရား ရှိလေသည်။

၅၈။ ၁-တိုင်းနိုင်ငံ ပြည်နယ်ကို စည်ပင် ဝင်ပြောအောင်ဌင်း။ ၂-ငြိမ်ဝပ်ပိပြားစေရန်ဌင်း၊ အုပ်ချုပ်စီရင်ရာတွင်= ၁-လူမှုရေးရာ

၂-စီပွါးရေးရာ၊ ၃-ယဉ်ကျေးမှု လူ့စည်းကမ်း ကျင့်ဝတ်၊ ထို ၃-ခုကိုမူလအာရုံခြံခံ ဖြစ်စေရာသည်၊ထိုတရား ၃ ပါးပျက်စီးလျှင် တိုင်းပြည် ပျက်စီးရာသည်သဘတည်း။

၅၉။ လူတဦးတယောက်၏ဘဝရေးရာတွင် ဘာသာတရားကို ကိုးကွယ်မှုသည်၊ အာရုံခြံခံ လူမှုစံနှစ်ကြီးတခု ဖြစ်လေသည်၊ လူတို့၏ အရေးအခင်း တစုံတခုဌ၊ ထိုဘာသာရေးကို ချန်လှပ်၍ ထည့်သွင်းမစဉ်းစားဘဲ ပြုခဲ့ချေသော် သင်သည် တနေ့၌ မှား ယွင်းဆုံးရှုံးသော သူတယောက် ဖြစ်မည်မှန်၏၊

၆၀။ တစုံတခုသော ဘာသာ စိတ်နှလုံး မွေ့လျော်ကြည်နူးမှု အပေါင်းကို ဖျက်ဆီး ချိုးနှိပ်ခါ အုပ်စိုးသော တိုင်းသူပြည်သား တို့သည်ကား၊ မူဆိုးတို့၏ ခြိုပိတ် မွေးမြူ။ ထားသော တိရစ္ဆာန် အစုကြီးကဲ့သို့သာဖြစ်၍ ဘဝသံသရာတို့၌ ဆုံးရှုံးပြီးသောသူများ သာ ဖြစ်ရပေမည်၊ ကယ်ဘင်သော အသိဉာဏ် အားများ၊ ကြီး ပွါးစုစည်းမိသော အချိန်တွင်၊ မူဆိုးအပေါင်းတို့ ထောင်းထောင်း ညက် ပျက်စီးရမည့်ဖြစ်လေသည်။

၆၁။ ဘဝသုခကို ဖြစ်စေရာတွင် ကျမ္မာရေးသည်ဌင်း၊ အ သက်ရှည်ရေး သည်ဌင်း၊ မူလအာရုံခြံခံ ဖြစ်စေရာသည်၊ ထိုမှ တဆင့် စိတ္တသုခ အကြည် ဓာတ်မွန်ကို ဖြစ်စေချန် မရျလိုအပ် လေသည်။ထိုကဲ့သို့ ကာယသုခစိတ္တသုခ မပြည့်စုံသော သူသည် ဘဝသုခဟူ၍ မရှိနိုင်တော့ပြီ၊

၆၂။ ဘဝသုခကို ဖန်ဆင်းလိုသော သူတို့သည် ကံတရားကို ဌင်း၊ စိတ်တရားကိုဌင်း၊ ဥတုဇသော်ယာကိုဌင်း၊ အာဟာရ ကောသလ္လကိုဌင်း၊နေ့စဉ်လိမ္မာစွာ ပြုပြင်ရလေသည်၊

၆၃။ နောင်တ ရာဇူးသောသင်သည် ထိုအမှုဌ (အဘိဇ္ဈာ) သဒိကၠိးစာအဖြစ် မှတ်ယူခါ၊ ထင်မံ ဖြစ်ပွါးရအောင် ကြိုးစား ရလေသည်၊ထပ်တလဲလဲ နောင်တရနေ ရသောသင်သည်၊ ဆုံးရှုံး နစ်မွန်းမည် မှန်လေသည်၊ထို့ထက် လုံး၀ နောင်တမရသောသူက ပိုမိုနစ်မွန်းရမြဲ ဖြစ်လေသည်။

၂၃၈ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၆၄။ အာချင်းချင်း မေတ္တာပျက်လာသော အာခါတွင်ကား၊ အာမျိုးမျိုးသော ယုံမှားသက်ဒါတို့သည် ဝင်လာစမြဲပင်ဖြစ်လေသည်။

၆၅။ အာချင်းချင်း သဘောကွဲလွဲ မညီညွတ် ခဲ့သော်၊ပြင်ပမှ ပယောဂ ရန်သူတို့သည် ဝင်ရောက်လာစမြဲ ဖြစ်လေသည်။ ထို အာခါ သင်၌ ရှုံးရတော့မည် မှန်လေသည်။

၆၆။ နောက်ကျခဲ့ပြီးသော နောင်တ တရားသည်၊မိမိ၏ ဒိုက်မဲမဖြောမြင်မိ သောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်၊ သူတပါးကို အာပြစ်မဆိုပါနှင့်။

၆၇။ ဒိုက်မဲသော မလိုလား သူဘို့၏ စကားကို ယူမိခြင်းကြောင့်၊ မိမိ၏မူလ ယုံမှတ်မှုနှင့် လုပ်ငန်း ဆောင်တာများဆုံးရှုံးခြင်း ဖြစ်ရတတ်လေသည်။

၆၈။ မိမိ၏ တိုးတက်မှု မိမိလုပ်ငန်း၏ တိုးတက်မှုသည်၊မိမိ၏ အာရည်အာချင်း လုံ့လဝိရိယပေါ် ခဲ့ပင် တည်နေလေသည်၊သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စဖြင့် လုပ်နေပါ၊ သူတပါးကိုမျှော်ကိုးမနေပါနှင့်။

၆၉။ သူတပါးတို့၏ ကရုဏာကို ခံကာ တငန့်လင့်လင့်ဖြင့်၊ အာချိန်ကုန်လွန်ရသည်ထက် မိမိကိုယ်ကို အားကိုယုံမှတ် စွာဖြင့် ဆောင်ရွက်ရင်း သေရသည်က ဖြတ်၏

၇၀။ မည်မျှပင်အတတ်ပညာအသိအလိမ္မာ ကံပြည့်စုံစေကာမူလည်း ပဒိုရူပဒေသဝါစက် သပ္ပုရိသ သံသေဝစက် မမှီရက ပျက်စီးရမြဲ ဖြစ်သည်။

၇၁။ မိမိတဦးတည်း၏ အာသိဉာဏ် ပညာဖြင့် ဆောင်ရွက်ရခြင်းထက်ပညာရှိသူအများတို့နှင့်တိုင်ပင်စည်းဝေးပြီးဆောင်ရွက်ရခြင်းကပိုမိုခိုင်မြဲ မှန်ကန် သင့်လျော်ပေသည်၊

၇၂။ ငါတကော ကောတတ်သောသူအား၎င်း၊ ဆိုဆုံးမခက်ခဲမနာလွယ်သောသူအား၎င်း၊ ကြောင်းကျိုးမသိတတ်သောသူအား၎င်း၊ သင်မရင်းနှီး မဆက်ဆံပါလေနှင့်၊ သင်၌သာ ဒုက္ခာများရမြဲ ဖြစ်လေသည်။

၇၃။ မျိုးရိုးဇာတိနှင့်တကွသန္ဓေညာဉ်ဆိုးရှိသောအောက်တန်းစားဗာလဖြစ်မျိုးတို့ကို သူကောင်းမငြှာက်မိပါလေနှင့်၊သင်အားမကောင်းကျိုးကို ဖက်ပြုင်ခါ ဆုံးရှုံးစေလိမ့်မည်၊

၇၄။ လောကဌ အမှိုကောင်း အကုသလညီကောင်း မရှိဘဲ၊ မည်သည့်အရာမျှ မပြီးစီးမထဖြောက်ပေ ထိုကြောင့်အမှိုကောင်း အကုသလညီ အမအစကောင်းကို ရအောင် ပြုရမည်။(သဗ္ဗညုတဉာဏ် သယမ္ဘူ။။မှတပါး)

၇၅။ မိမိဆန္ဒ ယုံကြည်ချက်အတိုင်း စူးစိုက်လုပ်ဆောင်မှ သာလျှင်၊ထူးချွန်ထဖြောက်မြဲ ဖြစ်လေသည်၊ မယုံတယုံ၊ ရောရဲရဲလုပ်က သင်ဌ ဒုက္ခိုးမထွန်းလတ္တံ့။

၇၆။ မိုးသည် မိမိ၏တည်ရာ ထင်းကိုသာ လောင်မြိုက်ဘိသကဲ့သို့၊သင်ဌ တည်ကိန်းသော မကောင်းသော စိတ်စေတနာသည်၊တည်ရာ သင့်အားသာလျှင် မရဏ မကောင်းကျိုးကိုဖြစ်စေလတ္တံ့။

၇၇။ ခန္ဓာ၊ သည်းခံခြင်း ပါရမီသည်၊မခံတတ်ခင်သာခက်ခဲလှသေသလည်း။ ခံနိုင်စွမ်းသော အာသီဉာဏ်ရင့်လာပါက၊ရယ်ဒေါ့ယ်မှုသာ ဖြစ်လေသည်။

၇၈။ တကဲ့တော်မှန် သစ္စာရှိသော အကြိုးအာမှုး ဖြစ်လာဘို့ထက်၊ တကဲ့တော်မှန်သစ္စာရှိသော နောက်လိုက်အဖြစ်က ပိုခဲရခဲ ခက်ခဲလေသည်။

၇၉။ သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်း တလုံးကိုသုံးစွဲတတ်လျှင်၊ လောကီလောကုတ် ၂-ဖြာသော ကောင်းကျိုးကို ရစေလေသည် ထိုသဒ္ဓါတလုံးကို မသုံးစွဲတတ်ကြသောကြောင့်၊ လူတွေဆန္ဒမပြည့်ဘဲ ရှုံးနိမ့်ရလျက် ရှိနေပေသည်၊

၈၀။ စိတ်ကောင်းမှတပါး၊ လောကဌ ဘဝဓိတ်ကောင်းမရှိ၊ သို့ဖြစ်၍ အစဉ်သဖြင့် စိတ်ကောင်းကို ကိန်းစေကြရာသည်။

၂၄၀ အဓိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်။

၈၁။ သင်တို့အာချင်းချင်း အစဉ်သဖြင့် သင့်မြတ်ချစ်ခင်နေလိုလျှင်၊ ၁-ခွင့်လွှတ်နိုင်ခြင်း၊ ၂-ကျေးဇူးကိုသာ ရှာဖွေတင်တတ်ရုတတ်ခြင်း၊ ၃-ချိုသာစွာ ချီးမြှောက်. ပြောဆို ဆက်ဆံခြင်း၊ ၄-မြတ်နိုးရိုသေခြင်း၊ ၅-ပေးကမ်းဝေဘန် ချီးမြှောက်ခြင်း။ ထို တရား ၅-ပါးတို့ကို ကျင့်ဆောင်ရာသည်။

၈၂။ တစုံတရာသော အရေးအခင်းဌာ၊ ပိဓိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ အပြစ်ချထား၊ သတိတရားဖြင့်၊ဝေဘန်သံဝေဂဖြစ်သော၊အလွေ့အလဲကို ကျင့်ယူပါ၊ သူတပါးတို့ အပေါ်၌ အပြစ်မချ မရိုးစပ်တတ်ပါလေနှင့်။

၈၃။ လူမှုရေးရာ လူဘဝသုခ၌ အချစ်သည်ပဓာနမဟုတ်ချေ၊ အခြားသောအခြင်းအရာ တို့ကဲ့သို့ပင် အစိတ်အပိုင်းတရမျှသာ ဖြစ်လေသည်၊ သို့ဖြစ်၍ ကမ္ဘာရိုးရာ အချစ်ကို အထင် မကြီးပါလေနှင့်။

၈၄။ ဟိရိ နှင့် ဩတ္တပ္ပ ဟူသော လောကပါလတရား ၂-ပါး ပျက်ပြားလာခဲ့လျှင်၊ လောကသည်လည်း မချပျက်စီးရမည် ဖြစ်သလော်၊ ထိုကရား ၂-ပါးမှ၊ တပါးသော အရာတို့၌ ရှက်တတ်ကြောက်တတ်ခြင်း မရှိနေလျှင်လည်း၊ သင်မချ ပျက်စီးရမည်ပင် ဖြစ်လေသည်။

၈၅။ ခေတ်ကောင်းရောက်နိုင်ရန်မှာ၊ ၁-စည်းကမ်းစံနစ်ရှိခြင်း ၂-ရိုသေမြတ်နိုးမှုရှိခြင်း၊ ၃-အတတ်ပညာ အသိအလိမ္မာဉာဏ် မွေးနှုံ့ ပြည့်စုံခြင်း၊ ၄ အကြီးအများ၏ သြဝါဒ၌ တည်ခြင်း ၅-တော်မှန်ဖြောင့်မတ် မြင့်မြတ်သော စိတ်ရင်းရှိခြင်းတို့ ပြည့်စုံမှသာ ဖြစ်လေသည်။

၈၆။ ပိဓိက မှုမှန်မဆိုသော သူဘုရားကို မြင်ကြားကာမျှဖြင့် မဝေဘန် မခုံးဖြတ်ပါလေနှင့်၊ ပိဓိကိုယ်ကိုဘဲ သဘာဝမှန် ကျကျသိအောင် ပြုပါဦး။

၈၇။ ထက်မြက်စွမ်းအားကောင်းသော သဒ္ဓါစိတ်ခေတ်ကိန်းသူ ယောကျ်ားကောင်းဌ၊ ဝိရိယစိုက်ထုတ် လုပ်ဆောင်တိုင်း၊ အောင်မြင်ရမြဲသဘောတရားရှိလေသည်။

၈၈။ ဘုန်းကံပါရဓိ နှလုံးရည်တရားအားစွမ်းသည်၊ အလုံးစုံသော လက်ခုံးရည် အားလုံးတို့ကို၊ လွှမ်းခိုးရမြဲ သဘောတရားရှိလေသည်။ဘုန်းကံပါရဓိ နှလုံးခည် ပညာရှာပါ။

၈၉။ ၁ ဝိဝိဂိုယ်ကို ဂုဏ်တင် ပလ္လင်ခါ၊ ကာလ ဒေသ မဟုတ်ဘဲ၊ ထပ်တလဲလဲထုတ်ပေါ် ဝင့်ဝါပြောဆိုလေ့ရှိသော သူသည်၎င်း၊ ၂-ဝိဝိထက်မြင့်မြတ်ဂုဏ်ထင်ပေါ်လွင်သော သူတပါး၏ အပြစ်များကို ထုတ်ပေါ် ရှုတ်ချ တတ်သော သူသည်၎င်း၊ ၃-တန်ဘိုးမရှိသော စကားများလွန်းသော သူသည်၎င်း၊ ၄-ဝိဝိ၏ နုတ်ဖျင်းသော ဘဝအခြေခြေနေနှင့်မတန် မြင့်မြတ်သောသူတို့ကို ပုတ်ခတ်သောသူသည်၎င်း၊ ထိုသူ၌ဘာမျှအနှစ်သာရမရှိ၊ ထိုကဲ့သို့ အပြစ်ရှိပြီးသူသာ ဖြစ်လေသည်ဟု မှတ်ယူရန်၊လောကသဘာဝတရားက ပြဆိုလေသည်။

၉၀။ လောကဌ ရိုရိုသမျှသော၊ အလုံးစုံသော သက်ရှိသတ္တဝါတို့ကာ၎င်း၊ သက်မဲ့ဝတ္ထုပစ္စည်း တောတောင်ရေမြေသစ်ပင်၊ အပေါင်းတို့ကာ၎င်း၊ နေ့စဉ်အချိန်တိုင်း သဘာဝ သဘော တရားအဆင်မမြောမျှားကို ထုတ်ပြလျက်ရှိနေပေသည်၊ထိုသဘာဝဓမ္မရုပ်ကို မှတ်ရှုညှာဏ်ဝင် စားပါလျှင်၊သင်ဌအဆင်မမြောရင်ပညာများပြည့်ဝမည်ဖြစ်လေသည်။

၉၁။ ဝိဝိ၏ တသက်တာ အဆွေအခြံအများပေါ်ဌ အဆင်မမြော တရားတို့သည် ထင်ရှားလျက်ရှိသဖြင့် သင်ပြ သိမ်းဆည်းပါက အလိမ္မာညှာဏ်ပညာတရားများ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

၉၂။ လောကဌအလုပ်များများလုပ်ရသောသူဌ အမြော များများ ထွေရမြဲဖြစ်လေသည်၊ဘာမှအလုပ် မလုပ်သောသူဌ ဘာမှအမြော ပိုပေ၊ ထိုအမြောများကို သခိဏ်းစာပယူခါ ဆောင်ရွက်သွားလျှင် ကျွမ်းကျင် လိမ္မာလာလိမ့်မည်၊ ဘာမှ အမြောမရှိသော လူ့ဗဟုလ

သစ်တုံးများအဖြစ်ကို မနှစ်လိုပါနှင့်၊ စင်စစ် အမှားမရှိသော သူကား ဒီဏာသဝ များသာ ဖြစ်လေသည်။သို့ဖြစ်၍ သင်အမှားကို မကြောက်လေနှင့်။

၉၃။ ဝိရိယဖြင့်ပြည့်စုံ၍အလွန်သေချာ စည်းစံနှစ်ကြိုးသူတို့၏ အကျင့်သည်၊ သူတပါးဆောင်ရွက်မှုတို့ပေါ်၌ စိတ်မချတတ်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

၉၄။ လူတဦးတယောက်၏ ဝမ်းတွင်းစိတ်ဓာတ် အခြင်းအရာသည် ၎င်း၏မျက်နှာ အထူးသဖြင့် မျက်စေ့ကပေါ် ပြလျက် ရှိနေပေသည်။

၉၅။ ပိပိ၏စိတ်ဆန္ဒအသိပညာဉာဏ်အတိုင်းမဆောင်ရွက်ဘဲ၊ ပတ်ဝန်းကျင်တို့၏ဖန်တည်းမှုများ အတိုင်းသာသင်ခံယူလုပ်ကိုင်သွားခဲ့သော်၊ ဗုဒ္ဓသင် ရှိုးတော့မည်။

၉၆။ ပိတ်ကောင်း ဆွေကောင်း အဖွဲ့အစည်း အဝေဘဂ်မရှိ အလုံးတီးတိုး ဖြစ်သော သင့်အား၊အချည်းနှီးသောအကျိုးတို့သာ ဖြစ်စေလိမ့်မည်။

၉၇။ ဒေသန္တရ ဗဟုသုတ ဘာသန္တရဗဟုသုတအဖြစ် ခရီးနှီးဝေး လှည့်လည်သွားလာခြင်း သုတေသနမှုများပြုပါ၊လေ၊ထိုသို့ ခရီးထွက်ခြင်းဖြင့် သင်၌ မရှု အသိဉာဏ် အမြင်ကျယ်ပြန့် တိုးတက်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်တုံတရား ပြည့်ဝလာရမြဲ ဖြစ်လေသည်

၉၈။ လောကီ အမြတ်ဆုံးကား ဘုရား၊ကျေးဇူး အကြီးဆုံးကား အမိ၊အရေးအကြီးဆုံးကား ဉာဏ်ဖြစ်ဘိသကဲ့သို့ အတတ်ပညာအပေါင်းတို့တွင် အခက်အခဲဆုံး အတတ်ပညာကား၊ အုပ်ချုပ်ရေးပညာပင် ဖြစ်လေသည်၊ ပိပိကိုယ်စိတ်ကို မအုပ်ချုပ်နိုင်ကြ၍ နိမ့်ပါးနိတရားနှင့် ကင်းဝေးနေရသည် မဟုတ်ပါလော။

၉၉။ ရှေ့ဆောင်အကြီးအမှူးတို့သည် ပိပိတို့၏ပရိသတ်အား ၁-မှန်ကန်သော နိဿယညွှန်းပညာကို ရစေခြင်း၊၂-အကျိုးစီးပွါးတို့၌ ယှဉ်စေခြင်း၊ ၃-သတ္တိ ဗျတ္တိ သစ္စာ စွန့်စား ရဲရင့်စေခြင်း၊ ၄-သဘောထားကြီးမြတ် ဖြောင့်မှန်စေခြင်း၊ ၅-မပျင်းမရိ မှန်မှန်

ပြုလေ့ရှိသော အကျင့်ရှိစေခြင်း၊ ဖ-နောင်ရေးအတွက် အားကိုး မျှော်လင့်သော ချမ်းသာတရားကို မြင်စေခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေမှသာ လျှင်၊အလုံးစုံပြည့်စုံပြီဟုဆိုလေသည်။

၁၀၀၊ ငြိမသက်တည်ကြည်သော သဒ္ဓါစိတ်ဓာတ် ကိန်းသော သူသည်သာလျှင် ဇချမ်းသာယာသော အပြုအမူဖြင့်ချမ်းသာသုခ အကျိုးတရားမျိုးကို ခံစံရမြဲဖြစ်လေသည်၊လျှပ်ပေါ်လောဘလိုသော သူသည် အမှုတပြင်း ဖြစ်ကတတ်ဆန်း လုပ်တတ် သောကြောင့် မကောင်းသော အကျိုးတို့သာ ခံရစမြဲဖြစ်လေသည်။

"ဝိသုဒ္ဓိ·ရ·ပါး၊ ဉာက်.၁၆.ပါးယှဉ်ဟန်းဇယား"

"နိဗ္ဗာန်လွှေပြည်"

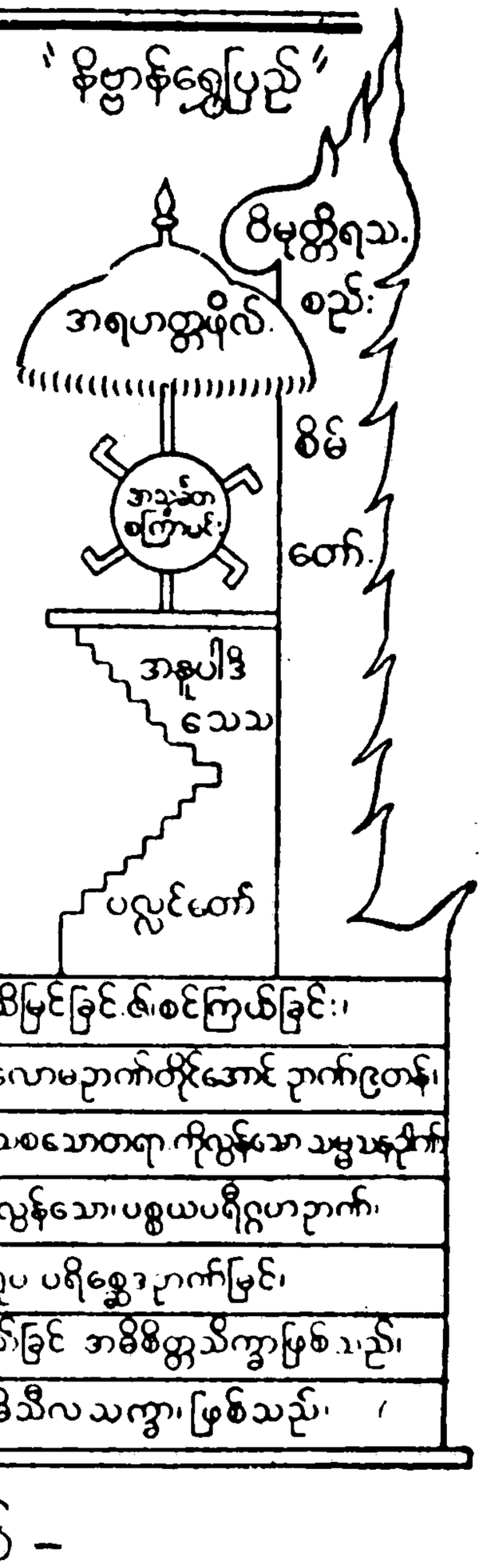

- နိဗ္ဗာန်လွှေပြည်ကြီး.သည် -

၁ ဟက်သွာ.ရန် လေကာ.လည် ရထစ်ရှိ.လေသည်။
၂ အခေါက်းကြီး.၄ ခေါက်ဖြတ်.သွာ.ရန် ကဒါကြီး ၄ ကပ်ရှိလေသည်။
၃ ကျိုး.စာ.တက်မော်ကြီး မျက်မှောက်ပြုလျှင် အနုပါဒိသေသပလ္လင်တော်တွင်။
၄ အာသဒ်တာ.စကြာမင်းကြီး.ကဲ့သော ဘုံတော်ဖြင့်၊
၅ အာရဟတ္တဖိုလ် ထီး.ဖြူတော်ကြီး.ကိုဆောင်.ခါ။
၆ ဝိမုတ္တိရသ စည်.စိမ်.ဝတ်ကြီး.ကို သန္ဓိသုခ.ချမ်းသာစွာ စံစား.အမြဲမွေ့လျော်ရမည်။
၇. သန္ဓိ.ဇမသာ ဖိုလ် ၅ ပါ ဖြင့်.ပြည်စုံကျိုး.စာ.မသာ. ရ ကောက်လစ်။

နိဂုံးတဲ့.

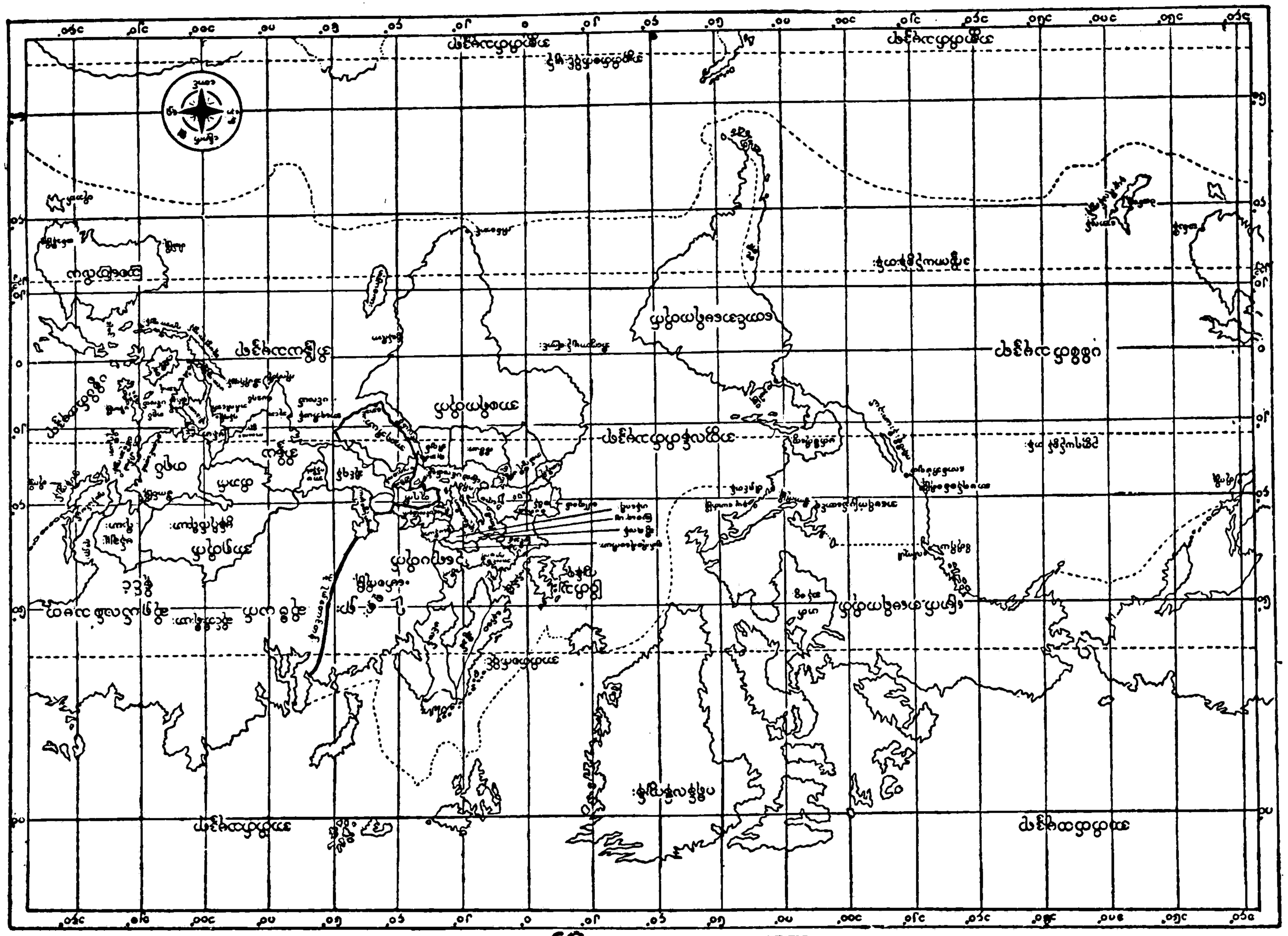
ဗဟိုဒေသ - ပဲခူးတိုင်း

၂၄၆ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာ ပဒိုပါတ် ဓေတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

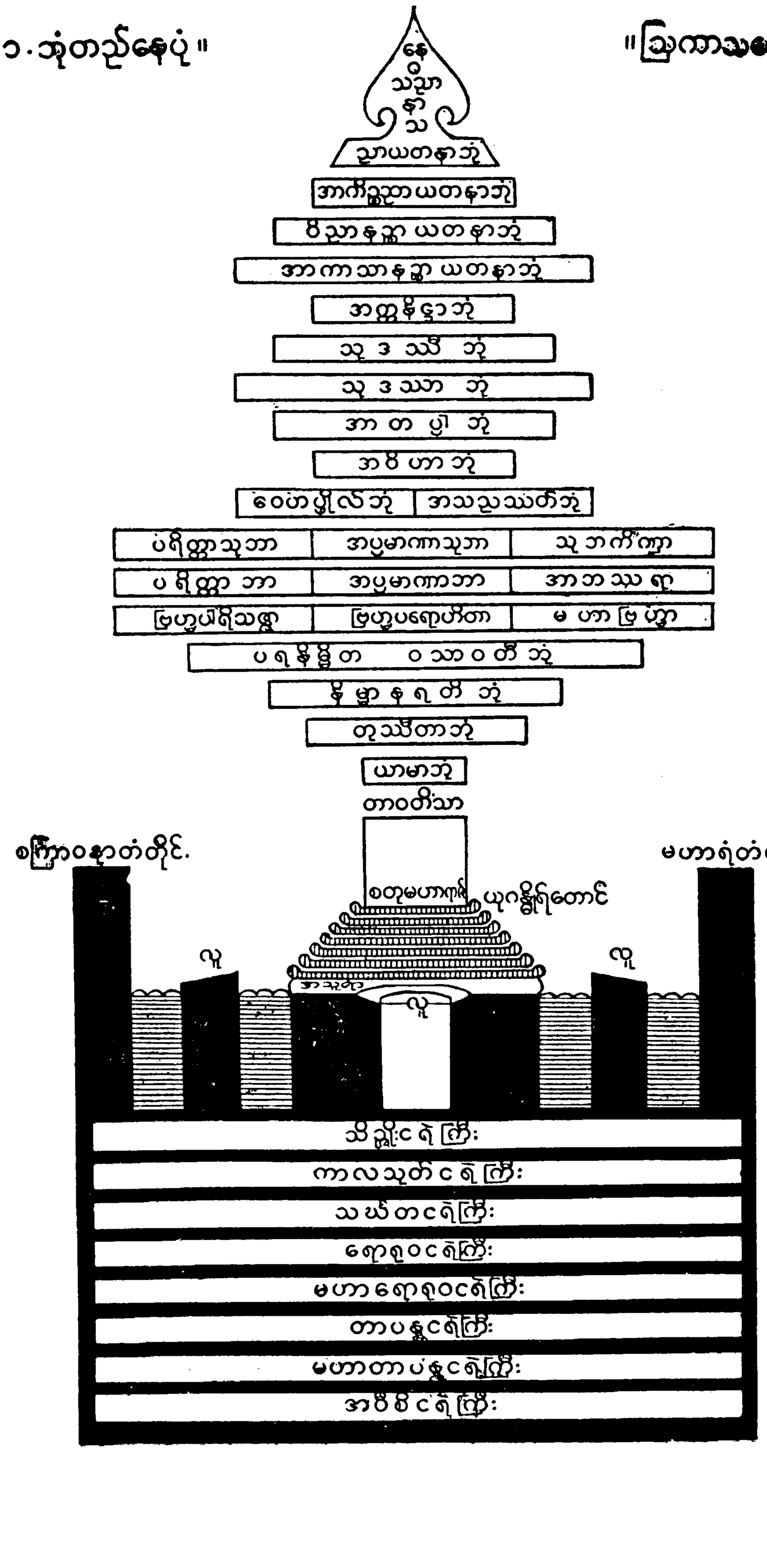

၃၁-ဘုံ တည်နေပုံအညွှန်း။

၃၁-ဘုံ တည်နေပုံ အညွှန်း။

၁။ ။မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည် ယူဇနာပေါင်း ၈၄၀၀၀-အမြင့် ရေပေါ်တွင်ပေါ်ထွက်နေ၍၊ရေတွင်းယူဇနာ ၈၄၀၀၀-နှစ်လျက် ရှိသဖြင့်၊ရှစ်သောင်းလေးထောင် ၂ ပြန်ဆောင် မြင့်လေသည်။

၂။ ။မြင့်မိုရ်တောင်၏ တဝက်တွင်၊ ယုဂန္ဓိုရ်တောင်ရှိသည်၊ ထိုတောင်၏ထိပ်၌ စတုမဟာရာဇိနတ်ပြည်သည် မြင့်မိုရ်တောင် ပတ်လည်၌ရှိသည်တတိန်းတည်းကောင်းကင်ပြင်၌လည်းရှိသည်။

၃။ ။တောင်စဉ် ၇-ထပ်မှာ၊ယုဂန္ဓိုရ်တောင်၊ ဣသိန္ဓရတောင်၊ ကရဝိကတောင်၊သုဒဿနတောင်၊နေမိန္ဓရတောင်၊ဝိနတ္တကတောင် အသီးသီးတွင်အား ဖြင့် အစဉ်အတိုင်း၊ထိုယုဂန္ဓိုရ်တောင်မှ စ၍ အောက်ဆုံးအသီးသီးတောင်ထိ၊တောင်စဉ်ပေါင်း ၇-ထပ် တို့သည်။ မြင့်မိုရ်တောင်ကို ပတ်ရံလျက် အဆင့်ဆင့်တည်နေ၏၊

၄။ ။ထိုတောင်စဉ် ၇-ထင်တို့၏ အကြား အကြားရှိ သီတာ မြစ်ကြီး တတန်စီခြားလျက် ရှိသည်။

၅။ ။မြင့်မိုရ်တောင်ကို မြခနောက်ကြီး ၃-လုံးခံထားသည့် အတွင်းရှိ ယူဇနာတသောင်းကျယ်သော လိုဏ်ကား၊အသူရာပြည် ဖြစ်သည်။(မြင့်မိုရ်တောင်ခြေ)

၆။ ။မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို သမုဒ္ဒရာရေမျှားဝိုင်းရံနေသည်။ ထို သမုဒ္ဒရာမျှားတွင် ကျွန်းကြီး ၄-ကျွန်းတို့သည် ပေါ်ထွန်းလျက် ရှိသည်၊

၇။ ။ကျွန်းကြီးတကျွန်းခွ် ကျွန်းငယ် ၅၀၀-ခြံရံလျက် ရှိသဖြင့် အစုစုကျွန်းငယ် ၂၀၀၀-ခြံရံနေပေသည်။

၈။ ။မဟာ ပထဝီမြေကြီးသည် အဋ္ဌ ယူဇနာ ၂သိန်း ၄-သောင်း ရှိသည်။

၉။ ။ပဲ့သုပထဝီခေါ် မြေရိုးရိုးက တသိန်းနှစ်သောင်းရှိ၍၊ သိလာ ပထဝီခေါ်ကျောက်မြေကြီးက တသိန်းနှစ်သောင်းရှိလေသည်။

၁၀။ ။မြေထုကြီး၏အောက်အတွင်းခွ် သိဋ္ဌိုးငရဲစသောငရဲကြီး ရှစ်ထပ်တို့ ရှိလေသည်။

၁၁။ ။ငရဲကြီး တထပ်၌ တံခါးကြီး ၄-ပေါက်စီရှိ၍၊ တံခါး တပေါက်၌ ယမမင်းကြီး တယောက်စီ စီရင်လျက်နေသည်။

၁၂။ ၊ယမမင်းတယောက်လျှင် ငရဲငယ် ၄-ထပ်စီကို စီရင်ရလေသည်။

၁၃။ ။အခရုစု-ယမမင်းပေါင်း ၃၂-ယောက်ရှိ၍ ငရဲငယ်ပေါင်း ၁၂၀-ထပ်ရှိလေသည်၊

၁၄၊ ။ငရဲကြီးတထပ်နှင့်တထပ်သည် ယူဇနာမျှားစွာကွာခြားသေးသည်။

၁၅။ ။မဟာပထဝီ မြေကြီးထု စကြဝဠာကြီးအား၊ ရေထုကြီး ယူဇနာ ၄-သိန်း ဂ-သောင်းက ခံထားလေသည်၊

၁၆။ ၊ထိုရေထုကြီးကို ယူဇနာပေါင်း ၉-သိန်း ၆-သောင်း ရှိသောလေကျစ်ထုကြီးက ခံထားပေးလေသည်၊

၁၇။ ၊နေ-လ-နက္ခတ်-တာရာ တို့သည်၊ ယဂဒ္ဒိုရ်၏ တောင်နှင့် တတန်းတည်းသော အာကာသတွင် မဟာရံတံတိုင်းအကြားတွင် လှည့်လည် တည်နေကြသည်။

၁၈။ ၊သမုဒ္ဒရာ ၄-စင်းသည်ယူဇနာပေါင်း ဂ၄၀၀၀-နက်သည် ရတနာပေါင်းစုံ စုဝေး၍ ဘောဂဝတီနဂါးပြည်ရှိလေသည်။

၁၉၊ မြင့်ရိုရ်တောင်သည် ယူဇနာတသောင်းကျယ်၍၊ ဒမ္မ။။ဒိပ ကျွန်းသည်လည်း ယူဇနာတသောင်းကျယ်ဝန်းလေသည်။

၂၀။ ၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ အဆက် အာကာသတွင် ယူဇနာ မျှားစွာကွာ၍ ယာမာနတ်ပြည်ရှိသည်၊

၂၁။ ။နတ်ပြည်အခချင်းချင်း ယူဇနာမျှားစွာကွာ၍ ဖြာ၌ပြည် အခချင်းချင်းလည်း ယူဇနာမျှားစွာပင် ကွာဝေးလေသည်၊

၂၂။ ။စကြဝဠာ တရုလုံး၏ အဂျယ်သည် ယူဇနာပေါင်း တသန်းနှစ်သိန်းသုံးထောင့်လေးရာငါးဆယ် ကျယ်ဝန်းလေသည်။
(၁၂၀,၃၄၅၀)

၂၃။ ။မွေ့ကရိုဏ် ရေစစ်၌ ရေသည်လေဖြင့်ချုပ်၍တည့်ဘိသကဲ့သို့ ဤစကြဝဠာကြီးသည်၊ကမ္ဘာလေထုကြီးဖြင့် ချုပ်၍တည်နေသည်။

၂၄။ ။စကြဝဠာတံတိုင်းသည် ရေပေါ်၌ ၈၄၀၀၀-ပေါ်နေသည်၊သို့စင်လျက် မြင့်မိုရ်တောင်နှင့် အမြင့်ချင်းမတူပေ အဘယ်ကြောင့်ဟူမူ မြင့်မိုရ်တာကား ၇-တောင်တာဖြစ်၍၊ စကြဝဠာတာကား ၄-တောင်တာ ဖြစ်လေသည့်၊

၂၅။ ။နေဝသညာနာသညာမည်သောအာဆင်ဆုံးဖြာဟွာပြည့်မှ နေ၍၊အလျား အနုံ အစောက်တယူဇနာစီရှိသော ကျောက်တုံးကြီးကိုချလိုက်လျှင် ဤလူ့ပြည်မြေပေါ် သို့၃-နှစ် ၄-လနှင့် ၂၇-ရက်ပြည့်မှ ရောက်လာလေသည်၊ ဤနည်းဖြင့် အမြင့်ပမာဏကို သိရာသည်။

အထက်ပါ ၂၅-ချက်မျှသာ ဆိုပါသည်။ အဂၤုတ္တိုက်ကို လိုမူ ကျမ်းဂန်မျှားခဲ့ ထင်ရှားလှပါသည် မျှားစွာလေ့လာ သိမှတ်ထိုက်ပေသည်။

သဝေါပနိဋ္ဌိတံ။

နိဂုံးချုပ် ဆရာဘုရား မိန့်ဖြာခဏ်း။။

၁။ လောကုတ္တရာ ဝိဇ္ဇာဖိုရ်၏ ထွက်ရင်ပေါက် လုပ်ယပ်ခဏ်း တွင် ဘုရားရှင်က။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဇာတံ၊ မဖြစ်တရား သည်။။အဇ္ဈို၊ရှိ၏။ တာဿာ၊ ထိုသို့ မဖြစ်တရား ရှိသောကြောင့်။ ဇာတသ၊ဖြစ်တရား၏၊ နိဿရဏံ၊လွတ်ကင်းရာ မဖြစ်တရား သည်။ ပညာယတိ၊ထင်ရှား၏။ ၊ယောဂီတို့ကိုယ်မှာ ဖြစ်ပျက် ဖြစ်ပျက်နေသော ဖြစ်ပျက်အစဉ်ကို အာဆုံးဖြင်အောင်ရှု၊ ဖြစ်ပျက် ၏အာဆုံးဌိရှိသောမဖြစ်နိဗ္ဗာန်ကိုဂေါတြဘူဉာဏ်ဖြင့် မြင်လတ္တံ့။ ။ ဖြစ်ပျက်ကို အာဂုံပြု၍ မနေဘဲ၌ရဝဓ္ဓနိး ပဂိုက် ဥပစာအနုလုံဟူ၍ ဉာဏသမ္မယုတ်ဇော ဖြစ်၏၊ ဤ အနုလုံတွင် ဖြစ်ပျက်ဆုံးသည်၊ ထိုအနုလုံ၏နှောတွင်းကဖြစ်နိဗ္ဗာန်ကိုအာဂုံပြု၍ ဂေါတြဘူဉာဏ် မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ဖြစ်လတ္တံ့။ဤသို့ ဥဒါနပါဠိတော်၁၀၂-ဌ ပေါတော်မူခဲ့လေသည်။

၂။ လောကီဝိဇ္ဇာဖိုရ်၏ ထွက်ရင်ပေါက် လုပ်ယပ်ခဏ်းတွင် လည်း ဂန္ဓာရိဟူသောအာတတ်တို့ကို အစဉ်အတိုင်း ပြုလုပ်ရခြင်း ထက်ယောဂီ ခန္ဓာစဉ်၌ ဝိဇ္ဇာဖိုရ်၏ ဓာတ်စိမ်း ဓာတ်နှောင်ကိုရှာ စေပြီးသော် ဝိဇ္ဇာဉာဏ် မနောယုဂါ ဂန္ဓာရိတို့ကိုစိမ်ခြင်းသည် ၎င်း၊ ထိုဓာတ်စိမ်းပညာဓော် သိဒ္ဓိကို ခန္ဓာစဉ်၌ ကိန်းစေပြီးသော် စိတ်နှင့်ခန္ဓာကိုယ်ကို စိမ်ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် ဒေါင်ပြီးသော အာ ယောင်းဂန္ဓာရိမျာ ကို အလိုအလျောက်ရှိရောက်လာစေ၍သော် ၎င်း၊ ပြီးစီးအောင်မြင်နိုင်ပေသည်၊ ဥပမာဆိုသော် အာရိယာဖြစ် လိုသောသူ သူတော်ကောင်း ကလျာဏဖြစ်လိုသော် အာရိယာ ဓာတ်များ ကိန်းစေပြီးမှ တရားအားထုတ်သော် လမ်းမှန်ကနှစ်ခွာ အနှောက်အယှက် ကင်းစွာ ဘေးကင်းစွာဖြင့် ချမ်းသာစွာ တရား ထူးရနိုင်ဘိသကဲ့သို့ပင် ဝိဇ္ဇာဖိုရ်၏ဓာတ်စိမ်းဖြင့်ပင် ဝိဇ္ဇာဖိုရ်အောင် ပြုကုန်ရာသည်။

၃။ ဆရာဘုရားသည် လွန်ခဲ့သော မေတ္တာ ကရုဏာမွေ့ဖြင့် အရိယာဝိဇ္ဇာ ပဋိပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်မည်သော ဤပညာနှင့် ဒုတိယစာအုပ်ကို အပိုင်းကြီး(၅)ပိုင်းဖြင့် ရေးသားပြီးဆုံးအောင် မြင်ပေပြီ၊ ၁၃၁၃-ခုနှစ်က ရေးထားသော မူကို ယခု စတုဿ အကြိမ်မြောက် ထင်မံ စက်တင် ပုံနှိပ်အပ်ပါသည်၊

ပညာခွင်ဝင်ပါရဒိဂုဏ်အပေါင်းတို့သည်ဌင်း၊ ဘုန်းကံပါရဒိဂုဏ်တို့သည်ဌင်း၊ သိုက်ဝင်ရပ်လောင်း အပေါင်းတို့သည်ဌင်း၊ အလုံးစုံသောပညာရှိသူကောင်းကောင်းအပေါင်းတို့သည် သာသနာတော်မြတ်ကြီးကို ချီးမြှောက်ခြင်း သတ္တဝါ ဝေနေယျတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းတို့၌ နည်းမျိုးစုံဖြင့် အားထုတ်ကြံရပါမည်၊ ဂျိုးဂျိုး နောင် တော်များသည်လည်း ပညာအစာစားစားနည်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်ဝေတ် ဖွင့် နှိုးဆော်ဂျက်သွားကုန်ကြပြီ၊ယခုပစ္စက္ခဒ္ဒကား ပါရဒိဂုဏ်များ အပေါ်၌ တာဝန်ကျရောက်လျက်ပင် ရှိနေပေပြီ၊

၄။ သာသနာတော်တဝက်နီးသော် အင်းကြီး ၄-အင်းပေါ် လတ္တံ့၊ ထိုအင်းကို ကျားစောင့်လတ္တံ့၊ နောင်အခါ အင်းစုံသော် တအင်းထဲဖြစ်လတ္တံ့၊ထိုအင်းထဲမှ ဂဠုန် နဂါး ဖါး ကျား ခြင်္သေ့ တို့ ထွက်လတ္တံ့ ဟူသော သိုက်စကား အရဂုဏ်၊ သိုက်ကြီး ၉-ဆောင် သိုက်ငယ် ၇-ဆောင်ကိန်းခန်းနက္ခတ် သိုက်သရဲင်းစုံများ ဗျာဒိတ်တော်စုံများတို့နှင့်အညီ ယခုအခါသာသနာဘဝက်ပြည့်ခန် လမျှသာလိုပေတော့သည်၊ သို့ဖြစ်၍ ပါရဒိဂုဏ် အပေါင်းတို့သည် ဓမ္မိတို့ ရဂုပညာဓာတ်စိမ်း နိဿယည်း နည်းစုံတို့ဖြင့်[illegible]းစားကြကုန်လော့၊

၅။ ကမ္ဘာတွင်းတွင် ရှိနေကြကုန်သော အလုံးစုံသော အင်းကိုက်း စမင်္ဂိုဏ်း စသော ဂန္ဓာရီဂိုဏ်း အပေါင်းတို့သည်ဌင်း၊အာဆက် ၄-ပါးနှင့်ပြည့်စုံ၍ ဓာတ်ပေါင်းအင်္ဂါ ၅-ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ယောနိသောမနသိကာရ စိတ်ကောင်း စိတ်မြတ်ရှိကြကုန်သော သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည် ဆရာဘုရားရေးသော ပညာခွင် အဖြေခံ ပဌမစာအုပ် ဤဒုတိယ စာအုပ်များကို

လည်း လေ့လာအားထုတ်ခွင့်ပြုပါသည်၊ သို့သော် စာအုပ်ကြည့်၍ အားထုတ်ခြင်းထက် ကိုယ်တိုင် နိဿယညွှန်ကြားစွာ ဆည်းပူး အားဝတ်ရခြင်းက ပိုမိုပြည့်စုံပါလိမ့်မည်၊အကယ်၍ အားထုတ်လိုပါက နိုးစပ်ရာ မြို့ရွာ၌ ပညာရှင်ဆရာ ဆရာမများတို့နှင့်တွေ့ဆုံနိုးနွေးနိုင်ပါသည်၊ ထို့ထက်လည်း ဆရာဘုရားနှင့် ကြုံတွေ့အကြောင်းဆက်သွယ်ခါ တွေ့ဆုံနိုးနွေး ဓာတ်စစ်ခံခြင်း ဓာတ်ပေါင်လာခြင်း ပြုနိုင်ပါသည်။ ပြင်ပဓေတ်ခံ ပညာမရှိသူများတို့သည် တစုံတခုပြစ်ခဲ့သော် ဆရာ ဘုရားထံ ဆရာဆရာမများထံသို့ ဆက်သွယ်ပါ၊ ဓာတ်ခံ ပညာမရှိက အာဏာ အပ်မထား ဘဲ ဥပါဒ်များရှိတတ်ပါသည်။

၆။ အလုံးစုံသော ပညာရှိတို့သည် အချင်းချင်း အာထင်သေးခြင်း ကဲ့ရဲ့ခြင်း တရားမဲ့ခြင်းများမှ ကြဉ်ရှောင်၍ အချင်းချင်းပူးပေါင်းကြ၍ ဗဟုသုတပညာ နှိုးနွှေးဖလှယ်ခြင်း ဓာတ်လုပ်ငန်းစက်လုပ်ငန်း သိဒ္ဓိဓာတ် ဂုဏ်ပြိုပါဒ် ဓာတ်များ အတူစုပေါင်း၍ ဓာတ်ပေါင်းဖွဲကြီးတို့တွင် ပါဝင်လာကြရမည်ဖြစ်လေသည်။

၇။ ဤပညာနှင့် ဒုတိယအခင်တွင် ပညာ၏ဗဟုသုတရုံနိုသာယည်းရုံ ရုံရုံလင်လင် ပေါ်ပြထားသည် မှန်ပါ၏။ သို့သော်လည်း အဆို့မှာ ခေါင်းစဉ်မျှသာ ဓာတ်အားခေါ်အတိုင်း သုံးစွဲခေါ်ထား ပေါ်ပြထားသဖြင့် ပညာနိဿယညွှန်းအားထုတ်လိုသူသည် ရှေးဦးစွာသရဏာကုံ ၃-ပါး အာနန္တရိ ၅-ပါး၌ တသက်ပတ်လုံး အာတ္တသန္ဓိယျာတန သရဏာကုံပြောက်အောင် ဆည်းကပ်ရမည်၊ ဂရုမွေသိလ္ခ ပါတိမောက္ခ သံဝရသိလ ပြောက်ရပါမည်၊ ထိုနောက် ပဋိညာဉ် ၂-ပါးခံယူရပါမည်၊ ထိုနောက် ဓာတ်စီးဓာတ်စုံရရှိရပါမည်၊ထိုသို့ ဓာတ်ခံပညာရပြီးသော်မှ စာအုပ် ၂-အုပ်မှ စာများကိုရှင်းတမ်းနာယူမှတ်သားရပါမည်။ ထိုရှင်းတမ်း နားလည်ပြီးမှသာ လက်တွေ့နိဿယညွှန်းကို ခံယူရပါမည်၊ထိုမှတဆင့်အလုံးစုံပြည့်စုံမှသာ သဘောအတိုင်း အားထုတ်နိုင်ပါမည်။ သို့ဖြစ်၍ တာဝန်မသေးလှပါ၊ပညာရှိတို့သည် ကြိုးစားကြစေလိုပါသည်။

၈။ ဖောတ်ထုပ်တဆုကို ကပြုရာ၌ ဆိုင်ရာအာခဏ်းမှ ကိုယ်တာဝန် ကိုယ်ကပြုခဲ့သို့ အလုံးစုံသော ပညာရှိသူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့သည် ကိုယ့်ဗောဓိနှင့် လမ်း ၃-သွယ်တွင် ကိုယ့်လမ်းနှင့် ကိုယ့်ဝါဒနာကိုယ့်အလုပ်ကို မှန်ကန်စွာသိရှိစေပြီးသော် ကိုယ့်ဆိုင်ရာမှကိုယ့်တာဝန် ကျေဆောင်ရွက်အားထုတ်ကြရန်ဖြစ်လေသည်၊လောကဌ္ဌ ဣန္ဒြိယိဿိန္ဒိမရိဘဲဒေဝသမ္မဟို မတွေဘဲ(၀၊)တန်ခိုးကြီးဝိဇ္ဇာမရိရှိနတ်သိကြားအများ မ,မ-စဘဲ မကူဘဲ ကိစ္စများပြီးမည်မဟုတ်၊လူနတ်ဝိဇ္ဇာ တရိစ္ဆာန်လုံးအလုံးစုံဝိုင်းကြမှသာယာခသာသနာတော်ကိစ္စကြီးသည့် အောင်မြင်မည် ဖြစ်လေသည်၊သို့ဖြစ်၍ စိတ်စေတနာကောင်းစွာထား၍ ပညာတတ် လုပ်ငန်းကို ဆည်းပူး အားထုတ်ကြပါ မမှက်ပါလေနှင့် မကြောက်ပါလေနှင့် လောကဓံကို ရင်ဆိုင်ရဲပါလေ၊သို့မှသာ လောကီလောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသော အကျိုးစီးပွါးကို ရကြပါမည်။

၉။ ဆရာဘုရားသည် ရတနာ ၃-ပါး ဦးထိပ်ထားခါ ဓာတ်စီးဓာတ်ရုံကိန်းဝင်စေလျက် ဤပဋိပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်မည်သော ပညာခွင်၏ ဒုတိယစာအုပ်ကိုရေးသား၍ ပြီးဆုံးအောင်မြင်ပေပြီ၊ ထိုအတူ ဘုန်းကံပါရမီရှင်အပေါင်းတို့သည်လည်း မိမိတို့၏ဗောဓိအစားလျော်စွာ တောင့်တအပ်သော တရားသိမ္မဲ ဓာတ်သိဋ္ဌိဘန်ခိုးကမ္မဇိဋ္ဌိ ဣန္ဒြိယိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိတို့ဖြင့် ပြည့်စုံကြရပြီးလျှင် ဝိဇ္ဇာမရိရှိပညာ ၂-ပါးကို တတ်မြောက် ပေါက်မြောက်၍ ဓာတ် ၂-ပါးကိုဖွင့်နိုင်ပြီးလျှင် စက် ၂-ပါးကို တည်ထောင် ဖန်ဆင်း နိုင်ကြပါစေသတည်း။

(သူတော်ကောင်းတို့သည် နှစ်သက်မြတ်နိုးရာရာ တို့ကိုသာယူ၍ မိမိတို့ မနှစ်သက်ရာတို့ကို ပယ်ထားနိုင်ပါသည်၊ထပ်ံ၍လည်း ဖြည့်သွင်း အကြံဉာဏ် နိသပ ညီးများ ပေးနိုင် ပါကြောင်း)။

၂၅၄ အာရိယာ ဝိန္ဓာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း။

၁။ သာသနာတော် နေ့,လ,ပမာ ထွန်းတောက် ပါ၊စေသတည်း။
၂။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြွပါစေသတည်း။
၃။ ကြံစည်ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်း မြင့်မြတ်မှု တို့သည် အောင်ပါစေသတည်း။

မေတ္တံ သာဓုဝေ ဘာဝေထ၊ သုခီတာ ဟောန္တု၊ ဓိနစက္ကံ စိရံ တိဋ္ဌတု။

ဣဒံ မေ ပုညံ သမ္မိညွတညာဏံ ဝဟံ ဟောတု၊
ညောင်ရမ်းကိုယ်တော်၊
မဟာသိရိဇေယျ ပဏ္ဍိတ ဆရာဘုရား
ဗုဒ္ဓကိုရ သမ္မာသမ္ဗောဓိ
ဓာတ်နန်းတော် ရန်ကုန်မြို့တော်၊

၂၄၉၉-၁၃၁၇-ခုနှစ် ဒုတိယ ဝါဆို လပြည့် ဓာဖိတ်နေ့ နေတက်၌ ပြီးစီးအောင်မြင်သည်။

ပညာသွင် ဒုတိယအုပ် ပြီးပြီ။

၂၄၉၀-ပဌမ၊ ၂၄၉၅-ဒုတိယ၊ ၂၄၉၉-တတိယ၊ ၂၅၀၀ စတုတ္ထ။

အရိယာ ဝိန္ဓာ ပဒိုပါတ် ဓာတ်တက်စဉ်ကျမ်း ပြီးပြီ။

စိမ့်တွင်းရသ	ပညာကွန်ယက်မဂ္ဂင်		သမာဓိကွန်ယက်မဂ္ဂင်			သီလကွန်းမဂ္ဂင်			ဒါနပါရမီ
	သမ္မာဒိဋ္ဌိ	သမ္မာသင်္ကပ္ပ	သမ္မာဝါယာမ	သမ္မာသတိ	သမ္မာသမာဓိ	သမ္မာစကားနှိပ်စက်	သမ္မာကမ္မန္တ	သမ္မာဝါဒေါ	
ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြားနှိမ်သိခြင်း	ကာမဝတ်ထွေးမှ ယွက် မြောက်ရန် ကြံခြင်း	မ်ဖြစ်သေးတဲ့ အကုသိုလ်ကိုမဖြစ်စေရန်	ကာယာ နုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်	ပဌမစျာန်သမာဓိ နိဝရဏာချုပ်	မုသာဝါဒမှ ကြဉ်ခြင်း	ပိသုဏာ ဝါစာမှ ကြဉ်ခြင်း	ပရုသဝါစာမှ ကြဉ်ခြင်း	သမ္ဖပ္ပလာပမှ ကြဉ်ခြင်း	ဒါနဝတ္ထုတို့ကို ဝေဖြာလှူဒါန်းခြင်း၊ ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်း၊ ဘဝသုံးပါး၊ ဆိုးကျိုးသုံးပါး၊ ဆုတောင်းပြည့်ခြင်း၊ ဒါနဝတ္ထုတို့ကို ပြည့်စုံစေခြင်း၊ ဒါနဝတ္ထုတို့ကို ထိုက်သင့်သူတို့အား ပေးလှူခြင်း ဖြစ်ပေသည်။
သမုဒယသစ္စာကိုအကြွင်းမဲ့ ပယ်ခြင်း	ကိလေသာကာမမှ ထွက် ခွာ ရန်ကြံခြင်း	ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်ကို ပယ်ရန်	ဝေဒနာ နုပဿနာ သတိ ပဋ္ဌာန်	ဒုတိယစျာန်သမာဓိ ဂိတက်ချုပ်	ပိသုဏာ ဝါစာမှ ကြဉ်ခြင်း	အဖိန္နဒါနမှ ကြဉ်ခြင်း	အဘိဇ္ဈာမှ ကြဉ်ခြင်း		
နိဗ္ဗာန သစ္ဆာက်မျက်မှောက်ပြုခြင်း	ရန်ငြိုး မီးတို့ မငြိတွာ ထွေးရန်	မ်ဖြစ် သေး တဲ့ ကုသိုလ် ကို ဖြစ်စေရန်	စိတ္တာ နုပဿနာ သတိ ပဋ္ဌာန်	တတိယစျာန် သမာဓိ ဝိစာရချုပ်	ကာမေသု မိစ္ဆာစာရမှ ကြဉ်ခြင်း	ပရုသဝါစာမှ ကြဉ်ခြင်း	ဗျာပါဒမှ ကြဉ်ခြင်း		
မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ပွါးများခြင်း	ဆင်းရဲမပြတ် ကရွဲမကွ သစ္စာကို ပွါးများခြင်း	ဖြစ် ပြီး သော ကုသိုလ် ကို ပွါး များ ခန်	သမာဓိပဋ္ဌာန်	မာဓိဇိတိချုပ်	သုရာ မေရယ မှ ကြဉ်ခြင်း		မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမှ ကြဉ်ခြင်း		

ငါးပါးမြောက် ဗဟုသုတ ဝိဇ္ဇာဘာဝနာ ပြီးပြည့်စုံသော ဘုရားရှင်တို့၏ ဟောကြားတော်မူအပ်သော ဓမ္မတရားတော်ကို ကြားနာခြင်း၊ ဆည်းကပ်ခြင်း၊ ဆောင်ယူခြင်း၊ ဆုံးမခြင်း၊ ဆွေးနွေးခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ဆည်းပူးခြင်း၊ ဆိုက်ရောက်ခြင်း၊ ဆိုက်ရောက်ကြောင်း

ရုပ်ရှင်ယာအနုပဂတဝင်ကျမ်းလာ ရဲ့မာတာကျိပ်တို့၏ ဖြစ်ပွားမည့် အစဉ်ကော်။

ပွင့်လတ်သော ဗုဒ္ဓဂုဏ်ရ ဘုရားလောင်းတော်မှားဖယား

အစဉ်	အလောင်းတော်၏ဇာတိခွဲ	ဗျာဒိဗိပ္ပံးသော ဘုရား	ပဌမဗျာဒိဂိုဏ် သောဘဝ	ပွင့်မည့် သက်တမ်း	ပွင့်မည့်ကမ္ဘာ	ဘုရားဖြစ်ပွင့်မည့်ဘုံဘဝ	အရင်းတော်	ဖြစ်ပွင့်မည့် မြေဝိမင်	ဟံသာဒီးတော်
၁	အဂိတ မထေရ်	သိရိမန္တ ဘုရာ	သဒ်စက်ြာမင်း	၅၅်သောင်း	ယခု ဘဒ္ဒကမ္ပာ	အရိမေတ္တေယျ	၅၅်ဆဲ့၅၅်တောင်	ဂန့်ဂေါ်ပင်	သဒ္ဒါဖိုက
၂	ရာမဏီး	ကဿပဘုရား	နာဒုဒလုလင်	ကိုး သောင်း	မဟာကမ္ပာ	ရာမဗုဒ္ဓ	အတောင်၅၅်ဆယ်	စန္ဒကူးပင်	ပညာဖိုက
၃	ပသေနဒိ ကောသလမင်း	ကောဏာဂုံ	သဒ္ဓါလုလင်	ငါး သောင်	မဟာကမ္ပာ	မမွေဘုဒ္ဓ	အတောင်ကိုးဆယ်	ဂန့်ဂေါ်ပင်	
*၄	အဘိဘူ နတ်မင်း	ကဿပဘုရား	ဗောဓိအမတ်	တသိန်း	သာရကမ္ပာ	မွေသာဓိ	အတောင်၅၅်ဆယ်	အင်ကြင်းပင်	
၅	ဒီဃ သေဋ္ဌီ ရာဟုအသူရိန်	ကဿပ	သိရိဓတနာမင်း	တသောင်း	မဟာကမ္ပာ	နာဒုဒဘုရား	တရာ့နှစ်ဆယ်	စန္ဒကူးပင်	
၆	ဝဂိုပုဏ္ဏား	ကကုသန် ဘုရား	မာဃလုလင်	ငါးထောင်	မဟာကမ္ပာ	ဇုတိမုနိဘုရား	အတောင်ခြေ့ဆယ်	သက်ပဲပင်	
၇	သုဘပုဏ္ဏား	ကောဏာဂုံ	ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း	၅၅်သောင်း	မဟာကမ္ပာ	ဒေဝါဓိဒေဝ	အတောင်၅၅်ဆယ်	စကားပင်	
၈	တေါဒေယျပုဏ္ဏား	ပဒ္မောက ဗုဒ္ဓါ	နန္ဒလုလင်	၅၅်သောင်း	မဟာကမ္ပာ	နုခသိဟ	အတောင်ခြေ့ဆယ်	သခွပင်	
၉	ဓနပါလဆင်	ကောဏာဂုံ	မွေသေနမင်းသား	၅၅်သောင်း	မဟာကမ္ပာ	တိဿဘုရား	အတောင်၅၅်ဆယ်	ညောင်ပင်	ပညာဖိုက
၁၀	ပလလေယျဆင်	ကဿပသန်	မဟာပနာဒ စကြာမင်း	တသိန်း	မဟာကမ္ပာ	ဘုမက်လဘုရား	အတောင်၅၅်ဆယ်	ဂန့်ဂေါ်ပင်	

* အချို့ကျမ်းတွင် အဘိဘူနတ်ဟူသည် မာဂ်နတ်ပင်ဟုယူလေသည်၊ မဟာမာယာဝတ္ထုကျမ်းဦးကား၊ သေပါ ဗောဓိသတ္တဝါ ထောမေတွာ ဘေနေဝ ပသာဒေန အနာဂတေ ပဒ္မောကဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ စတ္တာရီလာသဖြင့်၊ မာဂ်နတ်သည် ပဒ္မောကဗုဒ္ဓါလောင်းသာဟု ဆိုသည်။ သို့သော် အသျှင်ဥပဂုတ္တထေရ်သည်၊ သိရိမွှာသောကမင်းကြီး၏ သာသနာပြုပွဲတော်၌ နွားခွင့်ထွဏ်းသဖြင့်၊ ဘုရားဆုကို ပြင်ပန်ဆိုသည်ဟု ဆိုလေသည်၊ (ဂင်းကိုယ်တိုင်လည်း ယခုဝန်ခံသည်) ရဲ့မာတာကျိပ်၏ နောက်ပွင့်လတ်သော နှ-ငါးရာကား၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် သက်သေနဂိုရ်ပြည် ဆင်းစဉ်က ဗျာဒိတ်ထားပေသည်။